

ATHENS^{voice}

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **ΘΕΑΤΡΟ**

139 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΦΕΤΟΣ
ΣΤΙΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Επιμέλεια: **Ιωάννα Γκομούζα**

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΕΝΑΛΛΑ
ΚΤΙΚΗ
ΣΚΗΝΗ

A GREEK SONGBOOK

19, 20, 21 · ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ · 2021

1
21
2021

ΩΡΑ ΕΝΑΡΣΗΣ: 20.30 (ΚΥΡΙΑΚΗ: 19.30)

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ — ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

Κύκλος συναυλιών · Ανάθεση της Εναλλακτικής Σκηνής της ΕΛΣ

Στο πλαίσιο του εορτασμού των 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης

Επιμέλεια: Κορνήλιος Σελαμής

Δημιουργική ομάδα: Γιάννης Αγγελάκης, Κωνσταντίνος Βήτα, Σαβίνα Γιαννάτου / Χάρης Λαμπράκης, Φοίβος Δεληβοριάς, Σοφία Ζαφειρίου / Γεωργία Καρόδη, Φάνης Ζαχόπουλος, Δημήτρης Καμαριωτός / Αμαλία Μαντούση, Παύλος Κασιβέλης / MC Yinka, Απόστολος Κίτσος, Πέτρος Κλαμπάνης, Λόλεκ, Βασίλης Μαντζούνης / Μάρθα Φριντζήλα, Nalyssa Green, Τζέιμς Ουάιτ / Γιάννης Διονυσίου, Δημήτρης Παπαγεωργίου, Μιχάλης Παρασκευάς / Βασίλης Μαγουλιώτης, Παύλος Παυλίδης, Γιώργος Πούλιος / Ευριπίδης Λασκαρίδης, Μιλέν Λ. Ρένινγκερ, Φίλιππος Σακαγάν, Μιχάλης Σιγανίδης / Θεανώ Μεταξά, Φώτης Σιάπας / Οδωκάρης Γκόνης, Νικόλας Τζώρτζης / Αντονύ Ριβερά, Νικολέτα Χατζοπούλου | Συμμετέχουν ο αρχιμουσικός Νίκος Βασιλείου, το φωνητικό σύνολο εφέτες και δεκαπενταμελές μουσικό σύνολο

Εισιτήρια από 15€

Τηλ. κέντρο: 2130885700

www.nationalopera.gr

www.ticketsservices.gr

ΜΑΡΙΝΑ ΣΑΤΙ

Τι φωνάρα έχει αυτή η κοπέλα;
Τι υπέροχη φιγούρα!

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Μια φωτεινή πόλη, πεντακάθαρη με ευγενικούς οδηγούς και τρομερό φαγητό. Να μη μιλήσουμε για το «Μουσείο Βικτωρία Καρέλια» με τις θαυμάσιες ενδυμασίες από κάθε γωνιά της χώρας που κέντησαν κάποτε έλληνες ραφτάδες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΟΜΙΚΟΣ Ή «Η ΦΤΕΡΟΥ»

Αγαπητός σε όλους, sui generis τύπος, έφυγε από τη ζωή αφήνοντας το κέντρο της Αθήνας με μία φωνή μείον.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ HIGH TECH ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

43.678 σύγχρονα φωτιστικά σώματα νέας τεχνολογίας θα τοποθετηθούν στους κοινόχρηστους χώρους, σε αντικατάσταση των σημερινών, και στα επτά δημοτικά διαμερίσματα της πόλης.

ΤΟ ΤΑΤΟΟ-TWIT ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Όταν βλέπω όμορφη γυναίκα με πολλά τατουάζ σκέφτομαι αυθόρμητα: μια Ferrari με αυτοκόλλητο «ΕΞΑΤΜΙΣΕΙΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ» (@LavrentisBeria4)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Ερώτηση: Σε σημαδεύουν με όπλο και σου λένε να κάνεις ένα τηλεφώνημα. Αν απαντήσουν πέθανες, αν δεν το σπκώσουν είσαι ελεύθερος. Ποιον παίρνεις;
Απάντηση: Το ΕΦΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ SOCIAL MEDIA

Δύο θέματα συγκλόνισαν τη χώρα αυτή την εβδομάδα. Οι καλαμποκο-σειρές στα μαλλιά της Ισμήνης και τότε πιάνει δουλειά η λεχώνα Στικούδη. Ζούμε όντως σε ένα απέραντο φρενοκομείο.

ΜΙΚΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Πώς σας φαίνεται που νυχτώνει από τις πεντέμισι αλλά η θερμοκρασία είναι ακόμα 23 βαθμοί Κελσίου; Πώς το δέχεται το βιορυθμικό σας ρολόι;

ΘΛΙΒΕΡΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ

Υπάρχουν άνθρωποι που σπάνε τα μακαρόνια πριν τα ρίξουν στην κατσαρόλα. Δεν θα γίνουμε ποτέ κράτος, κύριοι.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

«Τιμές κηδείας, δείτε τιμοκατάλογο!»
Τις βλέπετε κι εσείς ή είναι στη φαντασία μου;

ΤΑ ΓΕΛΟΙΑ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

Ότι κάνουμε είναι υστερικό και ψεύτικο. Πέρυσι χειροκροτούσαμε από τα μπαλκόνια μας τους λοιμωξιολόγους, φέτος τους τουλουμιάζουμε στο ξύλο.

ΑΘΗΝΑΪΚΟ STREET FASHION ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2021

Από μπότα και παλτό-βελέντζα μέχρι βερμούδα και φλιπ-φλοπς.

Η ΧΑΪΝΤΙ ΚΛΟΥΜ ΣΥΠΟΥΛΤΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Χάιντι, δεν είσαι η Αν Λόμπεργκ και δεν παίζεις στο «Κορίτσια στον ήλιο».

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Όποιος μπορεί να τραβήξει προς τα μέσα
να σπκώσει το χέρι του!

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η φωτογραφία του εξηφύλλου είναι των Έλια Καλογιάννη - Γιώργου Κυβερνήτη, από την περφόρμανς του Θανάση Δεληγιάννη «ΕΝΑ ΕΝΑ» στη Στέγη.

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

«Είμαι υπέρ
της βασιλείας
γιατί έφεραν πολιτισμό
σε μια χώρα που ήταν
πεσμένη στα γόνατα»

(Περικλής Κονδυλάτος,
σχεδιαστής κοσμημάτων,
σε πρωινή τηλεοπτική εκπομπή)

«Έχετε τη δυνατότητα
να σας στείλουμε
έναν ώμο να τον δείτε;»

(Γραμματεία νοσοκομείου στο τηλέφωνο.
Παρασκευή μεσημέρι)

Κυρία με σκυλάκι
στον δρόμο. Το σκυλάκι
γαβγίζει ασταμάτητα
προς όλους.

«Κάρμελ, γιατί
συμπεριφέρεσαι
ακατανόητα στους
ανθρώπους; Φίλοι μας
είναι, σταμάτα»

(Περιστερί, Κυριακή πρωί)

«ΗΠΙΑ
ΤΟ ΝΟΙΚΙ
ΜΟΥ»

(Σε τοίχο στου Ζωγράφου)

Μαμά με δχρονη-
περίπου κόρη βγαίνουν
από μεγάλο κατάστημα
παιχνιδιών. Η μικρή γκρινιάζει
γιατί η μαμά της δεν της πήρε
ένα μεγάλο κάστρο που είδε
και της άρεσε.

Μαμά: Δεν μπορώ να στο πάρω,
βρε αγάπη μου, είναι πολύ ακριβό.
Μικρή: Καλά, τότε θα το ζητήσω
από τον Άγιο Βασίλη
που είναι τζάμπα.

(Χαλάνδρι, Σάββατο πρωί)

«Βιομηχανία κινηματογράφου
εμβολιασμένων: Μπόλιγουντ».

(από τον τοίχο
του Θοδωρή Τσεκούρα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΟΥ ΣΦΡΑΓΙΣΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

Πώς και γιατί ο Ομπάμα δεν άφησε τη Μέρκελ να «κουρέψει» το χρέος

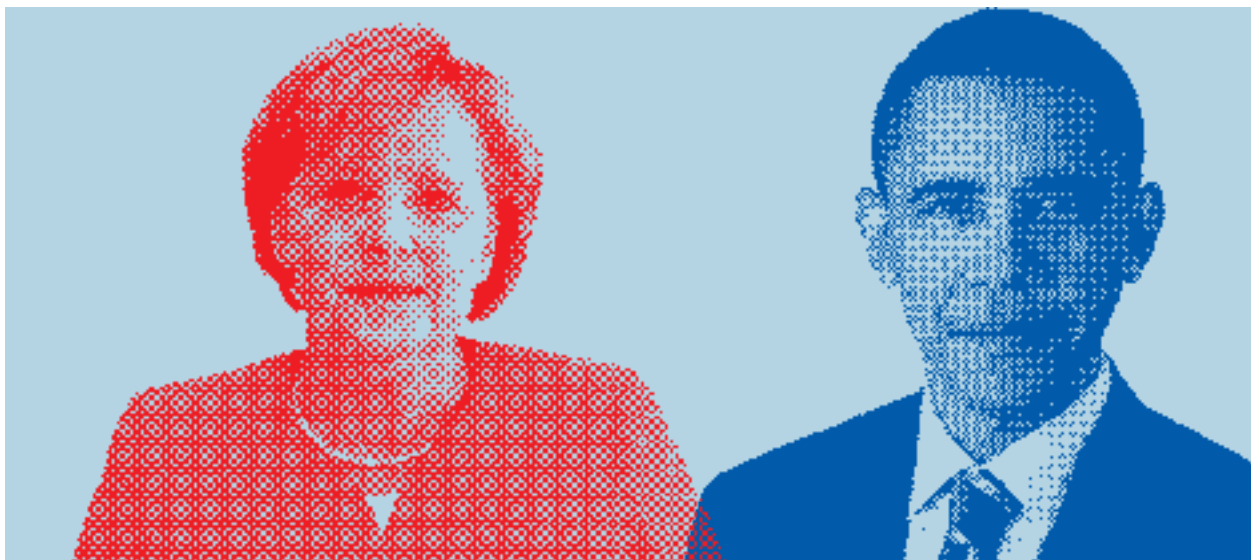
Του ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΑΨΗ

«Φταίω εγώ ή στ' αλήθεια δεν μπορούμε να κάνουμε ούτε ένα διάλειμμα;» Είναι ο Ομπάμα ο οποίος απευθύνεται στον υπουργό του επί των Οικονομικών Τίμοθι Γκάιτνερ. Θέμα της συζήτησής τους, κάπου στις αρχές του 2010, είναι η οικονομική κρίση στην Ελλάδα. Η Αμερική κάνει τα πρώτα της βήματα μετά την αντιμετώπιση της μεγάλης κρίσης του 2008, και η μεγάλη ανησυχία της είναι μια νέα αναστάτωση στις αγορές κεφαλαίου που θα έπληττε και την αμερικανική οικονομία. Κάτι τέτοιο πίστευαν ότι θα μπορούσε να συμβεί αν η Ελλάδα χρεοκοπούσε και αναγκαζόταν να βγει από το ευρώ. Παρά τις πιέσεις τους, ωστόσο, οι Ευρωπαίοι εμφανίζονταν απρόθυμοι αλλά και ανίκανοι να συμφωνήσουν σε ένα αποτελεσματικό πακέτο βοήθειας. «Έτσι, από το πουθενά», συνεχίζει ο Ομπάμα, «η σταθεροποίηση της Ελλάδας έγινε ξαφνικά μία από τις κορυφαίες προτεραιότητες της οικονομικής και της εξωτερικής μας πολιτικής».

Σε λίγες ημέρες συμπληρώνονται δέκα χρόνια από την κατάρρευση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ του Γιώργου Παπανδρέου. Η «επέτειος» συμπίπτει με την αποχώρηση της κυρίας Μέρκελ από την πολιτική. Λίγες εβδομάδες νωρίτερα, η ίδια είχε ομολογήσει ότι ζήτησε «πολλά» από τους Έλληνες. Ήταν προφανές μια προσπάθεια να κλείσει μια πληγή στις σχέσεις της με την ελληνική κοινή γνώμη. Μια σχέση η οποία δοκιμάστηκε σκληρά από τα Μνημόνια. Όμως πολλά ερωτήματα σε σχέση με τις αποφάσεις εκείνης της περιόδου παραμένουν αναπάντητα. Ίσως το πιο ενδιαφέρον είναι πώς η διαπλοκή διαμετρικά αντίθετων συμφερόντων, πολιτικών αντιλήψεων και προσωπικών επιδιώξεων οδήγησαν το 2010 σε ένα αλυσιτελές πακέτο σωτηρίας για την Ελλάδα με καταστροφικές επιπτώσεις στην πολιτική ζωή, την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Η Μέρκελ αλλά και ο Ομπάμα διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στη λύση που δόθηκε. Ως έναν βαθμό καθόρισαν και τις πολιτικές τύχες του Γιώργου, ο οποίος σήμερα διεκδικεί μια άτυπη ρεβάνς.

Όπως είναι γνωστό, για τη διαμόρφωση και την υλοποίηση του Μνημονίου αξιοποιήθηκε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Ήταν το μόνο που είχε ανάλογη εμπειρία στη διάσωση χωρών που βρίσκονταν υπό χρεοκοπία. Μια καλή αρχή, λοιπόν, είναι το γιατί το Ταμείο αποδέχθηκε μια τόσο κακή λύση. Το ίδιο το Ταμείο, από την πρώτη στιγμή, είχε σοβαρές επιφυλάξεις για το πακέτο σωτηρίας. Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης για την έγκριση της βοήθειας, «η πλειοψηφία σχεδόν» του Συμβουλίου των Διοικητών πίστευε ότι το πρόγραμμα δεν θα έφερνε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Θεωρούσαν ότι οι προβλέψεις ήταν «άγρια αισιόδοξες» και ότι οι όροι θα φόρτωναν στην Ελλάδα ένα «βάρος-μαμούθ», το οποίο η χώρα δεν θα μπορούσε να σηκώσει. Από την πλευρά της διοίκησης του Ταμείου, ωστόσο, δεν άφηναν πολλά περιθώρια επιλογής. «Πρέπει να είμαι ξεκάθαρος σε ορισμένα σημεία», είπε χαρακτηριστικά στη διάρκεια της συνεδρίασης ο Τζον Λίπσκι, αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος του Ταμείου. «Δεν υπάρχει σχέδιο Β, υπάρχουν σχέδιο Α και η αποφασιστικότητα να κάνουμε το σχέδιο Α να πετύχει. Κι αυτό είναι». Έτσι και έγινε, παρά τις ζωηρές ενστάσεις που διατυπώθηκαν.

Αξιίζει να σημειωθεί ότι, για να συμμετάσχει στη βοήθεια το ΔΝΤ, παραβίασε τους ίδιους τους δικούς του όρους λειτουργίας. Κατ' αρχάς ως προς το ύψος της βοήθειας, το οποίο έφτασε να είναι 32 φορές όσο η ελληνική συμμετοχή στα κεφάλαια του Ταμείου. Ήταν η μεγαλύτερη βοήθεια που έχει δοθεί ποτέ σε χώρα. Ωστόσο, η σοβαρότερη παρέκκλιση ήταν η απόφασή του να συμμετάσχει στη χρηματοδότηση μιας χώρας της οποίας το χρέος δεν κρίνεται βιώσιμο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, για να συμμετάσχει το Ταμείο, θα πρέπει να έχει προηγηθεί «κούρεμα» του χρέους. Κάτι το οποίο, βέβαια, δεν έγινε. Τεχνικά, η παρέκκλιση από τους κανόνες επιτεύχθηκε με την τροποποίησή τους από τον τότε διευθυντή του Ταμείου Ντομνίκ Στρος Καν. Σύμφωνα με αυτήν, το Ταμείο θα μπορούσε να συμμετάσχει στη βοήθεια χώρας η οποία δεν πληροί τις προϋποθέσεις, αν η χρεοκοπία της αποτελούσε συστημικό κίνδυνο

για τη σταθερότητα του παγκόσμιου νομισματικού συστήματος. Η Ελλάδα, παρά το μικρό της μέγεθος, ως χώρα της Ευρωζώνης, θεωρήθηκε ότι μπορούσε να αποτελέσει έναν τέτοιο κίνδυνο.

Στο επίκεντρο των διαφωνιών ήταν, βέβαια, το αν θα πρέπει να προηγηθεί «κούρεμα» του χρέους ώστε να καταστεί βιώσιμο. Κάτι το οποίο κατέστη τελικά αναπόφευκτο, αφού όμως προηγουμένως η οικονομική κατάσταση στη χώρα είχε επιδεινωθεί δραματικά, ενώ και το χρέος είχε εκτιναχθεί. Το ζήτημα έλαβε και πολιτικές διαστάσεις στην Ελλάδα, καθώς η τότε κυβέρνηση κατηγορήθηκε ότι αδράνησε και δεν επέμεινε στην αναδιάρθρωση, βάζοντας τη χώρα σε έναν φαύλο κύκλο.

Ο πρώην πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης υποστήριξε ότι αυτό έγινε λόγω της κυβερνητικής ανεπάρκειας, «δεν ήξερε να κάνει αλλιώς», έγραψε χαρακτηριστικά. Και ο εκπρόσωπος της Ελλάδας στο ΔΝΤ, όμως, ο Παναγιώτης Ρουμελιώτης, υποστήριξε ότι η κυβέρνηση δεν αξιοποίησε την υποστήριξη του Στρος Καν για το «κούρεμα» του χρέους. Όσο για το ίδιο το ΔΝΤ, πολύ αργότερα, σε έκθεσή του για την αξιολόγηση του προγράμματος, ισχυρίστηκε ότι δεν επέμεινε στο «κούρεμα» επειδή διαφωνούσαν οι Ευρωπαίοι. Ισχυρισμός ο οποίος προκάλεσε την οργισμένη αντίδραση του τότε επιτρόπου για τα Οικονομικά Όλι Ρεν. Σε συνέντευξή του μάλιστα στους *Financial Times* είπε ότι ο Στρος Καν δεν έθεσε ποτέ θέμα αναδιάρθρωσης. Αυτή την εκδοχή επιβεβαιώνει ουσιαστικά και ο Ρουμελιώτης, σημειώνοντας ότι η θέση του Στρος Καν ήταν η κυβέρνηση να επιδιώξει την αναδιάρθρωση «αμέσως μετά την επίτευξη της συμφωνίας για τη χρηματοδότηση της Ελλάδας». Ούτε αυτός, με άλλα λόγια, υποστήριξε την αναδιάρθρωση πριν από την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου. Κι αυτό για να μην προκαλέσει αντιδράσεις από την πλευρά των Ευρωπαίων ηγετών, που είχαν τον φόβο ότι ένα ελληνικό «κούρεμα» θα αποδυνάμωνε την πιστοληπτική θέση άλλων χωρών της περιφέρειας.

Η αλήθεια είναι ότι στην Ευρώπη υπήρχαν επιφυλάξεις για ένα ελληνικό «κούρεμα». Αυτός που παρέμεινε έως το τέλος κατηγορηματικά αντίθετος ήταν ο επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Ζαν Κλοντ Τρισέ. Είναι χαρακτηριστικό ότι το ελληνικό χρέος «κουρεύτηκε» μετά την αποχώρησή του από τη διοίκηση της ΕΚΤ. Ακόμα και τον Απρίλιο του 2011, μάλιστα, όταν είχε πια φανεί ότι το πρώτο Μνημόνιο είχε οδηγήσει τη χώρα σε αδιέξοδο, απειλούσε με διακοπή της χρηματοδότησης των ελληνικών τραπεζών, αν η Ελλάδα προχωρούσε έστω και σε εθελοντική αναδιάρθρωση του χρέους. Η άμεση συνέπεια μιας τέτοιας κίνησης, έγραφε ενδεικτικά στην «Καθημερινή» ο Πάννης Παλαιολόγος, «θα ήταν η έξοδος από το ευρώ και η εκτύπωση εγχώριου νομίσματος για να αποφευχθεί ο ξαφνικός θάνατος των Τραπεζών».

Η απειλή αυτή ήταν και ο λόγος που η κυβέρνηση, σύμφωνα με την έκθεση του ΔΝΤ, αντιμετώπιζε ως «red herring», δηλαδή ως αντιπερισπασμό, κάθε συζήτηση για αναδιάρθρωση πριν από την επίτευξη της συμφωνίας για το πρώτο Μνημόνιο. Τουλάχιστον στις επίσημες διαπραγματεύσεις, γιατί στο εσωτερικό από την πρώτη στιγμή ο σύμβουλος της Ματιέ Πιγκάς, επικεφαλής της Λαζάρ, είχε ξεκαθαρίσει ότι το πρόβλημα του χρέους ήταν η έλλειψη εμπιστοσύνης και όχι απλώς ρευστότητας. Με άλλα λόγια, θα έπρεπε να καταστεί βιώσιμο για να μπορέσει η Ελλάδα να ξαναβγει στις αγορές. Ο σχετικός προβληματισμός υπήρχε στο οικονομικό επιτελείο από την αρχή. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου έθεσε το θέμα, και μάλιστα δημόσια, υπό μορφή ερωτήματος στον Λάρι Σάμερς, στενό σύμβουλο του Μπαράκ Ομπάμα, στη διάρκεια συζήτησης που είχαν στη Λέσχη Bilderberg τον Ιούνιο του 2010, πριν καν γίνει δηλαδή η πρώτη αξιολόγηση της τρόικας! «Μου εξέφρασε την έκπληξή του για το γεγονός ότι είχα θέσει το ζήτημα αυτό δημόσια»,

σχολίασε ο Έλληνας υπουργός.

Η αλήθεια είναι ότι ανάλογος προβληματισμός υπήρχε και στο Eurogroup. Είναι ενδεικτική η αναφορά του Μπαράκ Ομπάμα στην τηλεφωνική συνομιλία που είχε ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ Τίμοθι Γκάιτνερ με τους ομολόγους του στην Ευρώπη: «Οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι», γράφει στο βιβλίο του, «επέμεναν ότι, για να έχει πρόσβαση ένα κράτος-μέλος στο Ταμείο, θα έπρεπε να έχει υποστεί ένα υποχρεωτικό “κούρεμα”... Αυτό το συναίσθημα ήταν απολύτως κατανοητό, σε τελευταία ανάλυση ο τόκος που οι δανειστές χρεώνουν σε ένα δάνειο υποτίθεται ότι συνυπολογίζει και τον κίνδυνο χρεοκοπίας του δανειζόμενου. Στην πράξη, ωστόσο, κάθε απαίτηση για “κούρεμα” θα έκανε το ιδιωτικό κεφάλαιο απρόθυμο να δανείσει ξανά χώρες που είχαν υψηλό χρέος όπως η Ιρλανδία και η Ιταλία, ακυρώνοντας έτσι τους σκοπούς για τους οποίους δημιουργήθηκε το τείχος προστασίας».

Πιο ακραία θέση υπέρ του «κουρέματος», και μάλιστα με ανοιχτή χρεοκοπία και έξοδο από το ευρώ, είχε ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Το έχει αποκαλύψει ο ίδιος σε συνέντευξή του στους *Financial Times* το 2019. Είχε χρησιμοποιήσει μάλιστα το ίδιο επιχείρημα που είχε επικαλεστεί στη συνάντησή του με τον Βαγγέλη Βενιζέλο, τον Σεπτέμβριο του 2011, όταν και πάλι είχε προτείνει «φιλική» έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ. «Του είπα [του Παπακωνσταντίνου] ότι πρέπει να μπορείς να κάνεις υποτίμηση, δεν είστε ανταγωνιστικοί». Οι μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται «δύσκολα επιτυγχάνονται σε μια Δημοκρατία. Γι' αυτό πρέπει να βγείτε από το ευρώ για ένα διάστημα. Όλοι όμως έλεγαν πως δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα για κάτι τέτοιο». Η συνέντευξη είχε τον χαρακτηριστικό τίτλο «Είμαι αρκετά πεισματάρης».

Η ιδέα του Σόιμπλε δεν «περπάτησε», κι είναι προφανές ότι καθορι-

Η ΜΕΡΚΕΛ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΜΠΑΜΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΟΥΡΕΥΤΕΙ ΤΟ ΧΡΕΟΣ, ΚΙ ΑΥΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟ ΑΝΤΑΠΕΔΩΣΕ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΣ ΤΗΣ ΤΟ ΔΝΤ... ΣΤΟ ΠΙΑΤΟ

στικό ρόλο έπαιξε η θέση της Άνγκελα Μέρκελ. Στη Γερμανία είχαν διατυπωθεί δύο θεωρίες. Η μία ήταν η θεωρία της αλυσίδας που πρέσβευε ο Σόιμπλε. Σύμφωνα με αυτή, η Ελλάδα ήταν ο αδύναμος κρίκος και, αν αποχωρούσε, τότε η αλυσίδα, δηλαδή η Ευρωζώνη, θα γινόταν πιο δυνατή. Θα ήταν και μια καλή προειδοποίηση για άλλους «απειθαρχους». Η Μέρκελ, ωστόσο, πρέσβευε τη θεωρία του ντόμινο, ότι η χρεοκοπία της Ελλάδας θα παρέσυρε και άλλες χώρες, την οποία υιοθετούσαν και οι περισσότεροι Ευρωπαίοι ηγέτες.

Είναι πολύ πιθανό, ωστόσο, ότι το θέμα δεν κρίθηκε μόνο από τους ευρωπαϊκούς συσχετισμούς. Εκείνος ο οποίος έριξε το βάρος του υπέρ της παραμονής της Ελλάδας αλλά και εναντίον μιας προηγούμενης αναδιάρθρωσης του χρέους φαίνεται ότι είναι ο Ομπάμα. Στο βιβλίο του το λέει σχεδόν καθαρά. «*Η Μέρκελ*», γράφει, «*με διαβεβαίωσε ότι δεν θα κάνουμε άλλη μια Lehman*». Εκείνη την περίοδο αυτή ήταν η μεγάλη αγωνία του Αμερικανού προέδρου, καθώς προσπαθούσαν να σταθεροποιήσουν την αμερικανική οικονομία. Έχει ενδιαφέρον ότι στο βιβλίο του, όσον αφορά το θέμα του ελληνικού χρέους, αναφέρεται στη θέληση των Ευρωπαίων να επιβάλουν τη «*δικαιοσύνη της Παλαιάς Διαθήκης*». Να τιμωρήσουν δηλαδή και όσους έσπευσαν να δανείσουν την Ελλάδα κερδοσκοπώντας. Η αναφορά παραπέμπει προφανώς στη διαγραφή των χρεών κάθε 7 χρόνια σύμφωνα με τη Βίβλο. Ακριβώς την ίδια φράση χρησιμοποιεί και σε άλλο ένα σημείο του βιβλίου του, όταν, όπως γράφει, εξετάζει τη λύση της εθνικοποίησης για τα χρεοκοπημένα πιστωτικά ιδρύματα αντί να τα στηρίζει με τα εκατομμύρια των Αμερικανών φορολογουμένων. Πείθεται όμως να μην το κάνει για τους ίδιους λόγους που επικαλείται και στην περίπτωση της Ελλάδας, την αποθάρρυνση δηλαδή των επενδυτών. Την κατηγορηματική αντίθεση των ΗΠΑ προς την αναδιάρθρωση του χρέους επιβεβαίωσε ο Γκάιτνερ και στη συνάντηση που είχε με τον Γιώργο Παπακωνσταντίνου την επομένη του Καστελλόριζου. «*Ο Γκάιτνερ μου τόνισε και αυτός ότι για τις ΗΠΑ, και άρα και για το ΔΝΤ, το ζήτημα της αναδιάρθρωσης ήταν εκτός συζήτησης*». Τον βαρύνοντα όμως ρόλο της Lehman στην απόφαση να μην αναδιρθωθεί το ελληνικό χρέος επιβεβαίωσε πολλά χρόνια αργότερα και ένας δικός μας, ο Πολ Τόμσεν, σε ομιλία του στο Ελληνικό Παρατηρητήριο του LSE το 2019, επισημαίνοντας ότι το ελληνικό πρόγραμμα συμφωνήθηκε 18 μόλις μήνες μετά τη χρεοκοπία του αμερικανικού κολοσσού. Στην ίδια ομιλία παραδέχθηκε ότι, αν το PSI είχε γίνει εγκαίρως, το χρέος θα είχε μειωθεί κατά 18 μονάδες του ΑΕΠ και θα είχαμε ένα πιο ήπιο και γι' αυτό λιγότερο άδικο Μνημόνιο.

Η ύπαρξη μιας, άγνωστης σε εμάς, συμφωνίας Ομπάμα - Μέρκελ για τη διάσωση της Ελλάδας, χωρίς προηγούμενη αναδιάρθρωση του χρέους, εξηγεί πολλά παράδοξα. Κυρίως σε σχέση με το ΔΝΤ, όπου τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο έχουν οι ΗΠΑ. Κατ' αρχάς, τον σχεδόν τελεσιγραφικό τρόπο με τον οποίο παρουσιάστηκε το πρόγραμμα βοήθειας της Ελλάδας στο Συμβούλιο των Διοικητών. Επίσης, την παραβίαση των όρων του ΔΝΤ για την παροχή βοήθειας σε ένα χρεοκοπημένο κράτος. Και βέβαια το ύψος της βοήθειας, που ήταν πολλαπλάσιο από όσα κανονικά θα μπορούσε να διεκδικήσει η Ελλάδα. Εξηγεί ακόμα γιατί ο Στρος Καν δεν εξέφρασε την παραμικρή αντίρρηση, παρότι ο ίδιος προσωπικά θεωρούσε ότι το πρόγραμμα, χωρίς «κούρεμα», δεν θα έσωζε την Ελλάδα. Πιθανότατα βέβαια να μέτρησαν και πιο προσωπικοί λόγοι. Καθώς λογάριαζε, πριν από τη σύλληψή του, να είναι υποψήφιος πρόεδρος στη Γαλλία, ήθελε πάση θυσία να μετάσχει το ΔΝΤ στη διάσωση μιας χώρας της Ευρωζώνης. Τι καλύτερη διαφήμιση για τον ίδιο, για χάρη της οποίας μπορούσε να κάνει τα στραβά μάτια. Κάπως έτσι καταλήξαμε στη συμφωνία που καθόρισε την τύχη της Ελλάδας. Η Μέρκελ ικανοποίησε το αίτημα του Ομπάμα να μην «κουρευτεί» το χρέος, κι αυτός της το ανταπέδωσε προσφέροντάς της το ΔΝΤ... στο πιάτο. Χωρίς να προβάλει αντιρρήσεις, δηλαδή, για ένα προβληματικό και εξαρχής καταδικασμένο πακέτο σωτηρίας. Εδώ αξίζει, μάλιστα, να επισημανθεί ότι έως την τελευταία στιγμή όλοι οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι ήταν αντίθετοι με την εμπλοκή του ΔΝΤ. «*Είναι για την Μπουρκίνα Φάσο*», είχε πει ο Γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί, λίγες μόνο εβδομάδες πριν ανακοινωθεί επίσημα η συμμετοχή του. Το ότι μεταξύ των δανειστών πάντως που γλίτωσαν το «κούρεμα» ήταν και πολλές γερμανικές και γαλλικές τράπεζες ήταν σίγουρα πρόσθετο μόνους. Χρειάστηκε να περάσουν αρκετοί μήνες για να πετύχουν οι Γερμανοί, στην Ντοβίλ, να τεθεί ξανά το «κούρεμα» χρέους ως προϋπόθεση πια για τη βοήθεια σε μια χώρα. Αλλά και πάλι αυτό το πλήρωσε μόνον η Κύπρος. **Α**

ΧΙΤΖΑΜΠ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Είναι η μαντίλα ένα απλό κεφαλομάντιλο;

Ενώ πλήθος μουσουλμάνων γυναικών στην Ευρώπη πασχίζουν να απαλλαγούν από τη δυναστευτική ισλαμιστική πατριαρχία, το Συμβούλιο της Ευρώπης συμπεριφέρεται ως βασιλικότερο του βασιλέως διαβεβαιώνοντας τες ότι η χιτζάμπ είναι ένα χαριτωμένο κεφαλομάντιλο

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Το Συμβούλιο της Ευρώπης, ένα παρα-ευρωπαϊκό όργανο, υποτίθεται ότι προάγει τις ευρωπαϊκές αξίες: αυτός ήταν ο αρχικός του στόχος. Στη συνέχεια, όπως συμβαίνει συνήθως με τους αόριστους αρχικούς στόχους, το πράγμα μπερδεύτηκε: το Συμβούλιο αφαιρέσε από το λεξιλόγιό του την αφομοίωση των εξω-ευρωπαϊκών πληθυσμών και ταυτίστηκε με τις πολυπολιτισμικές και δικαιωματικές μόδες. Την περασμένη εβδομάδα ξεπέρασε τον εαυτό του με μια εκστρατεία καλών αισθημάτων και σύνθημα «*Η ελευθερία στη χιτζάμπ*»—τι σήμαινε αυτό; Σήμαινε κάτι αυτονόητο: ότι οι γυναίκες στην Ευρώπη έχουν το δικαίωμα να φοράνε ό,τι θέλουν— και κάτι παράδοξο: ότι η μαντίλα είναι κατά πρώτον σύμβολο ελευθερίας, κατά δεύτερον σύμβολο πολυμορφίας και κατά τρίτον αξεσουάρ ομορφιάς.

Την πρωτοβουλία του Συμβουλίου της Ευρώπης χειροκρότησαν μόνο οι ισλαμιστικές οργανώσεις· όλοι οι άλλοι είτε βρέθηκαν σε αμηχανία, είτε έγιναν, δικαίως, έξαλλοι, μπροστά σε μια ακόμα χαζοχαρούμενη κίνηση απέραντης καλοσύνης και γενναιοδωρίας. Οι ευρωπαϊκές αρχές αποδεικνύουν ξανά και ξανά ότι δεν καταλαβαίνουν γρυ από τη διεθνή και ευρωπαϊκή πολιτική κι ότι δεν έχουν ιδέα για την κατάσταση των γυναικών στις μουσουλμανικές μεταναστευτικές κοινότητες. Αν και το Συμβούλιο απέσυρε την εκστρατεία η οποία στοίχισε κάμποσα εκατομμύρια στους Ευρωπαίους φορολογουμένους—σε δουλειά να βρισκόμαστε— παραμένει το πρόβλημα του σύγχρονου ορισμού της ατομικής ελευθερίας, του πλουραλισμού και της αρμονικής συμβίωσης ατόμων με διαφορετική θρησκεία και ήθη.

Η πρόθεση του Συμβουλίου ήταν να απαλλάξει τις γυναίκες που φορούν μαντίλα από τον δήμεν στιγματισμό· από τις λοξές ματιές στον δρόμο που εξάλλου είναι σπάνιες. Κανείς δεν δίνει σημασία στις μαντίλες· το πολύ-πολύ να εντυπωσιάσει ο ολικός φερετζές. Η προπαγανδιστική καμπάνια έμοιαζε να απευθύνεται σε νήπια: ούτε λίγο, ούτε πολύ προσπαθούσε να μας πείσει πόσο ωραίο και ενδιαφέρον είναι να ντύνονται οι γυναίκες σύμφωνα με τις επιταγές των ιμάμηδων, των αυστηρών πατέρων και των αρσενικών αδερφών. Αναμφισβήτητα, πάρα πολλές μουσουλμάνες φοράνε χιτζάμπ, ακόμα και νιχάμπ, επειδή το έχουν επιλέξει—πιθανότατα δεν τις υποχρεώνει κανείς εκτός από τη θρησκευτική τους πίστη στην οποία αποδίδουν τέτοιου είδους εντολές. Οι περισσότερες μουσουλμάνες είναι φυσικά σεμνότυφες,

δεν νιώθουν άνετα στο περιβάλλον του δυτικού βλέμματος και πιστεύουν ότι η κάλυψη του κεφαλιού και του προσώπου προστατεύει το σώμα τους και την προσωπικότητά τους. Εντάξει ως εδώ: όμως, στις ευρωπαϊκές δημοκρατίες υπάρχουν, και πρέπει να υπάρχουν, νόμοι που να εφαρμόζονται—προς το παρόν οι νόμοι σχετικά με το πολιτικό Ισλάμ δεν εφαρμόζονται από φόβο μήπως το εξερεθίσουμε— και οι οποίοι να καθοδηγούν τους πολίτες στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής νομιμότητας. Οι μουσουλμάνοι της Ευρώπης έχουν την υποχρέωση να σέβονται αυτή τη νομιμότητα η οποία τούς προσφέρει θρησκευτική ελευθερία αλλά όχι εξαίρεση από τους νόμους που εξισώνουν τις γυναίκες με τους άνδρες στην οικογένεια, στην εργασία και στον δημόσιο χώρο. Με το να παρουσιάζουμε τη χιτζάμπ σαν τοπική ενδυμασία, σαν μόδα και σαν φορέα «χαράς», είτε δεν καταλαβαίνουμε την εθνικο-θρησκευτική κουλτούρα που αντιπροσωπεύει, είτε προσπαθούμε να αφαιρέσουμε μηχανικά τις αιχμές από το ολοένα και πιο οξύ πρόβλημα του εξισλαμισμού.

Με λίγα λόγια, ενώ πλήθος μουσουλμάνων γυναικών στην Ευρώπη πασχίζουν να απαλλαγούν από τη δυναστευτική ισλαμιστική πατριαρχία, το Συμβούλιο της Ευρώπης συμπεριφέρεται ως βασιλικότερο του βασιλέως και τις διαβεβαιώνει ότι η χιτζάμπ είναι ένα χαριτωμένο κεφαλομάντιλο. Καθώς από το Συμβούλιο διαφεύγει οποιαδήποτε συμβολικότητα, αντί να προασπίζει τις μουσουλμάνες από την ενδεχόμενη εκθροπάθεια που μπορεί να προκύψει σε περιβάλλον κοινοτισμού και απόσχισης από

τη δημοκρατία, τις διαχωρίζει ακόμα περισσότερο. Ο στόχος της Ευρώπης έχει γίνει μια πολυμορφία αμερικανικού τύπου, η οποία, θα συμφωνήσουμε όλοι σ' αυτό, δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως υπόδειγμα· είναι δυσλειτουργική. Οι κοινωνίες δεν προχωρούν στη βάση της διαφοράς· προχωρούν στη βάση της ενότητας.

Ο στόχος της διαφοράς ταυτίζεται με μια ασυνάρτητη προώθηση δικαιωμάτων: με ποια λογική η χιτζάμπ μπορεί να θεωρηθεί «δικαίωμα» και ατομική ελευθερία; Όπως υπαινίχθηκα, δεν μπορούμε να τραβάμε μαντίλες από κεφάλια—είναι απαράδεκτο— υπάρχει όμως μεγάλη απόσταση από μια τέτοια χειρονομία και το εγκώμιο της μαντίλας. Το Συμβούλιο του Στρασβούργου έχει γίνει το ευρωπαϊκό wokistan: το πρόβλημα δεν είναι ποτέ οι «καλές» προθέσεις· είναι η κόλαση στην οποία μπορούν να οδηγήσουν. **Α**

Η ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ CANCEL CULTURE

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Ο Bright Sheng είναι αναγνωρισμένος κινεζικής καταγωγής Αμερικανός συνθέτης, μαέστρος και πιανίστας. Μεταξύ των τιμών που έχει λάβει για τη σταδιοδρομία του συγκαταλέγονται οι δύο φορές που έχει υπάρξει φιναλίστ για το βραβείο Pulitzer, καθώς και η υποτροφία που έλαβε το 2001 από το πρόγραμμα «MacArthur», το οποίο δίδεται σε υποψηφίους που επέδειξαν «εξέχουσες προσπάθειες πρωτοτυπίας και αφοσίωσης στις δημιουργικές αναζητήσεις τους». Πρόσφατα, ο Sheng αποσύρθηκε από τη διδασκαλία ενός σεμιναρίου σύνθεσης που δίδασκε σε πρωτοετείς φοιτητές της μουσικής σχολής του Πανεπιστημίου του Michigan. Ο λόγος, σύμφωνα με τους *New York Times*, για τον οποίο ο Sheng στην πραγματικότητα εκδιώχθηκε από το σεμινάριο ήταν η απόφασή του να προβάλει στους φοιτητές του την κινηματογραφική μεταφορά «Οθέλλος» του Σαίξπηρ με τον Lawrence Olivier στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Σκοπός της προβολής ήταν να μελετήσουν οι φοιτητές πώς το κείμενο του Σαίξπηρ έγινε λιμνέτο για την ομότιτλη όπερα του Βέρντι.

Σκηνές απείρου κάλλους ακολούθησαν την πρωτοβουλία του Sheng. Οι φοιτητές, εξαγριωμένοι στη θέα του Olivier, ο οποίος έφερε για τις ανάγκες του ρόλου το λεγόμενο «blackface» με τη χρήση έντονου σκούρου μακιγιάζ, μετά βίας περίμεναν να ολοκληρωθεί η προβολή προτού προχωρήσουν σε συλλογικές πρωτοβουλίες ψηφιακής ενορκήστρωσης, οι οποίες αποτελούν σήμερα την κυρίαρχη μορφή ακτιβισμού. Σε συνεννόηση, μέσω group chat, συνέταξαν email-καταγγελία εναντίον του Sheng προς τη γραμματεία του τμήματος, στο οποίο δήλωναν «βαθύτατα προσβεβλημένοι από τη συγκεκριμένη προβολή, αλλά και από το γεγονός πως δεν έλαβαν την παραμικρή εξήγηση ως προς το γιατί αυτή η ταινία επιλέχθηκε για την τάξη τους». Μετά από δύο εκτενέστερες επιστολές απολογίας από πλευράς του Sheng, επικοινωνίες φοιτητών με τη διοίκηση του πανεπιστημίου και ακυρώσεις των επόμενων διαλέξεων του σεμιναρίου, έγινε τελικώς αυτό που έμοιαζε εξ αρχής προδιαγεγραμμένο: ο Bright Sheng, μέλος του διδακτικού προσωπικού του Πανεπιστημίου του Michigan από το 1995 και κάτοχος του τίτλου *Leonard Bernstein Distinguished University Professor*, της υψηλότερης τιμητικής διάκρισης της σχολής του, αποχώρησε οικειοθελώς από τη διδασκαλία του συγκεκριμένου σεμιναρίου, προκειμένου να συνεισφέρει σε ένα «θετικό περιβάλλον μάθησης».

Το πόσο «θετικό» είναι ένα περιβάλλον μάθησης στο οποίο ένας καθηγητής μπορεί πρακτικά να εκδιωχθεί εν μια νυκτί κατόπιν πιέσεων μιας μικρής ομάδας φανατικών είναι, βεβαίως, προς συζήτηση. Βασικό αίτιο της κατακραυγής που υπέστη ο Sheng ήταν, σύμφωνα με τα λεγόμενα των φοιτητών, το ότι δεν προνόησε να τους προειδοποιήσει για το θέαμα που επρόκειτο να αντικρίσουν, το οποίο όχι απλώς τους πλήγωσε και τους πρόσβαλε αλλά τους έκανε να αισθανθούν πως το πανεπιστήμιο δεν είναι πλέον ένας ασφαλής χώρος συμβίωσης. Δεν σκέφτηκε, με απλά λόγια, ο άτυχος καθηγητής πως στην εποχή μας δεν αρκεί να αναλαμβάνεις την ευθύνη όσων λες και πράττεις, μα οφείλεις να σπκώσεις το βάρος των συμβολισμών που φέρουν τα πολιτισμικά προϊόντα προηγούμενων εποχών, εάν και εφόσον τολμήσεις να τα προσεγγίσεις με οποιονδήποτε τρόπο και για τον οποιονδήποτε λόγο. Στην προκειμένη περίπτωση, η διοίκηση του πανεπιστημίου πείστηκε ότι και μόνον η προβολή του συγκεκριμένου έργου αποτελεί από μόνη της πράξη ρατσιστική, ανεξαρτήτως των προθέσεων του καθηγητή. Η απόφαση εμπεριέχει πλήθος λογικών σφαλμάτων, μα η δύναμη που έχουν σήμερα λέξεις όπως «προσβολή» συνθλίβει τα πάντα στο πέρασμά της.

Το cancel culture, η κουλτούρα ακύρωσης, έχει πλέον γίνει εξαιρετικά δημοφιλές κυρίως διότι πολλοί νέοι αδυνατούν να προσεγγίσουν καλλιτεχνικά και πολιτιστικά δημιουργήματα υψηλής αισθητικής και φιλοσοφικής αξίας ως προϊόντα μιας συγκεκριμένης εποχής. Η συλλογιστική που ακολουθούν, στην

πραγματικότητα, λειτουργεί αντίστροφα: δεν διερωτώνται για τους λόγους που ένα έργο αναπαράγεται ανελλιπώς για δεκαετίες, περνώντας από γενιά σε γενιά, ώστε να εντοπίσουν τα συστατικά που το καθιστούν διαχρονικό στις πνευματικές αναζητήσεις γύρω από την ανθρώπινη φύση, την εξουσία, τις σχέσεις, τον έρωτα. Αντιθέτως, εστιάζουν σε όλα τα αφηγηματικά σημεία που, αναπόφευκτα, είτε θα είναι εκτός τόπου και χρόνου, είτε θα αποτελούν ενθύμια ενός κόσμου ομολογουμένως πολύ λιγότερο συμπεριληπτικού από τον σημερινό.

Επηρεασμένη και καταφανώς εξαρτημένη από τις πολιτικά ορθές ετυμηγορίες της αυθεντίας του Twitter και του Facebook, η γενιά Ζ των σημερινών εικασάρεδων ταραζεται και βλέπει την πίστη της στην πρόοδο –όπως αυτή ορίζεται από τα νεοαριστερά κινήματα– να κλονίζεται βάνουσα ακόμη και μέσω της επιδερμικής επαφής με έργα που δεν συμβαδίζουν πλήρως με το αξιακό της σύστημα. Αγγίζοντας μάλιστα δυσθεώρητα ύψη αυταρέσκειας και εγωκεντρισμού, μέλη της συγκεκριμένης γενιάς εκλαμβάνουν και μόνο την ύπαρξη τέτοιων προϊόντων ως προσωπική επίθεση και απαιτούν τον αφανισμό τους, εξαπολύοντας ταυτοχρόνως απειλές ισοπέδωσης της φήμης και της καριέρας οποιουδήποτε σχετίζεται με την προώθησή τέτοιων έργων, όπως στην περίπτωση του καθηγητή Sheng. Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, τα εν λόγω άτομα μάλλον δεν νιώθουν και τόσο αβοήθητα όσο θέλουν να πιστεύουμε. Όπως και να έχει, όμως, αποτέλεσμα της συλλογιστικής αυτής είναι η κριτική σκέψη να εκμηδενίζεται και τη θέση της να παίρνει ένας συνοπτικός και κυρίως ανακουφιστικός ξεκάθαρος οδηγός αποδεκτών ερεθισμάτων, εξάισιο δείγμα των μεταμοντέρνων ζυμώσεων που συντελούνται στο ψηφιακό πεδίο συζήτησης.

Από την πλευρά τους, μεγάλες εταιρείες, όπως π.χ. κινηματογραφικών και τηλεοπτικών προϊόντων, με τον φόβο ότι θα χάσουν το ισχυρότερο αυτή τη στιγμή κομμάτι αγοραστικού κοινού τους, πράττουν αναλόγως, ώστε να επιδείξουν έγκαιρα τις καλές τους προθέσεις, επιβεβαιώνοντας τις στρεβλές θεωρήσεις της πραγματικότητας όπως σχηματοποιούνται από το cancel culture: το HBO ανακοίνωσε θριαμβευτικά προ ολίγων μηνών πως στην πλατφόρμα streaming του η ταινία «*Gone with the Wind*» θα ξεκινάει με προειδοποίηση για τα ρατσιστικά μηνύματα και τις φυλετικές προκαταλήψεις που περιέχει. Μία ταινία, δημιούργημα του 1939 για μια ιστορία στον Αμερικανικό Εμφύλιο το 1861, χρειάζεται ειδική εισαγωγική προειδοποίηση, ώστε να καταστεί σαφές πως ό,τι δούμε δεν αντιπροσωπεύει νόρμες και συμπεριφορές αποδεκτές στο σήμερα και ότι φυσικά η εταιρεία διαχωρίζει τη θέση της. Σε αντίστοιχες πρωτοβουλίες προχώρησε και η Disney στη συνδρομητική της υπηρεσία, αυτή τη φορά για ταινίες κινουμένων σχεδίων, που θεωρήθηκε πως αναπαράγουν ρατσιστικά στερεότυπα μέσω των τετράποδων ηρώων τους, όπως ο «*Ντάμπο*» ή «*Η Λαίδη και ο Αλήτης*».

Ο τρόπος σκέψης που έρχεται εκβιαστικά να επιβάλει η κουλτούρα της ακύρωσης είναι από μόνος του ανησυχητικός, εκείνο όμως που επίσης πρέπει να μας απασχολήσει σοβαρά είναι πως κοιτίδα εκκόλαψης του φαινομένου αποτελούν πρωτίστως οι ακαδημαϊκές κοινότητες, ιδιαίτερα στα Ivy League πανεπιστήμια των ΗΠΑ. Σε ένα πεδίο όπου η ελευθερία του λόγου, ο πλουραλισμός απόψεων και η ανοχή σε καθετί διαφορετικό ή ακόμη και «αιρετικό» θα έπρεπε όχι απλώς να ενθαρρύνονται, αλλά να αποτελούν το κατεξοχήν συστατικό στοιχείο της ακαδημαϊκής διαδικασίας, ένας καθηγητής διαπομπεύθηκε και εν τέλει εξοβελίστηκε επειδή έδειξε μία ταινία που έκανε μία μικρή ομάδα φοιτητών να νιώσει άβολα.

Σχετικά με το τι θα είναι αυτό που θα κάνει τους ίδιους φοιτητές να αισθανθούν άβολα σε δεύτερο χρόνο και θα τους δώσει την ορμή να βρουν το επόμενο θύμα τους, το πιθανότερο είναι πως το Twitter θα σπεύσει να τους ενημερώσει εγκαίρως μέσω του κατάλληλου hashtag. **A**

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΣΚΕΨΗΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΚΒΙΑΣΤΙΚΑ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ Η ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΗΣ ΑΚΥΡΩΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟΣ

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Διοίκησης Νικόλας Γαλανόπουλος

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντισιμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριανόγλου, Γ. Νένης, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Α. Σκαράκη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψυχάς

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καζόλα avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαζώνης, Τάσος Βρεττός, Εκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσος, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέννη Κράλιοβιτς

Direct Market Advertising Managers Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη marketing@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη Digital Advertorial Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έρην Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369 fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213 Αγγελίες: 210 3617. 369 Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής,

μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369 Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

**ΣΠΗΛΙΟΣ
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
08.00-10.00

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
08.00-10.00

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΝΕΝΕΣ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
10.00-12.00

**ΓΙΟΒΑΝΝΑ
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
12.00-14.00

**ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΔΑΝΔΟΛΟΣ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14.00-16.00

**ΕΛΕΝΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
16.00-18.00

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18.00-20.00

**ΣΠΥΡΟΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
20.00-22.00

**ΣΩΤΗΡΗΣ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ**
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
22.00-00.00

To soundtrack της πόλης

ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΟ ΒΙΛΝΙΟΥΣ

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Το παλιό ρητό λέει ότι «όταν κλείνει μια πόρτα, ανοίγει ένα παράθυρο». Όταν, λοιπόν, το πήραμε απόφαση ότι το πολυαναμενόμενο δεκαήμερο ταξίδι στη Νέα Υόρκη θα έπρεπε να ακυρωθεί λόγω της απαγόρευσης εισόδου στις ΗΠΑ (που επιτέλους καταργείται στις 8 Νοεμβρίου), ψάξαμε για εναλλακτικό προορισμό για ένα τριήμερο στην Ευρώπη. Η λίστα με τις προσφορές της Ryanair –πτήσεις με 10, 20 και 30 ευρώ– λειτούργησε σαν ρουλέτα. Το ότι θα βλέπαμε μια καλή φίλη, συν το ότι δεν είχα πάει ποτέ στη Βαλτική, βοήθησε τη μπίλια να κάτσει στο Βίλνιους της Λιθουανίας.

Το ταξίδι αυτό, εκτός από πολύτιμη διαφυγή από την καθημερινότητα και τον καταπιεστικό καιρό της Αγγλίας, ήταν και μια μικρή νίκη έναντι της πανδημίας – επιστροφή στις χαρές και τις ιεροτελεστίες της κανονικότητας. Τον καφέ που θα αγοράσεις στο αεροδρόμιο. Τη δημιουργική συγκέντρωση που θα βρεις στην απομονωμένη ψυχία του αεροπλάνου. Τη διαφυγή, μέσα σε 3 ώρες, από την γκριζα ρουτίνα, σε μια διαφορετική χώρα και σε μια πόλη γεμάτη ιστορία. Το αεροπλάνο προσγειώνεται στο αεροδρόμιο του Βίλνιους, σε βολική απόσταση 10 χιλιομέτρων από το κέντρο. Από την πρώτη στιγμή παρατηρείς μικρές υπενθυμίσεις του ότι η Λιθουανία, μαζί με τη Λετονία και κυρίως την Εσθονία, έχουν μπει για τα καλά στην ψηφιακή εποχή. Το εισιτήριο της συγκοινωνίας το πληρώνεις και το επικυρώνεις μέσα από app στο κινητό. Το λεωφορείο της γραμμής έχει wifi και πρίζες για να φορτίζεις τις συσκευές σου. Σε 15 λεπτά είσαι έξω από την Παλιά Πόλη. Το όνομα της στάσης του λεωφορείου: Sparta. Σπάρτη. Καλός οiwνός.

Ο ουρανός είναι καταγάλανος. Ο χαμηλός ήλιος αντανakλάται στους δρόμους και στις προσόψεις των κτιρίων με αυτό το τόσο όμορφο, τόσο φθινοπωρινόπλαινό φως που βλέπεις και στη Σκανδιναβία. Η ατμόσφαιρα είναι πεντακάθαρη και, ενώ δεν έχει ζέστη, το κρύο είναι τόσο απαλό και ξηρό ώστε να σε ανανεώνει. Οι Άγγλοι έχουν μια ωραία λέξη για το κρύο αυτό: το λένε «τραγανό» (*crispy*). Αν' ό,τι μαθαίνουμε μετά, αυτή θα είναι μάλλον η τελευταία εβδο-

μάδα καλού καιρού. Από τα τέλη Οκτωβρίου και μετά, η Λιθουανία βυθίζεται στη βροχή, στο χιόνι και στο κανονικό, βαλτικό κρύο. Το Βίλνιους θεωρείται η πιο πράσινη πρωτεύουσα της Ευρώπης και τρίτη στον κόσμο. Σύμφωνα με τον δείκτη HUGSI, το 62% της πόλης είναι πάρκα, πλατείες και δάση· μόνο τα δέντρα καλύπτουν το 49% της πόλης(!). Από τα μέσα Σεπτεμβρίου μέχρι και τα τέλη Οκτωβρίου, τα δέντρα αυτά παρέχουν στον κάτοικο ή τον επισκέπτη ένα πραγματικά μεγαλειώδες θέαμα χρωμάτων που συγκρίνεται μόνο με το φθινόπωρο στη Νέα Αγγλία, καλύπτοντας όλη την πόλη με κόκκινα, χρυσαφί και μπρούντζινα φύλλα.

Η Παλιά Πόλη είναι σήμερα μία από τις μεγαλύτερες μεσαιωνικές πόλεις της Βόρειας Ευρώπης και Μνημείο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ουνέσκο. Το αστικό τοπίο θυμίζει Πράγα, Στοκχόλμη και Σάλτσμπουργκ. Οι προσόψεις σε παστέλ χρώματα –μπεζ, ροζ, φυστικό, γαλάζιο– συνταιριάζουν αρμονικά διαφορετικά στιλ αρχιτεκτονικής: γοτθική, αναγεννησιακή, μπαρόκ, νεοκλασική, αλλά και σοβιετική. Στοές οδηγούν σε εσωτερικές αυλές και αίθρια, εξάπτοντας την περιέργεια του περιπλανώμενου επισκέπτη και δημιουργώντας την εντύπωση ότι εκεί μέσα κρύβονται παράλληλοι κόσμοι: πτυχές της πόλης. Σε τέτοιες αυλές θα βρεις τα εργαστήρια καλλιτεχνών που εκθέτουν και πωλούν ξύλινα γλυπτά και, βεβαίως, κοσμήματα και διακοσμήσεις από κεχριμπάρι που είναι «το χρυσάφι της Λιθουανίας». Στην Παλιά Πόλη δεσπόζουν οι (αμέτρητες) εκκλησίες, τα παλάτια και το Πανεπιστήμιο του Βίλνιους (έτος ίδρυσης: 1579) με τον ψηλό πύργο με την καμπάνια. Αν επιβιώσεις από το βέρτιγκο της ανάβασης από την ξύλινη σπειροειδή σκάλα (ή αν απλώς επιλέξεις το ασανσέρ), ανταμοίβεσαι με μια πανοραμική θέα, βλέποντας τις κεραμοσκεπές να καλύπτουν σαν κουβέρτα την πόλη.

Στη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Λιθουανίας, στο Κάουνας, υπάρχουν ακόμα πολλά ωραία δείγματα μεσοπολεμικής αρχιτεκτονικής, Αρ Ντεκό και Μπάουχαους, δεδομένου ότι το Κάουνας ήταν τότε η μεγαλύτερη και σημαντικότερη πόλη της χώρας. Αντιθέτως, αυτά απουσιάζουν από το Βίλνιους, το

οποίο ανάμεσα στους δύο παγκοσμίους πολέμους έγινε μήλο της Έριδος ανάμεσα στη Σοβιετική Ρωσία και την Πολωνία, με τον λιθουανικό στρατό να μην μπορεί να επιβάλει την ενσωμάτωση της πόλης στο νέο ανεξάρτητο κράτος.

Οι πληγές της ιστορίας και οι αμαρτίες της Ευρώπης είναι χαραγμένες στο αστικό τοπίο. Στο παλαιότερο νεκροταφείο της πόλης, το Ράσος, βρίσκονται δίπλα-δίπλα οι τάφοι Πολωνών και Λιθουανών στρατιωτών που έπεσαν στο πεδίο της μάχης από το 1918 μέχρι το 1921 στον Πολωνο-Σοβιετικό και στον Πολωνο-Λιθουανικό Πόλεμο. Η συνεργασία των δύο χωρών για την αποκατάσταση του νεκροταφείου τη δεκαετία του 1990 σηματοδοτούσε την ελπίδα της Ευρώπης ότι μπορούσε να αφήσει το παρελθόν πίσω της. Οι ορατοί βανδαλισμοί στους τάφους των Πολωνών στρατιωτών (και, απ' ό,τι μαθαίνουμε, αντίστοιχοι βανδαλισμοί σε λιθουανικό νεκροταφείο της Πολωνίας) μας θυμίζουν ότι η μάχη για τη συνύπαρξη και την ειρήνη δεν τελειώνει ποτέ. Πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, το Βίλνιους ήταν γνωστό και ως «η Ιερουσαλήμ του Βορρά» λόγω της σημαντικής παρουσίας και της πολιτισμικής επιρροής του εβραϊκού πληθυσμού στην πόλη. Κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος, εξοντώθηκε το 95% των Εβραίων του Βίλνιους (265.000). Σήμερα, η μεγάλη Συναγωγή στην Παλιά Πόλη θυμίζει φρούριο με διπλή περίφραξη, ενώ το Εβραϊκό Μουσείο, με συγκινητικά εκθέματα και εκδηλώσεις, διατηρεί τη μνήμη.

Οι πληγές της ιστορίας και οι αμαρτίες της Ευρώπης είναι χαραγμένες στα σώματα των ανθρώπων. Το Βίλνιους απέχει λίγα χιλιόμετρα από τα σύνορα με τη Λευκορωσία. Στις 26 Απριλίου 1986 έγινε το πυρηνικό ατύχημα του Τσερνόμπιλ στα σύνορα Ουκρανίας-Λευκορωσίας. Και οι τρεις αυτές χώρες δέχτηκαν το πρώτο μεγάλο κύμα ραδιενεργών σωματιδίων που απελευθερώθηκε τις πρώτες ώρες μετά το ατύχημα (το κύμα πρωτοέφτασε στην Ελλάδα στις 2 Μαΐου 1986). Η ένταση του κορυφώθηκε στις 6 Μαΐου 1986). Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται σημαντική αύξηση στον καρκίνο του θυρεοειδούς στη Λιθουανία, ενώ η στάση της διεθνούς κοινότητας στο θέμα της

ΤΟ ΒΙΛΝΙΟΥΣ
ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ Η
ΠΙΟ ΠΡΑΣΙΝΗ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΙΤΗ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.
ΜΟΝΟ ΤΑ
ΔΕΝΤΡΑ
ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ
ΤΟ 49% ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ (!)

πυρηνικής ενέργειας και ειδικά των συνεπειών από το ατύχημα είναι ίσως το μεγαλύτερο σκάνδαλο των τελευταίων 40 ετών – τόσο στη φτωχή Λευκορωσία που, εκτός από την τυρανία Λουκασένκο, μαστίζεται από παιδικούς καρκίνους και παθήσεις από γενετικές μεταλλάξεις, όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Πέρα από τα τείχη της Παλιάς Πόλης, απλώνεται η ευρύτερη μητροπολιτική περιοχή του Βίλνιους που αποτελείται κυρίως από κατοικίες και πράσινο. Το πρωί της τρίτης μέρας μπαίνουμε στο λεωφορείο και μετά από διαδρομή μισής ώρας φτάνουμε στο Fabijoniskes – μια πρότυπη γειτονιά που χτίστηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1980. Οι τεράστιες, ομοιόμορφες, γκρίζες πολυκατοικίες του Fabijoniskes είναι το μοντερνιστικό όραμα του χτες για το αύριο, θυμίζοντάς μας αντίστοιχα πειράματα όπως το Thamesmead στο Λονδίνο· πειράματα που σήμερα συνδυάζουν τη δυστοπία, το αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον και τη βιωμένη καθημερινότητα των ανθρώπων που ζουν εκεί. Το Fabijoniskes όμως ήταν και κάτι παραπάνω: ήταν το σοβιετικό όραμα για την ιδανική πολιτεία, όπως άλλωστε και το Pripyat (η πόλη έξω απ’ τον πυρηνικό σταθμό του Τσερνόμπιλ) γι’ αυτό και τα γυρίσματα της (εξαιρετικής) τηλεοπτικής σειράς του HBO, βασισμένου στο ομώνυμο (συγκλονιστικό) βιβλίο της Σβετλάνα Αλεξίεβιτς (*«Τσερνομπίλ: Ένα Χρονικό του Μέλλοντος»*, Εκδ. Πατάκη), έγιναν εκεί: στο Fabijoniskes του Βίλνιους.

Δεν μπορεί κανείς να μιλήσει για τη Λιθουανία του σήμερα χωρίς να αναφερθεί στις σχέσεις της χώρας με τη Σοβιετική Ένωση και πλέον με τη Ρωσία. Η Λιθουανία ήταν η πρώτη Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία που διεκδίκησε την ανεξαρτητοποίησή της το 1990, τροχοδομώντας και επισήμως τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης. Σε αντίθεση με την Ουκρανία, η οποία ήταν πάντα ενσωματωμένη στον «ζωτικό χώρο» της Ρωσίας, η Λιθουανία έχει μακρά ιστορία εθνικής συνείδησης. Ο μεγάλος συνθέτης και ζωγράφος Μικαλόγιους Κονσταντίνας Τσιουρλιόνις είναι ο κορυφαίος εκπρόσωπος της εθνικής σχολής της Λιθουανίας· το έργο του παρέιχε στη χώρα ένα αισθητικό λεξιλόγιο και μια γέφυρα με τη Δύση (συνιστώ τα έργα του για πιάνο, διαθέσιμα από τον κατάλογο της Naxos).

Αλλά και μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η ανακήρυξη της Λιθουανίας ως ανεξάρτητο κράτος ήταν καθοριστική στιγμή για την εμπέδωση της εθνικής ταυτότητας. Η ανεξαρτησία αυτή δεν κράτησε πολύ. Η Λιθουανία όμως δεν επέλεξε να ενσωματωθεί στην Σοβιετική Ένωση· της επιβλήθηκε. Και αυτό είναι κάτι που οι Λιθουανοί δεν θα το ξεχάσουν ποτέ. Η μελανή ιστορία της Σοβιετικής κατοχής είναι ορατή παντού στον δημόσιο χώρο: οι προθήκες των βιβλιοπωλείων είναι γεμάτες με βιβλία για τη δράση της Λιθουανικής KGB, ενώ στον τοίχο του επιβλητικού Μουσείου (και πρώην βάση) της KGB είναι χαραγμένα τα ονόματα των θυμάτων της. Λίγο παρακάτω, στο κτίριο του κοινοβουλίου, της Seimas, υπάρχουν ακόμα τα ίχνη από τον αγώνα για την ελευθερία.

Στις 13 Ιανουαρίου 1991, σε μια προσπάθεια να πατάξει το κίνημα της ανεξαρτητοποίησης των Λιθουανών, ο Σοβιετικός στρατός εισέβαλε στον πύργο της τηλεόρασης, με τα τανκς να επιτίθενται στους διαδηλωτές, ενώ την τελευταία στιγμή αποφεύχθηκε η εισβολή στο κοινοβούλιο. 14 άνθρωποι σκοτώθηκαν και εκατοντάδες τραυματίστηκαν εκείνο το βράδυ, ενώ το τι γνώριζε και κατά πόσον ενέκρινε την εισβολή ο Σοβιετικός ηγέτης Μιχαήλ Γκορμπατσόφ αποτελεί ακόμα αντικείμενο ακαδημαϊκών και

πολιτικών διαξιφισμών. Το αντιρωσικό συναίσθημα ήταν και παραμένει ισχυρό στη χώρα. Στον ιστότοπο του κοινοβουλίου μπορεί κανείς να βρει τους καταλόγους από πρόσφατες εκθέσεις. Θα περίμενε κανείς οι εκθέσεις αυτές να προβάλλουν την τέχνη της χώρας. Οι θεματικές τους: η ένταξη της Λιθουανίας στη δυτική αρχιτεκτονική ασφαλείας· τα μαθήματα από την (Σοβιετική) Κατοχή του 1940· η επιστροφή της Λιθουανίας στην κοινότητα των ελεύθερων χωρών.

Η Λιθουανία, μαζί με την Εσθονία και τη Λετονία, βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του Νέου Ψυχρού Πολέμου· υφίστανται τις υβριδικές πιέσεις του Πούτιν, ενώ δεν είναι τυχαίο ότι εκεί αναπτύχθηκαν οι νέες δυνάμεις ταχείας επέμβασης του NATO μετά το 2016. Για τους περισσότερους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η έννοια της φυσικής στρατιωτικής εισβολής είναι ένα ξεπερασμένο φαινόμενο που ανήκει στα βιβλία της ιστορίας, ή σε περιοχές του κόσμου που (νομίζουμε ότι) δεν μας αφορούν. Όπως όμως η Ελλάδα φυλάει το νοτιοανατολικό σύνορο της ΕΕ και αντιμετωπίζει υβριδικές απειλές στον Έβρο και στο Αιγαίο, έτσι και οι χώρες της Βαλτικής αποτελούν το βορειοανατολικό σύνορο της ΕΕ και αντιμετωπίζουν παρόμοιες (αλλά και διαφορετικές) απειλές.

Στον δημόσιο χώρο του Βίλνιους –στα μέσα συγκοινωνίας, στους δρόμους, στα μαγαζιά, στα γραφικά εστιατόρια, στα πολύ όμορφα και ελαφρώς χίπστερ καφέ– η Λιθουανία έχει εξαιρετική κουλτούρα του καφέ– επικρατεί η απόλυτη ψυχία και ηρεμία. Η έλλειψη δράσης/διάδρασης στον δημόσιο χώρο είναι εντυπωσιακή – με μικρή εξαίρεση την Ουζούπη (ή, όπως θα έλεγαν οι ντόπιοι, τη «Δημοκρατία της Ουζούπης»), μια εναλλακτική και (υποτίθεται) αναρχοαυτόνομη γειτονιά, σαν την Κριστιάνια της Κοπεγχάγης, που όμως, παρά την ομορφιά και το ωραίο Σύνταγμά της, μάλλον ρέπει προς τον mainstream χιπστερισμό. Η έλλειψη διάδρασης στον δημόσιο χώρο και η ψυχία ίσως είναι κληρονομιά μιας άλλης εποχής, όταν επικρατούσε ο φόβος της κατάδοσης στο καθεστώς και μια φρήμη αρκούσε για να αλλάξει την πορεία της ζωής σου. Ίσως οφείλεται στο κλίμα. Ίσως, όπως πιστεύει η φίλη μας, οφείλεται στο ότι η κοινωνία αυτή κρίνει εύκολα· η σιωπή εξασφαλίζει το ότι δεν θα κριθείς (σε αντίθεση, π.χ., με την Ελλάδα όπου η επιθυμία του να φανεί και να αναγνωριστεί κάποιος από το κοινωνικό σύνολο είναι πλέον τόσο ακατανίκητη ώστε να οδηγεί πολλούς να μοιράζονται φωναχτά τις πιο προσωπικές τους υποθέσεις, στο μετρό, στο μπαλκόνι, στην παραλία).

Σε κάθε περίπτωση, μπορεί κάποιος να διαγνώσει στη Λιθουανία το σύνδρομο της κλειστής κοινωνίας και της μικρής, περιφερειακής χώρας. Παρά την ομορφιά του, την ιστορία του, το πράσινο, και τα πολλά άλλα προτερήματα του, το Βίλνιους δεν έχει γίνει (ακόμα) δημιουργικός ή πολιτισμικός ή τεχνολογικός πόλος έλξης, αν και μπορεί και πρέπει να γίνει. Μια κοινωνία που περιορίζεται στην κοινωνικοποίηση μέσα στον ιδιωτικό χώρο του σπιτιού θα κινδυνεύει πάντα να στερέψει από οξυγόνο. Ο ανοιχτός, πορώδης, νευρώδης αστικός δημόσιος χώρος είναι ζωτικής σημασίας για την πρόοδο και την εξωστρέφεια μιας κοινωνίας. Επιτρέπει την πρόσβαση σε όσους δεν έχουν ήδη έτοιμα δίκτυα κοινωνικοποίησης και υποστήριξης. Επιτρέπει την ποικιλομορφία, τον πλουραλισμό, την τριβή, την είσοδο νέων μηνυμάτων και ερεθισμάτων από το εξωτερικό· τη δημιουργία κοινοτήτων και φυλών που θα αναπτύξουν και θα προωθήσουν εναλλακτικές ταυτότητες και μορφές ζωής. Και αυτή η ποικιλομορφία, η τριβή, η πρόοδος της σκέψης, η οξυγόνωση της κουλτούρας με νέες ιδέες και πρακτικές, είναι οι καλύτερες άμυνες απέναντι στα φαντάσματα του παρελθόντος και τις υβριδικές απειλές του μέλλοντος – τον ολοκληρωτισμό, τον σκοταδισμό, τον παραλογισμό, την καταπίεση και το μίσος. **A**

Το πλήρες φωτογραφικό οδοιπορικό του Ρωμανού Γεροδήμου με 200 φωτογραφίες από το Βίλνιους είναι διαθέσιμο εδώ: www.romangerodimos.com/photos/urban-landscapes-vilnius/

Έλσα ΨΥΛΛΑΚΗ

**«Το ένστικτο είναι
χημικές αντιδράσεις»**

Η καθηγήτρια του Πολυτεχνείου Κρήτης
συμπεριλήφθηκε ανάμεσα στους 100
κορυφαίους επιστήμονες στον τομέα της
Αναλυτικής Χημείας για το 2021

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ
ΝΑ ΑΠΟΤΥ-
ΧΟΥΝ.
Ο ΛΟΓΟΣ
ΠΟΥ ΠΡΟ-
ΧΩΡΑΕΙ Η
ΕΡΕΥΝΑ
ΕΙΝΑΙ Η
ΑΠΟΤΥΧΙΑ.

Έλεια Ψυλλάκη είναι καθηγήτρια Υδατικής Χημείας στη Σχολή Χημικών Μηχανικών και Μηχανικών Περιβάλλοντος στο Πολυτεχνείο Κρήτης. Για το 2021 συμπεριλήφθηκε στους 100 κορυφαίους, πιο επιδραστικούς επιστήμονες στον τομέα της Αναλυτικής Χημείας (2021 *Power List of the 100 most influential analytical scientists*). Οι έρευνές της είναι πάνω στην ανάπτυξη καινοτόμων μεθόδων ανίχνευσης ιχνο-ποσοτήτων οργανικών ρύπων σε περιβαλλοντικά δείγματα. Θελήσαμε μια συζήτηση μαζί της, αφού έτσι κι αλλιώς, όπως έγραψε ο Ρεμπώ, «η επιστήμη είναι η νέα Αριστοκρατία».

— Η Χημεία μοιάζει σαν να είναι πιο υποτιμημένη σε σχέση με επιστήμες όπως η Βιολογία, η Φυσική και τα Μαθηματικά. Νομίζουμε ότι παίζει τον μικρότερο ρόλο.

Η Χημεία όσον αφορά την έρευνα ακμάζει, πάντα άκμαζε. Απλά οι ερευνητικές περιοχές στις οποίες τρέχει αυτή τη στιγμή, δεν περιέχουν τον καθαρό αιμορροισμό της Χημείας. Υπάρχουν φοβερές εξελίξεις στον τομέα των υλικών όπου από πίσω είναι η Χημεία και εμείς δεν μεταφέραμε προς τα έξω τις εξελίξεις του τομέα μας. Η Χημεία είναι παντού, είναι μία βασική επιστήμη. Προσωπικά δουλεύω πάνω στο περιβάλλον. Τη χημεία χωρίς περιβάλλον μπορώ να τη φανταστώ, περιβάλλον χωρίς χημεία δεν γίνεται.

— Αδυνατούμε, για κάποιο λόγο, να συνδέσουμε τη Χημεία με τις εφαρμογές της.

Νομίζω ότι παντού, σε όλες τις γλώσσες, είναι κακό αν πεις «αυτό το πράγμα έχει χημικά». Γενικά θεωρούμε ότι η Χημεία είναι η πηγή της ρύπανσης, κάτι που δεν είναι καθόλου αλήθεια. Ο άνθρωπος ρυπαίνει, η Χημεία δίνει λύσεις, αν εμείς δεν τις χρησιμοποιούμε σωστά προφανώς θα ρυπαίνει. Για παράδειγμα, στο κομμάτι των πλαστικών κάναμε κακή χρήση, και έρχεται η Χημεία να μας δώσει τα βιοδιασπώμενα. Τα ρούχα που φοράμε είναι όλα χημεία, τομέας που δεν μπορούμε να το φανταστούμε.

— Από τη δική σας πλευρά, πού λέτε ότι βρισκόμαστε σε σχέση με το περιβάλλον και την κλιματική κατάρρευση;

Είναι πολύ κρίσιμη η κατάσταση. Ήμουν για χρόνια αισιόδοξη αλλά τα τελευταία χρόνια ανησυχώ πολύ. Το πρόβλημα με το περιβάλλον είναι πολύ σύνθετο, δεν είναι κάτι ελεγχόμενο όπως σε ένα εργαστήριο, και αν αλλάξει μία παράμετρος, μπορεί να ξεκινήσει ένα ντόμινο και να επικρατήσουν εντελώς άλλες συνθήκες. Όμως με πολλές, μεγάλες ερευνητικές ομάδες σε συνέργειες, γίνονται καταπληκτικά πράγματα πάνω στο πρόβλημα «Περιβάλλον».

— Σε σχέση με τη ρύπανση του περιβάλλοντος στην πραγματικότητα ψάχνετε ιχνοστοιχεία;

Είναι ακριβώς το κομμάτι με το οποίο ασχολούμαι. Η ρύπανση σίγουρα έχει ξεφύγει πολύ, δεν μιλάμε πια για την ορατή ρύπανση που είναι οι μαύροι καπνοί, σήμερα είναι αόρατη. Μπορεί να έχεις ένα ποτήρι νερό που είναι διάφανο, αλλά να έχει μέσα τοξικά σε πολύ χαμηλές συγκεντρώσεις. Η έρευνα σε αυτό το κομμάτι έχει εξελιχθεί απίστευτα, τα τεχνολογικά άλματα είναι πραγματικά εντυπωσιακά. Δεν είναι μόνο να βρεις τα ιχνοστοιχεία που είναι σε νανογραμμάρια ανά λίτρο, είναι ότι συνήθως πρέπει να τα βρεις σε σύνθετα υποστρώματα. Σε ένα τρόφιμο είναι πολύ δύσκολο να καταφέρεις επιλεκτικά να αφαιρέσεις τον ρύπο για να μπορέσεις να τον αναλύσεις. Είναι πραγματικά πολύ εντυπωσιακά όλα αυτά.

— Συμπεριληφθήκατε στους 100 κορυφαίους επιστήμονες στον τομέα της αναλυτικής Χημείας...

Γενικά η επιστήμη πηγαίνει στους Έλληνες. Χρειάζεται σίγουρα στήριξη από την κάθε κυβέρνηση. Εμείς σαν ερευνητικές ομάδες λειτουργούμε μέσα σε εργαστήρια και σίγουρα χωρίς να έχουμε

τον ίδιο εξοπλισμό που έχουν εργαστήρια στον υπόλοιπο κόσμο. Όμως, η εφευρετικότητα του Έλληνα είναι απίστευτη στο πώς μπορεί να προσαρμοστεί, να βρει λύσεις. Έχουμε μια πρακτικότητα, την ικανότητα να εντοπίζουμε το πρόβλημα, την ευελιξία να βρίσκουμε πολλαπλές λύσεις στο εργαστήριο και να τις εφαρμόζουμε. Δηλαδή η καθημερινή συμπεριφορά μας και ο τρόπος σκέψης μας είναι αρκετά επιστημονικός χωρίς να το ξέρουμε, και αυτό μας καθιστά πολύ ικανούς σε αρκετούς τομείς, και ένας από αυτούς είναι η Χημεία.

— Ποιος είναι ο πιο επικίνδυνος ρύπος που συνεισφέρει στην ατμοσφαιρική ρύπανση;

Υπάρχουν δυστυχώς κάποιες ενώσεις που δεν τις ξέρουμε, οι οποίες γίνονται από ανθρωπογενείς χρήσεις, αλλά και από φυσικές διεργασίες. Οι διοξίνες είναι πάρα πολύ παλιές ενώσεις και δεν μπορείς να αποφύγεις τη δημιουργία τους. Επίσης, υπάρχουν ρύποι που είναι αρκετά επίμονοι στο περιβάλλον. Το παλιό ddt, για παράδειγμα, πιστεύω ακόμη και τώρα ότι αν κάνουμε αναλύσεις σε χώματα μπορεί να το βρούμε γιατί δεν διασπάται. Στις βιομηχανικές διεργασίες προσπαθούμε να συνθέσουμε ενώσεις ανθεκτικές, αλλά όταν μία ένωση είναι τόσο ανθεκτική και βρεθεί στο περιβάλλον δεν μπορούμε να τη διασπάσουμε. Είναι δίκαιο μαχαίρι. Είναι οι λεγόμενοι επίμονοι ρύποι, και για όλους υπάρχει πλέον νομοθεσία.

— Στην Ελλάδα, στο θέμα των ρύπων, πού βρισκόμαστε;

Η δραστηριότητα της χώρας μας είναι τέτοια που δεν υπάρχει πρόβλημα παντού. Στην Κίνα πριν βγεις έξω κοιτάζεις το κινητό σου για το air quality index (δείκτη ποιότητας αέρα), αυτό δεν το έχουμε στην Ελλάδα, και υπάρχουν και φορές που έχω βγει που οι δείκτες είναι πολύ υψηλοί. Υπάρχει μάλιστα μία περιοχή, η οποία ουσιαστικά είναι και η ειδικότητα στο εργαστήριο, οι λεγόμενοι αναδυόμενοι ρύποι – ρύποι που τους παρακολουθούμε και τα αποτελέσματα των ερευνών μας είναι αυτά που θα πούνε αν μπορούμε να συνεχίσουμε να τους χρησιμοποιούμε ή όχι. Αυτό μας πάει στο θέμα της εκπαίδευσης. Για παράδειγμα, πόσοι Έλληνες κοιτάζουν ετικέτες να δουν τι συστατικά υπάρχουν; Έξω ξέρουν όλοι να τις διαβάζουν.

— Κάποτε ψάχναμε διαρκώς στα προϊόντα τα E.

Μετά το ξεχάσαμε. Υπάρχουν διάφοροι συμβολισμοί που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Ένωση για να σε βοηθήσει, αλλά δεν είμαστε εκπαιδευμένοι. Στο εξωτερικό η πληροφορία αυτή σε βρίσκει, ενώ στην Ελλάδα πρέπει να ψάξεις για να τη βρεις. Έχουμε ακόμα πολύ δρόμο σε θέματα εκπαίδευσης και ενημέρωσης και σε μεγάλο βαθμό υπεύθυνο για αυτό είναι το κράτος. Δεν είμαστε καν εξοικειωμένοι με τις ομάδες ρύπων. Στους νέους, εάν ρωτήσεις ποιο είναι το σύγχρονο πρόβλημα περιβάλλοντος που έχουμε σήμερα, αδυνατούν να το προσδιορίσουν. Ακόμα έχουν μείνει στα φουγάρα που βγαίνουν από τις βιομηχανίες. Έχουν έναν πυρήνα σκέψης που είναι εικοσαετίας τουλάχιστον. Τα personal care products (προϊόντα προσωπικής φροντίδας) είναι μία ομάδα την οποία μελετάμε πολύ έντονα, αφού τα χρησιμοποιούμε συνέχεια και είναι πολύ μεγάλη η ποσότητα

ρύπων που απελευθερώνεται στο περιβάλλον. Γι' αυτό το θέμα οι Έλληνες δεν είναι ενημερωμένοι ικανοποιητικά. Στο εξωτερικό τα γνωρίζουν αυτά. Ίσως έχετε δει τα «parabens» (παραβένια), κάποια σαμπουάν γράφουν «parabens free» για να είναι ασφαλή, αφού τα parabens όταν συσσωρεύονται σε μεγάλες ποσότητες μπορούν να επηρεάσουν τον άνθρωπο και το οικοσύστημα γενικά. Τα parabens στο εργαστήριο τα είδαμε το 2009. Πρέπει να κατανοήσουμε τι είναι όλο αυτό που ζούμε. Μου κάνει εντύπωση, όλα αυτά τα ακρωνύμια τα βλέπουν, δεν τους αγχώνει τι είναι;

— Είστε μια σπουδαία Χημικός σε παγκόσμιο επίπεδο. Το όραμά σας επιστημονικά ποιο είναι;

Δεν αισθάνομαι σπουδαία. Αισθάνομαι ότι είμαι σε μία ηλικία που από εδώ και πέρα μπορώ να προσφέρω αρκετά πράγματα γιατί έχω αρκετή εμπειρία. Συνήθως στη δική μου ηλικία μπορείς να συνθέσεις όλη τη γνώση που έχεις συσσωρεύσει και να προσφέρεις κάτι. Με ενδιαφέρουν πολλά κομμάτια της Χημείας που θέλω να προσφέρω, όπως στην αναλυτική Χημεία και τους νέους επιστήμονες, αλλά και στον τομέα πολιτικής στη Χημεία όπου κάνουμε μια δράση με τον IUPAC (International Union of Pure and Applied Chemistry - Διεθνής Ένωση Καθαρής και Εφαρμοσμένης Χημείας). Θέλουμε να αντικαταστήσουμε τα πρωτόκολλα που ρυπαίνουν το περιβάλλον με εναλλακτικά τα οποία είναι πράσινα, κάτι πολύ δημιουργικό και ουσιαστικό. Δεν νομίζω να βαρεθώ ποτέ αυτό που κάνω, γιατί κάθε μέρα ανακαλύπτονται καινούργια κομμάτια, δημιουργούνται καινούργια ερωτήματα, είναι ένας τομέας πολύ δυναμικός και με πολύ ενδιαφέρον.

— Έτσι όπως τρέχουν τα πράγματα, επαγγέλματα που ισχύουν σήμερα σε δέκα χρόνια ή δεν θα ισχύουν καθόλου ή θα είναι πολύ διαφορετικά. Τι θα λέγατε σε ένα παιδί που δεν έχει αποφασίσει ακόμα;

Έχουμε προχωρήσει πια τόσο πολύ, που όλοι έχουν πτυχίο. Το πρώτο πτυχίο θα με άγχωνε μόνο γιατί είναι σαν να επιλέγεις τον τρόπο σκέψης μου. Οι διαδρομές που μπορείς να κάνεις μέσα από τις σπουδές είναι πολύ ευέλικτες. Πολύ βασικό, που λέω σε όλους, είναι να ακολουθούν το ένστικτό τους, να μη φοβούνται να εκτεθούν σε καινούριες καταστάσεις. Κάτι άλλο που βλέπω είναι ότι τα παιδιά τώρα φοβούνται να αποτύχουν. Ο λόγος που προχωράει η έρευνα είναι η αποτυχία. Ένα κακό πείραμα που έγινε στο εργαστήριο σου δίνει την ιδέα να γίνει κάτι άλλο. Άρα δεν πρέπει να φοβούνται την αποτυχία, είναι μέρος της ζωής.

— Στο ένστικτο υπάρχει Χημεία;

Εννοείται, όλα είναι Χημεία. Και το ένστικτο είναι χημικές αντιδράσεις, όπως και η σκέψη...

— Το πιο εντυπωσιακό χημικό στοιχείο ποιο είναι;

Εμένα αυτό που με εντυπωσίαζε, και θα συνεχίσει να με εντυπωσιάζει, είναι το μόριο του νερού. Είναι ένα μόριο πάρα πολύ απλό, έχει σύνθετες ιδιότητες, και είναι ο λόγος για τον οποίο είμαστε στη ζωή. Και υπάρχουν ακόμα πλευρές στο νερό τις οποίες δυσκολευόμαστε να κατανοήσουμε. Πώς είναι, ας πούμε, σε μοριακό επίπεδο η επιφάνεια στο σημείο όπου το νερό έρχεται σε επαφή με τον αέρα, υπάρχει τάξη; Πώς αντιλαμβάνεται ένα μόριο μέσα στο νερό ότι υπάρχει δίπλα ο αέρας στον οποίο μπορεί να μεταφερθεί με εξάτμιση; Έχει και μια σεμνότητα, είναι πολύ μικρό. Είναι πολύ ενδιαφέρον. Είναι πράγματα τα οποία σου ανατρέπουν τον τρόπο που κατανοείς πώς δουλεύει κάτι. Προτρέπω γενικά τους νέους στο κομμάτι της έρευνας, είναι ένα πολύ δημιουργικό κομμάτι και πραγματικά είναι κάτι που πρέπει να στηρίξουμε στην Ελλάδα. **A**

ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΙΔΡΥΜΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ & ΕΦΗΣ ΜΙΧΕΛΗ

Μία μαρμάρινη γοργόνα σε μία πολυκατοικία στο κέντρο της Αθήνας, ξεναγεί τους επισκέπτες στον κόσμο της ναΐφ ζωγραφικής και του πολιτισμού.

Του ΜΑΝΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ, Φωτο: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Κάποιες βόλτες στο κέντρο της πόλης σε φέρνουν μπροστά σε μικρές –και άλλοτε, μεγάλες– ανακαλύψεις. Πόσες φορές δεν έχω περπατήσει στην οδό Βασιλίσσης Σοφίας και έχω προσπεράσει, χωρίς να δώσω μεγάλη προσοχή, την πολυκατοικία στον αριθμό 79; Κάποια στιγμή, κοντοστέκεσαι και, σπκώνοντας το βλέμμα σου, δεν ξέρεις τι σε τραβάει προς τα εκεί, αντικρίζεις μία γοργόνα να σε κοιτάει κατάματα. Δίπλα από το ΝΙΜΤΣ και σχεδόν απέναντι από το Χίλτον, ποιο είναι αυτό το κτίριο και ποιος φιλοτέχνησε το γλυπτό της γοργόνας;

Στη μεταπολεμική πολυκατοικία της Βασιλίσσης Σοφίας 79, στεγάζεται το Ίδρυμα Παναγιώτη και Έφης Μιχελή, ένας ζωντανός οργανισμός στο κέντρο της Αθήνας, που για περισσότερες από τέσσερις δεκαετίες συνεχίζει να προάγει και να μελετά την αισθητική και φιλοσοφία της τέχνης. Έχει, επίσης, επιχορηγήσει ελληνικά ΑΕΙ για υποτροφίες 400 αποφοίτων τους σε μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό με γνωστικό αντικείμενο την Αισθητική, έχει πραγματοποιήσει περισσότερες από 30 επιστημονικές εκδόσεις, έχει διοργανώσει με επιτυχία συνέδρια, σεμινάρια, διαλέξεις και καλλιτεχνικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ένα πραγματικό σπίτι πολιτισμού και γραμμάτων στην καρδιά της Αθήνας.

Ο Παναγιώτης Μιχελής (1903-1969) υπήρξε αρχιτέκτονας και φιλόσοφος της τέχνης, τακτικός καθηγητής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, με πλούσιο έργο, βιβλιογραφία και διεθνή αναγνώριση. Ακόμα και σήμερα, δίνονται τέσσερα βιβλία ως εγχειρίδια στο Πολυτεχνείο, ενώ το 1998 ιδρύθηκε η Θέση Μιχελή στο Τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κρήτης, στο Ρέθυμνο. Η πολυκατοικία της Βασιλίσσης Σοφίας σχεδιάστηκε από τον ίδιο και ανεγέρθηκε το 1957, με κάποιους από τους πρώτους ενοίκους της να είναι καθηγητές του Πολυτεχνείου, που, όπως φαίνεται, βρήκαν μία φιλόξενη στέγη. «Η πολυκατοικία των αρχιτεκτόνων», θα μπορούσε να πει κάποιος. Εδώ, έμενε και ο Γεώργιος Αθανασιάδης-Νόβας, πρωθυπουργός της Ελλάδας για ένα μήνα (15 Ιουλίου 1965 - 20 Αυγούστου 1965), ιδρυτικό μέλος της Ενώσεως Συντακτών Αθηνών και πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών.

Η ανέγερση της πολυκατοικίας έγινε σε μία εποχή που η παλιά Αθήνα και πολλά κτίρια της εποχής χάνονταν και κατεδαφίζονταν. Η αντιπαροχή και η ανοικοδόμηση είχαν έρθει και άλλαξαν για πάντα το πρόσωπο της πρωτεύουσας. Γκρίζες πολυκατοικίες παντού, μία τσιμεντούπολη που γεννιόταν. Το κτήριο της Βασιλίσσης Σοφίας 79, σε αντίθεση, είναι ένα από τα λαμπρά παραδείγματα, μέσα στον κυκεώνα της λανθασμένης χρήσης της αντιπαροχής.

«Η τέχνη μου δεν είναι νατουραλιστική αλ-

λά αντλώ τα θέματά μου από ό,τι βλέπω γύρω μου. Τα καθημερινά πράγματα: μια αυλή, μια γλάστρα, αφελείς προσπάθειες διακοσμήσεως, πράγματα τα οποία προσπαθώ και εγώ να αναδείξω με απλά μέσα. Και η διάθεση αφελείας που υπάρχει στα έργα μου, ίσως να υπάρχει επίσης και στα απλά πράγματα που ζωγραφίζω. Δεν μιμούμαι, συνθέτω, αλλά προσπαθώ να αποδώσω απλά και φυσικά την απήχηση που όλα αυτά έχουν μέσα μου. Έτσι, όταν ζωγραφίζω πρόσωπα και σκηνές της ζωής, αισθάνομαι πιο κοντά στους ανθρώπους, και οι σχέσεις και οι κινήσεις τους είναι όλες απλές και χαρακτηριστικές. Τα περισσότερα έργα μου νομίζω ότι είναι γαλήνια και χαρούμενα. Ίσως διότι αισθάνομαι όταν ζωγραφίζω γαλήνη και χαρά, αλλά και διότι η ελληνική φύση είναι χαρούμενη και γαλήνια», Έφη Μιχελή, 1974

Η Έφη Μιχελή (1906-1984) υπήρξε ναΐφ ζωγράφος και σύζυγος του Παναγιώτη Μιχελή, μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Αισθητικής, με τα έργα της να έχουν ταξιδέψει σε εκθέσεις σε όλο τον κόσμο. Το 1979 ίδρυσε το Ίδρυμα Παναγιώτη και Έφης Μιχελή, κληροδοτώντας σε αυτό όλη την περιουσία της. Είναι το δικό τους «παιδί» και κληρονομιά στον τόπο μας. Πολλά από τα έργα της εκτίθενται μόνιμα στην Αίθουσα Εκθέσεων και Εκδηλώσεων, μαζί με άλλα έργα Ελλήνων ναΐφ ζωγράφων.

Αν βρεθείτε στο Ίδρυμα Μιχελή, επισκεφτείτε την αίθουσα εκθέσεων και εκδηλώσεων, αλλά και τη Βιβλιοθήκη Αισθητικής –στον δεύτερο όροφο– που ειδικεύεται σε θέματα αισθητικής, αρχιτεκτονικής, καλών τεχνών, φιλοσοφίας της τέχνης και φιλοσοφίας γενικότερα. Ο κύριος όγκος των βιβλίων προέρχεται από την προσωπική συλλογή του Παναγιώτη Μιχελή, με περισσότερα από 11.000 βιβλία, περιοδικά και σπάνια ανάτυπα άρθρων. Η βιβλιοθήκη είναι ανοιχτή για το κοινό, ενώ ο ηλεκτρονικός της κατάλογος ξεπερνάει τις 20.000 εγγραφές και είναι επίσης προσίτος στον αναγνώστη μέσω της ιστοσελίδας του Ιδρύματος (michelisfoundation.gr).

Σίγουρα, δεν θα μείνετε μόνο στην αίθουσα εκθέσεων και στη βιβλιοθήκη. Το ίδιο το κτήριο σε καλεί να το εξερευνήσετε, με την υπέροχη είσοδο και σκάλα του, τη μοναδική θέα προς στη Βασιλίσσης Σοφίας.

Τελικά ποια είναι η μαρμάρινη γοργόνα που μας υποδέχεται πάνω από την είσοδο; Έργο του σπουδαίου θνειακού γλύπτη και καθηγητή της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, Αντώνιου Σώχου (1888-1975), κάποιος λένε ότι, παλαιότερα, η θέση της βρισκόταν σε κάποιο άλλο κτήριο της περιοχής, ίσως σε κάποιο αρχοντικό. Από το 1957, κοσμεί το Ίδρυμα Μιχελή και κοιτάει τους περαστικούς που –βυθισμένοι στη σκέψη τους– διασχίζουν την πόλη.

Ίδρυμα Παναγιώτη και Έφης Μιχελή
Βασιλίσσης Σοφίας 79, Αθήνα, 2107218626
michelisfoundation.gr

ΘΕΑΤΡΟ

Ο γύρος της Αθήνας σε 139 παραστάσεις

Οι πρεμιέρες της φετινής σεζόν, έργα κλασικά και άλλα που παίζονται πρώτη φορά, λογοτεχνικά κείμενα που ανεβαίνουν στο σανίδι και οι προτάσεις των μεγάλων οργανισμών

Επιμέλεια: **ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΟΜΟΥΖΑ**

ΙΒΟ ΒΑΝ ΧΟΒΕ

«Ο γυάλινος κόσμος»

Ένα έργο για την επιβίωση

Μια ανάσα πριν την πρεμιέρα της παράστασης του «Ο γυάλινος κόσμος» με την Ιζαμπέλ Ιπέρ, ο Βέλγος δημιουργός αποκαλύπτει τη ματιά του στο σύμπαν του Τενεσί Ουίλιαμς

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Ενα σπίτι υπόγειο, χωρίς παράθυρα, αποσυνδεδεμένο από τον έξω κόσμο, όπως και το σύμπαν των εύθραυστων ενοίκων του. Εδώ, στην κεντρική σκηνή της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση, θα ανασάνουν τον λόγο του Τενεσί Ουίλιαμς η Ιζαμπέλ Ιπέρ, η Ζιστίν Μπασλέ, ο Σιρίλ Γκέι και ο Αντουάν Ρενάρτζ στις 13 και 14/11, σε δύο παραστάσεις που έγιναν sold out ούτε ώρα αφότου ξεκίνησε η προώθηση των εισιτηρίων τους. Θα κρύψουν τις ουλές και τα μυστικά τους, θα φωνάζουν τα όνειρά τους, θα αγωνιστούν για να ζήσουν. Γιατί για τον περιζήτητο σκηνοθέτη Ιβο βαν Χόβε, που τους καθοδηγεί επί σκηνής «Ο γυάλινος κόσμος» είναι ένα έργο για ανθρώπους που είναι εύθραυστοι, ευάλωτοι, δεν έχουν χρήματα και προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα. Μας αφορά γιατί έχει να κάνει με την επιβίωση σε έναν σκληρό κόσμο όπου υπάρχουν πολλοί άνθρωποι ακόμα σε αυτή την κατάσταση. Δείχνει, επίσης, ότι μπορείς να επιβιώσεις μέσω της φαντασίας, φτιάχνοντας ιστορίες στο μυαλό σου». Καταφεύγοντας στις αναμνήσεις από ένα παρελθόν ευμάρειας σε μια φυτεία του αμερικανικού νότου αντιμετωπίζει τις τωρινές της δυσκολίες η Αμάντα, η μητέρα της οικογένειας Γουίνγκφιλντ που υποδύεται η Ιζαμπέλ Ιπέρ. Η συνεσταλμένη κόρη της Λώρα αφιερώνει ατέλειωτες ώρες στα γυάλινα ζωάκια της, ενώ ο γιος της Τομ, που τους συντηρεί δουλεύοντας σε ένα εργοστάσιο παπουτσιών, βλέπει τα όνειρά του να συνθλίβονται και δραπετεύει τις νύχτες στους δρόμους - μια επιλογή την οποία ο Βέλγος σκηνοθέτης «διαβάζει» ως ένδειξη ομοφυλοφιλικού προσανατολισμού του ήρωα.

Έχοντας σκηνοθετήσει τη δεκαετία του '90 το «Λεωφορείον ο πόθος» «που είχε να κάνει με την αρρεπωτικότητα και την ανδρική βαναυσότητα», ο βαν Χόβε είδε στον «Γυάλινο κόσμο» την άλλη πλευρά του ίδιου νομίσματος. «Αυτό το έργο πάντα με περίμενε αλλά δεν έβρισκα τις κατάλληλες συνθήκες, τους ανθρώπους για να το ανεβάσω», μου λέει. Ώσπου αποφάσισε να το προτείνει στην Γαλλίδα σταρ, που απάντησε αμέσως θετικά. «Είναι υπέροχο να δουλεύεις μαζί της. Αφοσιωμένη και ανοιχτή σε ό,τι της πρότεινα, μια πραγματική ηθοποιός με την έννοια

ότι επιζητεί την περιπέτεια στη σκηνή. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι μπορεί με δεξιότητες να κάνει το πέρασμα από το ένα συναίσθημα στο άλλο».

Μου περιγράφει την κουζίνα της Αμάντα, όπου περνά τη μέρα της και καμιά φορά τραγουδά και αποκαλύπτει πως χρησιμοποιεί πολύ τη μουσική στην παράσταση, «κυρίως γαλλικά chanson (το “L'aigle noir” της Barbara, το “La mer”) με ένα πιο συναισθηματικό τρόπο, όχι διανοητικά». Η μουσική υπογραμμίζει και την εισαγωγή μιας καινούργιας ατμόσφαιρας στην εναλλαγή των σκηνών που, επιπλέον, ενεργοποιείται μέσα από έντονα cut και ανεβοκατεβάσματα της αυλαίας.

Ένα τέτοιο πέρασμα στον κόσμο των Γουίνγκφιλντ θα σημάνει και η επίσκεψη του Τζιμ, ενός φιλόδοξου συναδέλφου του Τομ που αναπολεί τα εξιδανικευμένα γυμνασιακά του χρόνια και σπουδάζει προσδοκώντας σε ένα καλύτερο αύριο. Γιατί αλήθεια επέλεξε έναν μαύρο ηθοποιό για το ρόλο με δεδομένη την εποχή και το υπόβαθρο του έργου; «Ήταν ξεκάθαρο για μένα ότι πρέπει να είναι μαύρος γιατί ο Τζιμ έρχεται από τον έξω κόσμο, είναι ο μόνος “ξένος” σε αυτό το πλαίσιο, ένα εντελώς καινούργιο πρόσωπο στον κόσμο που ζουν αυτοί οι άνθρωποι» διευκρινίζει. Το έργο διαδραματίζεται τη δεκαετία του '30, κατά τη άνοδο του φασισμού στην Ευρώπη και για τον βαν Χόβε τόσο ο Ουίλιαμς ως συγγραφέας όσο και ο ήρωάς του, Τομ, που ελπίζει να ασχοληθεί με τη συγγραφή, έχουν σαφή συνειδηση του ιστορικού φαινομένου.

Γράφοντας για τον «Γυάλινο κόσμο», ο Αμερικανός θεατρικός συγγραφέας Τόνι Κούσνερ επισημαίνει τη μεγάλη ισχύ που έχει η έντονη ευθραυστότητα των ηρώων τονίζοντας ότι ο Ουίλιαμς γνώριζε «τη φυλή των όντων που βρίσκονται σε διαρκή φυγή» και ήθελε να γίνει η φωνή τους. Ως καλλιτέχνης, αλήθεια, ο συνομιλητής μου σε ποιους θέλει να δώσει φωνή μέσα από τη δουλειά του; «Σε ανθρώπους που ζουν σε μυστικούς κόσμους, που δεν μπορούν να είναι όλη την ώρα ο εαυτός τους», ήρθε η απάντησή του εμφατική.

«Γυάλινος κόσμος», του Τενεσί Ουίλιαμς, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, 13 & 14/11

Ιβο βαν Χόβε

1

Κάτω από μια Στέγη

Θέατρο, χορός, περφόρμανς, μουσικές παραστάσεις

Χαλεπάς

Η **Αργυρώ Χιώτη** μάς βάζει σε έναν ονειρικό κόσμο μέσα από μια σύγχρονη μουσική τραγωδία σε λιμνέτο **Αλέξανδρου Βούλγαρη** (The Boy) και μουσική **Jan Van Angelopoulos** για τον βίο του ιδιοφυή γλύπτη Παννούλη Χαλεπά. Ο σκηνικός χώρος είναι της Έφης Μπίρμπα ενώ ερμηνεύουν οι Σίμος Κακάλας, Κώστας Κορωνάιος, Χαρά Κότσαλη, Αντώνης Μυριαγκός κ.ά. *Κεντρική Σκηνή, 10-27/2/2022*

Trouble

Στην πρώτη του θεατρική παράσταση, ο βραβευμένος με Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών και υποψήφιος για Όσκαρ Αμερικανός σκηνοθέτης **Gus Van Sant** εμπνέεται από τον πατέρα της popart Andy Warhol και φέρνει στη σκηνή ένα αντισυμβατικό μουσικό πορτρέτο του αναβιώνοντας ένα ανολοκλήρωτο κινηματογραφικό του εγχείρημα μέσα από μια υβριδική αφήγηση που συνδυάζει τραγούδι, μυθοπλασία, τεκμηρίωση, αναμνήσεις και φαντασία. *Κεντρική Σκηνή, 18-20/3/2022*

Φράνκενσταϊν - Ο χαμένος παράδεισος

Η **Λένα Κιτσοπούλου** φέρνει στη σκηνή της Στέγης τον Φράνκενσταϊν και το τερατογόνημά του, διερωτώμενη για το τίμημα της δημιουργίας. Μήπως το Τέρας είμαι εγώ; Ή εσύ; Η ανατρεπτική συγγραφέας, σκηνοθέτις, περφόρμερ και εικαστικός αντλεί την πρώτη ύλη από το εμβληματικό μυθιστόρημα τρόμου για σαρκάσει τα τέρατα της καθημερινότητάς μας και να μιλήσει για τη μοναξιά, τον ναρκισσισμό, την απελπισία, τη βία, τους σταρ δολοφόνους και τους ηθικούς αυτουργούς που θεωρούνται αθώοι. *Κεντρική Σκηνή, 14/5 - 10/6/2022*

Ποιητικές Συνομιλίες

Στο πρωτότυπο τηλεφωνικό - ποιητικό πρόγραμμα του **Théâtre de la Ville**, ο ακροατής κλείνει ένα ραντεβού, ο/η ηθοποιός τον καλεί και συνομιλεί μαζί του επί 20 λεπτά, του απαγγέλλει ένα ποίημα που εμπνεύστηκε από τη συνομιλία και, στο τέλος, του προτείνει μια ποιητική «συνταγή» ειδικά γι' αυτόν. Η ποίηση μας δείχνει τον τρόπο να ζούμε, να απολαμβάνουμε, να αισθανόμαστε, να επιβιώνουμε. Αναμείνατε στο ακουστικό σας! *11/2021 - 6/2022*

Ένα Ένα

Ένα ιδιότυπο μουσικό ταξίδι σε ένα επαρχιακό κέντρο διασκέδασης περασμένων δεκαετιών σε σύλληψη, σκηνοθεσία, ηχητικό σχεδιασμό και περφόρμανς του **Θανάση Δεληγιάννη**. Μια μπάντα, ένας τραγουδιστής, ένας σερβιτόρος και μια κάμερα ασφαλείας δίνουν ζωή στον κόσμο της παράστασης, αλληλεπιδρώντας μεταξύ τους και με το κοινό. Η μουσική είναι ένα μικροτονικό αμάλγαμα των ελληνικών κλαρίων των δεκαετιών 1970-90, αναμειγμένο με αυτοσχέδια μέρη, ηλεκτρονική μουσική και ηχογραφήσεις πεδίου. *Εκθεσιακός Χώρος -1, 17-21/11/2021*

Εγκάρσιος Προσανατολισμός

Οι πρώτες κριτικές από διεθνή Μέσα αποθεώνουν τον **Δημήτρη Παπαϊωάννου** και τη νέα του παραγωγή με τη Στέγη. Εικόνες, κινήσεις, ήχοι που σε εκτοξεύουν προς την πηγή της ζωής, της δημιουργίας, της φα-

ντασίας, του παιχνιδιού και σε καλούν να ανακαλύψεις τη δική σου αλήθεια προς το φως. Ο τίτλος παραπέμπει στη μέθοδο που χρησιμοποιούν τα έντομα για να διατηρούν μια σταθερή γωνία προς μια μακρινή πηγή φωτός για προσανατολισμό, ο λόγος για τον οποίο πετούν προς ό,τι λάμπει.

Κεντρική Σκηνή, 22/12/21 - 16/1/22

Onassis New Choreographers Festival 9 - ONC 9

Το καθιερωμένο φεστιβάλ της νέας γενιάς Ελλήνων δημιουργών του χορού της Στέγης που παρουσιάζει το αύριο του σύγχρονου χορού έρχεται για 9η χρονιά εξίσου ζωντανά όσο και ψηφιακά στο Onassis You Tube Channel. Συντονιζόμαστε στον ρυθμό του. *Εντός & εκτός Στέγης, 10&13/3/2022*

LarsenC

Ο **LarsenC**, η επιστημονική ονομασία του τεράστιου ακινητοποιημένου όγκου νερού ηλικίας 10.000 ετών που βρίσκεται στην Ανταρκτική, κινείται τόσο αργά, ώστε δεν συλλαμβάνεται από τις ανθρώπινες αισθήσεις. Στη νέα χορογραφία του **Χρήστου Παπαδόπουλου**, τα ανθρώπινα σώματα συντονίζονται στον ίδιο αέναο ρυθμό, σε μια ονειρική ακολουθία, όπου προσδευτικά φαντάζουν εξίσου απόκοσμα με το πολιτικό τοπίο. *Κεντρική Σκηνή, 30/3 - 3/4/2022*

New Creation

Από τις γειτονιές του Ρίο ντε Τζανέιρο, ο Βραζιλιάνος **Bruno Beltrão**, ανανεωτής της σκηνής του hip-hop με παγκόσμια αναγνώριση και η ομάδα του αντιδρούν στις ακροδεξιές πρακτικές και στη βαρβαρότητα της κυβέρνησης Μπολσονάρο. Η νέα του χορογραφία επιβεβαιώνει πως το να μένεις σε κίνηση είναι συνειδητή πολιτική πράξη. *Κεντρική Σκηνή, 29 & 30/04/2022*

Once to be realized

Ο **Μιχαήλ Μαρμαρινός** και έξι συνθέτες του σύγχρονου μουσικού θεάτρου συναντιούνται με τα μη ταξινομημένα αρχεία έργων του Πάννη Χρήστου, 50 χρόνια από τον θάνατό του, σε ένα μουσικό θέατρο που μοιάζει με αρχαϊκό δράμα αλλά και με κοινωνικό γλυπτό. *Κεντρική Σκηνή, 15-17/4/2022*

02-11

Δημήτρης Παπαϊωάννου

© JULIAN MOMMERT

GusVanSant

©BRUNOSIMAO

Κεντρική Σκηνή

Η σεζόν στο κτίριο Τσίλερ της Αγίου Κωνσταντίνου ήδη ξεκίνησε με το «**Φουέντε Οβεχούνα**» του Λόπε δε Βέγα, σε μετάφραση Μαρίας Χατζηγεωργίου και σκηνοθεσία **Ελένης Ευθυμίου**. Ένα έργο των αρχών του 17ου αιώνα που βασίζεται σε πραγματικό γεγονός του 15ου αιώνα στην Ισπανία και το οποίο αγγίζει το θέμα της κακοποιτικής συμπεριφοράς προς τις γυναίκες, αλλά και τον αυταρχισμό προς όλους τους πολίτες, που προκαλεί την εξέγερση ενός ολόκληρου χωριού. Έως 23/1/2022. Το έργο του Νόελ Κάουαρντ «**Πονηρό πνεύμα**» ανεβαίνει για πρώτη φορά στο Εθνικό Θέατρο, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Χουβαρδά**. Μια αριστοτεχνικά δομημένη κωμωδία με καυστικό χιούμορ για τον γάμο και τις δυσκολίες της συζυγικής πίστης. Παίζουν: Αμαλία Μουτούση, Αργύρης Ξάφης, Άννα Μάσχα, Κωνσταντίνα Τάκαλου, Κατερίνα Λέχου, Θανάσης Δήμου κ.ά. Από 10/2/2022.

Νέα Σκηνή «Νίκος Κούρκουλος»
Ο Τενεσί Ουίλιαμς είναι ο αγαπημένος των σκηνοθετών και του κοινού. Το «**Λεωφορείον ο Πό-**

θος», η ιστορία της απελπισμένης Μπλάνς και του σκληρού Στάνλεϊ Κοβάλσκι, ξεκινάει τις παραστάσεις του στη Νέα Σκηνή, σε μετάφραση και σκηνοθεσία **Θανάση Σαράντου**. Στον ρόλο της Μπλάνς Ντιμπούα, η Κωνσταντίνα Τάκαλου και στον ρόλο του Στάνλεϊ, ο Αποστόλης Τότσικας. Διάρκεια: 12/11/2021 - 2/2/2022.

Η **Μαρία Μαγκανάρη** καταπιάνεται με ακόμη ένα εμβληματικό κείμενο, τον «**Ματωμένο γάμο**» του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, σε μετάφραση Έφης Παννοπούλου, που έχει παρουσιαστεί περισσότερο απ' όλα τα δημιουργήματα του Ισπανού συγγραφέα στις ελληνικές σκηνές. Ένα έργο για τον απόλυτο έρωτα, που υπερβαίνει φραγμούς, νόμους και πρόπει. Η γνωριμία του με το ελληνικό κοινό πηγάζει πίσω στο 1947 χάρη στον Κάρολο Κουν και το Θέατρο Τέχνης, ενώ στο Εθνικό πρωτοπαρουσιάστηκε το 1981, σε σκηνοθεσία Αλέξη Σολομού. Στη νέα παράσταση του Εθνικού παίζουν οι Μαρία Κεχαγιόγλου, Σύρμω Κεκέ, Μαρία Σκουλά, Δημήτρης Βλαγκοπούλου κ.ά. Από 20/1/2022.

12-19

ΘΕΑΤΡΟ REX

Σκηνή «Μαρίκα Κοτοπούλη»

Με ένα έργο αφιερωμένο στα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή κάνει πρεμιέρα η Σκηνή «Μαρίκα Κοτοπούλη», την «**Αιολική γη**» του Ηλία Βενέζη, σε σκηνοθεσία **Τάκη Τζαμαργιά** και διασκευή Σάββα Κυριακίδη και Δημήτρη Χαλιώτη. Ένα έργο που αγγίζει τις μνήμες που χάθηκαν οριστικά, τη ζωή που έμεινε πίσω, στις Κυδωνιές της Μικράς Ασίας. Παίζουν: Αλίκη Αλεξανδράκη, Θεοδωρή Κατσαφάδος, Νίκος Καρδώνης, Πασαμί Κηληπόνη, Μάξιμος Μουμούρης, Δημήτρης Ντάσκας, Δημοσθένης Παπαδόπουλος, Δημήτρης Παπανικολάου, Μιχάλης Συριόπουλος, Γαλήνη Χατζηπασάλη κ.ά. Από 2/12/2021.

Σκηνή «Ελένη Παπαδάκη»

Πασιγνώστο, αγαπημένο, διαχρονικό έργο «**Η φάρμα των ζώων**» του Τζορτζ Όργουελ, που σκηνοθετεί ο **Άρης Μπινιάρης**, ενώ υπογράφει και τη διασκευή για το θέατρο μαζί με τους Έλενα Τριανταφυλλοπούλου και Βύρωνα Θεοδωρόπουλο. Και σίγουρα αναμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον αυτό το νέο εγχείρημα του γνωστού σκηνοθέτη. Τον πληθυσμό της «Φάρμας» θα ζωντανέψουν οι Προμηθέας Αλειφερόπουλος, Βάσω Καβαλλιεράτου, Ιωάννα Μαυρέα, Κώστας Μπερικόπουλος, Πάνος Παπαδόπουλος κ.ά. Από 18/11/2021.

Ένα έργο για την τέχνη της μάχης και του έρωτα, το «**Τρωίλος και Χρυσίδα**» του Ουίλιαμ Σαίξπηρ, θα ακολουθήσει στον ίδιο χώρο, σε μετάφραση Νίκου Χατζόπουλου και σκηνοθεσία **Μαρίας Πανουργιά**. Οι Ευδοξία Ανδρουλιδάκη, Στέλλα Βογιατζάκη, Γιάννης Κλίνης, Κώστας Κουτσολέος, Πύργος Κριθάρας, Κωνσταντίνος Πλεμμένος κ.ά. Θα αναλάβουν να ζωντανέψουν τους ήρωες του Τρωικού Πολέμου έτσι όπως τους φαντάστηκε ο Σαίξπηρ. Από 17/2/2022.

Σκηνή «Κατίνα Παξινού»

Το έργο του Νάιτζελ Ουίλιαμς «**Ο εχθρός της τάξης**» παρουσιάζεται στη σκηνή αυτή του Εθνικού, που φέτος θα φιλοξενεί παραστάσεις που αφορούν και το εφηβικό κοινό. Ένα έργο γραμμένο τη δεκαετία του '70, το οποίο αφουγκράζεται τις αγωνίες και τις αρνήσεις των εφήβων που αποφασίζουν, απορρίπτοντας τα πάντα, και το σχολείο, να γίνουν οι καθηγητές του εαυτού τους. Η σκηνοθετιδα της παράστασης **Γεωργία Μαυραγάνη** έχει εμπειρία τόσο από θέατρο όσο και στην εκπαίδευση, και περιμένουμε με ενδιαφέρον να δούμε την προσέγγισή της σε ένα έργο που σκηνοθέτησε για τον κινηματογράφο ο Πέτερ Στάιν το 1983. Τη μετάφραση υπογράφει ο Αλέξης Καλοφωλιάς. Έως 23/1/2022.

«Ο εχθρός της τάξης»

© VALERIA ISAEVA

Η σεζόν στο Εθνικό Θέατρο

Η σεζόν στο Εθνικό Θέατρο ξεκινά με νέο καλλιτεχνικό διευθυντή, τον **Γιάννη Μόσχο**, στον οποίο έδωσε χρόνο προετοιμασίας η μεταβατική καλλιτεχνική διευθύντρια **Έρι Κύργια**, που είχε ήδη ετοιμάσει το ρεπερτόριο για όσες παραστάσεις κάνουν πρεμιέρα ή ξεκινούν τις πρόβες τους εντός του 2021. Να, λοιπόν, τι βρίσκουμε στο πρόγραμμά του.

Της ΟΛΓΑΣ ΣΕΛΛΑ

«Λεωφορείον ο Πόθος»

«Φουέντε Οβεχούνα»

© PATROKLOS SKAFIDAS

Όπερα, χορός και μουσικό θέατρο δίνουν τον τόνο στις αίθουσές της Λυρικής μέχρι το τέλος του 2021. Και το καλύτερο; Έχει κάτι για όλους, μεγάλους και μικρούς.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Στην Αίθουσα «Σταύρος Νιάρχος»

Ξεκίνησαν ως μυθιστόρημα, μεταφράστηκαν σε ουκ ολίγες γλώσσες, διασκευάστηκαν σε θεατρικό έργο και τώρα «**Τα μαγικά μαξιλάρια**» του Ευγένιου Τριβιζά έγιναν όπερα. Μέσα από το λιμνέτο που έγραψε ο ίδιος ο συγγραφέας και τη μουσική του **Γιώργου Δούση**, μικροί και μεγάλοι θα έχουμε την ευκαιρία να ταξιδέψουμε στη μακρινή Ουρανούπολη, εκεί όπου ο άπληστος άρχοντας Αρπατίλαος, αποφασισμένος να αυξήσει την παραγωγή σμαραγδιών στη χώρα του, καταργεί γιορτές και διακοπές, λούνα παρκ και παιδικές χαρές, χτίζει φυλακές για όσους τολμούν να του αντιταχθούν και... φιλοδωρεί τον ύπνο τους με αποτρόπαιους εφιάλτες. Σε ένα υποβαθμισμένο σχολείο, όμως, μερικοί μαθητές και ένας εμπνευσμένος δάσκαλος αποφασίζουν να αντισταθούν και να ξαναβρούν τα χαμένα τους όνειρα... Από τις 14/11 και για 10 παραστάσεις.

Τον Δεκέμβριο επιστρέφει «**Η φόνισσα**», η όπερα του καλλιτεχνικού διευθυντή της ΕΛΣ **Γιώργου Κουμεντάκη**, η οποία πρωτοπαρουσιάστηκε το 2014. Το ποιητικό κείμενο του Πάννη Σβώλου βασίζεται στην ομώνυμη νουβέλα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη και τον ρόλο της βασανισμένης μεσόκοπης Φραγκογιαννούς, η οποία καταλήγει να πιστέψει ότι είναι αποστολή της να απαλλάξει τον κόσμο από τα κορίτσια, κρατά η διακεκριμένη μεσόφωνος Μαίρη Έλεν Νέζη. Διευθύνει ο αρχιμουσικός Βασίλης Χριστόπουλος. Στις 3, 5, 28 και 30/12.

Και καθώς Χριστούγεννα χωρίς τον «**Καρουοθραύστη**» και την Κλάρα δεν γίνονται, ο **Κωνσταντίνος Ρήγος** υπογράφει μια νέα χορογραφία για ένα από τα δημοφιλέστερα μπαλέτα ρεπερτορίου. Ακολουθώντας τις μελωδίες του Τσαϊκόφσκι, ο διευθυντής του μπαλέτου της ΕΛΣ θα επιχειρήσει να αναδείξει τη σκοτεινή αλλά και τη φωτεινή, φαντασμαγορική πλευρά του γνωστού παραμυθιού. Τα κοστούμια της παράστασης σχεδίασαν οι Deux Hommes. Στις 17, 19, 24, 26, 29, 31/12/2021 και 2/1/2022.

Στην Εναλλακτική Σκηνή

Δύο έργα μουσικού θεάτρου σε πρεμιέρα φέρνει ο κύκλος εκδηλώσεων «**Ωδές στον Βύρωνα**», στο πλαίσιο του εορτασμού των 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης. Αντλώντας υλικό από τις επιστολές του λόρδου Μπάρον, αποσπάσματα από τα γραπτά, τις σκέψεις και τους στίχους του, ο **Αλέξανδρος Μουζάς** συνέθεσε τις «**Σκιές στον Άδη**», ένα μονόδρομα σε πρώτο πρόσωπο που παρακολουθεί την πορεία του Άγγλου ποιητή στον τελευταίο σταθμό του βίου του, το Μεσολόγγι. Την ατμόσφαιρα της ύστατης περιπέτειάς του θα επιχειρήσει να αποδώσει η σκηνοθεσία του **Θωμά Μοσχόπουλου**. Στις 27 και 28/11.

Το σχετικό αφιέρωμα ολοκληρώνεται τον Δεκέμβριο με το νέο μουσικοθεατρικό έργο «**Ο αέρας της Ελλάδας**» του **Γιώργου Τσοντάκη**. Ο Ελληνοαμερικανός βραβευμένος συνθέτης τοποθετεί τη «σκηνή» του έργου του στη νεκρική κλίνη του λόρδου Βύρωνα και, με όχημα ιστορικά τεκμήρια και χωρία από τον ποιητικό του λόγο, επιχειρεί να ανασυνθέσει την τρίμηνη περιπέτειά του στον τόπο μας, από την εμπλοκή του στην ελληνική Εθνεγερσία μέχρι το ανεκπλήρωτο πάθος για τον νεαρό Πατρινό οπλρχηγό Λουκά Χαλανδρισάνο. Στις 17 και 18/12.

Ο Δεκέμβριος, επιπλέον, φέρνει και μιούζικαλ για παιδιά και νέους, το δημοφιλές «**Σιωπή, ο βασιλιάς ακούει**» των **Νίκου Κυπουργού** και **Θωμά Μοσχόπουλου**. Εμπνευσμένο από το παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν «Τα καινούργια ρούχα του βασιλιά» και αφιερωμένο στη μνήμη του Αμερικανού πρωτοπόρου Τζον Κέιτζ, αφηγείται την ιστορία ενός ανυπόφορου βασιλιά που δεν είναι ποτέ ευχαριστημένος, όποιο κομμάτι κι αν του παρουσιάσει ο μουσικός της αυλής του, και λειτουργεί ως εισαγωγή στις έννοιες, τις τεχνικές και τα εργαλεία της μουσικής γραφής. Θα το δούμε σε νέα σκηνοθεσία του **Θοδωρή Αμπαζή** και μέσα από τις ερμηνείες των Χάρη Ανδριανού, Βάσιας Ζαχαροπούλου και Δημήτρη Ναλμπάντη. *Διάρκεια παραστάσεων: 12/12/2021 - 2/1/2022.*

20-26

«Σιωπή, ο βασιλιάς ακούει»

© Ε. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

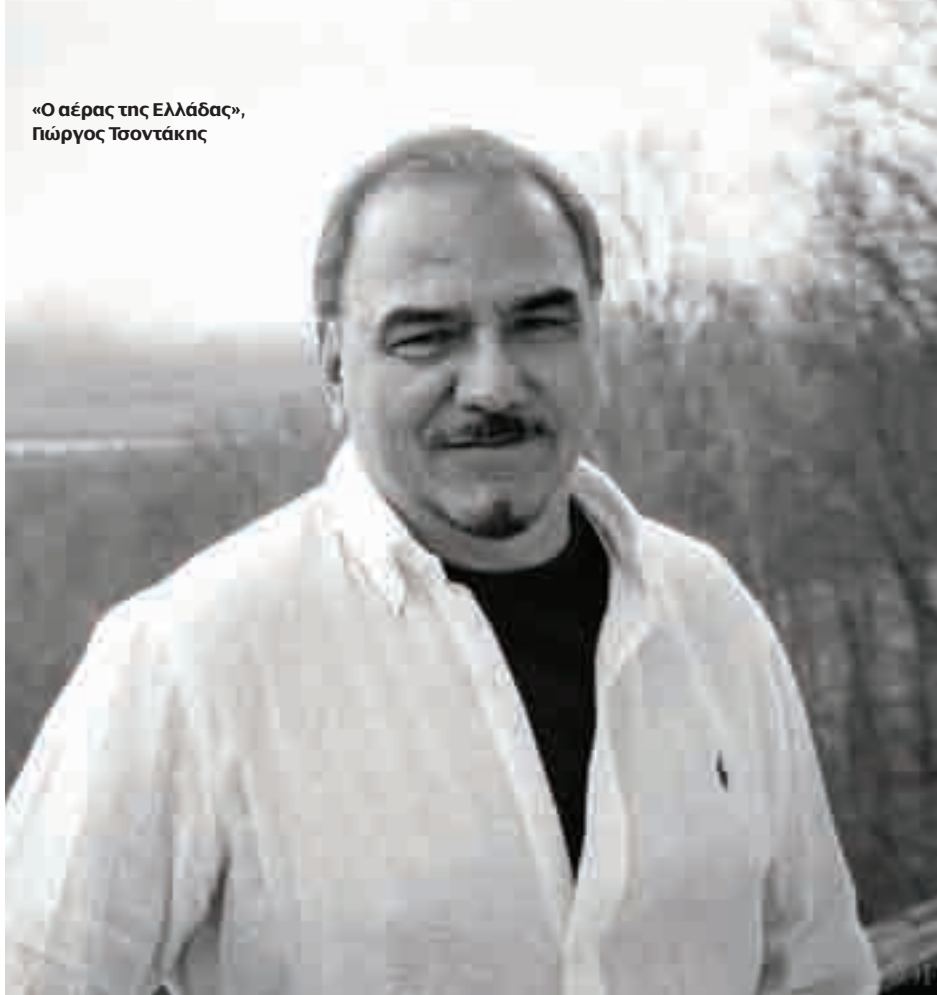

«Τα μαγικά μαξιλάρια»

© Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

«Ο αέρας της Ελλάδας»,
Γιώργος Τσοντάκης

© Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

«Η φρόνισσα», Μαίρη-Ελεν Νέζη

«Σκιές στον Άδη»

Στάση Μέγαρο

Το **Μέγαρο** τριαντάρισε αλλά ο ενθουσιασμός, το πάθος και η αγάπη του για όλες τις τέχνες παραμένουν φλογερά εφηβικοί και ενθουσιώδεις. Μια ειδική ματιά στα θεατρικά και χορευτικά δρώμενα του καλλιτεχνικού του προγράμματος για τη χρονιά που φεύγει αλλά και τη χρονιά που έρχεται πιστοποιεί του λόγου το αληθές. Αθήνα, συντονίσου και ανάμενε.

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

27-31

Ελπίς Πατρίδος

Η όπερα του **Γιώργου Κουρουπού**, σε λιμπρέτο Ιουλίτας Ηλιοπούλου και σκηνοθεσία Θάνου Παπακωνσταντίνου επιστρέφει και αναβιώνει την περιπέτεια της προετοιμασίας και του ξεσπάσματος της Επανάστασης του 1821. Μέσα από τη ζωή μιας οικογένειας στη Σμύρνη διασταυρώνονται τα ιστορικά γεγονότα, τα πρόσωπα και οι ιδέες που οδήγησαν στον Αγώνα και στα πρώτα βήματα της διαμόρφωσης του νεοελληνικού κράτους. Γενναίοι άνθρωποι που καθόρισαν, είτε με την πνευματική τους δύναμη είτε με τις τολμηρές τους αποφάσεις και πράξεις, την Επανάσταση –ο Ρήγας, ο Καποδίστριας, οι Φιλικοί, ο Παπαφλέσσας, ο Μαυροκορδάτος, οι ήρωες αγωνιστές– επιστρέφουν και ζωντανεύουν την ανάγκη ανεξαρτησίας. Εμβληματικές φάσεις της περιόδου αυτής, από την κήρυξη της Επανάστασης έως την Α' Εθνοσυνέλευση της Επιδάουρου, προβάλλουν ανάγλυφα την ελπίδα για μια ελεύθερη πατρίδα, για μια δικαιότερη ζωή. Συμπράττουν η **Χορωδία της ΕΡΤ** και η **Κρατική Ορχήστρα Αθηνών** με διευθυντή χορωδίας τον **Δημήτρη Κτιστάκη** και τη μουσική διεύθυνση του **Μίλτου Λογιάδη**. *Διάρκεια: 8-10/12.*

Μια υπέροχη ζωή

You don't need to run and hide, It's a Wonderful, Wonderful Life: Η αγαπημένη ταινία του αμερικανικού κινηματογράφου που σκηνοθέτησε ο Φρανκ Κάπρα το 1946, κλασική και αιώνια επίκαιρη, διασκευάστηκε θεατρικά από τον ευρηματικό **Joe Landry** και έρχεται να μεταμορφώσει την Αίθουσα Τριάντη σε ζωντανό ραδιοτηλεοπτικό στούντιο του 1940. Η ιστορία-ύμνος στην αλληλεγγύη και την αυταπάρνηση θα ζωντανέψει, με γνωστούς και αγαπημένους ηθοποιούς να παίζουν όλους τους ρόλους, να τραγουδούν, να αλλάζουν φωνές και να παράγουν ήχους, καθώς μια τζαζ ορχήστρα θα αναβιώνει το κλίμα της εποχής: μια γιορτή, μετά το τέλος του

Πολέμου, με τη χαρά της ζωής να κοιτά με αισιοδοξία το μέλλον. Μετάφραση: Νίκος Χατζόπουλος. Σκηνοθεσία: Γιάννης Καλαβριανός. Ερμηνεύουν: Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, Νίκος Ψαρράς, Νάντια Κοντογεώργη, Γιώργος Γλάστρας, Άγγελος Μπούρας, Θεοδοσία Σαββάκη. Μουσική σύνθεση - Ενορχήστρωση - Διεύθυνση της Athens Collective Orchestra: Αλέξανδρος Δράκος Κτιστάκης. *Διάρκεια: 23/12/2021 - 5/1/2022.*

Μιούζικαλ: Η αυλή των θαυμάτων

Η *«Αυλή των Θαυμάτων»* του Ιάκωβου Καμπανέλλη πρωτοπαρουσιάστηκε το 1957 από το Θέατρο Τέχνης σε σκηνοθεσία Κάρολου Κουν, σκηνικά του Γιάννη Τσαρούχη και μουσική του Μάνου Χατζιδάκι. Θεωρείται ένα από τα έργα που σημάδεψαν την πορεία του ελληνικού θεάτρου και, 65 χρόνια μετά, έρχεται για να συγκινήσει αλλά και να συζητηθεί. Το μιούζικαλ, που σκηνοθετεί ο βραβευμένος με το «Κάρολος Κουν» **Χρήστος Σουγάρης** και τη μουσική του οποίου υπογράφει ο **Στέφανος Κορκολής**, την έλλειψη σταθερότητας και σιγουριάς που χαρακτηρίζει τη ζωή του Έλληνα. Όλα στην Ελλάδα ανεβοκατεβαίνουν πολύ εύκολα, κυλούν, φεύγουν κι η συνηθισμένη λαχτάρα μας είναι να στεριώσουμε κάπου, να σιγουρέψουμε κάτι. Επιστροφή στη μεταποιημένη μορφή των δωματίων της κλασικής πλέον αυλής, στον συνοικισμό του Βύρωνα όπου κατοικούν άτομα και οικογένειες της λαϊκής τάξης αλλά με διαφορετική προέλευση ο καθένας. Στον εμβληματικό ρόλο της Αννετώς η **Ρούλα Πατεράκη**, ενώ επί σκηνής θα δούμε και τη μέτζο σοπράνο **Ειρήνη Καράγιαννη**. Μαζί τους οι **Γιώργος Γάλλος** (Στέλιος), **Αλέξανδρος Μπουρδούμης** (Μπάμπης), **Κατερίνα Παπουτσάκη** (Όλγα), **Κόρα Καρβούνη** (Μαρία), **Μαρία Διακοπαναγιώτου** (Ντόρα), **Μαρίζα Τσάρη** (Μαρία), **Γιώργος Τσιαντούλας** (Στράτος), **Αλέξανδρος Βάρθης** (Γιάννης), **Κώστας Λάσκος** (Άνδρας), **Σωτηρία Ρουβο-**

λή (Γυναίκα). Ο Γεράσιμος Ευαγγελάτος έγραψε τους στίχους, η Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου έκανε τη δραματουργική διασκευή και ο Φωκός Ευαγγελινός τις χορογραφίες. *Πρεμιέρα: 24/1/2022.*

Nederlands Dans Theater (NDT I)

Πέντε λεπτά παράστασής τους αρκούν για να βεβαιωθείς πως βλέπεις ένα από τα επτά χορευτικά θαύματα του κόσμου. Το υμνημένο Nederlands Dans Theater (NDT I) έρχεται ξανά στην Αθήνα για τέσσερις παραστάσεις, με δύο νέες χορογραφίες σε πρώτη παρουσίαση στη χώρα μας, αλλά και μια παλαιότερη του **Γιρζί Κίλιαν**. Για όσους γνωρίζουν τι πάει να πει **Paul Lightfoot**, το θέαμα θεωρείται εγγυημένο. Για όσους δεν ξέρουν το όνομα του καλλιτεχνικού διευθυντή των ιπτάμενων χορευτών Ολλανδών, ας πούμε μόνο αυτό: απογείωση! *Διάρκεια: 10-13/3/2022.*

Clara Haskil, Prelude & Fugue

Η **Λετίσια Κάστα** στο Μέγαρο. Η ηθοποιός και πάλι ποτέ σούπερ μοντέλο θα υποδυθεί τη μυθική πιανίστρια Κλάρα Χάσκιλ, μία από τις εμβληματικές μουσικούς του περασμένου αιώνα. Η παράσταση, βασισμένη σε κείμενο του Serge Kribus, φέρνει στη σκηνή και την εξαιρετη πιανίστρια **Isil Bengi**. Οι πτυχές της ζωής της Χάσκιλ θα ξεδιπλωθούν με σημείο εκκίνησης τη δεκαετία του 1960, τότε που η ερμηνεύτρια έφτασε στις Βρυξέλλες. Σκοπός της ήταν να ξεκινήσει μια περιοδεία συντροφιά με τον βιολιστή Arthur Grumiaux, συνεχίζοντας να μαγεύει όπως έκανε με τις θριαμβευτικές εμφανίσεις της στο Παρίσι. Στο σιδηροδρομικό σταθμό, όμως, γλίστρησε και έπεσε, μεταφέρθηκε εσπευσμένα στο νοσοκομείο και έσβησε το επόμενο πρωινό, με τον θάνατό της να βάζει μακάβρια τελεία σε μια λαμυρή καριέρα που σταμάτησε άδοξα στα 65 της χρόνια. *Διάρκεια: 22-25/2/2022.*

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 210782333

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
MEGARON - THE ATHENS CONCERT HALL
21-22

ΕΛΠΙΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΡΟΥΠΟΥ 08 & 10 ΔΕΚ' 21

ΑΝΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΗΜΕΤΟ
ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΘΑΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΝΙΚΗ ΨΥΧΟΓΙΤΟΥ

ΦΩΤΙΣΜΟΙ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ
ΔΑΛΕΣ ΧΡΥΣΟΙ ΓΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΗΛΑΚΑ, ΤΑΣΟΣ ΑΠΘΣΤΟΛΟΥ, ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΓΟΥΛΑΣ,
Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΗΤΣΟΥΡΗΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΒΑΛΙΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΥΒΑΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΨΥΡΡΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ, ΝΙΚΟΣ ΖΙΑΖΙΑΡΗΣ,
ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΤ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΧΟΡΩΔΙΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΤΙΣΤΑΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΜΙΛΤΟΣ ΛΟΓΓΑΛΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΩΝ
ΕΡΤ, COSMOTE TV, ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΟΛ/Ζ, ΠΡΤΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΟΛ/ΚΟΣΜΟΣ ΑΟΛ/Β, ΑΠΕΘ/ΠΟΛ/Σ/ΕΛΛΑΔΑ/ΝΥ ΟΕ, ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΟΝΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΕΤΟΓΩΝ

ΥΠΟΤΗΡΕΙΟ
ΥΠΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
SUPPORTED BY THE MINISTRY OF CULTURE & SPORTS

Η πρώτη τους φορά

Έχοντας ως φόντο την εποχή μας αλλά και καιρούς μακρινούς,
20 έργα συστήνονται για πρώτη φορά στο αθηναϊκό κοινό

Των ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ, ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Η μηχανή του Τούρινγκ

Στο γαλλικό βιογραφικό του το έργο του Μπενουά Σολές μετρά αρκετές εκατοντάδες sold-out και τέσσερα βραβεία Moliere. Το πρώτο του ανέβασμα στην Ελλάδα, πάλι, προσφέρει πεδίο συνεργασίας σε δύο δημοφιλείς πρωταγωνιστές, τον **Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλο**, που επιμελείται τη διασκευή και τη σκηνοθεσία, και τον **Ορφέα Αυγουστήδη**, που υποδύεται τον Άλαν Τούρινγκ. Μιλάμε φυσικά για τον διάσημο πλέον επιστήμονα ο οποίος έσπασε τον κώδικα των ναζί και άλλαξε την πορεία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο ρόλος του, όμως, στην Ιστορία και στην επιστήμη έμεινε για δεκαετίες κρυφός λόγω της ομοφυλοφιλίας του, της διαπόμψησης και της αυτοκτονίας του. *Νέο Θέατρο Βασιλάκου, Προφίτου Δανιήλ 3 & Πλαταιών, Κεραμεικός, 2121042777*

Ο γιατρός της τιμής του

Ένα παραλίγο μοιραίο ατύχημα φέρνει τον Ενρίκε, διάδοχο και αδερφό του βασιλιά Πέδρο Α' της Καστίλλης, ξανά μπροστά σε έναν έρωτά του που νόμιζε χαμένο, τη Δόνια Μενθία. Εκείνη, όμως, είναι πλέον παντρεμένη με τον επιφανή Σεβιλλιάνο Γκουτιέρρε Αλφόνσο ντε Σολίς. Όταν το ερωτικό τρίγωνο εμπλακεί σε ριψοκίνδυνες απόπειρες ελέγχου μιας έκρυθμης κατάστασης, κάθε βεβαιότητα τους πλύνεται. Σε τέτοιες περιπέτειες

έβαζε τους ήρωές του το 1635 ο μεγάλος δραματουργός του ισπανικού Χρυσού Αιώνα Πέδρο Καλντερόν ντε λα Μπάρκα εναλλάσσοντας τη δυναμική πλοκή με φιλοσοφικούς τόνους, το ερωτικό θρίλερ με το σαρδόνιο χιούμορ. Μας τους συστήνει ο σκηνοθέτης **Θωμάς Μοσχόπουλος**. Πρεμιέρα: 21/11.

Θέατρο Πόρτα, Μεσογειών 59, 210771133

Όπως πάει το ποτάμι

Σαράντα χρόνια μετά το θρυλικό «Μπεντ», το τελευταίο έργο του Μάρτιν Σέρμαν συναντά το αθηναϊκό κοινό σε μετάφραση του Αντώνη Πέρη και σκηνοθεσία του **Γιάννη Λεοντάρη**. Πρόκειται για μια ερωτική ιστορία που ισορροπεί ανάμεσα στο χιούμορ και στη συγκίνηση, αποτυπώνοντας τους θριάμβους και τις ήττες του κινήματος των ομοφυλοφίλων, μέσα από τη δεκαετήχρονη συμπίεση του 62χρονου πιανίστα Μπο και του 29χρονου διπολικού δικηγόρου Ρούφους. Στο τέλος, ένας νεαρός drag performer θα επιδράσει καταλυτικά στη σχέση τους. Ένα θεατρικό έργο δωματίου που θέλει να μιλήσει για όλα τα ζευγάρια, ανεξαρτήτως σεξουαλικού προσανατολισμού. Ερμηνεύουν: **Περικλής Μουστάκης, Μάνος Καρατζογιάννης, Δημήτρης Ροΐδης**. Πρεμιέρα: 26/11.

Θέατρο Σταθμός, Βίκτωρος Ουγκώ 55, Μεταξουργείο, 2105230267

Οι ναυαγοί

Στο συγγραφικό ντεμπούτο της **Ηρώς Μπέζου**, ένας νεαρός δημοσιογράφος επισκέπτεται το απομονωμένο σπίτι ενός καταξιωμένου συγγραφέα και σύντομα οι δυο τους αντιλαμβάνονται ότι έχει ασκήσει καθοριστική επίδραση ο ένας στη ζωή του άλλου. Όμως, δεν βρίσκονται εκεί μόνοι. Μαζί με τον οικοδεσπότη ζει και η ανήλικη κόρη του. Ο έρωτας των δύο νέων έχει γεννηθεί πολύ πριν γνωριστούν και οι τρεις χαρακτήρες θα βρεθούν σε ένα λούνα παρκ με τις ίδιες τους τις λέξεις για παιχνίδια. Η συγγραφέας υπογράφει και τη σκηνοθεσία από κοινού με τον **Γιάννη Παπαδόπουλο**. Παίζουν: **Σοφία Κόκκαλη, Γιάννος Περγλέγκας, Μιχάλης Τιτόπουλος**. *Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν - Υπόγειο, Πεισμαζόγλου 5, 2103222760*

Μια ιστορία αγάπης

Η ιστορία της Κάτιας και της Ζυστίν ξεκινά όπως τόσες άλλες και ερωτεύονται σαν σε παραμύθι. Η Ζυστίν επιθυμεί ένα παιδί αλλά η Κάτια διστάζει επειδή έχει πληγωθεί πολλές φορές και φοβάται το μέλλον. Με μια περίεργη ανατροπή της μοίρας, η Κάτια μένει έγκυος και λίγο πριν από τη γέννηση του παιδιού της, η Ζυστίν εξαφανίζεται. Δώδεκα χρόνια μετά, η μοίρα θα δείξει πάλι ότι οι μεγάλες ιστορίες αγάπης επιλέγουν το δικό τους

μοναδικό τέλος. Ο **Σίμος Κακάλας** σκηνοθετεί και συμπρωταγωνιστεί με τις **Βίκυ Βολιώτη, Ευδοκία Ρουμελιώτη, Τζίνη Παπαδοπούλου** και **Στεφανία Ζώρα**.

Άνεσις, Λεωφόρος Κηφισίας 14, 2107718943

Το καινούργιο παιδί

Ο **Θανάσης Παπαθανασίου** και ο **Μιχάλης Ρέππας** σκηνοθετούν τον μονόλογο της **Κάτιας Δανδουλάκη**, η οποία υποδύεται τη Δάφνη, μια γυναίκα η οποία γεννήθηκε το 1950. Είναι μία από εμάς, χωρίς να έχει κάτι που να την ξεχωρίζει από το πλήθος. Και αφηγείται περιστατικά που όλοι με τον έναν ή τον άλλον τρόπο έχουμε ζήσει, με τη ζωή να ξετυλίγεται άλλοτε σαν δράμα, άλλοτε σαν κομεντί κι άλλοτε σαν φάρσα.

Θέατρο Κάτια Δανδουλάκη, Αγίου Μελετίου 61, 2108640414

Οι άθικτοι

Ο **Νικορέστης Χανιωτάκης** ανεβάζει το έργο των Ολιβιέ Νακάς και Ερίκ Τολεντανό, μια αληθινή, συγκινητική ιστορία, που περιγράφει τη σχέση δύο διαφορετικών ανθρώπων οι οποίοι συναντήθηκαν κάτω από αντίξοες συνθήκες και δέθηκαν με μια δυνατή φιλία. Ερμηνεύουν οι **Αντώνης Καρυστινός** και **Σπύρος Χατζηπαγγελάκης**. Τη διασκευή επιμελήθηκε ο Αντώνης Γαλέος. *Νέος Ακάδημος, Ακαδημίας & Ιπποκράτους 17, 2103625119, 2100080900*

Good people

Το έργο του Ντέιβιντ Λίντσεϊ-Αμπέρ επέλεξε η **Άννα-Μαρία Παπαχαλαράμπος** για το σκηνοθετικό της ντεμπούτο, ένα κείμενο που μιλά για τον ρατσισμό, για τις ίσες ευκαιρίες και, τελικά, για το τι σημαίνει καλός άνθρωπος. Η ίδια κρατά και τον κεντρικό ρόλο της Μάργκαρετ, η οποία μεγαλώνει μόνη της ένα παιδί με αναπηρία σε μία φτωχική γειτονιά της Αμερικής και, όταν χάνει τη δουλειά της, αποφασίζει να ζητήσει βοήθεια από τον Μάικ (**Τάσος Γιαννόπουλος**), με τον οποίο είχε σχέση 30 χρόνια πριν.

Θέατρο Ήβη, Σαρρή 27, Ψυρρή, 2103213112

Nerium Park

Μια σύγχρονη ελεγεία για την αποξένωση και την απώλεια, στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, η ιστορία του Ζεράρ και της Μάρτα, που έρχονται σαν έποικοι στο Nerium Park, ένα μεγάλο οικιστικό συγκρότημα με πισίνες και καταστήματα που ανοίγει τις πόρτες του στους πρώτους του αγοραστές. Κι εκείνοι, σε ένα τοπίο που δεν πρόκειται να κατοικηθεί ποτέ, κάνουν ένα ταξίδι μέσα στη σχέση τους, θυσιάζοντας ό,τι πολυτιμότερο έχουν. Το έργο του Josep Maria Miro σκηνοθετεί ο **Γρηγόρης Καραντινάκης**. Ερμηνεύουν οι **Βιργινία Ταμπαροπούλου** και **Αστέριος Πελέκης**. Μέχρι 30/12.

Θέατρο 104, Ευμολπιδών 41, Γκάζι, 2103455020

Ονόριο

Μεσαίωνας. Οι ισορροπίες ενός μοναστηριού διαταράσσονται από μια μοναχή που φέρνει την αμαρτία. Μια δούκισσα βασανίζεται από τις ενοχές της και τιμωρείται μέσα από δαίμονες του ύπνου. Τσιγγάνοι σπίνουν γλέντι και ξεγελούν ανυποψίαστους διαβάτες. Και ένας μυστηριώδης άνθρωπος εξαπατά τους πάντες, γλιστρώντας ανάμεσά τους και καταργώντας κάθε νόμο. Το νέο έργο του **Στέφανου Παπατρέχα**, το οποίο συνσκηνοθετεί με τον **Λάζαρο Βαρτάνη**. Μαζί τους επί σκηνής οι **Αλέξανδρος Καναβός, Σύνθια Μπατσά, Μαίρη Ξένου, Γεωργία Πιερρουτσάκου**.

Θέατρο Βαφείο - Λάκης Καραλής, Αγ. Όρους 16 & Κωνσταντινουπόλεως 115, Βοτανικός, 6981135820

Η Prime Entertainment παρουσιάζει δύο προσωπικότητες που σφράγισαν τον 20^ο αιώνα

MASTER CLASS

Θέατρο Παλλάς

Το **MASTER CLASS** που αμερικανική συγγραφέα **Terrence McNally**, η παράσταση – φαινόμενο για την **Μαρία Κάλλας**, που έχει αποθεωθεί από κοινό και κριτικούς. Θα συνεχίσει το ταξίδι της για **4^η χρονιά**, αυτή τη φορά στο ιστορικό **Θέατρο Παλλάς**, για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων.

Με μια άλλη Μαρία στον κεντρικό ρόλο, την **επιβλητική και αισθαντική Μαρία Ναυπλιώτου**, που ενσαρκώνει και η ίδια στην ακμή και την ωριμότητά της, τη μεγάλη γνίβα, μέσα στο σύγχρονο υποκριτικό πνεύμα, σ' ένα διάλογο γενιών με το αρχέτυπο πρόσωπο της μεγάλης καλλιτέχνιδας. Τη σκηνοθεσία του **"Master Class"** υπογράφει ο καταξιωμένος ηθοποιός και σκηνοθέτης της νεότερης γενιάς **Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος**. Η μετάφραση του έργου είναι της ποιήτριας **Στρατή Πασχάλη**, που θέλησε να μείνει πιστός τόσο στο ύφος όσο και στο γρήγορο και παραδοσιακό κείμενο, διασώζοντας το νέκρο, την ενέργεια, το κωμικό χιούμορ και τα πάθος του.

Το **MASTER CLASS** συνεχίζει την διαδρομή του, για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων, έχοντας ήδη καταρρίψει κάθε προηγούμενο ρεκόρ, με παραπάνω από **300 sold-out** παραστάσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Κύπρο, από την πρεμιέρα του το 2018, μέχρι και σήμερα!

Ο κόσμος μπορεί να συνεχίσει την πορεία του και χωρίς εμάς, όμως εγώ θέλω να πιστεύω ότι τον κόσμο τον κάναμε καλύτερο. Ότι τον αφήσαμε πίσω μας, πιο πλούσιο, πιο σοφό απ' ό,τι θα ήταν, αν δεν είχαμε επιλέξει τον δρόμο της τέχνης. Αν δεν το πιστέυα αυτό...

Σκηνοθεσία:
Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος

Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΝΓΚ

Νέο Θέατρο Κατερίνας Βασιλάκου

«Η μηχανή του Τούρινγκ», του **Benolt Soles**, το έργο που παίζεται με μεγάλη επιτυχία στη Γαλλία - **700 sold out** από το 2018 και έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ της Αθηνών απασπώντας **4 βραβεία Μολιέρ**, ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα με τον **Ορφέα Αυγουστήδη** στον ομώνυμο ρόλο, σε σκηνοθεσία και διασκευή **Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου**, στο **Νέο Θέατρο Κατερίνας Βασιλάκου**. Την μετάφραση του έργου ανέλαβε ο **Αντώνης Γαλέος**.

Ο Τούρινγκ είναι μόνος του πα. Όλα όσα βλέπουμε συμβαίνουν στα μυαλά του. Είναι κομμάτια της μνήμης του. Είναι η ύστατη προσπάθεια μιας ιδιοφυούς προσωπικότητας να επικοινωνήσει με όλους αυτούς που δεν τον κατάλαβαν τότε και όλους εμάς που προσπαθούμε να τον κατανοήσουμε τώρα, λίγο πριν το σιγνηματικό τέλος που ο ίδιος θα δώσει στην ζωή του.

Ο Άλαν Τούρινγκ είναι ο άνθρωπος που έσπασε τον κώδικα των ναζι και άλλαξε την πορεία του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου, συμβάλλοντας καθοριστικά στην λήξη του το 1945. Οι ιστορικοί υπολογίζουν πως η συνεισφορά του βοήθησε να αποτραπεί εκατομμύρια θάνατοι. Ο ρόλος του στην ιστορία αλλά και η συμβολή του στην επιστήμη των υπολογιστών και της τεχνητής νοημοσύνης έμεινε κρυφός λόγω της ομοφυλοφιλίας του, της διαπάμψευσης και της αυτοκαταστροφής του μέχρι το 2013 που η Βασίλισσα Ελισάβετ αναγνώρισε επίσημα τις υπηρεσίες του.

Έχεις κρατήσει ποτέ μουσικό; Ένα πραγματικά μεγάλο μουσικό; Έχεις ακούσει ποτέ να μιλούν για το «Αίνιγμα»; Ήρθε η ώρα λοιπόν να με ακούσεις πολύ προσεκτικά!

«Οι άθικτοι»

«Cry»

«Δράκος»

«Κόκαλο»

«Το καινούργιο παιδί»

«Μια ιστορία αγάπης»

«Ονόριο»

«Επαρχία», ο σκηνοθέτης Γιώργος Σκεύας

«Όπως πάει το ποτάμι»

«Ο γιατρός της τιμής του»

Talking Heads

Η **Ελένη Σκόπη** σκηνοθετεί, και ο **Κωνσταντίνος Τζούμας** επί σκηνής ζωντανεύει μια σειρά θεματικών μονόπρακτων που βασίζονται σε συνομιλίες του Θανάση Λάλα με εμβληματικές προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών. Πρόσωπα που κατάφεραν, ζώντας και δημιουργώντας, να κερδίσουν τον χρόνο: Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, Χάρολντ Πίντερ, Πίτερ Μπρουκ, Πίνα Μπάους, Άριαν Μνιούσκιν, Αρθούρ Μίλλερ, Ντέιβιντ Μάμετ, Σαμ Σέπαρντ, Άντριου Λόιντ Βέμπερ. Έναρξη: τέλος 12/2021.

Επί Κολωνών, Ναυπλίου 12 & Λένορμαν, 2105138067

Cry

Τα θέματα συζήτησης είχαν επιλεγεί προσεκτικά. Όλοι ήταν αποφασισμένοι να «περάσουν καλά». Τότε πώς και γιατί «ξέφυγε» έτσι η βραδιά; Πώς χύθηκε όλο αυτό το αίμα; Τι συμβαίνει όταν η ευγένεια μας οδηγεί να ανεχτούμε καταστάσεις που δεν αντέχουμε; Μια πρώτη εκδοχή του «Cry» ανέβηκε το 2017 στη Γενεύη. Η νέα του βερσιόν θα παρουσιαστεί τον προσεχή Δεκέμβριο στην ελβετική πόλη για να έρθει κατόπιν στην Ελλάδα μόνο για πέντε παραστάσεις. Η **Λένα Κιτσοπούλου** σκηνοθετεί, υπογράφει τη σκηνογραφία και συμπρωταγωνιστεί με τους **Νίκο Καραθάνο**, **Άννα Λεμονάκη** και **Πωλίν Ουγκέ**. Διάρκεια: 5-9/1/2022.

Θέατρο Τέχνης «Κάρολος Κουν», Φρυνίχου 14, Πλάκα, 2103222464

Επαρχία

Παραμονές Χριστουγέννων στην ελληνική περιφέρεια, μια παρέα νέων σχεδιάζουν το κόλπο της ζωής τους, να ληστέψουν μια τράπεζα, με έναν τρόπο που δεν το επιχείρησε ποτέ κανείς και φανερώνει τα σημεία των καιρών. Δολοπλοκίες, αρρωστημένοι έρωτες, ναρκωτικά, χρήμα, παιχνίδια εξουσίας με φόντο τους σκαμμένους από λακκούβες επαρχιακούς δρόμους. Ο **Μιχάλης Βιβιδάκης** («Στην Εθνική με τα μεγάλα», «Περί φύσεως») διερευνά τις σχέσεις περιθωρίου και κράτους, σε μια μαύρη κωμωδία που σκηνοθετεί ο **Γιώργος Σκεύας**. Έναρξη: 2/2022.

Θέατρο οδού Κυκλάδων-Λεωφόρος Βογιατζής, Κυκλάδων 11 & Κεφαλληνίας, Κυψέλη, 2108217877

Κόκαλο

Ο **Γεράσιμος Γεννατάς** υποδύεται τον επιδραστικό διανοητή, καλλιτέχνη και θεωρητικό του σύγχρονου θεάτρου Αντονέν Αρτό σε ένα νέο μονόλογο που υπογράφουν η Ιόλη Ανδρεάδη και ο Άρης Ασπρούλης. Θραύσματα από φράσεις, εικόνες, ποιήματα, θεατρικά έργα, δοκίμια, διαλέξεις και επιστολές γίνονται το υλικό για μια ποιητική κατάδυση στη ζωή και το έργο του ευφυούς αλλά και παραληρηματικού και αυτοκαταστροφικού καλλιτέχνη και επιδιώκουν μια προβοκατόρικη εξομολόγηση απέναντι στον σύγχρονο καθωσπρεπισμό και στην υποκρισία της πολιτικής ορθότητας. Στη σκηνή θα παίξει και ο μουσικός **Γιώργος Παλαμιώτης**. Διάρκεια: 14/2-12/4/2022.

Θέατρο Τέχνης - Υπόγειο, Πεσμαζόγλου 5, Αθήνα, 2103228706

Δράκος

Η περίφημη ταινία του Νίκου Κούνδουρου, το σύμπαν του βιβλίου «2666» του Ρομπέρτο Μπόλάνιο και το κίνημα #MeToo υπήρξαν η αφετηρία για το νέο εγχείρημα του **Γιώργου Βαλαή**, το οποίο επικεντρώνεται στο ζήτημα της σεξουαλικής βίας και παρενόχλησης. Πατί τόσοι πολλοί άντρες κακοποιούν και βιάζουν γυναίκες, άλλους άντρες ή μικρά παιδιά; Πώς μια κοινωνία μπορεί να αντιμετωπίσει την αλλαγή των ρόλων μεταξύ των φύλων που συμβαίνει αυτή τη στιγμή; Μαζί του σε αυτή τη σκηνική «περιπέτεια» οι **Κατερίνα Ζησούδη**, **Μάγδα Καυκούλα**, **Θεοδωρής Πεντιδής**, κ.ά. Διάρκεια: 28/2-19/4/2022.

Θέατρο Τέχνης «Κάρολος Κουν», Φρυνίχου 14, Πλάκα, 210 3222464

Μοτέλ

Σε ένα φθινό, μοναχικό μοτέλ, μια γυναίκα δολοφονείται. Ένας περιπλανώμενος ειδικός αναλαμβάνει να επαναφέρει το δωμάτιο όπου διαπράχθηκε το έγκλημα σε λειτουργική κατάσταση έχοντας ως βοηθό του την κόρη του ιδιοκτήτη, ένα εικοσάχρονο κορίτσι που ο κόσμος αντιμετωπίζει ως «περιεργή». «Καθαρίζοντας» τον χώρο, οι δυο τους καταλήγουν να «επισκευάζουν» τα δικά τους τραύματα. Το νέο έργο του **Βασίλη Μαυρογεωργίου**, ανάθεση του Θεάτρου Τέχνης στο πλαίσιο της θεματικής «Η βία παντού», διερευνά τις σχέσεις των φύλων και τη συνύπαρξη των ανθρώπων μέσα στα κοινωνικά στερεότυπα. Επί σκηνής οι **Νίκος Αλεξίου**, **Ιωάννα Μαυρέα**, **Μαριάννα Κάλμπαρη** και **Χρήστος Σαπουντζής**. Διάρκεια: 4/3-17/4/2022.

Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν, Φρυνίχου 14, Πλάκα, 2103222464

Νυχιάνγκ

Καρπός της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής, που καθοδήγησαν ο Βαγγέλης Χατζηγιαννίδης και ο Θανάσης Τριαρίδης, η σκοτεινή κωμωδία της δεκαοκτάχρονης Ευαγγελίας Γατσωτή – που θα σκηνοθετήσει ο **Δημήτρης Τάρλου** την προσεχή άνοιξη στο πλαίσιο του φεστιβάλ «Νέο Αίμα». Πρωταγωνίστριες, η Αργυρώ, αισθητικός που προσφέρει τις υπηρεσίες της κατ' οίκον, και η πελάτισσά της Κάλλια. Όταν την ιεροτελεστία του μανικιούρ διαρρηγνύει ο επίμονος ήχος κλήσης του κινητού της Κάλλιας, η Αργυρώ επιμένει να μάθει ποιος και γιατί προκαλεί τέτοια αναστάτωση. Με την **Αλεξία Καλτσιόκη** και τη **Θάλεια Σταματέλλου**. Διάρκεια: 11/5-5/6/2022.

Θέατρο Πορεία, Τρικόρφων 3-5 & 3ης Σεπτεμβρίου 69, 2108210991

Labor

Οι **Στέλιος Μάινας**, **Ιωάννα Παππά** και **Ορέστης Χαλκιάς** θα μας πρωτοσυστήσουν το έργο της Ανθής Τσιρούκη, στο φεστιβάλ νέου ελληνικού θεατρικού έργου του «Πορεία». Είναι ο Κίμων και η Ζέτα, αγαπημένο ζευγάρι και ταλαντούχοι πλαστικοί χειρουργοί. Ένα βράδυ που χτυπά την πόρτα τους ένα νεαρό, ο οποίος είχε ένα ατύχημα και δεν θυμάται ποιος είναι, τον φιλοξενούν και τον περιθάλπουν. Κι όταν νιώθουν πως θα ήθελαν ένα παιδί σαν αυτόν, αποφασίζουν να επέλθουν χειρουργικά ώστε να μοιάζει με το παιδί που θα είχαν. Σκηνοθετεί η **Έμιλυ Λουίζου**. Διάρκεια: 12/5-5/6/2022.

Θέατρο Πορεία, Τρικόρφων 3-5 & 3ης Σεπτεμβρίου 69, 2108210991

Ο συνεργός

Η πραγματική ιστορία ενός εγκλήματος με θύμα ένα νεαρό κορίτσι στη Βέροια που συντάραξε την ελληνική κοινωνία έδωσε την έμπνευση. Και ο **Γιώργος Χριστοδούλου** ανεβάζει στη σκηνή ένα έργο που εστιάζει στις συνθήκες και την οπτική ενός ανθρώπου που αποφασίζει να συγκαλύψει και να προστατέψει έναν δολοφόνο. Παίζουν: **Χρήστος Κοντογεώργης**, **Στάθης Κόικας**, **Φανή Παναγιωτίδου**, **Μαρία Προϊστάκη**. Έναρξη: 2/2022.

Επί Κολωνών, Ναυπλίου 12 & Λένορμαν, 2105138067

Οι απαράτηρητοι

Έχεις προσέξει ποτέ τα χέρια της ταμίας στο σουπερ μάρκετ που ψωνίζεις; Ξέρεις το όνομα του ντελιβερά που σου φέρνει την παραγγελία σου; Είναι, άραγε, ερωτευμένη η κυρία στα διόδια; Βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο της Αγγελικής Σπανού (εκδ. Πόλις), η παράσταση φέρνει στο προσκήνιο τους ανθρώπους που βρίσκονται συνεχώς μπροστά μας χωρίς να μαθαίνουμε ποτέ το όνομά τους. Σκηνοθετεί η **Ελένη Σκόπη**.

Επί Κολωνών, Ναυπλίου 12 & Λένορμαν, 2105138067

33-51

Στο έργο του Τάσου Ιορδανίδη, με έμπνευση από το νούμερο ένα χιτ του 1964 στη Βρετανία, το *I Want to Hold Your Hand* των Beatles, οι δύο ήρωες μάς «προσκαλούν» να ισορροπήσουμε ανάμεσα στο γέλιο και το δάκρυ και να αντιληφθούμε, μέσα από τις συναντήσεις τους, ότι αυτό που ψάχνουμε όλοι μας στο τέλος της ημέρας είναι η ουσιαστική συντροφικότητα. Κάποιον να μας κρατάει το χέρι. Θα τα καταφέρουν;

Λέει ο Τάσος Ιορδανίδης για το έργο του: «Μια νύχτα στην καραντίνα. Η Θάλεια Ματίκα ξενυχτούσε μαζί μου. Σιγοτραγουδώντας για να μην ξυπνήσουμε τα παιδιά μας αποφασίσαμε να μιλήσουμε για όλα όσα αποτελούν την καθημερινότητα που μας κυνηγά, μας κάνει ευτυχισμένους και που εντέλει είναι η ζωή μας. Λίγες ώρες μετά βρέθηκαν να γράφω ασταμάτητα. Αφορμή τα 14 χρόνια συμβίωσης με τη Θάλεια, οι γέννες των παιδιών μας, η κοινή μας επαγγελματική ζωή, οι ώρες στο σπίτι. Το έργο περιλαμβάνει πολλά δραματοποιημένα βιογραφικά στοιχεία. Για πράγματα που έχουμε βιώσει, για πράγματα που έχω παρατηρήσει, για κάποιες προσωπικές εμπειρίες ζωής. Για τη συμβίωση. Για τον έρωτα. Για την κοινή πορεία. Για τα προβλήματα. Για τις αμφισβητήσεις. Για τις ανάγκες, τον σεβασμό, την απόγνωση, την αγάπη, την έννοια της συντροφικότητας».

Σε σκηνοθεσία Θάλειας Ματίκα, παίζουν οι Τάσος Ιορδανίδης και Θάλεια Ματίκα.

Κάθε Παρασκευή και Σάββατο στις 21.00 και Κυριακή στις 19.00. Προώληση στο ταμείο του θεάτρου και στο niva.gr

Θέλω να σου κρατάω το χέρι

Η συμβίωση, ο έρωτας, η κοινή πορεία, σε μια τρυφερή παράσταση με βιογραφικά στοιχεία του Τάσου Ιορδανίδη

52

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΦΑ - ΑΘΗΝΑΙΟΣ - ΦΩΤΙΟΥ, 28ης Οκτωβρίου 37, 2105201828. Το Θέατρο Άλφα - Αθηναίος - Φωτίου κάθε Σάββατο και Κυριακή λειτουργεί ως αμιγώς covid free κλειστός χώρος, μόνο για εμβολιασμένους και νοσήσαντες με πιστοποιητικό σε ισχύ. Κάθε Παρασκευή λειτουργεί ως μεικτός χώρος, δηλαδή για όσους έχουν κάνει rapid test με διάρκεια 48 ωρών, εμβολιασμένους και νοσήσαντες, και με πληρότητα 50%.

ΘΕΑΤΡΟ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ

«Τα τρία φιλιά... Η Σταχτιά γυναίκα», στο Θέατρο Μεταξουργείο
Δύο έργα του Κωνσταντίνου Χρηστομάνου, σε διασκευή και σκηνοθεσία Σοφίας Φιλιππίδου

Τα τρία φιλιά... Η Σταχτιά γυναίκα

Ένα ρομαντικό δράμα με συμβολικές αναφορές, «Τα τρία φιλιά... Η Σταχτιά γυναίκα», μετά τη διαδικτυακή παρουσίαση στο YouTube ως «θεατροφίλμ», μεταφέρεται στο θέατρο. Πρόκειται για μια διασκευή από δύο έργα του θεατρικού συγγραφέα Κωνσταντίνου Χρηστομάνου, ενός από τους πρωτεργάτες του νεοελληνικού θεάτρου. Η Δώρα και η Λιάνα, δύο ορφανά κορίτσια, βρίσκονται σε μυστικό ραντεβού -στο προαύλιο ενός παρθεναγωγείου-

ου- με τον Εύελπι Φαίδη. Η Δώρα έχει ήδη συνάψει σχέση με τον νεαρό, ενώ η Λιάνα είναι κρυφά ερωτευμένη μαζί του. Μετά από χρόνια, η Δώρα και ο Φαίδης παντρεύονται. Η Δώρα αρρωσταίνει βαριά από φυματίωση και η Λιάνα επισκέπτεται το ζευγάρι στο δωμάτιο του ξενοδοχείου τους. Η Δώρα ζητάει από τον Φαίδη να τη φιλήσει μια τελευταία φορά, ξέροντας πως αυτό που θα ακολουθήσει θα τους χωρίσει για πάντα... Στο μεταξύ, ο ερχομός της

Θέατρο Μεταξουργείο, Ακαδημίου 14, 2105234382

Σταχτιάς γυναίκας δημιουργεί μια εφιαλτική κατάσταση στην έπαυλη ενός νεαρού παντρεμένου ζευγαριού μιας άλλης εποχής. Μπροστά στο ανοιχτό παράθυρο, ο γιος τους θα γλιστρήσει μέσα από την αγκαλιά της και θα χαθεί στα βράχια της θάλασσας. Ο νεαρός σύζυγος μαγεύεται από την ελκυστική παρουσία της Σταχτιάς γυναίκας ενώ η γυναίκα του, μέσα στο παραλήρημά της, «φεύγει» ακολουθώντας μια εσωτερική δύναμη που την «καλεί» σε μια

μυστική ένωση με την παιδικότητα και τη φύση. Σε διασκευή και σκηνοθεσία της Σοφίας Φιλιππίδου.

Πρωταγωνιστούν: Αναστασία Ιθακνίου, Βίκυ Μαϊδανογλου και Κωνσταντίνος Χειλάς.

Πρεμιέρα Παρασκευή 12 Νοεμβρίου. **Παραστάσεις:** Κάθε Παρασκευή στις 18.30 και 21.00. Προώληση εισιτηρίων: niva.gr.

ΘΕΑΤΡΟ

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΓΙΟΒΑΝΙΔΗΣ

«Να εξαφανίσουμε το μη αληθινό»

Ποιος ο ρόλος ενός δημοτικού πολιτιστικού φορέα;
Ποια τα στοιχήματα και τα επόμενα βήματα
για το **Δημοτικό Θέατρο Πειραιά**; Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του μοι-
ράζεται τους στόχους του και τη ματιά του για το θέατρο.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Με ενδιαφέρει
ένα θέατρο που
αφηγείται ιστορίες,
που σου δίνει τη
δυνατότητα να
θυμηθείς το φθαρτό
της ύπαρξής σου.

54

εν αγαπούμε την ομορφιά», αναφωνεί χαμηλόφωνα, με μια αμυδρή θλίψη στο βλέμμα, καθώς η βοήθός του μπαίνει στο γραφείο με έναν κουβά μπογιάς. Είναι πρωινό καθημερινής, από το ανοικτό παράθυρο καταφθάνει ο ήχος της πόλης και η θέα στην πλατεία πλευρικά του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά, και ο Λευτέρης Γιοβανίδης θέλει να ελέγξει το χρώμα που θα χρησιμοποιηθεί για να ξαναβαφτεί ένας βανδαλισμένος από γκραφίτι τοίχος. Ο ίδιος, πάντως, ομολογεί ότι την αναζητά από μικρός. Μέχρι που αρνήθηκε να πάει στο γυμνάσιο της περιοχής του όταν αντίκρισε ένα κτίριο μίζερο, χωρίς μεγάλο προαύλιο, κι έτσι βρέθηκε μαθητής στον Πειραιά. Θυμάται να διασταυρώνεται συχνά έκτοτε με το κτίριο τοποσήμο και τώρα, που πλέον βρίσκεται επικεφαλής του, δεν παραλείπει να μιλήσει με ευγνωμοσύνη για το προσωπικό που αντιμετωπίζει αυτό το αρχιτεκτονικό στολίδι με την αγάπη που του πρέπει.

Βρίσκεται στο τιμόνι του ΔΘΠ από τον Απρίλιο του 2020. Μόλις στα μέσα Οκτωβρίου, όμως, κατάφεραν να δώσουν την πρώτη τους πρεμιέρα. «Το θέατρο, όσο ωραίο και ιστορικό κτίριο να είναι, χωρίς θεατές και καλλιτέχνες χάνει την ουσία του, την πνοή του», πιστεύει και αναφέρεται στη συγκίνηση της συνάντησης με το κοινό. «Μια πρεμιέρα λειτουργεί ως λύτρωση για όλη την προσπάθεια και τον κόπο που καταβάλλεται για τη δημιουργία μιας παράστασης. Ο πιο βασικός μου στόχος για φέτος είναι η αναγνώριση πεδίου. Να καταλάβω αυτό το θέατρο πώς λειτουργεί».

Ποια, λοιπόν, η φιλοσοφία σας ως προς το τι χρειάζεται και τι οφείλει στο κοινό ένας δημοτικός καλλιτεχνικός οργανισμός;

Ένας δημοτικός καλλιτεχνικός οργανισμός στην περιφέρεια σε σχέση με το Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά έχει διαφορετικές αποστολές. Αναφέρομαι επίτηδες στα ΔΗΠΕΘΕ γιατί θεωρώ ότι αξίζουν και προσφέρουν πολλά στις πόλεις όπου υπάρχουν, δίνουν πολιτιστική πνοή. Έχω θπτεύσει, άλλωστε, στο Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κοζάνης. Συγχρόνως, βέβαια, πιστεύω ότι ως θεσμός οφείλει να ανανεωθεί, και γενναία να δούμε την επόμενη μέρα στον τρόπο λειτουργίας τους. Σήμερα τα περισσότερα ΔΗΠΕΘΕ είναι γίγαντες που κοιμούνται. Από την άλλη, το ΔΘΠ ως δημοτικός καλλιτεχνικός οργανισμός έχει πολλά διαφορετικά δεδομένα. Μιλάμε για ένα ιστορικό θέατρο του κέντρου με σημαντικό ρόλο να επιτελέσει. Σε όλα τα δυτικά προάστια, σε μια μεγάλη ακτίνα, είμαστε ο μοναδικός δημόσιος πολιτιστικός φορέας. Ένα θέατρο επηρεάζει απόλυτα τη λειτουργία της πόλης, ως σημείο αναφοράς, ως φάρος πολιτισμού και ψυχικής αγαλλίασης.

Τι οραματίζεστε; Τι θα θέλατε να έχετε ολοκληρώσει κατά τη διάρκεια της θητείας σας;

Προτεραιότητά μου είναι η εξασφάλιση νομικού πλαισίου λειτουργίας του θεάτρου. Το ΔΘΠ πρέπει να έχει μια αυτονομία λειτουργίας και έσοδα από την πολιτεία. Έτσι μόνο θα εξασφαλιστούν το μέλλον του και η αποδοτικότητα του ως φορέα πολιτισμού. Τα τελευταία χρόνια, μετά την ανακαίνισή του, ως θέατρο αναζητά δυναμικά την ταυτότητά του.

«Καλούμαστε να δούμε πάλι τον άνθρωπο σε σχέση με τη μεγάλη εικόνα του κόσμου», έχετε γράψει. Τι σας αποκάλυψε αυτός ο αναστοχασμός και πώς ενδεχομένως θα το δούμε να εκφράζεται;

Μέσα στα τελευταία δύο χρόνια έχουμε δει πολλές αλλαγές που, όπως λέγεται, ήρθαν για να μείνουν. Ειδικά για την ελληνική κοινωνία πολλές ήρθαν απότομα. Η καθημερινότητά μας έχει σε πολλούς τομείς απλοστευθεί, αλλά τι γίνεται με την ψυχική μας υγεία; Πώς συνυπάρχουμε; Αυτή η άνεση της επικοινωνίας τελικά μήπως μας απομονώνει; Οι νέες γενιές τι κριτήρια αντίστασης έχουν; Πολλά ερωτήματα στα οποία δεν είναι ακόμα εύκολη η απάντηση.

Η εξωστρέφεια είναι μια λέξη που αναφέρετε σταθερά μιλώντας για τους στόχους του ΔΘΠ, τον ρόλο του οποίου αντιλαμβάνεστε ως κόμβο ανθρώπων, συνεργασιών, ιδεών. Πώς σκοπεύετε να ενεργοποιήσετε αυτή τη συνάντηση και τι βήματα έχουν γίνει σχετικά;

Κατ' αρχάς βασική μέριμνα είναι το ρεπερτόριο. Τι έργα επιλέγουμε. Πού στοχεύουμε. Στη δική μου σκέψη το ΔΘΠ οφείλει να γίνει ένα από τα ισχυρά θέατρα της χώρας. Έχει όλες τις προδιαγραφές. Για φέτος διαλέξαμε ένα ρεπερτόριο με στόχο να συνομιλήσει αφενός με το κοινό του Πειραιά και αφετέρου να προκαλεί κάποιον να κατέβει στον Πειραιά. Η επιλογή του «Μινόρε» ήταν ακριβώς για να καταφέρουμε να συνομιλήσουμε με την πόλη. Είναι στόχος μου να φέρω τους Πειραιώτες στο θέατρο. Από την άλλη, με το «Αμαντέους» αλλάζει θεματολογία και συμμετέχει μαζί με τα μεγάλα θέατρα της Ευρώπης σ' αυτό που λέμε σύγχρονο κλασικό ρεπερτόριο. Και τέλος, τα «Ματωμένα χώματα», μια επιλογή με γνώμονα την ευθύνη που έχουμε ως δημόσιο θέατρο να συμμετέχουμε στις εκάστοτε επετείους και με αφορμή αυτές να καταθέτουμε προβληματισμούς.

Η σκηνή «Ωμέγα» συστήνεται για πρώτη φορά στο κοινό. Με τι στόχο;

Είναι βασικό και απαραίτητο για ένα θέατρο να έχει δυνατότητα να ανεβάσει και εναλλακτικές παραστάσεις. Αυτό μέχρι τώρα συνέβαινε στο Φουαγιέ αλλά δεν πληρούσε τις απαραίτητες προδιαγραφές. Έχουμε πια μια υπέροχη νέα σκηνή, πλήρως εξοπλισμένη, που μπορεί να λειτουργεί συγχρόνως με την κεντρική σκηνή. Φέτος εστιάζουμε στους Έλληνες δραματουργούς. Το καλοκαίρι του 2020 πραγματοποιήσαμε ένα σεμινάριο θεατρικής γραφής με τον Λεωνίδα Προυσαλίδη και από αυτό επιλέξαμε δύο έργα: το «Lamington» του Βαγγέλη Δουκουτσέλη και τους «Αριστερόχειρες» της Νεφέλης Μαϊ-

στράλη. Ξεκινήσαμε με τον «Λουκή Λάρα» του Δημητρίου Βικέλα, ενώ θα δούμε και το «Αμαλία Melancholia» της Ζωής Χατζηπαντωνίου. Υποστηρίζουμε και προκαλούμε έτσι την ελληνική παραγωγή θεατρικών κειμένων.

«Υιοθετείτε», όμως, και τον χώρο Κωσταράκος στα Καμίνια, ενώ η σεζόν ξεκίνησε με δράσεις στην Πέτρινη Αποθήκη στο λιμάνι. Προς τι αυτό το άνοιγμα και με τι προοπτική;

Δεν μπορούμε να έχουμε υπό την ευθύνη μας έναν χώρο και να μην τον αξιοποιούμε. Ειδικά όταν βρίσκεται στην καρδιά μιας γειτονιάς, τα Καμίνια, που έχει ανάγκη από πολιτιστικές παρεμβάσεις. Στόχος είναι το «Κωσταράκος», ως η πειραματική μας σκηνή, να φιλοξενήσει επιχορηγούμενες ομάδες θεάτρου. Η Πέτρινη Αποθήκη στον ΟΛΠ είναι ένας μαγικός τόπος που σε εμπνέει να θέλεις να διοργανώσεις δράσεις εκεί. Μην ξεχνάτε ότι είμαστε ένα θέατρο της θάλασσας. Θέλω το Δημοτικό Θέατρο να ανοιχτεί στον Πειραιά, να μπούμε στις γειτονιές, να ανακαλύψουμε νέες προοπτικές της πόλης μας.

Το φεστιβάλ Artport Πειραιάς σηματοδότησε την έναρξη της σεζόν. Ποια τα συμπεράσματά σας «κάνοντας ταμείο» και τι να περιμένουμε στη συνέχεια;

Ο Πειραιάς, ως το πρώτο λιμάνι της χώρας αλλά και της Μεσογείου, οφείλει να είναι πέρα από εμπορικός κόμβος και κόμβος πολιτισμού. Στόχος είναι μελλοντικά η δημιουργία ενός διεθνούς φεστιβάλ κάθε Σεπτέμβριο. Ο Σεπτέμβριος πολιτιστικά να ανήκει στον Πειραιά. Το Artport Πειραιάς λειτουργήσει ως δοκιμή των δυνάμεών μας και προετοιμασία γι' αυτό που θέλουμε να κάνουμε μελλοντικά. Δεν ξέρω πότε θα είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε επίσημα αυτό το φεστιβάλ, αλλά προσπαθούμε να βρούμε τον δρόμο για να το πραγματοποιήσουμε σωστά.

Ο πολιτισμός και το θέατρο ειδικότερα βγαίνουν από μια δύσκολη περίοδο λόγω της πανδημίας. Πώς σκοπεύετε να συνδράμετε στη στήριξη των Ελλήνων δημιουργών;

Με το να προκαλούμε συνεργασίες και να προσπαθήσουμε όσο μπορούμε από την πλευρά μας να επιστρέψουμε σ' αυτό που όλοι ποθούμε και λέμε κανονικότητα. Αλλά μια κανονικότητα σε νέες βάσεις και με περισσότερη ουσία. Δυστυχώς ακόμα η πανδημία δεν έχει γίνει παρελθόν. Είναι εκεί και οφείλουμε όλοι μας να είμαστε προσεκτικοί. Δεν έχουμε ούτε οικονομικά αλλά ούτε και ψυχικά περιθώρια πιασχυρίσματος.

«Εγώ είμαι ο γκρεμιστής, γιατί εμ' εγώ κι ο χτίστης, ο διαλεκτός της άρνησης κι ο ακριβογιάς της πίστης», γράφει ο Κωστής Παλαμάς και τον μνημονεύετε στο σημείωμά σας που συνοδεύει την ανακοίνωση του φετινού προγράμματος. Τι θα θέλατε να χτίσετε και τι να «γκρεμίσετε»; Αυτή η στροφή είναι σαν μεγεθυντικός φακός για το τι σκέφτομαι, τι νιώθω και τι θέλω. Δεν είναι εύκολη η περίοδος που διανύσαμε. Δεν μπορεί να συνεχίσουμε σαν να μην έχει συμβεί τίποτα. Αυτό το ποίημα το νιώθω σαν μια αυτοκριτική. Το «γκρέμισμα» για μένα είναι μια προσταγή που μας δίνει ο Παλαμάς για δημιουργία και αναγέννηση. Σαν να πρέπει όλοι, ως πολιτική πράξη με πίστη, σκέψη, ενέργεια και ανάγκη να εξαφανίσουμε το άσχημο, το μη αληθινό.

Προς ποια κατεύθυνση θα κινηθείτε για την επόμενη καλλιτεχνική περίοδο;

Έχουμε ξεκινήσει τον σχεδιασμό μας, και στόχος είναι να παρουσιάσουμε έργα μοντέρνου και κλασικού ρεπερτορίου (όπως π.χ. των Αυγ. Στρίνμπεργκ, Τ. Ουίλιαμς και Μολιέρου), καθώς έχουμε ασχοληθεί αρκετά με διασκευές λογοτεχνικών κειμένων. Έχουμε σχέδια και σκέψεις για το μέλλον. Αλλά για αρχή έχω ανάγκη να δω το θέατρο με κόσμο, γι' αυτό φροντίζω να είμαι εκεί. Να δω τις ανάγκες του. Έτσι μόνο νιώθω, περισσότερο ενστικτωδώς, ότι μπορώ να καταφέρω να πετύχω τον όποιο σχεδιασμό. Να επικοινωνήσω με τον κόσμο.

Ανήκετε σε μια νεότερη γενιά που ηγείται πλέον θεσμικών καλλιτεχνικών οργανισμών. Πώς βλέπετε το θεατρικό τοπίο στην χώρα αλλά και τη θέση του θεάτρου στην κοινωνία;

Το να ηγείσαι κάπου είναι μια μεγάλη ευθύνη. Η γενιά μου οφείλει να συνεχίσει και να εξελίξει ότι έχουμε παραλάβει. Να λύσουμε χρόνια προβλήματα. Να ψάξουμε την επόμενη μέρα. Να εξελίξουμε τη σκέψη μας. Και όταν έρθει η στιγμή, να έχουμε κάτι να παραδώσουμε στις γενιές που ακολουθούν. Το θέατρο ως τέχνη έχει μια δύναμη που επιβιώνει και θα επιβιώνει μέσα στους αιώνες. Είναι ανάγκη του ανθρώπου να εκφράζεται, να συνευρίσκεται. Αυτό η τεχνολογία δεν θα μπορέσει να το αντικαταστήσει. Και με το πέρασμα των χρόνων, όσο η ζωή και η καθημερινότητά μας θα εξαρτώνται από αυτή, τόσο εμείς θα αναζητούμε άλλους πιο πρωτόγονους δρόμους συνύπαρξης. Και η τεχνολογία θα κάνει τον κύκλο της. Είδαμε πόσο γρήγορα «ξεφούσκωσε» σε παγκόσμιο επίπεδο το live streaming.

Ποιο είναι το θέατρο που σας ενδιαφέρει;

Ένα θέατρο που άγει την ψυχή. Δυστυχώς στη σύγχρονη κοινωνία έχουμε μπερδέψει την πραγματική έννοια της ψυχαγωγίας. Ψυχαγωγούμαστε ενοχικά. Μια νόθα ψυχαγωγία, θα έλεγα. Γι' αυτό και πολλές φορές δεν μας γεμίζει αυτό που ζούμε. Με ενδιαφέρει ένα θέατρο που αφηγείται ιστορίες, που σου δίνει τη δυνατότητα να θυμηθείς το φθαρτό της ύπαρξής σου, δηλαδή το μαγικό ον που είναι ο άνθρωπος. **Α**

Πού πάνε οι θεατρικοί ήρωες όταν τελειώνει το έργο;

ο **Αλέξης Σταμάτης** γράφει στην *Athens Voice* για το βιβλίο του
«**Λευκό Δωμάτιο**» [εκδ. Καστανιώτης] που ανεβαίνει στο **Θέατρο Σταθμός**

«**Π**ού πάνε οι θεατρικοί ήρωες όταν τελειώνει το έργο;» Το παραπάνω ερώτημα ήταν η αφορμή για να γράψω το θεατρικό έργο αλλά και το μυθιστόρημα το «**Λευκό δωμάτιο**».

Τι να απέγινε η Έντα Γκάμπλερ;

Πού είναι τώρα η Μπλανς Ντιμπούα;

Είναι λοιπόν σε έναν ου-τόπο, που βρίσκεται σε ένα ψηλό βουνό, όπου υπάρχει μία Πανσιόν για θεατρικούς ήρωες.

Αυτούς που έχουν γεννηθεί από το χέρι του συγγραφέα - δημιουργού τους - του «**Νονού**» τους - και είναι στη διάθεση κάθε σκηνοθέτη, στις σκηνές όλου του κόσμου.

Όταν τελειώνει η «κατασκευή» τους και αφού τα είδωλά τους έχουν ανέβει στις σκηνές, τα πλάσματα αυτά συγκεντρώνονται στην Πανσιόν. Όμως, εκεί συμβαίνει κάτι μοναδικό: το ανύπαρκτο δημιουργεί πραγματική ζωή. Μια ζωή, ωστόσο, προγραμματισμένη και εσώκληστη.

Την Πανσιόν αυτή διευθύνει μια αινιγματική γυναίκα, η κυρία Φλόρα. Το έργο αρχίζει από τη στιγμή που έρχεται στο χώρο η Έντα Γκάμπλερ, η ηρωίδα του ομώνυμου έργου του Ερρίκου Ίψεν.

Πώς γεννήθηκε αυτό το θεατρικό; Έχοντας από μικρός ταυτιστεί με πολλούς ήρωες, από τον Όλιβερ Τούιστ μέχρι τον Άμλετ, θεωρούσα ότι η ζωή των χαρακτήρων παρατείνεται και πέρα από τις σελίδες. Υπάρχουν χαρακτήρες που μας συνοδεύουν πιθανόν και καθόλη τη διάρκεια του βίου μας. Τι γίνεται όμως με την πεμπτουσία αυτών των «πλάσμάτων», αν μπορούμε να τα αποκαλέσουμε έτσι; Πώς θα ήταν η ζωή τους εκτός πλαισίου, εκτός των ορίων των λόγων και των δράσεών τους, εκτός της συνθήκης μέσα στην οποία έχουν συλληφθεί; Τι θα γινόταν εάν αυτό το ανύπαρκτο αλλά τόσο «παρών» πλάσμα που είναι ο χαρακτήρας αποκτούσε μια δική του ζωή; Το «**Λευκό**

Δωμάτιο» άρχισε από το βασικό αυτό ερώτημα: «Τι θα γινόταν εάν;»

Το περίφημο *What if?*, ένα από τα βασικά εργαλεία της λογοτεχνίας. Κι ύστερα οδηγήθηκα προς μια αλληγορία εγκλεισμού. Η αλληγορία ως γνωστόν εμπεριέχει υπαινιγμό κρύβοντας νοήματα διαφορετικά από εκείνα που φαίνεται ότι δηλώνει. Προέρχεται από τις ελληνικές λέξεις: «άλλως» - δηλαδή, διαφορετικά και «αγορεύω» - δηλαδή, λέω. Όσο για τον εγκλεισμό, όλοι πλέον ξέρουμε τι είναι, βαθιά μες στο πετσί μας. Κάπως έτσι άρχισε η περιπέτεια συγγραφής του «**Λευκού Δωματίου**». Είναι μια αλληγορία που συνδυάζει θέατρο και πραγματικότητα και φαντασία, ακριβώς όπως το θέμα της.

Το «**Λευκό Δωμάτιο**» ξεκίνησε ως αναλόγιο. Παρουσιάστηκε στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ «**Αναλόγιο**», τον Σεπτέμβριο του 2019, σε σκηνοθεσία Μάνου Καρατζογιάννη, στο Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν-Φρυνίκου με τη Λένα Παπαληγούρα, την Εύα Σιμάτου, την Άννα Φόνσου στον ρόλο της Φλόρας και κομπέρ τον Νίκο Βατικιώτη.

Η επομένη φάση ήταν η συγγραφή του βιβλίου με το ίδιο θέμα. Το μυθιστόρημα έχει τον ίδιο τίτλο και μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Καστανιώτη. Στο βιβλίο επεκτείνεται η ιδέα και με την προσθήκη κι άλλων χαρακτήρων. Έτσι δημιουργείται ένας πολυσύνθετος κόσμος ο οποίος απευθύνεται σε αναγνώστες που θα ζήσουν την ιστορία μέσα από τις σελίδες και καταστέλλοντας τη δυσπιστία τους θα μπουν σε έναν κόσμο όπου όλα είναι ενδεχόμενα.

Και φτάνουμε στην παράσταση. Το έργο, σε θεατρική μορφή, μορφοποιήθηκε με στοιχεία του μυθιστορήματος, ανέβηκε στις 28/10 στο Θέατρο Σταθμός σε σκηνοθεσία του Μάνου Καρατζογιάννη. Πρωταγωνιστούν η Πέγκυ Σταθακοπούλου ως

Μπλανς, η Εύα Σιμάτου ως Έντα και ο Δημήτρης Τσίγκλης ως κομπέρ. Στον ρόλο της Φλόρας, η Σμαράγδα Σμυρναίου. Για έναν συγγραφέα είναι πολύ σημαντικό να εμπιστευτεί το έργο του απόλυτα. Είναι κάτι που συνέβη με τον Μάνο Καρατζογιάννη, ο οποίος το είχε διαβάσει πολύ εύστοχα από το αναλόγιο. Ο Μάνος είναι ένας πολυσυλλεκτικός καλλιτέχνης, εξαιρετικά εύστοχος, με την μαγική ικανότητα να μεταφράζει θεατρικά ό,τι διαβάζει. Η μνήμη του δε, είναι κάτι το απίθανο. Χάρηκα πολύ τη δουλειά που έκανε με τους ηθοποιούς, την Πέγκυ (που τη γνώρισάωρα και την εκτίμησα βαθύτατα), τη Σμαράγδα (που την ξέρω... σαράντα χρόνια) και τον Δημήτρη, ένα πολύ ταλαντούχο πλάσμα με πολύ μέλλον. Με την Εύα είναι η δεύτερη φορά που συνεργαζόμαστε. Η πρώτη ήταν στο *Innerview* στο Southbank Centre του Λονδίνου και στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης. Όπως λέει η ίδια για τον ρόλο της: «*Να περιμένετε ένα πολύ σύνθετο πλάσμα, που λειτουργεί με οδοδείκτη την Έντα Γκάμπλερ αλλά το ζητούμενο της ελευθερίας είναι τόσο ισχυρό που έχει τη δύναμη να ωθήσει σε μια απροσδόκητη λύση...*». Και έχουμε και τον Ερμή, τον γιο μας, να λέει: «*Η μαμά και ο μπαμπάς είναι στο λευκό δωμάτιο*».

«*Η ζωή δεν είναι τραγική, είναι γελοία. Και αυτό δεν αντέχεται*», έλεγε ο Ερρίκος Ίψεν, ο «**Νονός**» της Έντας, εισάγοντας έτσι νέες μαύρης κωμωδίας σε ένα δράμα που αποδεικνύεται παιγνιώδες. Ένα παιχνίδι σαν αυτό με τις ρωσικές κουκκλες που στο βάθος κρύβει τη ζωτική μας ανάγκη να βρούμε την πραγματική μας ταυτότητα και να υπαρξουμε ως ελεύθερα πλάσματα.

Θεατρική παράσταση, λοιπόν, και βιβλίο ταυτόχρονα. Είναι μια συγκυρία που δεν νομίζω να έχει ξανα συμβεί ταυτόχρονα. Όσοι πιστοί, λοιπόν, προσέλθετε σε βιβλιοπωλείο και σκηνή!

Λάθος Χώρα

Του **Γκαζμέντ Καπλάνι**

Αυτή είναι η τρίτη παράσταση που βασίζεται σε κείμενά μου.

Η πρώτη ήταν η παράσταση «Εδώ», που σκηνοθέτησε με μεγάλη μαεστρία ο Γιώργος Νανούρης το 2008 – βασισμένη σε αληθινές ιστορίες μεταναστών που πρωτοδημοσίευσα στην Athens Voice. Νομίζω ότι πρωτοπορήσαμε με την Athens Voice τότε, αφού αυτές οι ιστορίες ήταν ουσιαστικά η εισαγωγή της προφορικής ιστορίας στην ελληνική δημοσιογραφία.

Η δεύτερη ήταν η παράσταση «Ξένοι» του ταλαντούχου Βασίλη Βηλαρά το 2012 με το Θέατρο Κωφών Ελλάδας – βασισμένη στο «Μικρό Ημερολόγιο Συνόρων». Το «Μικρό Ημερολόγιο» έγινε θέατρο, επίσης, στη δανέζικη γλώσσα το 2013 από τον Δανό σκηνοθέτη Svane Bouttrup και παίχτηκε σε ένα από τα πιο ιστορικά θέατρα της σκανδιναβικής χώρας, στο νησί Bornholm. Πέρυσι ανέβηκε και στην Αλβανία από ερασιτέχνες ηθοποιούς ενός περιπλανώμενου θιάσου, μέλη μιας ομάδας νέων στα πιο φτωχά προάστια των Τιράνων.

Τώρα η παράσταση στην Αθήνα που βασίζεται στο «Λάθος Χώρα». Προσωπικά νιώθω ευγνώμων για την προσοχή Ελλήνων ταλαντούχων σκηνοθετών του θεάτρου προς τα βιβλία μου. Το «Λάθος Χώρα» είναι μια ξεχωριστή παράσταση για μένα. Βασίζεται στο πρώτο βιβλίο που έγραψα στην καινούργια μου «αυτοεξορία», εδώ στην Αμερική, στα αλβανικά αρχικά. Είναι το βιβλίο της «ωριμότητας» όσον αφορά τη μετανάστευση, με την έννοια ότι κλείνει τον πρώτο κύκλο των βιβλίων μου για το μεταναστευτικό ταξίδι – ως ένα φαινόμενο τοπικό και παγκόσμιο, διαχρονικό αλλά και εντελώς του παρόντος, συλλογικό αλλά και εντελώς ατομικό, γεμάτο προσωπικά και κοινωνικά διλήμματα, απρόοπτα, παρεξηγήσεις, τραύματα, λάθη και πάθη.

Την ίδια στιγμή, η μετανάστευση σε αυτό το βιβλίο λειτουργεί ως φόντο όπου προβάλλονται και εμπλέκονται ζητήματα που με απασχολούν όλο και πιο πολύ, όπως οι μηχανισμοί της βαλκανικής οικογένειας, η βαλκανική ιστορία ως κομμάτι της ευρωπαϊκής ιστορίας, η πολιτική καταπίεση, η μισαλλοδοξία και ο έρωτας, ο κωμικοτραγικός ρόλος του τυχαίου στη ζωή μας και το πώς μπλέκονται το τοπικό και το παγκόσμιο με τα αιώνια προβλήματα της ανθρωπίνης ελευθερίας και ταυτότητας. Τα δυο αδέλφια που πρωταγωνιστούν στο βιβλίο, ο Καρλ και ο Φρεντερίκ, μπορεί να είναι και παραβολές των πολιτισμικών πολέμων που βιώνουμε στην εποχή μας. Κάτι άλλο: με τα μυθιστορήματά μου έχω δημιουργήσει έναν ελληνο-αλβανικό λογοτεχνικό χώρο που δεν υπήρξε ποτέ ούτε στην ελληνική ούτε στην αλβανική λογοτεχνία.

Θα προσπαθίσω να έρθω στην Αθήνα να δω την παράσταση. Θα είναι μια ευκαιρία συζήτησης με αναγνώστες/αναγνώστριες και φίλες/φίλους. Δεν έχω έρθει στην Αθήνα, μια από τις πιο σημαντικές πόλεις της ζωής μου, από το 2015. Αυτήν τη φορά θα έρθω ως Αμερικανός πολίτης που γράφει ακόμα για την Αλβανία και την Ελλάδα – και ελπίζω σύντομα και για την Αμερική, αφού γράφω το πρώτο μου «αμερικάνικο» μυθιστόρημα αυτή τη στιγμή.

Το «Λάθος Χώρα» βρίσκεται στα χέρια ενός εξαιρετικά ταλαντούχου και πρωτοπόρου Έλληνα σκηνοθέτη: του Παντελή Φλατσούση. Όταν μιλήσαμε στο τηλέφωνο πριν από λίγους μήνες, με εντυπωσίασαν η ευγένειά του και η αντίληψή του για τη σχέση μυθοπλασίας και θεάτρου ντοκιμαντέρ. Θέλω να τον ευχαριστήσω που επέλεξε να μεταφέρει το βιβλίο μου στη σκηνή και να ευχηθώ από την καρδιά μου καλή επιτυχία σε εκείνον και σε όλη την ομάδα του.

Mirupafshim në Athinë.

56

Η λογοτεχνία στο θέατρο

Η Αθήνα πλημμυρίζει από παραστάσεις που εμπνέονται από τον κόσμο των βιβλίων

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Μεταμόρφωση

Το λογοτεχνικό αριστούργημα του Φραντς Κάφκα, σε σκηνοθεσία **Τάσου Σαγρή**, φιλοξενείται για τρίτη χρονιά στο θέατρο Πόρτα. Σε μια παράσταση που φέρνει το κοινό αντιμέτωπο με το «ριζικό κακό», την επαναληπτική και αδιαμφισβήτητη υπακοή στις καταστροφικές νόρμες, οι οποίες με τον τρόπο τους αναπαράγουν μια τερατώδη εκδοχή του κόσμου, το καφκικό κείμενο παίρνει νέα πνοή μέσα από μια θεατρική διασκευή που αξιοποιεί στο έπακρο το ερμηνευτικό δυναμικό της όσο και τα δυνατού δραματουργικού αντίκτυπου μουσικά αποσπάσματα, που κυμαίνονται από τους Radiohead και τους Einstürzende Neubauten έως τον Arvo Pärt και τον Max Richter.

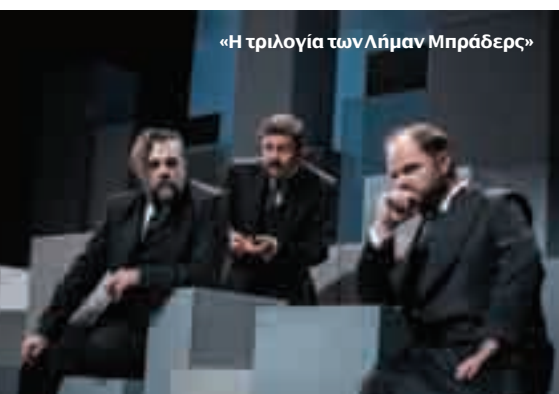
Θέατρο Πόρτα, Μεσογείων 59, 2107711333

ΘΕΑΤΡΟ

«Φυλακτό»

© KAROL JAREK

«Η τριλογία των Λήμαν Μπράδερς»

© DOMINIK MITROPOULOU

«Ιστορία ενός σκύλου που τον έλεγαν πιστό»

Το μεγάλο θεατρικό μακροβούτι στον ωκεανό της λογοτεχνίας προσφέρει ορισμένες από τις πλέον ευφυείς επιλογές κειμένων των τελευταίων ετών. Την φετινή σεζόν, το ελληνικό θέατρο τολμά να αναμετρηθεί με κλασικά αλλά και σύγχρονα έργα από το παλμαρέ του γραπτού λόγου, αφήνοντας βάσιμες υποσχέσεις ότι οι παραστάσεις του χειμώνα θα διεκδικήσουν με αξιώσεις το ενδιαφέρον μας.

Ορλάντο

Ένας ήρωας που μετατρέπεται σε ηρωίδα, ώστε να αγαπήσει γυναίκες και άνδρες εξίσου παράφορα, ένας ύμνος στα δύο φύλα και στη ρευστότητα της σεξουαλικής έκφρασης και ταυτόχρονα ένα εγκώμιο στη δημιουργία, την ποίηση, την τέχνη, την ίδια τη ζωή. Το διαχρονικά οραματικό «Ορλάντο», το απόλυτο κείμενο της Βιρτζίνια Γουλφ, διασχίζει τους αιώνες ώστε να συστηθεί στη σκηνή του ΤΟΠΟΣ ΑΛΛΟΥ, σε μεταφορά και σκηνοθεσία του **Νίκου Καρτσή**. Κωμωδία, δράμα, έρωτας και προδοσία, ρεαλισμός και ρομαντισμός, τέχνη και πραγματική ζωή σε ένα έργο που δε χρειάζεται συστάσεις.

Θέατρο ΤΟΠΟΣ ΑΛΛΟΥ, Κεφαλληνίας 17, Κυψέλη, 2108656004

Τσέρνομπιλ - Ένα χρονικό του μέλλοντος

Βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο της Σβετλάνα Αλεξέιβιτς, το οποίο τιμήθηκε με Νόμπελ Λογοτεχνίας, η παράσταση που σηματοδοτεί τα 30 χρόνια σκηνοθετικής σταδιοδρομίας του **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου** επιλέγει 16 μαρτυρίες από το έργο της συγγραφέως, που ερμηνεύονται από 6 ηθοποιούς. Το θεματικό επίκεντρο εδώ δεν είναι το ίδιο το ατύχημα, αλλά τα πρόσωπα του Τσέρνομπιλ – τα συναισθήματα, η οδύνη, η καταστροφή που ρήμαξε μπροστά στα μάτια τους κάθε ιδέα για το νόημα της ανθρώπινης ζωής. Όλα αυτά ενώ η παγκόσμια κοινότητα βρίσκεται

αντιμέτωπη με μια πανδημία που έχει χαρακτηριστεί ως «πραγματικό Τσέρνομπιλ του 21ου αιώνα», και οι παραλληλισμοί ανάμεσα στην καταστροφή του πυρηνικού αντιδραστήρα και στη σύγχρονη περιπέτεια που κλονίζει τον πλανήτη μας θα δώσουν τροφή για γόνιμους προβληματισμούς.

Θέατρο του Νέου Κόσμου (Κεντρική Σκηνή), Αντισθένης 7 & Θαρύπου, 2109212900

Η τριλογία των Λήμαν Μπράδερς

Μυθιστόρημα μοναδικό στο είδος του, που παντρεύει τη λογοτεχνία με το δοκίμιο, το θέατρο, το έπος, τον κινηματογράφο και το τραγούδι για να φτάσει έως τα κόμικς και τους τύπους των μαθηματικών, το πολυβραβευμένο έργο του Στέφανο Μασσίνι, το οποίο μεταφράστηκε σε 24 γλώσσες και διασκευάστηκε από κορυφαίους σκηνοθέτες, ανάμεσά τους ο Λούκα Ρονκόνι και ο Σαμ Μέντες, τώρα και στην Αθήνα. **Μάκης Παπαδημητρίου, Αργύρης Ξάφης και Μιχάλης Οικονόμου** καταλαμβάνουν τους πρωταγωνιστικούς ρόλους υπό τη σκηνοθετική καθοδήγηση του **Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου** σε αυτή την τοιχογραφία εποχής που συμπλέκει τα μεγάλα γεγονότα της Ιστορίας με την πορεία των αδελφών Λήμαν και των απογόνων τους, μια ιστορία ανόδου και πτώσης, θριάμβου αλλά και κατάρρευσης.

Θέατρο Ιλίσια, Παπαδιαμαντοπούλου 4, Ιλίσια, 210 7210045

Αβυσσαλέο κτήνος

Ο Τζακ Λόντον υπήρξε μια από τις θρυλικότερες λογοτεχνικές φυσιογνωμίες της εποχής του, εμπορούμενος από την ακλόνητη πίστη ότι η πρόζα οφείλει να αντικατοπτρίζει τις πιο οριακές εμπειρίες του συγγραφέα. Ομοίως και στο «Αβυσσαλέο κτήνος», η διεισδυτική ματιά του εμβαθύνει στον κόσμο της πυγμαχίας και του επαγγελματικού μποξ. Σε σκηνοθεσία του **Γιώργου Σίμωνα**, η παράσταση που φιλοξενείται στο Rabbithole τοποθετείται στο Ρίνο της Νεβάδα, με επίκεντρο έναν πυγμάχο στο απόγειο της δόξας του, ο οποίος κατατροπώνει τους αντιπάλους του τον

έναν μετά τον άλλον. Η ξαφνική επίσκεψη ξένων προσώπων, ωστόσο, ταραξίζει τα νερά, καθώς αναδύεται η πραγματικότητα πίσω από τον μύθο του αθλητή και του συστήματος που τον στηρίζει στη διαδικασία των στοιχημάτων.

Rabbithole, Γερμανικού 20, Μεταξουργείο, 210 5249903

Συνέντευξη με τον Μαρξ

Η συγγραφέας Ελένη Ζαφειρίου δραματοποιεί το βιβλίο «Ο εμφύλιος πόλεμος στη Γαλλία» του Καρλ Μαρξ, και ο **Κώστας Σταματόπουλος** σκηνοθετεί την παράσταση που αντλεί από τα τεκταινόμενα της Κομμούνας του Παρισιού το 1871, τότε που η εργατική τάξη για πρώτη φορά στην Ιστορία κατέλαβε την εξουσία. Στο έργο που παρουσιάζεται κάθε Τετάρτη και Πέμπτη, ο Καρλ Μαρξ απαντά στις ερωτήσεις του Αμερικάνου δημοσιογράφου Αρ Λάντορ ξεδιπλώνοντας τις 72 ηρωικές και αιματοκυλισμένες ημέρες εξέγερσης της παρισινής Κομμούνας. Εκατόν πενήντα χρόνια μετά την πρώτη έφοδο του γαλλικού λαού, τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν και τα κοινωνικά ζητήματα που τέθηκαν παραμένουν επίκαιρα.

Θέατρο ΟΛΥΜΠΙΟ, Ιερά Οδός 67 & Φαλαισίας 7, Βοτανικός, 2103414118

Οι δολοφόνοι

Ένα αντιπρωϊκό νουάρ στις παρυφές του γουέστερν, από την απaráμιλλη διηγηματογραφία του Έρνεστ Χέμινγουεϊ, σε μια θεατρική εκδοχή της ομάδας **Νοσταλγία**, με στοιχεία ζωντανής κινηματογράφησης. Μια απόμερη γωνιά της Αμερικής, κατάλοιπο της Άγριας Δύσης, γίνεται ο τόπος επίσκεψης δύο πληρωμένων δολοφόνων. Σκοπός τους, ο εντοπισμός του υποψήφιου θύματος στο τοπικό ντάνιερ της μικρής πόλης και η εκτέλεσή του. Ο **Γιώργος Σίμωνας** σκηνοθετεί ένα έργο το οποίο προσφέρει μια απρόσμενη ματιά πάνω στην κατασκευή της παράστασης, καλώντας τους θεατές να επανατοποθετηθούν σχετικά με το πώς δέχονται και προσλαμβάνουν ►

Δύο εξαιρετικές παραστάσεις με την ορατότητα και τον ρατσισμό στον πυρήνα τους

Σε μια εποχή μετάβασης, την ώρα που οι εξελίξεις, κοινωνικές και όχι μόνο, καθιστούν ατομικά και συλλογικά αναγκαία την αλλαγή και την πορεία προς μια καλύτερη εκδοχή της ανθρωπότητας, η Ομάδα Cartel ανάβει στον Τεχνοχώρο τα «Κόκκινα φανάρια» της με έναν τρόπο ωμά ρεαλιστικό, σκληρό και την ίδια στιγμή βαθιά τρυφερό και ανθρώπινο, θέτοντας για άλλη μια φορά στον πυρήνα του την αλήθεια. Αυτή που οι ήρωες ζούνε επί σκηνής διεκδικώντας το αυτονόητο: την ορατότητα και την ελεύθερη ανάσα της ύπαρξης. Στην παράσταση, που σκηνοθετεί ο Βασίλης Μπισμπίκης και είναι βασισμένη στα «Κόκκινα φανάρια» του Αλέκου Γαλανού, η Μαντάμ Παρί και τα κορίτσια της ανοίγουν με γενναιότητα την κουρτίνα του queer μπαρ τους, αφηγούνται τις ιστορίες τους, χορεύουν, τραγουδούν, ερωτεύονται, ονειρεύονται, ελπίζουν, διαψεύδονται, σκιαγραφώντας έναν κόσμο ζωντανό. Έναν κόσμο υπαρκτό ανάμεσά μας, όσο κι αν επιλέγουμε ενδεχομένως να αποστρέφουμε το βλέμμα μας, όσο κι αν μας βολεύει ίσως να κάνουμε ότι είμαστε αόρατοι.

Παίζουν: Ερατώ Αγγουράκη, Λευτέρης Αγουρίδας, Ελεονώρα Αντωνιάδου, Μπέττυ Βακαλίδου, Δημήτρης Γαλάνης, Γιανμάζ Ερντάλ, Μάρα Ζαλόνη, Μάνος Καζαμίας, Βασίλης Καραγιάννης, Διονύσης Κοκκοτάκης, Δημήτρης Παπαζογλου, Αγγέλα Πατσέλη, Γιώργος Σιδέρης, Τάσος Σωτηράκης, Στέλιος Τυριακίδης.

Κόκκινα φανάρια

64

● CARTEL Τεχνοχώρος

Ο CARTEL Τεχνοχώρος θα λειτουργεί κάθε Σάββατο και Κυριακή ως αμιγώς covid free κλειστός χώρος, μόνο για εμβολιασμένους και νοσήσαντες με πιστοποιητικό σε ισχύ. Κάθε Παρασκευή θα είναι μεικτός χώρος, δηλαδή για όσους έχουν κάνει rapid test με διάρκεια 48 ωρών, εμβολιασμένους και νοσήσαντες, και με πληρότητα 50%.

Νέα Διεύθυνση: Λεγάκη 7, Αγ. Ιωάννης Ρέντης, 6939898 258 (χώρος στάθμευσης απέναντι από το θέατρο)

Άνθρωποι και ποντίκια

Ο Βασίλης Μπισμπίκης με μια παράσταση ακραίου ρεαλισμού αφηγείται τη ζωή δύο εκτοπισμένων ψυχών, του Βασίλη και του Λένου στην περιοχή του Ρέντη, μέσα σε βιομηχανικές αποθήκες και εργοστάσια που αναζητούν δουλειά. Οι ήρωες του «Άνθρωποι και ποντίκια» είναι εργάτες ταλαιπωρημένοι από τη δουλειά και τη σκληρή πραγματικότητα που βιώνουν. Αντιμετωπίζουν τον ρατσισμό και κυρίως την ανάγκη για ένα μεροκάματο. Ο ρατσισμός, το απαιτητό όνειρο για μια μικρή ιδιοκτησία, η δύναμη της φιλίας, η σημασία της ελπίδας, τα ιδανικά της αφοσίωσης, της πίστης, της αυτοδιάθεσης και της αλληλεγγύης, είναι τα στοιχεία της διαχρονικότητας του αριστουργήματος του Τζον Στάινμπεκ.

Τους ρόλους ερμηνεύουν: Βασίλης Μπισμπίκης, Δημήτρης Δρόσος, Μαίρη Μηνά, Στέλιος Τυριακίδης, Μάνος Καζαμίας, Γιώργος Σιδέρης, Γιανμάζ Ερντάλ, Λευτέρης Αγουρίδας, Αγγέλα Πατσέλη, Μάρα Ζαλόνη, Ερατώ Αγγουράκη.

Ημέρες παραστάσεων: Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή, ώρα έναρξης 21.00. Προπώληση εισιτηρίων: viva.gr

65

ΘΕΑΤΡΟ

CORONET

Η «Πόρνη από πάνω» επιστρέφει στο Θέατρο CORONET

Το αριστούργημα του **Αντώνη Τσιπιανίτη** με την **Κατερίνα Διδασκάλου**

Για δέκατη σεζόν και στο πλήρως ανανεωμένο και ανακαινισμένο Θέατρο CORONET ανεβαίνει από τις 8 Νοεμβρίου ο αριστουργηματικός μονόλογος του Αντώνη Τσιπιανίτη «Η πόρνη από πάνω», με την εξαιρετική Κατερίνα Διδασκάλου. Στο έργο, η Ερατώ – η νοικοκυρά από κάτω – μιλάει για τον έρωτα, την απόρριψη, την προδοσία, τη βαναυσότητα σε βάρος των γυναικών, τους διεφθαρμένους δημόσιους λειτουργούς, την έλλειψη αυτοεκτίμησης. Με υπομονή και στωικότητα ζει στο περιθώριο, μέχρι την ημέρα που στο από πάνω διαμέρισμα μετακομίζει μια πόρνη. Η Κατερίνα Διδασκάλου, αναπολώντας τη ζωή της Ερατούς, πλημμυρίζει κυριολεκτικά τη σκηνή παίζοντας ταυτόχρονα με απίστευτη ευκολία όλους τους χαρακτήρες που έπαιξαν ρόλο

στη ζωή της ηρωίδας. Ένα μοναδικό ρεσιτάλ ηθοποιίας που μας ταξιδεύει για 90 λεπτά από το γέλιο στη συγκίνηση, παραμένοντας κάθε στιγμή στην πραγματικότητα για να οδηγήσει σε ένα τέλος έκπληξη. Η προδοσία, η απόρριψη, η βαναυσότητα εναντίον των γυναικών και ταυτόχρονα ο έρωτας, η δύναμη που βρίσκει κανείς μέσα του ακόμη και στις δυσκολίες και η επιδίωξη για τη χαρά της ζωής, ξετυλίγονται μέσα από την αφήγηση μιας γυναίκας που μέσα από τον δύσκολο γάμο της έχασε πολλά, κέρδισε όμως τον εαυτό της, σε μια παράσταση-φαινόμενο η οποία εξακολουθεί να ενθουσιάζει και να συγκινεί το κοινό που αγαπά το καλό θέατρο. Σε κείμενο του Αντώνη Τσιπιανίτη και σκηνοθεσία Σταμάτη Πατρώνη.

Η Πόρνη από πάνω

66

● Κάθε Δευτέρα στις 19.30 και κάθε Τρίτη στις 21.15. Προπώληση στο viva.gr. Θέατρο CORONET, Φρύνης 11, 2107012123.

«Τσέρνομπιλ»

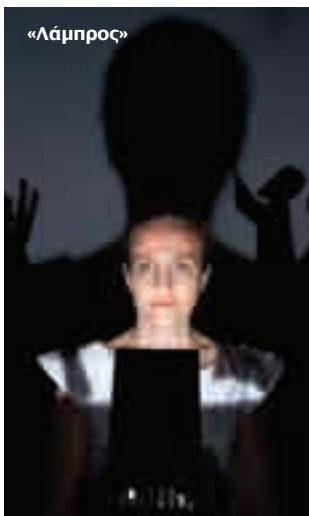
«Η χώρα που ποτέ δεν πεθαίνει»

«Σημείο μηδέν»

«Ο Κοτζάμπασης του Καστρόπυργου»

«Λάμπρος»

μία ιστορία, ανοίγοντας παράλληλα έναν διάλογο με τα σύγχρονα μέσα διήγησης.

Rabithole, Γερμανικού 20, Μεταξουργείο, 2105249903

Ο Κοτζάμπασης του Καστρόπυργου

Έχοντας ντεμπούταρει αποκλειστικά μέσα από δύο live streaming παραστάσεις στο Εθνικό Θέατρο λόγω των συνθηκών της πανδημίας, το έργο του Μ. Καραγάτση έρχεται επιτέλους ζωντανά αυτή τη φορά στο Θέατρο Πορεία, με ένα πλούσιο καστ δεκαεννέα ηθοποιών και μουσικών. Η τριλογία του μείζονος συγγραφέα της Γενιάς του '30, σε σκηνοθεσία του **Δημήτρη Τάρλου** και διασκευή για το θέατρο του Θανάση Τριαρίδη, αναβιώνει επί σκηνής και πραγματεύεται με τόλμη τις αρετές όσο και τα σκοτεινά σημεία του Αγώνα του 1821. Ήρωες και προδότες, νικητές και ηττημένοι μιας ολόκληρης μυθιστορηματικής σκηνής και εποχής συναντούν το θεατρικό κοινό σε μια από τις πιο πολυαναμενόμενες παραστάσεις της θεατρικής σεζόν.

Θέατρο Πορεία, Τρικύριων 3-5 & 3ης Σεπτεμβρίου 69, Πλατεία Βικτωρίας, 2108210991

Η χώρα που ποτέ δεν πεθαίνει

Αρκούν δύο ώρες για να αποτυπώσεις μια ζωή, ένα σώμα, μια χώρα, τα ίδια τα Βαλκάνια; Υπό τη σκηνοθετική καθοδήγηση του **Ένκε Φεζολάρι**, την **Αμαλία Αρσένη** στον πρωταγωνιστικό ρόλο και τις **Αθηνά Καραγιώτη** και **Vefi Redhi** να πλαισιώνουν τη διανομή, το πολυμεταφρασμένο μυθιστόρημα της Ornella Vorpsi έρχεται στη σκηνή του θεάτρου Σταθμός. Ένα μανιφέστο ενάντια στην πατριαρχική δομή της Αλβανίας και στην καταπίεση του λαού της από την περίοδο του '70 έως τη διάλυση του πρώην Ανατολικού Μπλοκ, το «Η χώρα που ποτέ δεν πεθαίνει» πλάθει ένα καθαρά γυναικείο σύμπαν το οποίο αμύνεται, ονειρεύεται, συνθλίβεται στιγμιαία προκειμένου να επιβιώσει σε έναν ανδροκρατούμενο κόσμο.

Θέατρο Σταθμός, Βίκτωρος Ουγκώ 55, 210 5230267

Φυλαχτό

Μια σπάνια ευκαιρία να αναμετρηθείτε με το έργο του πρόωρα χαμένου γίγαντα της λατινοαμερικάνικης λογοτεχνίας. Το μυθιστόρημα του Χιλιανού κορυφαίου συγγραφέα Ρομπέρτο Μπολάνιο μεταφέρεται στη σκηνή, σε σκηνοθεσία

της **Μάγδας Κόρη** και ερμηνεία της **Αγγελικής Παπαθεμελή**. Τόπος είναι το Μεξικό και περίοδος το 1968, με πρωταγωνίστρια την Αουξίλιο Λακουτύρ, επί δώδεκα ημέρες κρυμμένη στις γυναικείες τουαλέτες της Σχολής Φιλοσοφίας και Φιλολογίας, όταν η αστυνομία καταλαμβάνει το πανεπιστήμιο. Εκεί θα αρχίσει το παραληρηματικό της παραμύθι μέσα από το παρελθόν, το μέλλον και τη μήτρα της μεξικάνικης ποίησης, σε μια παράσταση που συμπυκνώνει την ορμητική δύναμη της αφήγησης του Μπολάνιο.

Θέατρο οδού Κυκλάδων - Λευτέρης Βογιατζής, Κυκλάδων 11, Κυψέλη, 210 8217877

Η ανταλλαγή

Σε ένα έργο που διαδραματίζεται στο διάστημα μιας ημέρας, σε πραγματικό σχεδόν χρόνο, τέσσερα πρόσωπα, σε αναζήτηση της χαμένης τους ενότητας, στέκουν αντίκρου στον Νέο Κόσμο, στην αμερικάνικη ήπειρο και, ρίχνοντας το φως τους ο ένας στον άλλον, μένουν μαζί από την ανατολή έως τη δύση του ήλιου, το καθένα τους διαδραματίζοντας αθέλητα έναν συγκεκριμένο ρόλο, ώστε να αποκαλύψει την πραγματική ταυ-

τότητα για τα υπόλοιπα πρόσωπα. Πρόκειται για την «Ανταλλαγή» του Πολ Κλοντέλ, ένα από τα σημαντικότερα κείμενα της παγκόσμιας δραματουργίας, το οποίο παρουσιάζεται από την ομάδα «The 3rd person theatre group», σε σκηνοθεσία **Βαλάντη Φράγκου**, σε μια διασκευή βασισμένη στη μετάφραση της Παναγιώτας Πανταζή και σε ανανεωμένη εκδοχή της.

Θησείον, ένα θέατρο για τις Τέχνες, Τουρναβίτου 7, 2103255444

Το τρίτο στεφάνι

Το έργο ορόσημο για τη νεότερη ελληνική πεζογραφία, το οποίο αφηγείται την ιστορία της χώρας μέσα από τη ζωή δύο γυναικών με φόντο το πρώτο μισό του 20ού αιώνα, σε μια παράσταση με ορμητική ροή και συνεχείς εναλλαγές δράσης. Ο **Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης** κερδίζει το τολμηρό σκηνοθετικό στοίχημα της μεταφοράς ενός τόσο μνημειώδους λογοτεχνικού κειμένου, ενώ η **Μαρία Καβογιάννη** και η **Μαρία Κίτσου** ενσαρκώνουν υποδειγματικά τους εμβληματικούς χαρακτήρες της Εκάβης και της Νίνας. Εξήντα χρόνια μετά την κυκλοφορία του εμβληματικού μυθιστορήματος του Κώστα Ταχτσή, το «Τρίτο

ΘΕΑΤΡΟ ΟΔΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Φθινόπωρο Χειμώνας, στο Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας

Το συγκλονιστικό έργο του σπουδαίου **Λαρς Νορέν** που φέρνει στο φως τα καλά κρυμμένα μυστικά μιας οικογένειας. Σκηνοθεσία **Νίκος Μαστοράκης**. Ερμηνεύουν: **Μπέτυ Αρβανίτη, Άννα Καλαϊτζίδου, Μαρία Καλλιμάνη, Άλκης Παναγιωτίδης**.

Το συναρπαστικό έργο του βραβευμένου Σουηδού συγγραφέα Λαρς Νορέν «Φθινόπωρο Χειμώνας», παρουσιάζεται στο Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας, σε συνθήκες απόλυτης ασφάλειας και με όλα τα επιβεβλημένα από τον νόμο πρωτόκολλα υγιεινής.

Στο οικογενειακό δράμα του Νορέν, ο οποίος έφυγε από τη ζωή τον περασμένο Ιανουάριο χτυπημένος από την COVID-19, ο γιατρός Χένρικ και η σύζυγός του Μαργκαρέτα υποδέχονται στο σπίτι τους τις δύο κόρες τους, Άννα και Εύα, για ένα οικογενειακό δείπνο. Η εικόνα της ευτυχισμένης και «υγιούς οικογένειας», που συγκεντρώνεται γύρω από το ίδιο τραπέζι κάθε μήνα, θα δώσει γρήγορα τη θέση της σε ένα πεδίο σφοδρής αντιπαράθεσης που τροφοδοτείται από το έρεβος του θείου της οικογένειας και των κοινωνικών στερεότυπων. Η Άννα, ανύπαντρη μητέρα που εργάζεται ως σερβιτόρα σε ένα γκέι μπαρ, κατηγορεί τη Μαργκαρέτα για τα φριχτά παιδικά της χρόνια, ενώ η Εύα,

φαινομενικά μόνο επιτυχημένη, ανακαλύπτει και αποκαλύπτει σταδιακά τις ρωγμές της δικής της ζωής, την αποτυχία του γάμου της και τον εφιάλτη της στειρότητας. Απογοήτευση, ζήλια, κρίση ταυτότητας και καταφυγή στο αλκοόλ, τα πρεμιστικά χάπια και τα ναρκωτικά. Η μία αποκάλυψη οδηγεί στην άλλη, μέχρι... τα καλά κρυμμένα μυστικά της πολυετούς συμβίωσης του Χένρικ και της Μαργκαρέτα.

Με επιρροές από τον Στρίντμπεργκ (αν και ο ίδιος δεν συμφωνούσε να τον αποκαλούν διάδοχο του σπουδαίου δραματουργού), αλλά και τον Μπέργκμαν, ο Λαρς Νορέν άφησε παρακαταθήκη στην παγκόσμια δραματουργία περισσότερα από 70 έργα. Το «Φθινόπωρο Χειμώνας» αποτελεί μέρος του βιβλίου «Τρία αστικά κουαρτέτα», μιας συλλογής τριών θεατρικών που η κάθε μία πραγματεύεται τη ζωή τετραμελών μεσοαστικών οικογενειών, με επαναλαμβανόμενη την κεντρική ιδέα: πνευματικές ασθένειες, αλκοολισμός, εναπαιλούμενη αυτοκτονία.

Φθινόπωρο Χειμώνας

79

❶ Κάθε Τετάρτη και Κυριακή στις 20.00 και κάθε Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο στις 21.00. Προώληση στο ταμείο του θεάτρου και στο viva.gr. Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας, Κεφαλληνίας 16, Κυψέλη, 2108838727.

«Το τρίτο στεφάνι»

στεφάνι» παρουσιάζεται και φέτος στη σκηνή με εικοσαμελή θίασο και μουσική του Μίνου Μάτσα.
Θέατρο Παλλάς, Βουκουρεστίου 3-5, 2103213100

Τα πουλιά

Η ιστορία περίφημη, η αίγλη του μύθου διαχρονική. Μυστηριώδη σμήνη πουλιών επιτίθενται βίαια οδηγώντας δύο ξένους σε ένα ερμωμένο σπίτι, με την άφιξη μιας μυστηριώδους γυναίκας να δοκιμάζει τις εύθραυστες ισορροπίες. Το συναρπαστικό αφήγημα της Δάφνης Ντι Μοριέ που μεταφέρθηκε στο σινεμά από τον Άλφρεντ Χίτσκοκ διασκευάζεται για το θέατρο από τον βραβευμένο Ιρλανδό συγγραφέα Κόννορ Μακφέρσον, δίνοντας μια νέα εκδοχή στη διαχρονική αυτή αλληγορία για την εκδίκηση της φύσης απέναντι στον άνθρωπο. Το έργο, που ανέβηκε στο Gate Theatre του Δουβλίνου, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε σκηνοθεσία του Λεωνίδα Παπαδόπουλου.

Vault Theatre Plus, Μελενίκου 26, Βοτανικός, 2130356472

Σεροτονίνη

Το τρομερό παιδί των γαλλικών γραμμάτων, ο προβοκάτορας της ευρωπαϊκής διανόησης, ένας από τους επιδραστικότερους σύγχρονους λογοτέχνες, σε μια από τις κορυφαίες στιγμές του. Πρόκειται για τη «Σεροτονίνη», το μυθιστόρημα του Μισέλ Ουελμπέκ που πραγματεύεται την πολιτική παρακμή που εξασθενεί το σώμα και την ψυχή, σε μια παράσταση που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα και σε παγκόσμια πρώτη στο θέατρο. Πατριαρχία, ρατσισμός, ένοπλη βία, διακρίσεις, φυλετικά στερεότυπα, έλλειμμα ψυχολογικής υποστήριξης, body shaming, οικολογική καταστροφή, είναι ορισμένα μονάχα από τα ζητήματα που ανατέμνει η ελεύθερη μεταφορά του ομώνυμου μυθιστορήματος του Ουελμπέκ, το οποίο σκηνοθετεί ο Δημήτρης Αγαρτζίδης. Διάρκεια: 3/1 - 1/2/2022.

Κάμπος, Ιθάκης 32, Κυψέλη, 2117251384, 6989945228

Ιστορία ενός σκύλου που τον έλεγαν πιστό

Το αριστούργημα του Λούις Σεπούλβεδα σε διασκευή για το θέατρο, σε μια παρθενική παρουσίαση στην Αθήνα. Ο Κώστας Γάκης σκηνοθετεί και δανείζεται τη φωνή του σκύλου, αλλά και του ίδιου του συγγραφέα, σε έναν συγκλονιστικό μονόλογο που αναφέρεται σε όλα όσα μας καίνε, στην ιδιότητα δυνάστη που ασκούμε πάνω στη Γη αλλά και στα διδάγματα που μας προσφέρουν οι φυλές του κόσμου, οι οποίες πορεύονται υπό μια οργανική και αρμονική σχέση με τη φύση. Ένα θεατρικό έργο που η καρδιά του χτυπά δυνατά για το φυσικό περιβάλλον και τα αρχαία δάση του πλανήτη. Παράλληλα, ένας φόρος τιμής στον αδικωμένο στη μάχη με τον κορωνοϊό Χιλιανό συγγραφέα.

Θέατρο Αλφα - Αλναίος-Φωτίου, 28ης Οκτωβρίου 37, 2105201828

Η γυναίκα της Πάτρας

Έντεκα χρόνια μετά τη σκηνική συνάντηση που της χάρισε το βραβείο ερμηνείας «Κάρολος Κουν», η Ελένη Κοκκίδου ντύνεται ξανά το κοστούμι και τον βίο της Πανωραίας, μιας παθιασμένης, πονεμένης γυναίκας που εξομολογείται τη ζωή της και μιλά ανοιχτά χωρίς φόβο για τον πόνο, τη βία, την ηδονή, την αγάπη, τον έρωτα. Μιας πόρνης που τραγουδά, χορεύει, κλαίει, γε-

λά, θυμώνει, προκαλεί... Το κείμενο του Γιώργου Χρονά περικλείει την Ελλάδα περασμένων δεκαετιών (του '50, του '60 και του '70) και έκανε κάποτε τον Μάνο Χατζιδάκι να πει πως είναι το καλύτερο βιβλίο που διάβασε στη ζωή του. Παρουσιάζεται σε σκηνοθετική επιμέλεια της Λένας Κίτσοπούλου.

Θέατρο Πόλη, Φωκαίας 4 & Αριστοτέλους 87, Πλατεία Βικτωρίας, 2111828900

Μικροί πυροβολισμοί μέσα στη νύχτα

Βασισμένη στη νουβέλα «Μίχαελ Κόλχας» του Χάινριχ Φον Κλάιστ, η παράσταση της ομάδας Sforaris, την οποία σκηνοθετεί ο Γιάννης Καλαβριανός, αντλεί από το σπουδαίο κείμενο της γερμανικής λογοτεχνίας προκειμένου να αναδείξει ζητήματα που απασχολούν τον σύγχρονο άνθρωπο έως τις ημέρες μας. Το θέμα του νομοταγούς πολίτη που παρανομεί, της φύσης της εξουσίας, καθώς και τα ζητήματα των κοινωνικών εξεγέρσεων και της ριζοσπαστικοποίησης πολιτών τοποθετούνται στο μικροσκόπιο και ανοίγουν ξανά τη συζήτηση για τα ηθικά όρια μιας εξέγερσης. Μπορεί να πρόκειται για έργο που διαδραματίζεται στον 16ο αιώνα, ωστόσο ο θεατής θα διαπιστώσει ότι ο Μίχαελ Κόλχας είναι ο πλέον σύγχρονος Ευρωπαίος ήρωας της εποχής μας.

Θέατρο Τέχνης «Κάρολος Κουν» - Φρυνίχου, Φρυνίχου 14, Πλάκα, 210 3222464

Αναφορά σε μια Ακαδημία

Η ομάδα Σημείο Μηδέν συνεχίζει την ερευνητική εργασία της στο λογοτεχνικό έργο του Φραντς Κάφκα, με το «Αναφορά σε μια Ακαδημία», σε σκηνοθεσία Σάββα Στρούμπου. Κεντρικός χαρακτήρας του διηγήματος που μεταφέρεται στη σκηνή είναι ο πίθηκος Rotpeter, πυροβολημένος στη ζούγκλα, ευνοχισμένος, αιχμαλωτισμένος, ανήμπορος και βασανισμένος, ο οποίος στο τέρμα του ταξιδιού του στο Αμβούργο καλείται να επιλέξει ανάμεσα στον ζωολογικό κήπο ή στο βαριετέ. Διαλέγει το δεύτερο, ολοκληρώνει την εκπαίδευσή του στην ανθρώπινη συμπεριφορά και παρουσιάζει ως περφόρμανς τη διαδικασία του βίαιου εξανθρωπισμού του. Ποιο τραύμα αφηγείται και τι είδους αγωνίες θα εκφράσει; Απαντήσεις στη σκηνή του θεάτρου Άττις.

Θέατρο Άττις - Νέος Χώρος, Λεωνίδου 12, Μεταξουργείο, 2107234567

Ο Λάμπρος

Μια παράσταση εμπνευσμένη από το ομώνυμο ποίημα του Διονύσιου Σολωμού, «Ο Λάμπρος» παρουσιάζεται σε σκηνοθεσία της Έλενας Μαυρίδου. Πρόκειται για ένα έργο πρωτοποριακό, το οποίο εξερευνά τα όρια μεταξύ διαφορετικών τεχνών. Ανάμεσά τους, η κινηματογραφική αφήγηση, το θέατρο σκιών, το αναλογικό animation, η περφόρμανς, η τεχνολογία του ήχου, η electronica, το ambient, η ανθρώπινη φωνή και τα παραδοσιακά μουσικά όργανα της Μακεδονίας και της Θράκης. Στο αμάλαμά τους, αναδύεται ένα ακουστικό και οπτικό σύμπαν μέσα από το οποίο ταξιδεύει προς τον θεατή ο υπέρροχος λόγος του Σολωμού.

Θέατρο Χώρος, Πραβίου 6, Βοτανικός, 2103426736

67-78

OLVIO

Θεατρικό φθινόπωρο στο Θέατρο OLVIO

Με τις παραστάσεις «Το ξεκατίνιασμα του Ολύμπου» και «Αυτοί που περπατούν στα σύννεφα»

80

Αυτοί που

περπατούν στα σύννεφα

Ένα ταξίδι από τη Σκύρο στην Αγγλία και από την Αγγλία στην Ικαρία και τον Πειραιά. Ένα ταξίδι από τον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο στο σήμερα, στις αγωνίες και στους φόβους των ανθρώπων. Ένα παντρεμένο ζευγάρι, μια νοσοκόμα, τρεις φίλοι, ένας νεκροθάφτης, η Βιρτζίνια Γουλφ και ο κος Στιντ, ένας άντρας, η μάνα και μια πόρνη, συζητούν ή μονολογούν για τον Άγγλο ποιητή Ρούπερτ Μπρουκ που απεβίωσε στη Σκύρο κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο συγγραφέας Γιάννης Σκαργκάς το «Αυτοί που περπατούν στα σύννεφα» είναι μια ιστορία για τις αναμνήσεις των ανθρώπων που μας αγάπησαν αμόρφητα». Σε σκηνοθεσία Νατάσας Παπαμιχαήλ.

Ερμηνεύουν: Έλενα Αρβανίτη, Χριστίνα Δενδρινού, Καλλιόπη Καραμάνη, Ηλίας Μπαγεώργος, Γιούλη Μπανούση, Χριστόδουλος Στυλιανού, Ιωάννα Μαυρέα (φωνή), Μουσική-Τσέλο-Αυτοσχεδιασμοί επί σκηνής: Αναστάσης Μισυρλής. Κάθε Σάββατο στις 21.00 και κάθε Κυριακή στις 20.00, προπώληση nina.gr

Το ξεκατίνιασμα του Ολύμπου

Μια σουρεαλιστική σάτιρα εμπνευσμένη από τη μυθολογία και τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα, όπου το υπουργικό συμβούλιο των δώδεκα θεών συγκαλείται λίγο πριν το ξεκίνημα του Τρωικού πολέμου για να αποφασίσουν με ποια πλευρά θα συνταχθούν. Η «συζήτηση» όμως εκτροχιάζεται πολύ νωρίς και καθώς τα... πολύ λερωμένα άπλυτα όλων βγαίνουν στη φόρα, οι συγκρούσεις είναι σφοδρές και οι καταστάσεις που εκτυλίσσονται μεταξύ των θεών-υπουργών-κυβερνώντων είναι, αν μη τι άλλο... τραγελαφικές! Με ένα εξαιρετικό καστ δεκατριών ηθοποιών, το «Ξεκατίνιασμα του Ολύμπου» δεν είναι μόνο μια κωμωδία-καθρέφτης της

σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας, αλλά και η διαχρονική σημειολογία της ιστορίας μας, δοσμένη με άφθογο, καυστικό και τολμηρό χιούμορ! Σε κείμενο Αβγί Παπ και σκηνοθεσία Δημήτρη Κανέλλου.

Ερμηνεύουν: Χάρης Αγγέλου, Αντώνης Αντωνάκος, Έλενα Αρβανίτη, Ειρήνη Ιωάννου, Λίνα Καμπούρογλου, Μαριάννα Λαγουρού, Αρμάν Εδουάρδος Μενετιάν, Βασίλης Πουλάκος, Τάκης Σακελλαρίου, Χαρά Τσιτομενέα, Κωνσταντίνος Φερεντούρος, Λήδα Χατζή και φιλική συμμετοχή Ντίνος Φράγκος. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21.00, προπώληση nina.gr

● OLVIO, Ιερά Οδός 67 & Φαλαισίας 7, Βοτανικός, 2103414118, www.olviotheater.gr

© KATERINA TZIGOTZIDOU

Συνεχίζονται και μας περιμένουν

Κάποιες έπαιξαν πέρυσι μπροστά σε θεατές μόνο για λίγες μέρες, πριν τη δεύτερη καραντίνα. Κάποιες άλλες βρήκαν το κοινό μέσω live streaming και μας έκαναν θεατρική παρέα εκείνο το δύσκολο διάστημα. Μερικές από εκείνες τις παραστάσεις δοκιμάζουν φέτος να μας συναντήσουν ξανά, ζωντανά, στις αίθουσες. Ας σταθούμε σε κάποιες από αυτές.

Των ΟΛΓΑΣ ΣΕΛΛΑ, ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Νόρα

Μία μάχη μεταξύ του τρομαγμένου, κατασκευασμένου εγώ και του καταχωνιασμένου, αληθινού εαυτού που αγωνίζεται να πάρει ανάσα, το υψηλής καλλιτεχνικής ευαισθησίας εγχείρημα του **Θόδωρου Τερζόπουλου** επιστρέφει για τρίτη χρονιά για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων. Έχοντας στη διάθεσή του μια εξαιρετική τριάδα πρωταγωνιστών (**Σοφία Χιλλ**, **Τάσος Δήμας**, **Αντώνης Μυριαγκός**), ο σπουδαίος σκηνοθέτης διαβάζει το ιψενικό «Κουκλόσπιτο» ερευνητικά μεταφέροντας την ουσία του κειμένου μέσα από τον λόγο και την κίνηση. Διόλου τυχαία η παράσταση έχει υμνηθεί από κοινό και κριτική. Έναρξη: 19/11. *Θέατρο Άττις, Λεωνίδου 7, Μεταξουργείο, 2105226260*

Γυάλινος κόσμος

Είδαμε το περίφημο έργο του Τενεσί Ουίλιαμς σε live streaming τον Ιανουάριο του 2021 από το Εθνικό Θέατρο. Ο **Γιώργος Νανούρης** το σκηνοθέτησε, η **Άννα Μάσχα** ήταν η μητέρα Αμάντα, ο **Κωνσταντίνος Μπιμπής**, ο γιος Τομ, η **Λένα Παπαληγούρα**, η Λώρα, η ευαίσθητη κόρη, και ο **Αναστάσης Ροϊλός**, ο Τζίμ. Μια παράσταση που έφερε την ατμόσφαιρα και την ευαισθησία του έργου και των χαρακτήρων. Φέτος συναντά ζωντανά το κοινό του, με τους ίδιους συντελεστές. *Θέατρο Αλκυονίδες, Ιουλιανού 42, 2108828100*

Moby Dick

Μπορεί το κυνήγι μιας φάλαινας να κλείνει μέσα του όλες τις περίπλοκες λειτουργίες του ανθρώπινου νου και την ανάγκη του ανθρώπου να νικάει ό,τι τον ξεπερνάει; Το μιούζικαλ του **Δημήτρη Παπαδημητρίου**, που βασίστηκε στο εμβληματικό μυθιστόρημα του Χέρμαν Μέλβιλ, και σκηνοθετεί ο **Γιάννης Κακλέας** επιστρέφει για να μιλήσει για τη φιλία, την ανθρώπινη μοίρα και τη σχέση των ορίων του ανθρώπου με τον Θεό. Μια μεγάλη παραγωγή του Onassis Culture με 23 ηθοποιούς, 12 μουσικούς να ερμηνεύουν ζωντανά υπό τη διεύθυνση του **Αλέξη Πρίφτη**, 135 κοστούμια (διά χειρός Ηλένιας Δουλαδρίνη), σκηνικά που εναλλάσσονται (του Μανόλη Παντελιδάκη) και εντυπωσιακές ολογραμμτικές προβολές βίντεο. Πρωταγωνιστούν: **Μπάμπης Βελισσάριος**, **Θοδωρής Βουτσικάκης**, **Αιμιλιανός Σταματάκης**, **Ivan Svitailo**, **Ορφέας Ζαφειρόπουλος** κ.ά. Διάρκεια: 9/2 -10/4/2022. *City Theater by Christmas Theater, Βεΐκου 137, Γαλάτσι, πληροφορίες κρατήσεων: onassis.org*

Αξύριστα πηγούνια

Το βραβευμένο –τιμήθηκε το 2004 με το Α΄ Κρατικό Βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Θεατρικού Συγγραφέα από το ΥΠΠΟ– θεατρικό έργο του **Γιάννη Τσίρου** έχει παρουσιαστεί αρκετές φορές στη σκηνή. Και είναι πάντα επίκαιρο, διεισδυτικό

και αποκαλυπτικό. Αυτή τη φορά το σκηνοθετεί ο **Γιώργος Παλούμης** και καταφέρνει, με τον θίασο των ερμηνευτών του, να μας δώσει μια παράσταση που αφορά το σήμερα αυτού του τόπου και τις παθογένειες των συμπεριφορών του. Και τα θίγει όλα με σοβαρότητα, ειρωνεία, χιούμορ, κάνοντάς μας να κοιταχτούμε στον καθρέφτη της κοινωνίας μας. Με τους **Γιώργο Πυρπασόπουλο**, **Ηλία Βαλάση**, **Στέλιο Δημόπουλο**, **Μαρία Νεφέλη-Δούκα**. Το βιβλίο κυκλοφόρησε πρόσφατα από την ΚΑΠΑ Εκδοτική.

Θέατρο Δημήτρης Χορν, Αμερικής 10, 2103612500

Masterclass

Μετά από τριακόσια και πλέον sold out σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Κύπρο, η **Μαρία Ναυπλιώτου** ενσαρκώνει για τέταρτη χρονιά τη μεγάλη ντίβα του λυρικού θεάτρου **Μαρία Κάλλας**, στην παράσταση που αγάπησαν κοινό και κριτική. Τη σκηνοθεσία στο έργο του Αμερικανού συγγραφέα **Τέρενς ΜακΝάλι** υπογράφει ο Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος και τη μετάφραση, ο ποιητής Στρατής Πασχάλης, ο οποίος θέλησε να μείνει πιστός στο ύφος και στο γράμμα του πρωτότυπου κειμένου. *Θέατρο Παλλάς, Βουκουρεστίου 3-5, 2103213100*

Προδοσία

Ο **Αιμίλιος Χειλάκης**, η **Αθηνά Μαξίμου** και από αυτή τη σεζόν και ο **Λάζαρος Γεωργακόπουλος**

αναμετρίονται με τους ήρωες του νομπελίστα **Χάρολντ Πίντερ**, τρεις ανθρώπους που προδίδουν (τους συντρόφους, τον γάμο, τη φιλία τους, τον εαυτό τους, τα ιδανικά τους και τα πιστεύω τους) και προδίδονται. Δεμένοι στον ιστό ενός ερωτικού τριγώνου, παρακολουθούμε την ιστορία τους να ξετυλίγεται χρονολογικά αντίστροφα, από την τελευταία συνάντηση των πρώην παρόμοιων εραστών, στην αποκάλυψη της σχέσης από τον σύζυγο, την αντιπαράθεση των δύο πρώην φίλων και το πρώτο παράνομο φιλή.

Θέατρο Βρετανία, Πανεπιστημίου 7, 2103221579

Μια Γερμανίδα γραμματέας

Μία γυναίκα επί σκηνής. Ωριμη. Αυτή η γυναίκα, η **Μπρουνχίλντε Πόμσελ**, ωστόσο, έζησε δίπλα σε πρόσωπα που άφησαν οδυνηρό στίγμα στην παγκόσμια ιστορία, αφού ήταν η γραμματέας του **Γκέμπελς**. Το έργο του **Κρίστοφερ Χάμπτον** που σκηνοθετεί ο **Γιάννης Μόσχος** πρόλαβε να παρουσιαστεί ελάχιστες φορές στη σκηνή τον περασμένο χειμώνα. Φέτος, η **Μπρουνχίλντε Πόμσελ** της **Ρένης Πιττακή** επιστρέφει. Ένα έργο που αποκαλύπτει με τρόπο κυνικό πόσο εύκολο είναι να γίνουν εκπαιδευτές σε αξίες και αρχές. Ένα κείμενο που φτάνει στο μεδούλι μιας παρανοϊκής λογικής, μια παράσταση για έναν ρόλο, καθηλωτική. *Θέατρο Ιλίσια - Βολανάκης, Παπαδιαμαντοπούλου 4, 2107210045*

ΘΕΑΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ

Το **TERROR** θα σας κόψει την ανάσα

Το δικαστικό θρίλερ στο
οποίο **οι θεατές** παίρνουν
το ρόλο των ενόρκων,
επιστρέφει στο θέατρο
Αθηνών με ένα εξαιρετικό
cast.

Το **συγκλονιστικό** δικαστικό θρίλερ του Γερμανού συγγραφέα Φέρντιναντ φον Σίραχ «TERROR», έχοντας γνωρίσει τεράστια επιτυχία σε 70 και πλέον σκηνές σε Ευρώπη και Αμερική, επιστρέφει ανανεωμένο στο θέατρο Αθηνών, σε σκηνοθεσία Γιώργου Οικονόμου, μετάφραση Ευαγγελίας Α. Νάνου και διασκευή Μιρέλλας Παπαοικονόμου. Στην παράσταση, το κοινό είναι αυτό που θα αποφασίσει με ψηφοφορία την έκβαση της δίκης, στην υπόθεση που ξεκινάει ως εξής: Στις 26 Μαΐου και λίγο μετά τις οχτώ το απόγευμα, ένα αεροπλάνο της Lufthansa ταξιδεύει από το Βερολίνο στο Μόναχο με 164 επιβάτες, υπό καθεστώς ομηρίας. Η διαταγή του τρομοκράτη στον πιλότο είναι να το ρίξει στο γήπεδο Allianz Arena του Μονάχου, κατά τη διάρκεια του αγώνα Γερμανίας - Αγγλίας, τον οποίο παρακολουθούν ζωντανά 70.000 φίλαθλοι. Η γερμανική κυβέρνηση ενημερώνεται άμεσα και σπκώνει δύο μαχητικά αεροσκάφη για να παρακολουθούν την κατάσταση από απόσταση αναπνοής και να περιμένουν οδηγίες.

Η δίκη

Στην αίθουσα του δικαστηρίου, ο κατηγορούμενος εμφανίζεται φορώντας στολή της πολεμικής αεροπορίας. Κατηγορείται για τον θάνατο και των 164 επιβατών, μετά από εκτόξευση ρουκέτας η οποία είχε ως αποτέλεσμα την κατάρριψη του υπό ομηρία αεροσκάφους και η οποία πραγματοποιήθηκε αποκλειστικά με πρωτοβουλία του ίδιου και όχι κατόπιν εντολής ανωτέρου. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου εισέρχεται στην αίθουσα και απευθύνεται κατευθείαν στο κοινό. Ξεκινά η ακροαματική διαδικασία. Ξεκινά η παράσταση. Ποιος έδωσε το δικαίωμα σε έναν απλό εκπρόσωπο του γερμανικού κράτους να σκοτώσει λίγους για να σωθούν οι πολλοί; Ποιος κώδικας τιμής και ποια αίσθηση δικαιοσύνης τού όπλισε το χέρι; Τι είναι δίκαιο; Και τι άδικο; Εθνικός ήρωας ή δολοφονικός αλαζόνας; Η ακροαματική διαδικασία ολοκληρώνεται. Ο λόγος τώρα στις ενόρκους για την τελική επιθυμητολογία. Οι θεατές στις παράστασης έχουν τον λόγο. Αυτοί είναι οι ένορκοι της δίκης που μόλις παρακολούθησαν, αυτοί καλούνται και να απαντήσουν στα ηθικά διλήμματα. Άραγε, θα αποφασίσουν ως υποψήφιοι θύτες ή ως υποψήφια θύματα; Αυτό δεν μπορεί να το ξέρει κανείς.

Ερμηνεύουν: Μαρίνα Ασλάνογλου, Βασίλης Παλαιολόγος, Μιχάλης Αλικάκος, Γιώργος Σπάνιας, Δημήτρης Λιόλιος, Βιργινία Ταμπαροπούλου.

● Έναρξη 28 Νοεμβρίου και κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 20.00 και κάθε Κυριακή στις 17.30. Θέατρο Αθηνών, Βουκουρεστίου 10, 2103312343.

Οι πρωταγωνιστές για το έργο

Γιώργος Οικονόμου

(σκηνοθέτης)

Σύντομα οι ηθοποιοί θα πάρουν τις θέσεις τους στο δικαστήριο. Το ίδιο και οι ένορκοι-θεατές. Το δίλημμα που τίθεται είναι βασανιστικό. Terror: Μια πτήση, μια έκρηξη, μια δίκη.

Ηθοποιοί

Μαρίνα Ασλάνογλου

Η εισαγγελέας εκπροσωπεί το δημόσιο συμφέρον και φροντίζει για την εφαρμογή των νόμων. Εδώ, σε αυτήν την παράσταση, αυτό που την απασχολεί περισσότερο είναι οι αξίες και αν κάποιος έχει το δικαίωμα να ζυγίζει ζωές και να αποφασίζει για την τύχη τους.

Βασίλης Παλαιολόγος

Η δικαστική λειτουργία είναι μία από τις τρεις λειτουργίες κάθε δημοκρατικού κράτους και η αποστολή της είναι να εξασφαλίζει την ίδια την ύπαρξη του κράτους δικαίου με έναν αμερόληπτο, ακριβή, δίκαιο και αποτελεσματικό τρόπο. Η δικαστική ανεξαρτησία και αμεροληψία αποτελούν προαπαιτούμενα της λειτουργίας της δικαιοσύνης.

Μιχάλης Αλικάκος

Τα κελεύσματα των καιρών προσπερνούν μερικές φορές τους νόμους. Οι νόμοι δείχνουν ηθικά παράνομοι και βραδυκίνητοι στο να ακολουθήσουν και να εναρμονιστούν στη νέα τάξη πραγμάτων. Αυτό διεκδικούμε. Οι νόμοι να φτάσουν την πραγματικότητα.

Δημήτρης Λιόλιος

Δεν είναι δουλειά μου να αμφισβητώ διαταγές...

Γιώργος Σπάνιας

Θέλω μονάχα να αποκαταστήσω το όνομα και τη τιμή μου. Δεν θέλω να μεγαλώσει ο γιος μου θεωρώντας τον πατέρα του δολοφόνο. Γνωρίζω πολύ καλά πως οι νόμοι γράφονται στα γραφεία, αλλά η αληθινή ζωή είναι εκεί έξω.

Βιργινία Ταμπαροπούλου

Πώς να εξηγήσεις σε ένα μικρό παιδί κάτι που αδυνατείς να κατανοήσεις εσύ ο ίδιος; Με ποιο δικαίωμα σου αφήνει κάποιος τη ζωή σου μισή; Πού είναι το δίκιο; Πού χωράει τόσος πόνος;

«Κομμώτρες / Μεταπολίτευση»

Κομμώτρες / Μεταπολίτευση, Τζιανγκ - Σιν - Μπι - Σιν, Φαντάσου την καρδιά μου δική σου

Είναι ο πλήρης τίτλος της παράστασης που παρουσίασε τον περασμένο χειμώνα στο Θησείον - Ένα θέατρο για τις τέχνες ο **Μιχαήλ Μαρμαρινός**. Μια παράσταση-γιορτή για μια περίοδο που όλο τελειώνει και όλο τη βρίσκουμε μπροστά μας, μια παράσταση για όσα κληροδότησε εκείνη η εποχή στους επόμενους: στην αισθητική, στις σχέσεις, στις αντιλήψεις, στις πολιτικές συμπεριφορές, στη μουσική. Μεταπολίτευση. Μια παράσταση που είχε δράση, ξεφάντωμα, αδιάκοπο στροβιλισμό στα γεγονότα και στη γεύση που άφησαν. Θησείον - Ένα θέατρο για τις τέχνες, Τουρναβίτου 7, Ψυρρή, 2103255444

Τι μας είπε ο Μιχαήλ Μαρμαρινός για την παράσταση

Υποστηρίζω πάρα πολύ όλη την παράσταση. Πέραν της αισθητικής της, που νομίζω πως για αυτή θα μπορούσα να μιλήσω ανεπιφύλακτα, παρόλο που σπάνια μιλάω υπέρ της αισθητικής ενός έργου που έχω συμμετάσχει, είναι σημαντικά τα κείμενα που έχουν προκύψει από αυτήν.

Είναι κείμενα τα οποία προέρχονται μέσα από μια πολύ στενή συνεργασία με όλο το Ensemble, γιατί αυτοί οι ηθοποιοί δεν είναι απλώς καλλιτέχνες, είναι καλλιτέχνες-δημιουργοί. Είναι άλλη κατηγορία ηθοποιών. Θα τολμούσα να πω ότι αυτή την παράσταση τη χρωστάμε λίγο στους εαυτούς μας, και θα έλεγα ότι βοηθάει όσους την έχουν δει, τηρουμένων των αναλογιών, να πουν ένα "goodbye" στη Μεταπολίτευση. Περνάμε στην επόμενη φάση, όποια κι αν είναι αυτή. Για μένα είναι ένα σημείο καμψής, νομίζω πως χωρίς αυτή την παράσταση δεν θα μπορούσα να πάω παρακάτω, και από αυτή την πλευρά έχει μια σημασία για μένα προσωπικά. Είναι ιδιαίτερα κρίσιμη παράσταση, έχει έναν τρόπο που διαφεύγει του τυπικά θεατρικού. Ξαναλέει την ιστορία με έναν ελεύθερο, διακριτικό τρόπο. Άλλωστε, τα πρόσωπα που συμμετέχουν δεν έζησαν τη Μεταπολίτευση, ούτε την αλλαγή, ούτε το πέρασμα, κι έχει και αυτό τη δική του σημασία. Δεν πρόκειται για μια ρετροσπεκτίβα αναμνηστική, έχει νέους τρόπους να δούμε την περίοδο αυτή, και αυτό είναι αρκετά περίεργο. Είναι σαν μία "επίσκεψη" σε κάτι δυναμικό που τρέχει μέσα μας με πολλούς τρόπους, όπως τρέχει η μουσική μέσα μας. Δεν μου αρέσει πολύ το θέατρο, μου αρέσει η θεατρικότητα των πραγμάτων.

© ΔΟΜΗΝΙΚΗ ΤΡΟΥΛΟΥ

«Γυάλινος κόσμος»

«Mute»

«Μια Γερμανίδα γραμματέας»

Ξύπνα Βασίλη

Το πασίγνωστο και αγαπημένο έργο του Δημήτρη Ψαθά γνώρισε πριν από δύο χρόνια, στη Νέα Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου, μια νέα ζωή, θεατρική αυτή τη φορά, που είχε την ίδια επιτυχία με την πρώτη. Ο **Άρης Μπινιάρης** με κάμερα στο χέρι, κάνοντας μια θαυμαστή σύζευξη κινηματογράφου και θεάτρου, μνήμης και ζωντανής εικόνας, με τη μουσική του **Φώτη Σιώτα**, μας έκανε να δούμε τη διαχρονία του έργου και μια αξέχαστη παράσταση. Στον ρόλο του Βασίλη φέτος, ο **Λα-έρτης Μαλκότσης**.

Θέατρο Ιλίσια, Παπαδιαμαντοπούλου 4, 2107210045

170 τετραγωνικά (Moonwalk)

Το κείμενο του Γιωργή Τσουρή πρωτοπαρουσιάστηκε την άνοιξη του 2019, σε σκηνοθεσία **Γιώργου Παλούμνη**. Ένα έργο που μας επιτρέπει να εισχωρήσουμε σε ένα μικροαστικό επαρχιακό σπίτι και σε όσα κρύβονται συνήθως περίτεχνα κάτω από το χαλί της δημόσιας εικόνας. Μια παράσταση που συνεχίζεται για τρίτη χρονιά, γιατί

ίσως σε αυτήν κάνουμε γνωστές ή οικείες διαπιστώσεις. Με τους **Αμαλία Αρσένη, Ήβη Νικολαΐδου, Αντώνη Τσιτσισιόπουλο, Ελένη Τσιμηρικήδου και Γιωργή Τσουρή**, ο οποίος κέρδισε και το βραβείο «Δημήτρης Χορν» γι' αυτό τον ρόλο του. Θέατρο Ιλίσια - Βολανάκης, Παπαδιαμαντοπούλου 4, 2107210045

This is not Romeo and Juliet

Η δεύτερη каранτίνα το πρόλαβε λίγες μέρες πριν από την πρεμιέρα του πέρυσι. Έφτασε όμως στις οθόνες μας μέσω live streaming, και έτσι απολαύσαμε μια παράσταση που απαιτούσε την ακρίβεια της χορογραφίας, φρέσκια, με ευρηματικά και λειτουργικά σκηνικά στον απόλυτο μινιμαλισμό τους. Με δύο νέα παιδιά (φέτος στη σκηνή ο **Αργύρης Πανταζάρας** και η **Σίσσυ Τουμάση**) που θέλουν να παίξουν το παιχνίδι του έρωτα μέσα από τον μύθο του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας. Παίζουν θέατρο και δανείζονται εκείνη την παλιά ιστορία. Μέχρι 23/11.

Θέατρο Πορεία, Τρικόρφων 3, 2108210991

«Κι από Σμύρνη... Σαλονίκη», της Μιμής Ντενίση

Το σίκουελ της σπουδαίας παράστασης «Σμύρνη μου αγαπημένη» ανεβαίνει στο «Θέατρον» του «Ελληνικού Κόσμου»

Κι από Σμύρνη... Σαλονίκη

Με την υπερπαραγωγή «Κι από Σμύρνη... Σαλονίκη», σε κείμενο και σκηνοθεσία Μιμής Ντενίση, ανοίγει αυλαία και πάλι το υπερύγχρονο «Θέατρον» του Κέντρου Πολιτισμού «Ελληνικός Κόσμος», μετά από μία μακρά περίοδο αποχής, λόγω της πανδημίας. Πρόκειται για το σίκουελ της εμβληματικής παράστασης «Σμύρνη μου αγαπημένη», η οποία αποτέλεσε μία από τις πλέον αγαπημένες παραστάσεις του ελληνικού θεάτρου, που μεταφέρθηκε με μεγάλη επιτυχία και στον κινηματογράφο.

Η παράσταση ανεβαίνει από το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, πιστό πάντα στην προώθηση της ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού, με έναν θίασο καταξιωμένων συντελεστών, με πλούσια σκηνικά, κοστούμια και βιντεοπροβολές, και συμπίπτει με τη συμπλήρωση 100 χρόνων, το 2022, από τη Μικρασιατική καταστροφή. Να σημειωθεί ότι στο θέατρο τηρούνται όλα τα μέτρα προστασίας, ενώ μπορούν να προσέλθουν μόνο εμβολιασμένοι και νοσήσαντες, με τα απαραίτητα πιστοποιητικά

Η Μιμή Ντενίση στο ρόλο της Φιλιάς

Η παράσταση «Κι από Σμύρνη... Σαλονίκη» παρουσιάζει τη συνέχεια της ζωής των πρωταγωνιστών της παράστασης «Σμύρνη μου αγαπημένη», όταν φτάνουν στη Θεσσαλονίκη, η οποία γίνεται η νέα τους πατρίδα. Η πρωταγωνίστρια, την οποία υποδύεται η Μιμή Ντενίση σε έναν ρόλο ζωής, η αρχόντισσα της Σμύρνης Φιλιά Μπατατζή και τα παιδιά της φυγαδεύονται από τη φλεγόμενη Σμύρνη και, μετά από μεγάλες περιπέτειες, καταλήγουν στη Μακεδονία και από εκεί στη Θεσσαλονίκη. Η Φιλιά, μαζί με την κόρη της Λευκοθέα (Μαρία Εγγλεζάκη) και τον

γιο της Βασιλάκη (Λευτέρης Βασιλάκης), αλλά και τη Ζαχαρούλα (Κατερίνα Γερονικολού), την αγαπημένη της βοηθό, η οποία γίνεται γυναίκα του γιου της, προσπαθούν να βρουν έναν μακρινό συγγενή του πατέρα της και εγκαθίστανται σε ένα φτωχικό σπίτι στη συνοικία του Τσινάρ. Εκεί, γνωρίζονται με άλλους πρόσφυγες από τον Πόντο, όπως τον Πολύκαρπο (Γιάννης Τσιμιστέλης) και τη μητέρα του (Νικολέττα Βλαβιανού), αλλά και ντόπιους όπως τον καλοκάγαθο μπακάλη Παντελή (Λευτέρης Ελευθερίου). Η Φιλιά ξεκινάει στη δούλεψη της πανίσχυρης οικογένειας Εβραίων της πόλης, του Λεβί (Πρόδρομος Τσσουνίδης) και της συζύγου του κυρίας Λεβί (Κωνσταντίνα Μιχαήλ), ενώ γνωρίζεται με τον Χατζηπέτρου (Αλέξανδρος Αντωνόπουλος), συνεταίρο του Λεβί, ο οποίος δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον για τη Φιλιά. Ξανασμίγει με τον μακρινό της θείο, τον Συμεών (Μιχάλης Μητρούσης) και τη γυναίκα του Μορφούλα (Νίκη Παλληκαράκη) και αναλαμβάνει να δημιουργεί τα φημισμένα γλυκά της στο καφενείο του.

Η ανέλιξη των προσφύγων από την απόλυτη φτώχεια σε μια καινούρια αξιοπρεπή ζωή, η προσπάθειά τους να γίνουν ένα με τ' αδέρφια τους στην Ελλάδα, η άνοδος και η πτώση της ακμάζουσας Εβραϊκής κοινότητας, δίνονται ανάγλυφα μέσα από τους χαρακτήρες. Το έργο είναι μια μεγάλη νωπογραφία της εποχής με φόντο την πολιτική κατάσταση μέσα από προσωπικές ιστορίες και με τη μουσική της εποχής από τα σεφαραδίτικα, μέχρι τα ρεμπέτικα και τον Αττίκ, να αναδεικνύουν τις αισθητικές και πολιτιστικές αντιθέσεις ανάμεσα σε ντόπιους και πρόσφυγες.

Συντελεστές

Κείμενο - Σκηνοθεσία: Μιμή Ντενίση

Σκηνικά: Μανώλης Παντελιδάκης

Κοστούμια: ΗλένιαΔουλαδέρη

Μουσική: Ανδρέας Κατσιγιάννης

Κινησιολογία: Μάρω Μαρμαρινού

Φωτισμοί: Αργύρης Θέος

Τρισδιάστατα γραφικά: Κωνσταντίνος Τηλιγάδης

- Δημήτρης Αγαθόπουλος

Πρωταγωνιστούν με αλφαβητική σειρά:

Αλέξανδρος Αντωνόπουλος, Λευτέρης Βασιλάκης, Νικολέττα Βλαβιανού, Κατερίνα Γερονικολού, Μαρία Εγγλεζάκη, Λευτέρης Ελευθερίου, Εστέλλα Κοπάνου, Μιχάλης Μητρούσης, Κωνσταντίνα Μιχαήλ, Νίκη Παλληκαράκη, Όλγα Πολίτου, Αναστασία Σκοπελίτη, Πάνος Σταθακόπουλος, Πρόδρομος Τσσουνίδης, Γιάννης Τσιμιστέλης
Παίζουν, επίσης, αλφαβητικά:
 Κατερίνα Αντωνιάδου, Αντώνης Βαρθαλίτης, Χρήστος Βελιάνο, Μανώλης Γεραπετρίτης, Μαρία Μαρκέτου, Μαρίλια Μητρούση, Δήμητρα Μιχαηλίδου, Αιμίλιος Μωσαΐδης, Νίκος Νικολαΐδης, Ηλίας Νομικός, Έφη Σταυροπούλου
 Ζωντανά επί σκηνής οι μουσικοί Σωτήρης Μαργώνης & Θεοδόσης Συκιώτης.

Πρεμιέρα: Σάββατο 20 Νοεμβρίου.

Ημέρες και ώρες παραστάσεων: Τετάρτη 19.00, Πέμπτη 19.00, Παρασκευή 20.00, Σάββατο 20.00, Κυριακή 18.30.

✓ Προπώληση εισιτηρίων viva.gr

Θ Ελληνικός Κόσμος
 Πειραιώς 254, Ταύρος,
 2122540300,
www.theatron254.gr

95

«Προδοσία»

«Η πόρνη από πάνω»

© NDP PHOTO AGENCY

Mute

Παράσταση για έναν ρόλο, ένα έργο σχεδόν χωρίς λόγο. Σαν παντομίμα. Ο **Γιώργος Χρυσοστόμου** υποδύεται διάφορους χαρακτήρες μόνο με τη γλώσσα του σώματος. Μια απαιτητική όσο και γοητευτική παράσταση, που γρήγορα έκανε αλληπάλληλα sold out, για χαρακτήρες διπλανούς, για συμπεριφορές και αντιδράσεις γνώριμες. *Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αντισθένης & Θαρρύπου, 2109212900*

Μαρίκα

Αντλώντας έμπνευση από τη ζωή της μεγάλης θεατρίνας Μαρίκας Κοτοπούλη, ο **Πέτρος Ζούλιας** γράφει και σκηνοθετεί μια παράσταση που έμεινε επίσης στη μέση εξαιτίας της περυσινής καραντίνας. Φέτος ανεβαίνει και πάλι στη σκηνή η **Νένα Μεντή**, η οποία υποδύεται τη Μαρίκα Κοτοπούλη. Ένα έργο που ξεκινά από το 1936, τη χρονιά που εγκαταστάθηκε το θέατρο REX, και φτάνει μέχρι τον θάνατο της Κοτοπούλη, το 1954. Η ιστορία του θεάτρου των χρόνων εκείνων, αλλά και στιγμές από την ιστορία της χώρας περνούν από τη σκηνή. *Θέατρο Χώρα, Αμοργού 20, 2108673945*

Φαίδρας Έρως

Μια ριζοσπαστική εκδοχή της «Φαίδρας» με μακρινές επιρροές από την ελληνική μυθολογία αλλά και τον Σενέκα πρότεινε η Σάρα Κέιν με αυτό το κείμενο που η ίδια χαρακτήρισε ως την «κωμωδία» της. Αντικρίζοντας τον μύθο μέσα από το εμμονικό και καταστροφικό πάθος της ηρωίδας για τον θετό γιο της Ιππόλυτο, το έργο αποκαλύπτει τη βίαιη φύση του έρωτα μέσα από τη δυσλειτουργία μιας σεξουαλικά διεφθαρμένης βασιλικής οικογένειας σε μια κοινωνία που έχει ως θρησκεία τη λατρεία διασπομπών. Με όχημα τη μετάφραση του **Διονύση Καψάλη**, η **Άντζελα Μηρούσκου** σκηνοθετεί τους **Παρθενόνη Μπουζούρη, Τζέο Πακίτσα, Τσιμάρια Τζανάντο** και **Νατάσα Εξινταβελώνη**. Μέχρι 12/12. *Θέατρο Σφενδόνη, Μακρή 4, στάση μετρό Ακρόπολη, 6945054160*

Η πόρνη από πάνω

Ρόλος, δεκάχρονες πλέον, θεατρικής ζωής για την **Κατερίνα Διδασκάλου**, η ηρωίδα από τον μονόλογο του **Αντώνη Τσιπιανίτη**. Έχοντας ζήσει με υπομονή και στωικότητα στο περιθώριο, μέχρι την ημέρα που στο από πάνω διαμέρισμα μετακομίζει μια πόρνη, η Ερατώ μιλά για τον έρωτα, την απόρριψη, την προδοσία, τη βαναυσότητα σε βάρος των γυναικών, τους διεφθαρμένους δημόσιους λειτουργούς, την έλλειψη αυτοεκτίμησης. Σκηνοθετεί ο **Σταμάτης Πατρώνης**. *Coronet, Φρύνης 11 & Υμηττού, Παγκράτι, 2107012123*

Η Γίδα ή Ποια είναι η Σύλβια;

Μια προβοκατόρικη ιστορία απιστίας από τον διάσημο συγγραφέα Έντουαρντ Άλμπι («*Ποιος φοβάται την Βιρτζίνια Γουλφ*»). Πατι ή ευτυχία του Μάρτιν (Νίκος Κουρής) και της συζύγου του (Λουκία Μιχαλοπούλου) δεν κινδυνεύει από κάποια άλλη γυναίκα, αλλά από τον παράφορο έρωτά του επιτυχημένου οικογενειάρχη και επαγγελματία για μια... γίδα ονόματι Σύλβια. Μαζί τους, στην παράσταση που σκηνοθετεί ο **Νικορέστης Χανιωτάκης**, οι **Γιάννης Δρακόπουλος** και **Μιχαήλ Ταμπακάκης**. *Θέατρο Αθηνών, Βουκουρεστίου 10, 2103312343*

96-100

© ANDREAS SIMOPOULOS

«Moby Dick»

«17 τετραγωνικά»

«This is not Romeo and Juliet»

Αυλαία στο Σύγχρονο Θέατρο

Δύο από τα σημαντικότερα έργα της παγκόσμιας δραματουργίας στη σκηνή

101

Τέλος του Παιχνιδιού

Ένα από τα σημαντικότερα έργα της παγκόσμιας δραματουργίας, μια σπουδή πάνω στην έννοια του θανάτου. «Τετέλεσται». Από την πρώτη λέξη του κειμένου ακυρώνεται εξ αρχής η θεατρική Πράξη, η Πράξη της ζωής. Επικυρώνεται με αυτό τον τρόπο το μότο του Σάμουελ Μπέκετ πως «το τέλος βρίσκεται στην αρχή, και ωστόσο συνεχίζουμε». Οι κωμικοτραγικοί, έγκλειστοι ήρωες του έργου, απεγνωσμένοι λόγω της επίγνωσης της κατάστασης που βιώνουν, επιστρατεύουν τη δύναμη της ρουτίνας, τον διάλογο, το χιούμορ, τις μνήμες και μια «μορφή απέραντου οίκτου», για να παρατείνουν με αυτό τον τρόπο την πορεία προς το αναπόφευκτο. Όταν αρχίζει και επικρατεί η ανεξέλεγκτη κόπωση σε συνδυασμό με τη φυσική φθορά σχέσεων, σώματος και νου, παραδίδονται με τρόπο και συνάμα αξιοπρέπεια στο «γνωστό τέλος ενός παιχνιδιού, χαμένου προ πολλού» εκεί όπου πλέον δεν υπάρχει ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Ελιγμοί, εναλλαγές ύφους και γλώσσας, ενορκηστρώνονται ερασιτεχνικά από την πένα του Μπέκετ, ώστε το κείμενο να αποτελεί το σπουδαιότερο θεατρικό έργο του συγγραφέα και το αγαπημένο του, όπως εκείνος συνήθιζε να λέει. Σε μετάφραση της Θάλειας Μελή - Χωλλ, σκηνοθεσία του Γιώργου Σκεύα, σε μια παραγωγή της Ομάδας Νάμα Λυκόφως.

Πρωταγωνιστούν: Δημήτρης Καταλειφός, Άρης Μπαλής, Βαγγελιώ Ανδρεαδάκη και Γιώργος Ζιόβας.

Παραστάσεις: Τετάρτη 18.15, Παρασκευή 21.00, Σάββατο & Κυριακή 21.15.

Προπώληση εισιτηρίων: viva.gr

Η Βασίλισσα της Ομορφιάς

Σε μια μικρή επαρχιακή πόλη της Ιρλανδίας στις αρχές της δεκαετίας του '90, δύο γυναίκες ζουν μόνες τους. Η Μαγκ Φόλαν, ηλικιωμένη και αυταρκική, και η 40χρονη κόρη της Μωρήν, που τη φροντίζει. Η σχέση τους θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια σχέση αγάπης-μίσους, που κάνει τη συμβίωσή τους σχεδόν αφόρητη και ανυπόφορη, που οδηγεί σε έναν ανελέητο αλληλοσπαραγμό. Όταν ο Πάτο Ντούλυ εμφανίζεται στη ζωή τους, όλα ανατρέπονται. Ο άνδρας, που επιστρέφει για λίγο στην πόλη, είχε πάντα στο μυαλό του τη Μωρήν ως τη βασίλισσα της ομορφιάς της μικρής τους πόλης. Ο Πάτο ουσιαστικά είναι και η τελευταία ευκαιρία της Μωρήν να αγαπήσει και να αγαπηθεί. Ένα έργο ωμού ρεαλισμού, που κατατάσσεται στο ρεύμα in-yer-face theatre, που αναπτύχθηκε στη Μεγάλη Βρετανία τη δεκαετία του '90, αποτελεί μια βαθιά τομή στη σύγχρονη ζωή, μια ανατομία σχέσεων με επιθετικό και βίαιο τρόπο, αλλά και βαθιές ανθρώπινες ρωγμές. «Η Βασίλισσα της Ομορφιάς», του Ιρλανδού συγγραφέα Μάρτιν Μακ Ντόνα, θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα έργα της παγκόσμιας σύγχρονης δραματουργίας και παρουσιάζεται για τρίτη χρονιά από την Ομάδα Νάμα, σε σκηνοθεσία της Ελένης Σκότη.

Πρωταγωνιστούν: Σοφία Σεϊρλή, Αγορίτσα Οικονόμου, Ιωσήφ Ιωσφηίδης και Γιώργος Κατσής.

Παραστάσεις: Τετάρτη 21.15, Πέμπτη 21.00, Σάββατο και Κυριακή 18.15.

Προπώληση εισιτηρίων: viva.gr

● Σύγχρονο Θέατρο
Ευμολπιδών 43-45,
Κεραμεικός,
2103464380

102

Ο θεός της σφαγής

Ο κήπος με τις αλήθειες

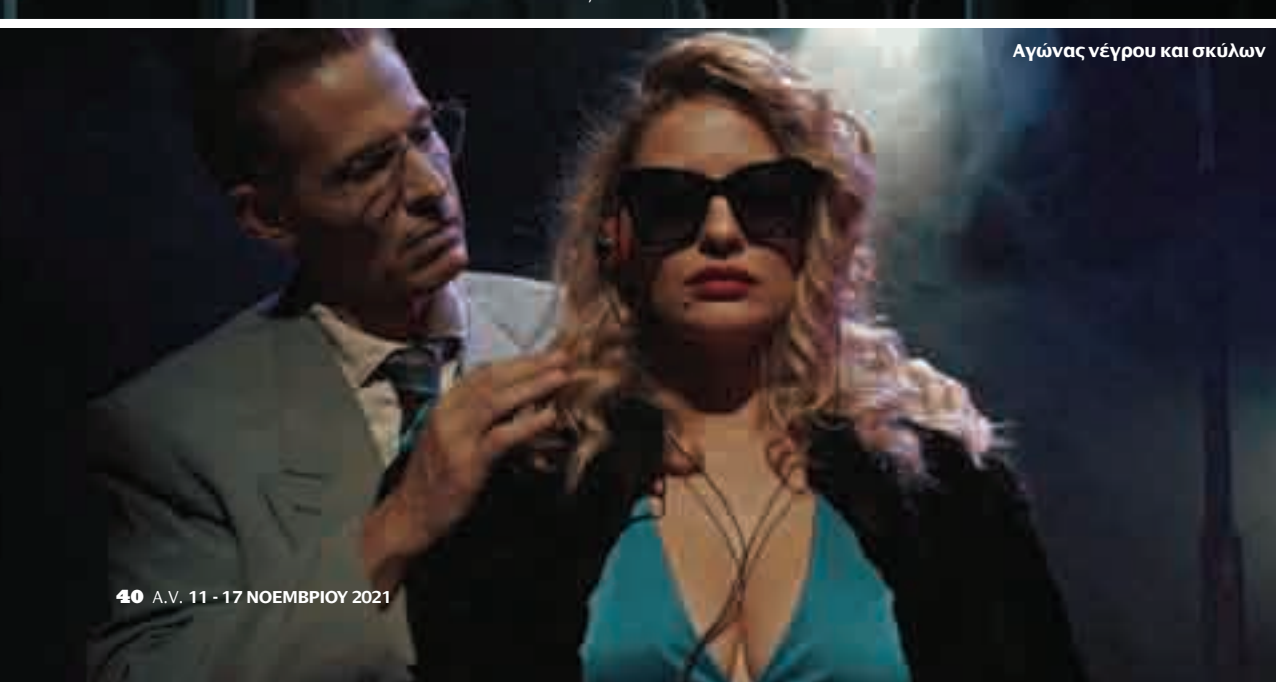
Πόσο κοστίζει να ζεις

6 νέες παραστάσεις

στις σκηνές της Αθήνας

Από την επικράτεια της κωμωδίας ως το κοινωνικό δράμα, έξι νέες παραστάσεις με σύγχρονα έργα αναζητούν το κοινό τους στα θέατρα της πόλης.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Αγώνας νέγρου και σκύλων

103-108

Πόσο κοστίζει να ζεις

Τέσσερις άνθρωποι πασχίζουν να τα βγάλουν πέρα με τις αναπηρίες τους, εξωτερικές αλλά και εσωτερικές, και μάχονται ανά ζεύγη για να επανακαθορίσουν τις αξίες τους. Ένας πρώην οδηγός φορτηγού (**Μελαχροινός Βελέντζας**) και η πρώην γυναίκα του, που πρόσφατα έμεινε παράλυτη (**Αμαλία Καβάλη**), ένας υπερόπτης νεαρός με εγκεφαλική παράλυση (**Φώτης Στρατηγός**) και η νέα του φροντίστρια (**Ειρήνη Μακρή**). Τρυφερό όσο και σκληρό, εύστοχο και χωρίς διδακτισμούς στην αποτύπωση της πραγματικότητας, το έργο χάρισε στη συγγραφέα **Μαρτίνα Μαγιόκ** το βραβείο Πούλιτζερ και στους θεατές του θεάτρου Πόρτα μια καλοστημένη παράσταση με ρυθμό και ευαισθησία, διά χειρός **Θωμά Μοσχόπουλου**.

Θέατρο Πόρτα, Μεσογείων 59, 2107711333

Ο κήπος με τις αλήθειες

Ο **Σταμάτης Φασουλής** και η **Μίρκα Παπακωνσταντίνου** συναντιούνται μετά από χρόνια στη σκηνή σ' ένα γλυκόπικρο οικογενειακό δράμα από τους μακρινούς Αντίποδες. Γνωστές στα μέρη μας από τις «Σκοτεινές γλώσσες» που είχε ανεβάσει προς εξαιτίας στο θέατρο Πόρτα ο **Θωμάς Μοσχόπουλος**, ο βραβευμένος συγγραφέας **Άντριου Μπόβελ** ξετυλίγει εδώ την ιστορία του ζεύγους Πράις και των παιδιών τους, που τα προβλήματά τους δεν διαφέρουν από αυτά μιας ελληνικής οικογένειας. Το πρωταγωνιστικό δίδυμο ηθοποιώνουν οι **Ματίνα Νικολάου**, **Ιωάννης Αθανασόπουλος**, **Παναγιώτης Γαβρέλας**, και **Βίκυ Διαμαντοπούλου**. Ηχηρό δυναμικό βρίσκουμε και στην υπόλοιπη παραγωγή: τα σκηνικά έχει επιμεληθεί ο **Μανόλης Παντελιδάκης**, τα κοστούμια η **Ντένη Βαχλιώτη**, τους φωτισμούς η **Ελευθερία Ντεκώ**, την μουσική ο **Ιάκωβος Δρόσος**, ενώ ο **Σταμάτης Φασουλής** έχει αναλάβει επιπλέον τη μετάφραση και τη σκηνοθεσία.

Θέατρο Μουσούρη, Πλ. Καρύτση 7, 2103310936

Ο θεός της σφαγής

Δυο εντεκάχρονοι διαπληκτίζονται με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του ενός και οι γονείς τους συναντιούνται για να αντιμετωπίσουν πολιτισμένα το πρόβλημα και να λύσουν την παρεξήγηση. Όσο περνά η ώρα, όμως, η αρχικά ευγενική συζήτηση σύντομα μετατρέπεται σε προφορικό πόλεμο. Την πολυβραβευμένη και δημοφιλή στα μέρη μας μαύρη κωμωδία της **Γιασμίνα Ρεζά** σκηνοθετεί φέτος ο **Κώστας Φιλίππου** έχοντας στη διανομή τους **Μυρτώ Αλικάκη**, **Κώστα Κάππα**, **Δημήτρη Αλεξανδρή** και **Ευσταθία Τσαπαρέλη**.

Θέατρο Αθηνά, Δερρινύ 10 & Πατη-

σίων, Πεδίον Άρεως, 2108237330

Αγώνας νέγρου και σκύλων

Γραμμένο το 1979, το έργο του **Μπερνάρ Μαρί Κολτές** μας διακτινίζει σε ένα καλά φρουρούμενο εργοτάξιο στη δυτική Αφρική, όπου ένας μαύρος άνδρας (αναζητά το σώμα του νεκρού αδελφού του, που σκοτώθηκε σε εργατικό ατύχημα. Μέσα σε μια νύχτα, η επίμονη στάση του φέρνει στην επιφάνεια τη συγκάλυψη της δολοφονίας του αδελφού του και ένα σκάνδαλο διαφθοράς. «Έργο σκληρό αλλά και βαθειά ουμανιστικό, μας μιλάει για τον φόβο της συνύπαρξης, τον φόβο του ανθρώπου για τον άνθρωπο» αναφέρει ο **Αλέξανδρος Σωτηρίου** δηλώνοντας πως η σκηνοθεσία του «εστιάζει στην πάλη του ατόμου για ανεξαρτησία απέναντι στην διαφθορά, τον ρατσισμό και την εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο».

Θέατρο Τζένι Καρέζη, Ακαδημίας 3, Αθήνα, 2103636144

Παράξενη κοπέλα

Ο **Γιώργος Μπλάνας** έδωσε το κείμενο, η **Μαριάννα Κάλμπαρη** τη σκηνοθετική καθοδήγηση στους ερμηνευτές (ανάμεσά τους οι **Βερόνικα Δαβάκη** και **Γιάννος Περγλέγκας**) και ο **Δημήτρης Παπαδημητρίου** τη μουσική στο «ρεμπέτικο μιούζικαλ» που κάνει πρεμιέρα τη νέα χρονιά στην ιστορική σκηνή της Φρυνίχου, με αφορμή τα 100 χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή. Αντλώντας έμπνευση από τη ζωή της **Μαρίκας Νίνου**, η παράσταση παρακολουθεί τη διαδρομή μιας παθιασμένης, ταλαντούχας τραγουδίστριας που σώθηκε από τη φωτιά της Σμύρνης για να «καεί» από την λαχτάρα της να ζήσει τον απόλυτο έρωτα, την μεγάλη επιτυχία, την άπιαστη ευτυχία. Διάρκεια: 14/1-1/3/2022.

Θέατρο Τέχνης «Κάρολος Κουν», Φρυνίχου 14, Πλάκα, 2103222464

Noises off

Σμαράγδα Καρύδη, **Οδυσσέας Παπασπηλιόπουλος**, **Γιώργος Χρισσοστόμου**, **Στεφανία Γουλιώτη**, **Λένα Παπαληγούρα**, με all-star θίασο και τον **Κωνσταντίνο Μαρκουλάκη** σε ρόλο σκηνοθέτη και συμπρωταγωνιστή αναμένεται «Το σώσε» στο Παλλάς τον προσεχή Μάρτιο. Η σπαρταριστή κωμωδία του **Μάικλ Φρέιν**, που παίζεται με τον πρωτότυπο τίτλο της, καταγράφει τα ευτράπελα και τη ζωή στα παρασκήνια ενός περιοδεύοντος θιάσου «δεύτερης κατηγορίας» που ανεβάζει μια σεξοκωμωδία με τίτλο «Nothing On». Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα το 1983 από τον **Ανδρέα Βουτσινά** και πιο πρόσφατα στη **Στέγη** του **Ιδρύματος Ωνάση** από τον **Εκτορα Λυγίσο**.

Παλλάς, Βουκουρεστίου 5, 2103213100

«Σιωπηλή λίμνη», η νέα παράσταση της Ομάδας Νάμα

Το βραβευμένο έργο του Ισπανού
Νταβίντ Ντεσόλα στο Επί Κολωνώ

Ορισμένες φορές η ζωή μοιάζει με παιχνίδι. Με ένα απεγνωσμένο παιχνίδι ρόλων, με την ελπίδα πως θα κρατήσουμε κοντά μας ό,τι ποθούμε. Ό,τι έχουμε ανάγκη για να υπάρξουμε ή για να αντέξουμε την ίδια την ύπαρξή μας. Αυτό το παιχνίδι μπορεί να αντικαταστήσει την πραγματικότητα και να μας οδηγήσει σε επικίνδυνα μονοπάτια;

Ο Όσκαρ, ένας καθηγητής που δεν διδάσκει πια εξαιτίας μιας τραυματικής εμπειρίας στο σχολείο που εργαζόταν, δέχεται μετά από παρότρυνση ενός αγαπημένου του δασκάλου να αναλάβει τη μελέτη ενός μαθητή, παιδιού μιας παράξενης και γοητευτικής γυναίκας που προσπαθεί κι εκείνη να αντιμετωπίσει τα δικά της τραύματα. Ο πόνος τους αβάσταχτος κι ο καθένας με τον τρόπο του έχει πλάσει ένα ψέμα για την πραγματικότητα, μια φανταστική εικόνα για να αντέξει. Όμως η αλήθεια συνεχίζει να υπάρχει. Η εξέλιξη δεν θα είναι η αναμενόμενη και οι ιστορίες των τριών αυτών ηρώων θα συναντήσουν η μία την άλλη με φόντο μια σιωπηλή λίμνη.

Το βραβευμένο έργο του Ισπανού συγγραφέα Νταβίντ Ντεσόλα είναι ένα βαθύ ψυχολογικό υπαρξιακό δράμα, με λεπτές αποχρώσεις χιούμορ. Ένα σύγχρονο έργο που η γραφή κι οι αναφορές του παραπέμπουν σε έναν κόσμο που έρχεται από παλιά, εκεί που ο χρόνος κάποτε σταμάτησε. Από την Ομάδα Νάμα σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη, σε μετάφραση της Μαρία Χατζημεμανουήλ. Πρωταγωνιστούν: Παναγιώτα Βλαντή, Θανάσης Κουρλαμπάς και Χάρης Τσιτσάκης.

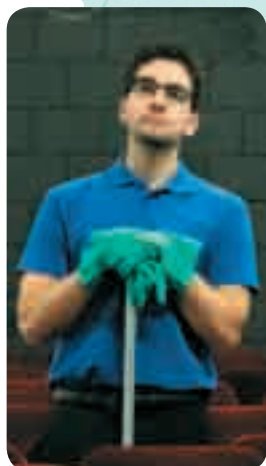
Σιωπηλή λίμνη

109

Πρεμιέρα
21 Νοεμβρίου.
Παραστάσεις:
Πέμπτη, Παρασκευή,
Σάββατο 21.15 &
Κυριακή 19.00.
Προώληση: Viva.gr
Επί Κολωνώ (Κεντρική
Σκηνή) Ναυπλίου
12 & Λένορμαν 94,
2105138067

SKROW THEATER

Επιλογές από τη σκηνή του Skrow

ΦΛΙΚ

Το βραβευμένο με Πούλitzer το 2014 «The Flick» εκτυλίσσεται στη Μασαχουσέτη, όπου η χώρα διανύει οικονομική κρίση. Σε άθλια οικονομική κατάσταση βρίσκονται και οι τρεις πρωταγωνιστές. Σε έναν κινηματογράφο σε κατάσταση παρακμής, από τους λίγους που δεν έχουν υιοθετήσει ακόμα την ψηφιακή τεχνολογία προβολής ταινιών, ο Σαμ, η Ρόουζ και ο Έιβερν είναι τρεις χαμηλόμισθοι υπάλληλοι που εκτελούν τα αφάνταστα βαρέα καθήκοντά τους. Παράλληλα, αγωνίζονται να επιβιώσουν και να βρουν την προσωπική τους ταυτότητα, μέσα σε μια εργασιακή κατάσταση που συνεχώς υπονομεύει τις προσπάθειές τους. Στην πορεία, αναδεικνύονται ως σύνθετοι χαρακτήρες που έχουν την απραγματοποίητη φιλοδοξία να ξεφύγουν από τη μουντή και μίζερη ζωή τους. Σε μετάφραση του Δημήτρη Κιούση και σκηνοθεσία του Βασίλη Μαυρογεωργίου.

Πρωταγωνιστούν: Αριάδνη Καβαλιέρου, Μιχάλης Πανάδης και Σωτήρης Τσακομίδης. **Παραστάσεις:** Σάββατο 21.15, Κυριακή 18.00.

Skrow Theater,
Αρχελάου 5,
Παγκράτι,
2107235842,
www.skrowtheater.gr
Προώληση
Εισιτηρίων: viva.gr

Προμηθέας Δεσμώτης

Στη συνταρακτική τραγωδία του Αισχύλου αρχαϊκές θεότητες κυβερνούν τη γη προκαλώντας κοσμογονικές αλλαγές. Χτίζουν τον κόσμο από την αρχή και θέτουν τα θεμέλια για τον ανθρώπινο πολιτισμό. Ο άνθρωπος όμως μοιάζει πολύ μικρός μπροστά σε αυτές τις συμπαντικές δυνάμεις. Απροστάτευτος μπροστά στους θεούς, με τη φλόγα του Προμηθέα να σιγοκαίει στα χέρια του. Τι συμβολίζει όμως αυτή η φλόγα; Τι έπραξε τελικά ο άνθρωπος με το δώρο του Προμηθέα; Μετά τον «ανθρωπισμό», τις ιδέες του Βολταίρου, την αποκαθήλωση του θεού, τη βιομηχανική και τεχνολογική επανάσταση, ο άνθρωπος χάνει σταδιακά την πίστη στον εαυτό του. Στον καθρέφτη αντικρίζει την αιτία κάθε κακού. Ο Προμηθέας, ακόμα καρφωμένος στα βάθη του χρόνου, αντικατοπτρίζει τη συνείδηση του ανθρώπου. Σε σκηνοθεσία του Βασίλη Μαυρογεωργίου. Πρωταγωνιστούν: Θανάσης Δοβρης, Αριάδνη Καβαλιέρου, Μιχάλης Πανάδης, Ντίνη Ρέντη, Σωτήρης Τσακωμίδης. **Πρεμιέρα 13 Δεκεμβρίου.**

Με τη σφραγίδα του κλασικού

Ο λόγος των μεγάλων κλασικών συγγραφέων διεκδικεί ηχηρά τη θέση του στην ατζέντα των θεατρόφιλων. Η φετινή καλλιτεχνική περίοδος μας δίνει την ευκαιρία να συναντήσουμε επί σκηνής κείμενα-σταθμούς της παγκόσμιας δραματοουργίας που μπορεί να γράφτηκαν εκατοντάδες χρόνια πριν ή και τον 20ό αιώνα, αλλά έχουν τη δύναμη να μιλούν στο σήμερα θίγοντας διαχρονικά ζητήματα. Από το θεατρικό καλαντάρι, όμως, φέτος δεν λείπουν και άλλα, λιγότερο γνωστά έργα, που σπανίως συναντούν το αθηναϊκό κοινό.

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Σύμφορα από το πολύ μυαλό

Τριάντα πέντε χρόνια μετά την πρώτη (και μοναδική του) παρουσίαση στην Ελλάδα από τον Λευτέρη Βογιατζή, η κλασική κωμωδία του Αλεξάντρ Γκριμπογιέντοφ συναντά ξανά το ελληνικό κοινό. Ο **Στάθης Λιβαθινός** προσεγγίζει με σύγχρονο βλέμμα τη δηκτική ανατομία του Ρώσου συγγραφέα στην κοινωνία της εποχής του και επιδιώκει να αναδείξει τις αναλογίες με το σήμερα, μέσα από την ιστορία ενός ευφυούς πολυτάλαντου ανθρώπου που αρνείται να προσαρμοστεί σε έναν κόσμο που αποθεώνει τη μετριότητα.

Θέατρο Οδού Κυκλάδων - Λευτέρης Βογιατζής, Κυκλάδων 11 & Κεφαλληνίας, Κυψέλη, 2108217877

Οι μάγισσες του Σάλεμ

Το έργο του Άρθουρ Μίλερ βασίζεται στην υπόθεση μιας πραγματικής δίκης που οδήγησε στη θανάτωση 20 ανθρώπων με την κατηγορία της μαγείας στη Μασαχουσέτη του 1692. Ανεβάζοντάς το στο Μπρόντγουεϊ το 1953, τα βέλη του διάσημου Αμερικανού συγγραφέα ενάντια στις προκαταλήψεις και τον φανατισμό στόχευσαν και την αντικομμουνιστική υστερία της εποχής του μακαρθισμού. Στην παράσταση που σκηνοθετεί ο **Νικορέστης Χανιωτάκης**, οι **Νικήτας Τσακίρο-**

γλου, Άκης Σακελλαρίου, Ρένια Λουιζίδου και Ιωάννα Παππά μπλέκονται στη δίνη ενός κόσμου δογματικών, με αφετηρία μια συζυγική απιστία. Θέατρο «Δημήτρης Χορν», Αμερικής 10, Κολωνάκι, 2103612500

Η νύχτα της Ιγκουάνα

Το έργο του Τενεσί Ουίλιαμς που συνοψίζει όλες τις αγαπημένες του θεματικές σπάνια παρουσιάζεται στην Αθήνα. Η σκηνοθέτις **Μαρία Μαγκανάρη** έχει στήσει ένα σκηνικό που χωράει τους συμβολισμούς του συγγραφέα αλλά και το ύφος του μεξικανικού ξενοδοχείου «Costa Verde», όπου οι ήρωες βρίσκονται αντιμέτωποι με τα ζωτικά τους ψεύδη σχετικά με τη ζωή, τη θρησκεία, την αγάπη. Σύμμαχοί της στο εγχείρημα, οι εξαιρετικές ερμηνείες της **Μαρίας Κεχαγιόγλου** και της **Σύρμως Κεκέ**, στους δύο κεντρικούς γυναικείους χαρακτήρες.

Θέατρο Πορεία, Τρικόρφων 3-5, Πλατεία Βικτωρίας, 2108210991

Μακμπεθ

Μια νέα προσέγγιση στο σκοτεινό αριστούργημα του Σαίξπηρ με διανομή που μας ιντριγκάρει. Ο **Θάνος Τοκάκης** ντύνεται το κοστούμι του σπου-

δαίου πολεμιστή, ο οποίος, στοιχειωμένος από μια προφητεία μαγισσών και την αλαζονεία του, που τροφοδοτεί η Λαίδη Μακμπεθ (**Εύη Σαουλίδου**), σκοτώνει τον Βασιλιά Ντάνκαν για να πάρει τη θέση του. Δεν θα είναι το μόνο έγκλημα που θα διαπράξει για να μην κινδυνεύσει η βασιλεία του... Τη διανομή, στην παράσταση που σκηνοθετεί ο **Θανάσης Δόβρης** και θα «μιλήσει» με τη μετάφραση του Θέμελη Γλυνάτση, συμπληρώνουν οι **Κώστας Κουτσολέλος, Κώστας Ξυκομηνός, Γρηγόρης Ποιμενίδης και Κωνσταντίνος Πλεμμένος**. Θέατρο Τέχνης - Υπόγειο, Πεσμαζόγλου 5, 2103222760

Η κολεξιόν

Την τραγικωμωδία του Χάρολντ Πίντερ με θέμα τις ανθρώπινες σχέσεις –την απειλή, τις αμφιβολίες αλλά και το παιχνίδι εξουσίας μεταξύ δυο ζευγαριών– επέλεξε για το ξεκίνημα της σεζόν ο **Τάσος Πυργιέρης**. Μένοντας πιστή στην εποχή που εκτυλίσσεται το έργο, η παράσταση ποντάρει στο φλεγματικό χιούμορ του Άγγλου συγγραφέα. Ο σκηνοθέτης βασίστηκε στη μετάφραση της Χριστίνας Μπάμπου-Παγκουρέλη και συνεργάστηκε με τον Δημήτρη Μαραμή (μουσική), τον Βασίλη Ζούλια (κοστούμια), την Ελίνα Δράκου (σκηνικά) και τους ηθοποιούς **Αλέξανδρο Βάρθη, Πανα-**

γιώτα Βιτετζάκη, Θάνο Λέκκα και Χρήστο Σταθούση. Μέχρι 19/12.

Faust, Καλαμιώτου 11 & Αθηναϊδος 12, Αθήνα, 2103234095

Ο κουρέας της Σεβίλλης

Μια παράσταση κωμική, φασαριόζικη και ονειροπόλα, με γλώσσα σημερινή, θέλησε να παραδώσει η **Σοφία Σπυράτου** δουλεύοντας πάνω στο κείμενο του Καρόν ντε Μπομαρσέ, το οποίο μετέφρασε και διασκεύασε η Λουίζα Μητσάκου. Με δεκαεπταμελή θίασο αλλά και ζωντανή ορχήστρα που ερμηνεύει γνωστά θέματα του Ροσίνι και πρωτότυπες μελωδίες του Μιλτιάδη Παπαστάμου. Με τον **Βασίλη Χαραλαμπίδου** στον πρωταγωνιστικό ρόλο του Φίγκαρο να συνδράμει με τα τεχνάσματά του ώστε να κερδίσει ο κόμης Αλμαβίβα την όμορφη Ροζίνα, παρά τις προφυλάξεις του γερο-Ντοτόρε Μπαρτόλο (**Φάνης Μουρατίδης**), που επίσης τη διεκδικεί.

Θέατρο Ακροπόλ, Ιπποκράτους 9-11, Αθήνα, 2103648303

Πάρτυ γενεθλίων

Χαρακτηριστική περίπτωση «κωμωδίας της απειλής», με χιούμορ και απειλητική ατμόσφαιρα,

6 παραστάσεις από τις Θεατρικές Παραγωγές Τεχνηχώρος

Ο «Ρινόκερος», ο «Τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού», οι «Παίχτες», το «Υπέροχό μου διαζύγιο», ο «Killer Joe» και η χορευτική παράσταση «U(R)TOPIAS»

ΘΕΑΤΡΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

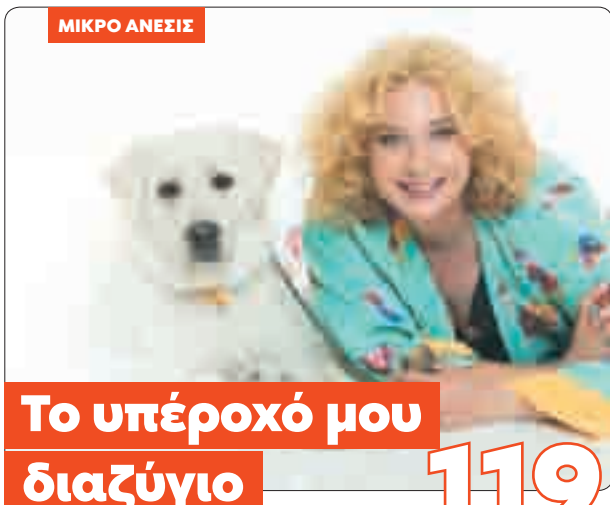
Killer Joe

118

Ο Γιάννης Στάνκογλου, στην πρώτη σκηνοθετική του απόπειρα, μεταφέρει επί σκηνής το «Killer Joe» του Tracy Letts. Στο έργο, ένας καταχρεωμένος νεαρός έμπορος ναρκωτικών ζητά από έναν ντετέκτιβ της αστυνομίας του Τέξας, που συμπληρώνει το εισόδημά του ως επαγγελματίας εκτελεστής, να σκοτώσει τη μητέρα του ώστε να εισπράξει την ασφάλεια ζωής. Καθώς δεν έχει να δώσει προκαταβολή για τον φόνο, ο ντετέκτιβ του ζητά ως εγγύηση τη μικρή του αδερφή και εκείνος, με τη σύμφωνη γνώμη του πατέρα του, τη δίνει. Παίζουν: Γιάννης Στάνκογλου, Νικούλι Κώστας, Σειραδάκης Κωνσταντίνος, Δήμητρα Λημνίου, Ναταλία Σουίφτ.

❶ Κάθε Τετάρτη και Κυριακή στις 20.00, Πέμπτη και Παρασκευή στις 21.00 και Σάββατο στις 18.00 και στις 21.00. Θέατρο Εμπορικόν, Σαρρή 11, Ψυρρή, 2103211750.

ΜΙΚΡΟ ΑΝΕΞΙΣ

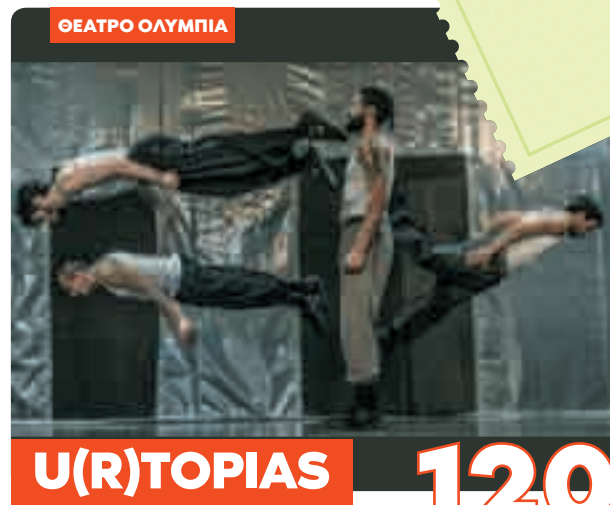
Το υπέροχό μου διαζύγιο

119

Τι πιστεύετε ότι μπορεί να κάνει μία χαριτωμένη 45άρα όταν την εγκαταλείπει ο «αγαπημένος» της σύζυγος, ύστερα από 25 χρόνια γάμου; Μήπως τρελαίνεται από τη χαρά της, πάει σε ψυχίατρο, τρέχει στα σεξ σοπ, παίρνει ό,τι χάπια βρει μπροστά της ή ξυρίζει το κεφάλι της; Όλες τις απαντήσεις σε αυτά και σε άλλα ερωτήματα που πιθανόν να σκεφτείτε, δίνει η Φαίδρα Δρούκα, ερμηνεύοντας την Άντζελα Κέννεντι Λίπσκυ στο έργο της Geraldine Aron. Σε σκηνοθεσία Κοραή Δαμάτη.

❶ Κάθε Τετάρτη και Κυριακή στις 20.00, Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο στις 21.00. Μικρό Άνεξις, Λεωφ. Κηφισίας 14, 2107718943.

ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

U(R)TOPIAS

120

Η ομάδα σύγχρονου χορού Αερίτες παρουσιάζει το καινούριο της έργο, με τίτλο «U(R)TOPIAS». Με αφορμή την επέτειο για τα 200 χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, οι Αερίτες επιθυμούν να αναφερθούν στις σύγχρονες ουτοπίες. Η Ελληνική Επανάσταση ήταν μια ουτοπία που έγινε πραγματικότητα 200 χρόνια μετά. Σήμερα μας φαίνεται αδιανόητη. Έχοντας λοιπόν ως άξονα την ουτοπία και τα στατικά της, το έργο επιδιώκει να ανακαλύψει τις ιδέες αυτές, βασιζόμενο όμως στη γνώση του παρελθόντος. Και σε αυτό το σημείο, η ουτοπία γίνεται Ur-topia. Σε χορογραφία της Πατρίσια Απέργη.

❶ Στις 12, 13, 18, 19 και 20 Νοεμβρίου στις 21.00 και στις 14 και 21 Νοεμβρίου στις 19.00 & 21.30. Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο «Μαρία Κάλλας», Ακαδημίας 59, 2103642540.

ΘΕΑΤΡΟ ΚΙΒΩΤΟΣ

Οι παίχτες

121

Η αδρεναλίνη της κομπίνας, η μαεστρία και η αρρώστια του τζόγου, η κάψα να εξαπατήσεις τους πάντες, αλλά να μην εξαπατηθείς εσύ ο ίδιος και η εμμονή για την επικράτηση απέναντι στον οποιονδήποτε «δίπλα», κυριεύουν την πένα του Νικολάι Βασίλιεβιτς Γκόγκολ, για να γράψει αυτή τη δαιμονισμένη μυστηρία κωμωδία. Ζωντανή μουσική, αφηνιασμένοι ρυθμοί και μαύρο χιούμορ σε μια φαρσοκωμωδία καταστάσεων, για την τέχνη της εξαπάτησης. Σε σκηνοθεσία Γιώργου Κουτλή. Παίζουν: Γιάννης Νιάρρος, Βασίλης Μαγουλιώτης, Ηλίας Μουλάς, Αλέξανδρος Χρυσανθόπουλος, Γιώργος Τζαβάρας, Γιώργος Μπουκαούρης και guest star ο Χρήστος Στέργιουλου.

❶ Κάθε Δευτέρα & Τρίτη στις 21.00. Θέατρο Κιβωτός, Πειραιώς 115, 2103427426.

ΘΕΑΤΡΟ ΓΚΛΟΡΙΑ

Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού

122

Η αριστουργηματική φαρσική, καυστική και καταγγελτική σάτιρα του Ντάριο Φο για τη βία, την ηλιθιότητα, την αυθαιρεσία της εξουσίας, που βασίζεται σε αληθινά γεγονότα, εδώ ακολουθεί τα χνάρια ενός αρχετυπικού Γελωτοποιού. Μία διαχρονική δαιμονική, αστεία και επικίνδυνη φιγούρα για κάθε εξουσία και κάθε στερεότυπο. Μέσα από μια έξυπνη και επίκαιρη κωμωδία, η εξουσία ξεγυμνώνεται και παρουσιάζονται τα «αδιάσειστα» στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την ενοχοποίηση κάποιου. Σε σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα. Παίζουν: Πάνος Βλάχος, Φοίβος Ριμένας, Θοδωρής Σκυφτούλης, Ιφιγένεια Αστεριάδη, Κωνσταντίνος Μαγκλάρας, Στέλιος Πέτσος.

❶ Κάθε Τετάρτη και Κυριακή στις 20.00, Πέμπτη και Παρασκευή στις 21.00 και Σάββατο στις 18.00 και 21.00. Θέατρο Γκλόρια, Ιπποκράτους 7, 2103600832.

ΘΕΑΤΡΟ ΚΙΒΩΤΟΣ

Ο Ρινόκερος

123

Μετά την τεράστια επιτυχία και τα αλληπάλληλα sold out κατά την προηγούμενη θεατρική περίοδο, το αριστουργηματικό έργο του Ευγένιου Ιονέσκο, σε σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα, επιστρέφει. Όπως σημειώνει ο ίδιος ο Ιονέσκο, πρόκειται για ένα έργο που αντιτίθεται σε κάθε μαζική υστερία, σε κάθε επιδημία που καλύπτεται κάτω από τον μανδύα της λογικής και των ιδεών, που αποκαλύπτει τις κοινωνικές αρρώστιες που με άλλοθι τις ιδεολογίες μεταμορφώνουν τον άνθρωπο σε επιθετικό ζώο. Παίζουν: Άρης Σερβετάλης, Στέλιος Ιακωβίδης, Ροζαλία Κυρίου, Θάνος Μπίρκος, Γιώργος Νούσης, Αγγελική Τρομπούκη, Κωστής Μπούντας, Αναστασία Στυλιανίδη, Αναστασία Κελέση.

❶ Κάθε Τετάρτη και Κυριακή 20.00, Πέμπτη και Παρασκευή 21.00 και Σάββατο 18.00 και 21.00. Θέατρο Κιβωτός, Πειραιώς 115, 210342 426.

ΘΕΑΤΡΟ

«Τρωίλος και Χρυσιίδα»

«Η κολεξιόν»

αποτελεί για τον σκηνοθέτη **Γιώργο Παλούμνη** το διάσημο κείμενο του Χάρολντ Πίντερ, χωρίς να του λείπει, όμως, και μια «προέκταση μάλλον υπαρξιακή». Με έναν θίασο πρωταγωνιστών που απαρτίζει τη διανομή (**Πυγμαλίωνας Δαδακαρίδης, Άλκηστις Ζιρώ, Γιάννος Περγλέγκας, Γιάννης Στεφόπουλος, Αθηνά Τσιλύρα**), μας μεταφέρουν στο περιβάλλον μιας παρατημένης πανσιόν όπου δύο μυστηριώδεις άγνωστοι έρχονται να συλλάβουν έναν ένοικο με αινιγματικό παρελθόν. «*Μέσα στον ρευστό κόσμο που δημιουργεί, ο συγγραφέας ενδιαφέρεται μάλλον περισσότερο για το δίπολο θύτη-θύματος παρουσιάζοντας μια έντονη επιβολή εξουσίας*». Μέχρι 16/1/2022.

Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, Πειραιώς 206, Ταύρος, 2103418550

Τρωίλος και Χρυσιίδα

Τέταρτη φορά Σαίξπηρ για τον **Αλέξανδρο Κοέν**, που φέτος αναμετρείται με ένα από τα λιγότερο γνωστά έργα του Βρετανού βάρδου. Με φόντο την Τροία κατά τον έβδομο χρόνο του πολυτραγουδισμένου πολέμου, ο γιος του Πριάμου, ο Τρωίλος, ερωτεύεται την κόρη του μάντη Κάλχα, τη Χρυσιίδα, η οποία σύντομα θα προδώσει την αγάπη του και θα προβληθεί ως ένα σύμβολο της απόλυτης σαρκικής απιστίας. Στην έκτη του συνεργασία με την **Αιμιλία Υψηλάντη**, ο σκηνοθέτης καθοδηγεί έναν ως επί τα πλείστον γυναικείο θίασο και μελετά ζητήματα όπως η θηλυκοποίηση της κοινωνίας, η κρίση των αξιών και η κατάρρευση των ιδανικών.

Θέατρο Αργώ, Ελευσινίων 15, Μεταξουργείο, 2105201684

Δον Ζουάν

Ο **Όμηρος Πουλάκης** φέρει επί σκηνής το κοφτερό πνεύμα του διάσημου ήρωα του Μολιέρου, που αμφισβητεί καθιερωμένους θεσμούς και κλονίζει την παραδοσιακή ηθική. Μαζί του, η **Μάνια Παπαδημητρίου** και η **Δανάη Παπουτσή** στην παράσταση που σκηνοθετεί ο **Αλέξανδρος Διαμαντής**, με όχημα τη μετάφραση του Παντελή Πρεβελάκη. Πρεμιέρα: 12/2021. Θέατρο Σημείο, Χαριλάου Τρικούπη 4, Καλλιθέα, 2109229579

Μανδραγόρας

Μια νέα και όμορφη γυναίκα με σύζυγο ηλικιωμένο και εύπιστο, ένας κορινθιακός που αποφασίζει να την κατακτήσει έχοντας παραστάτη του έναν δαιμόνιο υπηρέτη, ένας επιόρκος καθολικός ιερέας και μια αχαλίνωτη, ραδιούργα πεθερά είναι οι ήρωες της κωμωδίας του Νικο-

«Πάρτυ γενεθλίων»

«Οι μάγισσες του Σάλεμ»

λό Μακιαβέλι. Έργο γραμμένο το 1518, ανάμεσα στον «*Ηγεμόνα*» και στην «*Τέχνη του πολέμου*», με όπλο του τη σάτιρα, σπληνιτεύει την ανεντιμότητα της καθεστηκίας τάξης και την ηθική και την πολιτική κατάπτωση. Η **Ρέινα Εσκενάζυ** σκηνοθετεί έναν θίασο έμπειρων ερμηνευτών (**Άρης Λεμπεσόπουλος, Γιώργος Ψυχογιός, Νικορέστης Χανιωτάκης, Λουκία Πιστιόλα**). Έναρξη: 23/11. Αθναίς, Καστοριάς 34-36, Βοτανικός, 2103480099

Το Φιόρο του Λεβάντε

Ο **Κρατερός Κατσούλης**, ο **Γεράσιμος Γεννατάς**, η **Δανάη Λουκάκη** και η **Λήδα Πρωτοψάλτη** (στον ρόλο της γιαγιάς) θα συμπορευθούν θεατρικά με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς. Στην ηθογραφία του Γρηγορίου Ξενόπουλου, ο Νιόνιος Νιονιάκης, ένας καπνιστής Ζακυνθινός, αφήνει το νησί του για να πιάσει δουλειά στο σπίτι του συμπατριώτη του δικηγόρου Βάλδη στην πρωτεύουσα έως τη στιγμή που η νοσταλγία για το «Φιόρο του Λεβάντε» τον παρακινεί να πάρει την απόφαση της επιστροφής. Η σκηνοθετική προσέγγιση του **Γιώργου Βάλαρη** επιχειρεί να δώσει νέα πνοή στο έργο ως μουσική κωμωδία με αναφορές μέσω προβολών στον βωβό κινηματογράφο και ζωντανή υπόκρουση από μικρό μουσικό σχήμα. Η πρωτότυπη μουσική σύνθεση και τα τραγούδια είναι του **Φοίβου Δεληγοριά** και τα κοστούμια της Ντένης Βαχλιώτη. Πρεμιέρα: 20/01/2022. Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο «*Μαρία Κάλλας*» (Πρώην ΕΛΣ), Ακαδημίας 59-61, 2103642540

Μακμπεθ

Μπορεί ο διάβολος να λείπει την αλήθεια; Έργο πολιτικό και βαθιά υπαρξιακό, το διάσημο σαιξπηρικό δράμα σκιαγραφεί μοναδικά την πολύπλοκη και αμφίσημη σχέση του ανθρώπου με τον χρόνο, τη φιλοδοξία και την ηθική. Ανεβαίνει από την ομάδα **Νοσταλγία**, με την **Τώνια Ράλλη** να σκηνοθετεί τους Αχιλλέα Βατρικά, Γιώργο Κισσανδράκη / Ηλία Καρακωνσταντάκη, Ίριδα Μάρα, Γιώργο Σίμωνα και Γιώργο Φριντζήλα, και τη μετάφραση του Δημήτρη Δημητριάδη να δίνει τον τόνο. Έως 21/11. *Rabbithole*, Γερμανικού 20, Μεταξουργείο, 210 5249903

Δεν μπορώ να φανταστώ το αύριο

Μια γυναίκα κι ένας άντρας. Όταν εκείνη (**Δάφνη Σκρουμπέλου**), αδυνατώντας να διαχειριστεί τη δραματική αλλαγή που έχει επέλθει στη ζωή της, αποφασίζει να σπάσει τη ρουτίνα των καθημερινών συναντήσεών τους, εκείνος (**Θωμάς Βούλγαρης**) αντιδρά, κι ένα παιχνίδι αρχίζει όπου οι ρόλοι «νικητή» και «ηττημένου» εναλλάσσονται με αβέβαιο αποτέλεσμα. Το όψιμο μονόπρακτο του Τενεσί Ουίλιαμς, που σκηνοθετεί ο **Γιάννης Νταλιάνης**, προσεγγίζει τα προσφιλή στον σπουδαίο συγγραφέα θέματα, της εξάρτησης, της μοναξιάς και της απώλειας. Μέχρι 26/11. Θέατρο Φούρνος, Μαυρομικάλη 168, Νεάπολη Εξαρχείων, 2106460748

Αντιγόνη

Μετά το επιτυχημένο «*Ρίτερ, Ντένε, Βος*», η **Μαρία Πρωτόπαππα** προσεγγίζει ένα από τα κορυφαία κείμενα της σύγχρονης δραματογραφίας σχετικά με την εξουσία. Η «*Αντιγόνη*» του Ανούιγ συνιστά μια μεταφορά για τον άνθρωπο, ως μονάδα, και τον αγώνα του απέναντι σε ένα παντοδύναμο και αυταρχικό κράτος. Ένα έργο του 1942 που παραμένει επίκαιρο σε μια εποχή κατά την οποία «ο άνθρωπος, καθηλωμένος τεχνολογικά και πολιτικά, ενώ απολαμβάνει τον δημόσιο λόγο, τον στερείται, όπως στερείται δημοκρατίας και ελέγχου του εαυτού και του βίου του». Στη διανομή απαντούμε τους **Χρήστο Στέργιογλου, Γιάννη Τσορτέκη** και **Κίττυ Παϊταζόγλου**. Τα κοστούμια υπογράφει η Εύα Νάθενα, τα σκηνικά ο Σάκης Μπιρμπίλης και τη μουσική ο Λόλεκ. Πρεμιέρα: 4/2/2022. Θέατρο Τέχνης - Υπόγειο, Πεσμαζόγλου 5, 2103222760 ●

ΣΥΜΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥ ΜΥΑΛΟ ΤΟΥ ALEXANDER GRIBOYEDOV

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΣΤΑΘΗΣ
ΛΙΒΑΘΙΝΟΣ

ΑΠΟ
6.11.2021

ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ
ΟΔΟΥ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΕΛΣΑ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΑΜΗΣ
ΚΙΝΗΣΗ
ΠΑΡΗΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ

ΦΩΤΙΣΜΟΙ
ΑΛΕΚΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ
ΕΜΙΛΥ ΛΟΥΙΖΟΥ
ΣΟΦΙΑ ΠΑΛΑΤΗ
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-
ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΕΜΙΛΥ ΚΟΥΚΟΥΤΣΑΚΗ

ΠΑΙΖΟΥΝ (ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΑ)
ΤΖΩΡΤΖΙΝΑ ΔΑΛΙΑΝΗ
ΘΕΜΗΣ ΘΕΟΧΑΡΟΓΛΟΥ
ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΟΥΡΚΑΚΗ
ΝΕΣΤΟΡ ΚΟΥΪΔΑΣ
ΜΑΡΙΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΡΗΣ ΛΕΟΝΤΙΟΣ
ΝΕΦΕΛΗ ΜΑΙΣΤΡΑΛΗ

ΛΙΛΥ ΜΕΛΕΜΕ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΗΛΙΑΡΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
ΓΙΑΜΑΖ ΧΟΥΣΜΕΝ

Οι ευτυχισμένοι άνθρωποι χρόνο θα υπολογίζουν;

Η θεατρική σεζόν στο «Από Μηχανής» Θέατρο

6+1 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΣ

Το «Από Μηχανής» θέατρο είναι **covid free** και κατά την είσοδο των θεατών θα γίνεται έλεγχος του πιστοποιητικού εμβολιασμού ή νόσησης.

Η χρήση προστατευτικής μάσκας είναι υποχρεωτική σε όλους τους χώρους του θεάτρου και κατά τη διάρκεια της παράστασης.

Απο Μηχανής Θέατρο, Ακαδήμου 13,
Μεταξουργείο, 2105232097, www.amtheater.gr

ΣΛΟΥΘ

132

Το κορυφαίο ψυχολογικό θρίλερ του Άντονι Σάφερ «ΣΛΟΥΘ», που παίχτηκε για περισσότερες από 2.300 παραστάσεις στο West End του Λονδίνου και περίπου 2.000 στο Broadway, ανεβαίνει στην Κάτω Σκηνή του «Από Μηχανής» Θέατρου από την Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, σε σκηνοθεσία Σωτήρη Χατζάκη. Στο έργο η σύγκρουση δύο ανδρών με επίκεντρο μια γυναίκα μετατρέπεται τη σκηνή σε ένα πεδίο «μάχης» μεταξύ του απατημένου συζύγου και του εραστή της γυναίκας του ο οποίος διεκδικεί να την παντρευτεί. Με γενναίες δόσεις φλεγματικού χιούμορ και την ατμόσφαιρα ενός στιβαρού αστυνομικού έργου, το συναρπαστικό θεατρικό του Άντονι Σάφερ εξελίσσεται σε ένα συμφωνημένο μεταξύ των ηρώων «παιχνίδι» όπου όλα επιτρέπονται: οι ρόλοι εναλλάσσονται, η πραγματικότητα θολώνει, η μεταμόρφωση αντανάκλα την αλήθεια.

● **Παίζουν:** Σωτήρης Χατζάκης, Δημήτρης Μυλωνάς.

Έναρξη: 18 Νοεμβρίου 2021. Κάθε Τετάρτη στις 18.00, Πέμπτη και Σάββατο στις 21.00, Κυριακή στις 17.00. Προπώληση στο niva.gr

ΘΕΑΤΡΟ

Λείπεις...

135

Ο νέος, συγκλονιστικός θεατρικός μονόλογος του Βασίλη Ρίσβα παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο κοινό, στην Κάτω Σκηνή του «Από Μηχανής» Θέατρου, σε σκηνοθεσία Μπέσους Μάλφα και ερμηνεία Ράνιας Παπαδάκου. Η Ελπίδα. Γυναίκα χωρίς ηλικία. Γυναίκα με όλες τις ηλικίες να σημαδεύουν το βλέμμα της και το κορμί της. Μικρό κορίτσι, έφηβη, ενήλικη. Με ένα παρόν στοιχειωμένο από παρελθόντα χρόνο. Η Ελπίδα δεν έχει καταγωγή, δεν έχει εθνικότητα. Είναι από εκείνα τα πλάσματα που νιώθουν τη ζωή ως βαρύ φορτίο. Είναι εκείνα τα πλάσματα που τα «πιάνει» η περιφερειακή μας όραση φευγαλέα, καθώς αποτραβιούνται στη σκιά. Που τα προσπερνάμε όταν βρεθούν τυχαία στον δρόμο μας και ποτέ δεν τα κοιτάμε στα μάτια. Που αδιαφορούμε για την ύπαρξή τους και που μόνο όταν πρωταγωνιστήσουν στα δελτία ειδήσεων και στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων διεκδικούν με επιτυχία την προσοχή μας. Μια παράσταση τρυφερή, συγκινητική, με χιούμορ, που θα συγκινήσει! Σε παραγωγή του «Από Μηχανής» Θέατρου.

● **Πρεμιέρα**
Δευτέρα 15 Νοεμβρίου. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21.00. Προπώληση στο niva.gr

Homos, στην Ελλάδα όλοι

Η ερωτική κωμωδία του Τζόρνταν Σίβει, σε σκηνοθεσία Αντώνη Γαλέου, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα στο «Από Μηχανής» Θέατρο, με πρεμιέρα στις 29 Νοεμβρίου. Το πολυβραβευμένο έργο του Jordan Seavey μιλάει για τις προσπάθειες δύο ανδρών, ενός Έλληνα και ενός μετανάστη δεύτερης γενιάς, να γνωριστούν και να αγαπηθούν σε μια περίοδο έξι ετών, από το 2006 μέχρι το 2011, μια ανάσα πριν από την κατάρρευση της οικονομίας. Ένα αδυσώπητο, υπερτολμηρό και συνάμα τρυφερό, ξεκαρδιστικό έργο με σύγχρονο χιούμορ και τρόπο αφήγησης, ανατομία των στιγμών που ενώνουν δύο ανθρώπους – των ιδίων στιγμών που τους χωρίζουν. Η παράσταση, μιλώντας για ένα ομοφυλοφιλικό ειδύλλιο σε όλα του τα σκαμπανεβάσματα, ξεπερνάει τα φύλα και τις φυλές, και ανατέμνει τον έρωτα στο τώρα όπως καμία άλλη. Με έναν πολυπολιτισμικό θίασο ηθοποιών, σε παραγωγή του «Από Μηχανής» Θέατρου, στην Πάνω Σκηνή.

136

● **Παίζουν:** Γιώργος Νούσης, Φαίδων Φαρίντ, Κωνσταντίνος Χειλάς, Δανάη Ομορεγκιέ. Έναρξη Δευτέρα 29 Νοεμβρίου και κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21.00. Προπώληση στο niva.gr

Μάκμπεθ

ο κύκλος του σΤΑΙΜΑτος 133

Η ανατρεπτική παράσταση «Μάκμπεθ - ο κύκλος του σΤΑΙΜΑτος», αποτελεί μια διασκευή πάνω στον Μάκμπεθ του Ουίλιαμ Σαίξπηρ για 3 πρόσωπα, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Μυλωνά και πρωτότυπη μετάφραση Γιάννη Νταλιάνη. Στο έργο ο Μάκμπεθ, στρατηγός του Σκωτσέζου Βασιλιά Ντάνκαν, επιστρέφει από τον πόλεμο νικητής και με δίψα για εξουσία. Η υποκίνηση της γυναίκας του Λαίδης Μάκμπεθ, καθώς και η Προφητεία των τριών Μαγισσών που τον διαβεβαιώνουν ότι είναι γραφτό να γίνει Βασιλιάς, τον εξωθούν σε μία σειρά από αποτρόπαια εγκλήματα με πρώτο τη δολοφονία του ίδιου του Βασιλιά Ντάνκαν και την κατάληψη του θρόνου. Μια παράσταση που κινείται ανάμεσα στο θέατρο και την πειραματική performance, σύγχρονη, αισθητικά αιχμηρή, απαιτητική για τους ερμηνευτές, η οποία στόχο έχει να προσφέρει μια εναλλακτική εμπειρία ψυχαγωγίας κι ανάγνωσης του κλασικού έργου. Μια παραγωγή του «Από Μηχανής» Θεάτρου, στην Κάτω Σκηνή.

Παίζουν: Γιάννης Νταλιάνης, Θανάσης Βλαβιανός, Άννα Ελεφάντη, Δημήτρης Μπούρας.

Έναρξη: Σάββατο 20 Νοεμβρίου. Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή στις 21.00, Σάββατο 18.00, Κυριακή 20.00. Προπώληση στο viva.gr

Η κληρονομιά

134

Η κωμωδία του Πιερ ντε Μαριβώ, σε μετάφραση Ανδρέα Στάικου και σκηνοθεσία Γιάννη Νταλιάνη, επανέρχεται στο «Από Μηχανής» Θέατρο, στην Πάνω Σκηνή, για δεύτερη χρονιά. Η «Κληρονομιά» αποτελεί ένα ισχυρό crash test του έρωτα: Σε μια εποχή μεγάλης οικονομικής και πολιτικής κρίσης όπως αυτή που περνούσε η Γαλλία στα μέσα του 18ου αιώνα (που οδήγησε τελικά στη Γαλλική Επανάσταση) και ενώ το τραπεζικό σύστημα είχε καταρρεύσει, δεν είναι τόσο απλό να θυσιάσει κανείς 200 χιλιάδες φράγκα προκειμένου να διατηρήσει εντελώς ακηλιδωτο τον έρωτά του! Η παράσταση είναι μια παραγωγή της ομάδας Zero Gravity, που επικροηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού. «Η παράσταση, καθώς επιστρέφει στον εσωτερικό χώρο, θα εξελιχθεί αναδεικνύοντας μια ατμόσφαιρα μηχανορραφίας και εσωτερικών συγκρούσεων, παράλληλα με τις κωμικές ανατροπές και τους απολαυστικούς συνδυασμούς των «ερωτευμένων κληρονόμων» του έργου...», αναφέρει ο Γιάννης Νταλιάνης.

Παίζουν: Μαριλίτα Λαμπροπούλου, Νίκος Νίκας, Γιάννης Σοφολόγης, Παρή Τρίκα, Μπίλιω Μαρνέλη, Πύργος Κορομπίλης. Κάθε Παρασκευή και Σάββατο 21.00, Κυριακή στις 20.00. Προπώληση στο viva.gr

Όπου κι αν πας να μη χαθείς

137

Βασισμένη στο ομότιτλο μυθιστόρημα του Νίκου Σκορίνη, η παράσταση «Όπου κι αν πας να μη χαθείς», σε σκηνοθεσία Δημήτρη Μυλωνά, παρουσιάζεται από την Τετάρτη 8 Δεκεμβρίου στην Πάνω Σκηνή του «Από Μηχανής» Θεάτρου. Το συγκλονιστικό αυτό μυθιστόρημα γίνεται η αφετηρία για τη δημιουργία ενός πρωτότυπου θεατρικού κειμένου γεννημένου μέσα από τη διαδικασία των προβών λειτουργώντας ως ένα σύγχρονο «έπος», μια σύγχρονη Οδύσσεια στην οποία ξετυλίγεται η Ιστορία της νεότερης Ελλάδας από τη δεκαετία του 1950 έως και τις μέρες μας και μαζί η ξενιτιά, η δικτατορία, τα κινήματα, η μεταπολίτευση, η πτώση του ανατολικού μπλοκ κ.ά. Η περιπλάνηση του κεντρικού ήρωα Ορέστη στους τόπους της Ιστορίας γίνεται ένα ταξίδι με προορισμό την προσωπική του «Ιθάκη» αλλά ταυτόχρονα αντανακλά την προσδοκία και τη ματαίωση μιας ολόκληρης εποχής. Μια παραγωγή της Εταιρείας Θεάτρου Εν Δράσει, που επικροηγείται από το ΥΠΠΟΑ.

Παίζουν: Δημήτρης Λιακόπουλος, Κωνσταντίνος Κλαψινού, Μαρούσκα Παναγιωτοπούλου, Τόνια Μαραγκά, Δημήτρης Μπούρας, Κώστας Κουτρούλης.

Έναρξη: 8 Δεκεμβρίου 2021. Κάθε Τετάρτη στις 18.00, Πέμπτη και Σάββατο στις 21.00, Κυριακή στις 17.00. Προπώληση στο viva.gr

Cavewoman

138

Ο ξεκαρδιστικός μονόλογος της Έμμα Πίρσον, σε παραγωγή του «Από Μηχανής» Θεάτρου, παρουσιάζεται στο Γυάλινο Μουσικό Θέατρο, με την Κατερίνα Ζαρίφη στον ρόλο της Cavewoman. Ένας απολαυστικός μονόλογος με στοιχεία stand-up comedy, ο οποίος με καταγιστικό χιούμορ, αδυσώπητες ατάκες αλλά συνάμα τρυφερότητα και μελαγχολία σαρκάζει τα κουσούρια και τις ιδιαιτερότητες στη συνύπαρξη αντρών και γυναικών και μας υπενθυμίζει ότι πολλές φορές όσα μας ξεχωρίζουν από το άλλο φύλο είναι τελικά κι εκείνα που μας συμπληρώνουν! Σε μετάφραση Αντώνη Γαλέου και σκηνοθεσία Δημήτρη Μυλωνά.

Έναρξη: 30 Νοεμβρίου 2021. Κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 19.00. Προπώληση στο viva.gr. Γυάλινο Μουσικό Θέατρο - Κεντρική Σκηνή, Λεωφόρος Συγγρού 143, Νέα Σμύρνη, 2109315600, 2109316101-4, 2105232097 (Το Γυάλινο Μουσικό Θέατρο μέχρι νεωτέρας θα λειτουργήσει αμιγώς ως χώρος υποδοχής πολιτών που έχουν εμβολιαστεί πλήρως ή έχουν νοσήσει εντός του τελευταίου εξαμήνου)

Ντίνο Ψυχογιέ, τι είναι το «Knock»;

© DIMITRA GKIOUMA

Το έργο εκτυλίσσεται σε μια μικρή θεατρική σκηνή όπου ο θίασος συναντιέται για μια πρόβα. Στην πορεία ανακαλύπτουν πως κάτι περίεργο συμβαίνει με το θέατρο και αυτό αρχίζει να δημιουργεί εντάσεις. Η πλοκή επικεντρώνεται στην σκηνοθεσία και τη σχέση της με τους ηθοποιούς, το έργο που ανεβάζει αλλά και την ταυτότητα της ως καλλιτέχνη, ως γυναίκα και άνθρωπο.

Οι χαρακτήρες είναι πολύ κοντά μας. Νέοι που ζουν στο σήμερα και κάνουν τέχνη με τους όρους που γνωρίζουμε οι περισσότεροι στο θέατρο. Η υπόθεση μας δίνει την ευκαιρία να συστήσουμε και την διαδικασία της θεατρικής πρόβας στο ευρύ κοινό.

Με την Μέγκαν Τζένκινς γνωριστήκαμε στο Λονδίνο το 2017 και συνεργαστήκαμε σε δύο παραγωγές.

Πρόκειται για μια πανέξυπνη συγγραφέα αλλά και ηθοποιό/σκηνοθέτη, που γράφει με ευθύτητα και ειλικρίνεια και δουλεύει κυρίως ανεξάρτητες παραγωγές με ομάδες. Μια κοινή μας φίλη μου είπε πως θα λατρέψω το καινούργιο έργο της, όπως και έγινε. Σχεδόν αμέσως ζήτησα την άδειά της να το μεταφράσω και να δω αν θα μπορούσα να το ανεβάσω στην Αθήνα.

Έχω μια αδυναμία στα σύγχρονα έργα γιατί νιώθω ότι δεν τους δίνονται πολλές ευκαιρίες. Πρέπει να παλέψουν με κλασικά μεγαθήρια του δράματος και να βγουν νικητές σε έναν κόσμο που λατρεύει το παρελθόν. Το συγκεκριμένο έχει μια αμεσότητα και ανθρώπινη πλοκή που διαταράσσεται, όμως, από μια ασυνήθιστη συνθήκη. Είναι ένα ψυχολογικό θρίλερ με αρκετές δόσεις κλασικού «μαύρου» βρετανικού χιούμορ και χαρακτήρες καθημερινούς και οικείους. Αυτά με κέρδισαν. Ήθελα να δοκιμάσω κάτι φρέσκο, καινούριο και κάπως ανατρεπτικό.

Το «Knock» ισορροπεί στα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας με άξονα τη θεατρική σκηνή, έναν χώρο-κράμα στον οποίο αναμινύεται η αλήθεια με το ψέμα. Ζητώντας από η-

θοποιούς σε ένα θέατρο να παριστάνουν πως είναι ηθοποιοί που όντως βρίσκονται σε ένα θέατρο αλλά προβάουν ένα άλλο έργο από αυτό που προβάει εκείνη την στιγμή μαζί τους δημιουργούνται πολύ ενδιαφέρουσες καταστάσεις και απαιτείται μια πολυεπίπεδη προσέγγιση. Άρα η απόσταση ανάμεσα στη δική μας πρόβα και στην πρόβα των χαρακτήρων του έργου είναι σχεδόν μηδενική. Το θέατρο είναι μέρος της πραγματικότητας, όλοι όσοι το κάνουν είναι πραγματικοί άνθρωποι, η πρόβα είναι μια εντελώς πραγματική διαδικασία. Η μαγεία βρίσκεται στην πανάρχαια σύμβαση που κάνει το κοινό με τους ηθοποιούς, στην σκληρή δουλειά των συντελεστών και στις ιστορίες που μας σπρώχνουν να θέλουμε να τις πούμε. Δεν υπάρχει θέατρο που η πραγματικότητα και η σκηνή δεν είναι διαρκώς σε συνάντηση και σε διάλογο.

Αποφάσισα από πολύ μικρός να γίνω ηθοποιός καθώς η εποχή μας μου φαινόταν πολύ βαρετή. Έτσι, θα είχα την ευκαιρία να γνωρίσω άλλους κόσμους και ανθρώπους και να τους δώσω σάρκα και οστά. Στην πορεία έβρισκα όλο και περισσότερους λόγους να μένω στο θέατρο. Είχα εξαιρετικούς δασκάλους, φίλους και συναδέλφους που πορευτήκαμε παρέα και ό,τι δουλειά έκανα την απολάμβανα. Νομίζω πως οι σημαντικότεροι είναι η πληθώρα των πραγμάτων με τα οποία πρέπει να ασχοληθείς, αλλά πάνω από όλα η δύναμη της ομάδας που μαζεύεται γύρω από ένα έργο και το ζωντανεύει λειτουργώντας αρμονικά και συνδυαστικά. Σε όποια δουλειά και αν βρέθηκα στο θέατρο, αυτό που μου μένει πάντα είναι οι άνθρωποι.

Δεν είμαι σίγουρος για πολλά πράγματα, άρα και για την ιδανική μου ταυτότητα. Ξέρω πως μου αρέσει το θέατρο, ως ηθοποιός αλλά τώρα περισσότερο ως σκηνοθέτης. Η μουσική πάντα ήταν κομμάτι της ζωής μου. Είχα μπάντα στο σχολείο, έκανα μιούζικαλ στο θέατρο, έγραφα μουσική για το θέατρο, έμαθα να παίζω όργανα και φέτος έβγαλα σε συνεργασία με τον Βασίλη Μάλαμα ένα τραγούδι για πρώτη φορά. Επιφυλάσσομαι σύντομα να κυκλοφορήσουν και άλλα. Ο κινηματογράφος έχει μεγάλη δύναμη πάνω μου και, από τις λίγες ταινίες στις οποίες μπόρεσα να συμμετάσχω ως ηθοποιός ή βοηθός, μου κέντρισε το ενδιαφέρον και σε αυτό το μέσο η δουλειά του σκηνοθέτη. Είναι, πάντως, κάτι που αντιμετωπίζω μάλλον με δέος.

Γιατί να δει κάποιος το «Knock»; Για να θαυμάσει ένα φρέσκο, ιδιαίτερο κείμενο αλλά και για τους εξαιρετικούς ηθοποιούς (Αυλιόνα Λυρά, Δημήτρης Δρόσος, Ιωάννα Καλλιτσάντη). Το έργο, πέραν της πρωτοεπίπεδης πλοκής της πρόβας που δεν πάει καλά, προσπαθεί ταυτόχρονα να θίξει ζητήματα όπως η ψυχική υγεία, η σχέση μεταξύ των δύο φύλων αλλά και των συντελεστών μιας παράστασης.

Ο 37χρονος σκηνοθέτης και ηθοποιός μάς συστήνει το έργο της Μέγκαν Τζένκινς, που ανεβάζει στο θέατρο Φούρνος, αλλά και την προσωπική του καλλιτεχνική διαδρομή

Από την ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

139

Θέατρο Φούρνος,
Μαυρομυιάλη 168,
Νεάπολη Εξαρχείων,
2106460748.
Παραστάσεις: 15/11-
14/12, κάθε Δευτ. & Τρ.
στις 21:00

ΘΕΑΤΡΟ ΦΟΥΡΝΟΣ

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

yamamay.com

Η σειρά **Sculpt Zero** της **Yamamay** προστατεύει το περιβάλλον

▶ Η σειρά εσωρούχων **Sculpt** της **Yamamay** είναι φτιαγμένη με το πατενταρισμένο ύφασμα Sensitive® Sculpt, από την EUROJERSEY, που προσφέρεται για ακατέργαστη κοπή, επιτρέποντας έτσι τη μείωση της παραγωγής αποβλήτων λόγω της ευέλικτης και πολλαπλής χρήσης του. Παράλληλα, η Yamamay μείωσε το αποτύπωμα άνθρακα του προϊόντος και για να αντισταθμίσει τις εκπομπές που παράγονται από τη γραμμή Sculpt,

υποστήριξε ένα έργο ανάπτυξης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στη Σρι Λάνκα – εκεί που γίνεται η παραγωγή της σειράς. Έτσι, το Sculpt Zero έγινε το πρώτο body εσώρουχο της Yamamay που αναγγέλλει ελάχιστες περιβαλλοντικές επιπτώσεις και αντισταθμίζει τις εκπομπές CO₂. Στη φθινοπωρινή συλλογή προστέθηκαν ένα σουτιέν με μπανέλα και διαφοροποιημένα cups, ένα κορμάκι και ένα ψηλόμεσο σλιπ.

Look

KALOGIROU
Δερμάτινη UGG παντόφλα €130

TED BAKER
Γυναικείο πουκάμισο €175

SOPHIA ENJOY THINKING
USB καλώδιο φορτιστή €19,90

YAMAMAY
Εσώρουκα με λεοπάρ τύπωμα

GUESS
Μπλούζα με τρουακάρ μανίκι

MINAS
Pendant Scorpio από ασήμι €270

MI-RŌ
Φόρεμα από συνθετικό δέρμα €378

REMIXSHOP.COM
Φούτερ Diesel

KORRES
Lip balm με άγριο τριαντάφυλλο

SMASH BOX
Κραγιόν από τη σειρά The Suicide Squad €28

LOUIS VUITTON
Δερμάτινη τσάντα

ADIDAS
Αθλητικό σετ για κορίτσια, κολάν και φούτερ €28

CALZEDONIA
Κοντές κάλτσες €3,95/ζευγάρι

ZOUMBOULAKIS GALLERIES
Διακοσμητικός πλαστικός σκύλος €55

CONVERSE
Sneaker με chunky σόλα €119,90

«Animal print μόνο η Ασημίνα είχε τολμήσει να βάλει»
Λεωνίδας Κουτσόπουλος στο Master Chef 5

GLAMAZON

Στα μωρά που γεννήθηκαν

Τα μωρά της πανδημίας και οι γονείς τους

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

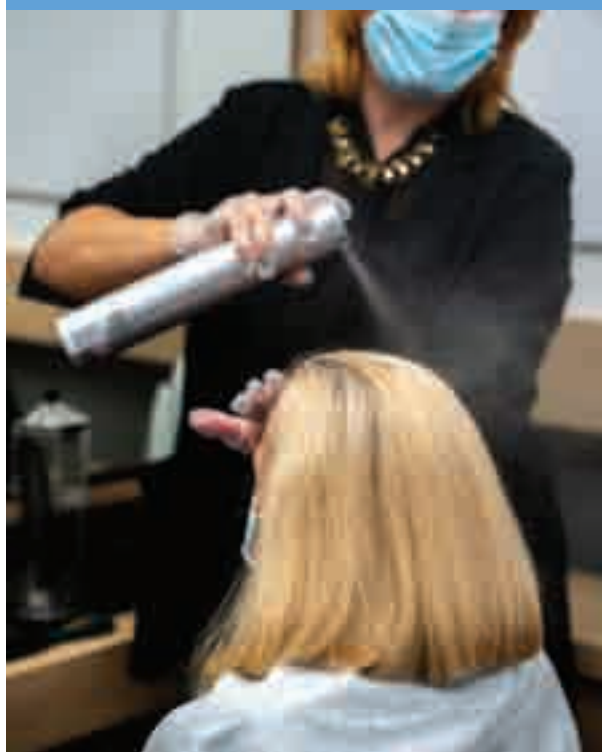
Ένα γλυκό άρωμα σαν δέκα μαλακτικά πλυντηρίου. Ζυμάρι μοσχομυριστό που κλαίει, πεινάει, χαμογελάει. Τα μωρά της καραντίνας δεν είναι ένα και δύο, είναι κάμποσα. Οι συνθήκες πρωτόγνωρες, αγχωτικές, δύσκολες, γεμάτες πανικό, φόβο. Η ώρα της αλήθειας έρχεται όταν τα ζευγάρια μένουν μόνα ή αναγκάζονται να ζουν μαζί είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο. Το τεστ είναι δύσκολο και δυσκολότερο όταν τα τετραγωνικά είναι λίγα και μέσα σε αυτά, ένα και δύο παιδιά, και πρέπει και να δουλέψεις. Ή θα αγαπηθείς, ή θα συμβιβαστείς, ή θα σιχαθείς, ή θα ζοριστείς και θα πάρεις τις αποφάσεις σου. Στο πολύ στενό συγγενικό και φιλικό περιβάλλον ξέρω αμέσως αμέσως δύο ζευγάρια που μεγάλωσαν την οικογένειά τους. Τα δύο παιδιά έγιναν τρία, και να τους ζήσουν. Γεννιούνται και ανάγκες, δεν λέω. Δεν υπάρχει πια το χωριό που θα μεγαλώσει το παιδί. Αν γίνονταν όλα με ραβδί μαγικό, το σπίτι θα αποκτούσε κι άλλο δωμάτιο, το αυτοκίνητο θα ανέβαινε κατηγορία και ο μισθός θα αποκτούσε κι άλλα μηδενικά.

Ανεκτίμητα τα μικρά δακτυλάκια, η μυτούλα. Ένα από τα κακά με τα μωρά της πανδημίας είναι ότι δεν μπορείς να τα επισκεφτείς, τουλάχιστον όπως γινόταν παλιά. Στο μαιευτήριο. Και είχες την ευκαιρία να χαμογελάσεις με τα μπαλόνια και τις γλάστρες και τα αρκουδάκια γκοτζίλα. Τώρα μόνο ο σύζυγος επιτρέπεται ή και κάποιος γονιός. Τα μωρά της πανδημίας, όσα γεννήθηκαν στη δεύτερη σεζόν και όχι στην πρώτη, τα βλέπεις μέσα από φωτογραφία. Της πρώτης σεζόν βαφτίστηκαν ήδη.

Είναι σπουδαίο να νιώθεις ερωτευμένος όταν διαταράσσονται οι ισορροπίες. Ο εγκλεισμός δεν είναι συναρπαστικός. Είναι προφανές ότι έτσι εκφράζεις την επιθυμία για ζωή, υπάρχουν άλλωστε πολύ τρόποι, και προσαρμόζεσαι στα δεδομένα. Οι αβεβαιότητες υπάρχουν και θα υπάρχουν, για την υγεία, την οικονομική κατάσταση, το μέλλον. Είναι αδύνατον πλέον να σχεδιάζεις το μέλλον. Πολύ περισσότερο να κάνεις οικογενειακό προγραμματισμό.

Οι γεννήσεις στην Ελλάδα έπεσαν κατά 6,5%. Συγκεκριμένα, το Ιανουάριο του 2021 είχαμε 7.049 νέες γεννήσεις έναντι του αντίστοιχου μήνα του 2020 που ήταν 7.778.

Η Φινλανδία και η Ολλανδία –εν μέσω πανδημίας– αντέστρεψαν τις επί χρόνια αρνητικές δημογραφικές τάσεις τους, εμφανίζοντας μικρές αυξήσεις γεννήσεων κατά τον πρώτο μήνα του 2021. Πάντως, εγώ γύρω μου, μάλλον κατά σύμπτωση, βλέπω καρότσια με μωρά. Στην υγεία των μωρών της πανδημίας και όλων των μωρών, γενικώς και ειδικώς.

Το πρώτο «Κοινωνικό Κομμωτήριο» για ανθρώπους που έχουν ανάγκη

Μια πρωτοβουλία του Δήμου Αθηναίων και του Κ.Υ.Α.Δ.Α. με την ευγενική χορηγία του Κλάδου Επαγγελματικών Προϊόντων της L'Oréal Hellas (L'Oréal Professional Products), που θα προσφέρει σε 25.000 ωφελούμενους το δώρο της ομορφιάς και της φροντίδας.

Της ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΜΟΥΖΑΚΙΤΗ

Τα μάτια του κύριου Λουκά με κοιτούν με ανυπομονησία λίγο πριν μπει στο «Κοινωνικό Κομμωτήριο» του Δήμου Αθηναίων, που εγκαινιάστηκε μόλις, στην οδό Δομοκού 2 & Φιλαδέλφειας. Στον χώρο μιας παλιάς αποθήκης, ο Δήμος Αθηναίων και το Κ.Υ.Α.Δ.Α. με την ευγενική χορηγία της L'Oréal Professional Products, δημιούργησαν ένα όμορφο και σύγχρονο εξοπλισμένο κομμωτήριο, όπου θα προσφέρεται δωρεάν λούσιμο, κούρεμα και ξύρισμα σε πάνω από 25.000 συμπολίτες μας που έχουν ανάγκη.

Ο κύριος Λουκάς είναι ένας από τους πρώτους ωφελούμενους που έσπευσαν στο «Κοινωνικό Κομμωτήριο», απέναντι από τον Σταθμό Λαρίσης. Μακροχρόνια άνεργος, ζούσε μέχρι πρότινος με τη μητέρα του, μας περιγράφει τις δύσκολες συνθήκες που αντιμετωπίζει στη ζωή του και εκφράζει την ευγνωμοσύνη του, καθώς ο Δήμος Αθηναίων με τις κοινωνικές του δράσεις έχει κατορθώσει να ελαφρύνει το φορτίο του.

«Το χρειαζόμασταν αυτό, μας έλειπε. Νιώθω ευγνώμων. Είναι πολύ καλή ιδέα για να βοηθηθούν οι άνεργοι και οι άποροι, διότι αυτή τη στιγμή το κούρεμα μπορεί να κοστίζει 20 ευρώ», εξηγεί ο κύριος Λουκάς πριν μπει στον χώρο του κομμωτηρίου. Εκεί, τον υποδέχεται ομάδα εθελοντών, ανάμεσά τους και ο **Αναστάσιος Σταυρόπουλος**, γνωστός και ως **Anber**, που τα τελευταία χρόνια προσφέρει σημαντικό κοινωνικό έργο.

Η πρωτοβουλία αυτή έγινε πραγματικότητα με την ευγενική χορηγία της **L'Oréal Professional Products**, η οποία, εκτός από την κατασκευή και τον εξοπλισμό του κομμωτηρίου, θα παράσχει και τα προϊόντα φροντίδας. Η υπέροχη αυτή πρωτοβουλία φιλοδοξεί να συμβάλει στην ενίσχυση της ψυχολογίας των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην καθημερινότητά τους, μέσα από τη φροντίδα των έμπειρων επαγγελματιών, που θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους εθελοντικά.

Με τη δημιουργία του «Κοινωνικού Κομμωτηρίου» ολοκληρώνεται ένα δίκτυο υπηρεσιών που παρέχει ο **Δήμος Αθηναίων** σε όλους τους δημότες που χρειάζονται στήριξη. Ο **Δήμαρχος Αθηναίων Κώστας Μπακογιάννης** τόνισε στην ομιλία του πως «Ο Κόμβος Αλληλοβοήθειας Πολιτών είναι μια δομή μέσα από την οποία φροντίζουμε με τον απαιτούμενο σεβασμό να προσφέρουμε σε άστεγους, αλλά και σε άτομα και οικογένειες που έχουν ανάγκη όλα τα απαραίτητα αγαθά και τις υπηρεσίες για την αξιοπρεπή διαβίωσή τους».

Η γενική διευθύντρια του Κλάδου Επαγγελματικών Προϊόντων της L'Oréal Hellas, **Μαρία Κοράλη**, συγκινημένη λέει χαρακτηριστικά: «Οι άνθρωποι, οι οποίοι προσφεύγουν στο Κ.Υ.Α.Δ.Α. έχουν πλέον τον χώρο και τη δυνατότητα να φροντίσουν τον εαυτό τους, όπως ακριβώς επιθυμούν. Το μεγάλο στοίχημα, αυτό που πιστεύουμε ότι έχει κερδηθεί ήδη, από τις πρώτες ενδείξεις που είχαμε σήμερα, είναι ότι θα το αγκαλιάσει ο κομμωτικός κλάδος, προσφέροντας δωρεάν τον χρόνο του σε γυναίκες, παιδιά, άντρες, όλων των ηλικιών. Είμαστε σίγουροι ότι αυτή η πρωτοβουλία θα πάει καλά γιατί η ανάγκη που υπάρχει και πολύ μεγάλη η καρδιά των κομμωτών εθελοντών».

Μέσα από την πλατφόρμα του **Κ.Υ.Α.Δ.Α.**, όσοι κομμωτές επιθυμούν μπορούν να δηλώσουν εθελοντικά τη διαθεσιμότητά τους και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στους ανθρώπους που τις έχουν ανάγκη. Με αυτό τον τρόπο συμβάλλουν στη διαδικασία της κοινωνικής επανένταξης των πολιτών που οι συνθήκες διαβίωσής τους είναι δύσκολες. Επιδίδουν να μοιράσουν χαμόγελα και αυτοπεποίθηση μέσα από την τέχνη τους, προσφέροντας ένα περιποιημένο κούρεμα.

Οι κομμωτές μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή στην παρακάτω πλατφόρμα: kyada-athens.gr/social-hair-salon

PANTEBOY

ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μετά την παράσταση πεινάς, διψάς και θέλεις κουβέντα. Να πεις πώς σου φάνηκε η παράσταση, να μοιραστείς τα συναισθήματά σου, να σχολιάσεις ηθοποιούς και σκηνοθεσία. Μην ανησυχείς... με το που βγεις από την αίθουσα, κάποιο όμορφο στέκι σε περιμένει ανοιχτό.

Ραντεβού εκεί!

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

TIRBOUSON

Η ρομαντική γωνιά του Κεραμεικού

Σε αυτό το παλιό μηχανουργείο που μετατράπηκε σε εστιατόριο, το αστικό γκρι συναντά το φωτεινό κίτρινο σε έναν χώρο με καλλιτεχνική αύρα και ξεχωριστές γεύσεις. Ο επιβλητικός πολυέλαιος από μπουκάλια σου τραβάει το βλέμμα, ο τοίχος με τις αφίσες σε ενημερώνει για τις παραστάσεις που δεν πρέπει να χάσεις, η cosy βεράντα και η χαλαρή μουσική σε προσκαλούν να καθίσεις, το φιλόξενο περιβάλλον εξασφαλίζει ότι θα επιστρέψεις ξανά.

Από το 2007, χρονιά που άνοιξε, το Tirbouson έχει γίνει το αγαπημένο στέκι επισκεπτών από όλη την Αθήνα, αλλά και ηθοποιών και σκηνοθετών, οι οποίοι συναντιούνται εδώ μετά την παράσταση. Μπροστά οι ράγες και τα τρένα, ένα ρομαντικό σκηνικό που όλοι όσοι κάθονται στα τραπέζια απολαμβάνουν ρίχνοντας ανάμεσα

στις συζητήσεις κλεφτές ματιές στα βαγόνια που περνούν. Έχει πολύ καλή ελληνική κουζίνα με τοπικές συνταγές μαγειρεμένες λίγο πιο δημιουργικά – πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις τα πικάντικα λεχματζούν, τις διάσημες πια τραγανές τηγανητές πατάτες του χωρίς ίχνος λαδιού, το σαγανάκι φέτας σε φύλλο με ουζομέλι και σουσάμι και φυσικά τα ζουμερά μπιφτεκάκια.

Για να συνοδεύσεις το φαγητό ή τους μεζέδες της παρέας υπάρχουν κοκτέιλ και μεγάλη ποικιλία κρασιών, αλλά θα εκτιμήσεις σίγουρα και το εξαιρετικής ποιότητας χύμα που διαθέτει. Πέμπτη και Παρασκευή μετά τις 18.00, Σάββατο και Κυριακή μετά τις 14.00.

● Κων/πόλεως 104, Κεραμεικός, 2103410107, tirbouson.com, FB: Tirbouson

IVIS 4

Το νέο εστιατόριο της Αθήνας έχει έναν κρυφό, τροπικό κήπο και μενού από τον Γιάννη Λουκάκο

Ανοιξε στην καρδιά του καλοκαιριού μετά από πολύμηνη προετοιμασία φέρνοντας νέα πνοή στη γειτονιά του Ψυρρή. Το νέο boutique hotel της Αθήνας υψώνεται σε ύψος 5 ορόφων και στα συνολικά 14 δωμάτιά του μπορεί κανείς να βρει καταφύγιο μέσα στην πόλη. Στο ισόγειο, όμως, είναι που μας περιμένει το υπέροχο, κρυφό διαμάντι του... Το εστιατόριο του Ivis 4 είναι στην ουσία ένας μυστικός, τροπικός κήπος που ξεκινάει από μια ήσυχη, υπαίθρια αυλή για να συνεχιστεί ακόμη και στον εσωτερικό χώρο. Εδώ, μέσα σε πλούσια βλάστηση και με την τοιογραφία του καλλιτέχνη Simple G σε πρώτο πλάνο, θα απολαύσεις το εμπνευσμένο μενού που δημιούργησε ο γνωστός σεφ Γιάννης Λουκάκος. Το πληθωρικό πρωινό (σερβίρεται 07.30-11.00) ακολουθεί ένα ιδιαίτερα ευρηματικό lunch (12.30-17.00), το οποίο με τη σειρά του δίνει τη σκυτάλη στον νόστιμο κατάλογο του dinner (18.00-23.30). Το φαγητό βασίζεται σε κλασικές συνταγές της μεσογειακής κουζίνας, που προσεγγίζονται, όμως, από μια σύγχρονη γαστρονομική οπτική. Έτσι θα δοκιμάσεις

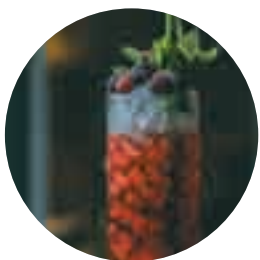
ωραίες ιδέες (όπως η σπανακόπιτα που παίρνει τη μορφή... σαλάτας), πραγματικά comfort πιάτα (όπως η βελουτέ σούπα πατάτας ή τα ιταλικά ζυμαρικά orecchiette με σάλτσα αβοκάντο), ενώ αν είσαι λάτρης του burger θα βρεις μερικές πολύ δυνατές προτάσεις (δοκίμασε οπωσδήποτε το Greek Style Burger!). Μην φύγεις χωρίς μία (τουλάχιστον) μπουκιά από τα θαυμάσια γλυκά (η μους από χαλβά με θυμάρι μελι και καβουρδισμένο σουσάμι ή η σπιτική καρυδόπιτα με παγωτό λουκούμι είναι μόνο μερικά παραδείγματα). Μπορείς να έρθεις και μόνο για κάποιο από τα ωραία signature cocktail που θα πιεις ψιθυρίζοντας τα μυστικά σου στα «αυτιά του ελέφαντα» (σ.σ. η ονομασία του φυτού που κυριαρχεί στον χώρο)...

Extra tip: Το Ivis 4 είναι ο ορισμός του value for money. Για ένα πλήρες γεύμα μαζί με ποτό υπολογίστε γύρω στα €25/ άτομο.

● **Ηβης 4, Ψυρρή, 210 3213340, www.ivis4.com, FB: Ivis4 Restaurant Instagram: @ivis4restaurant**

THE BLIND BEGGAR

Επικό cocktail bar, καλά κρυμμένο σε μια στοά του κέντρου

Το αθηναϊκό Blind Beggar* βρίσκεται καλά κρυμμένο στη Στοά Atrium. Από την είσοδο της Χαριλάου Τρικούπη λίγα βήματα αρκούν για να μεταφερθείς στο αριστοκρατικό Λονδίνο του 18ου αιώνα σε έναν χώρο που θυμίζει σκηνή βασιλικού θεάτρου. Κόκκινες, βελουδινές κουρτίνες και retro επίπλωση αναδεικνύουν το σημείο ενδιαφέροντος: το ίδιο το μπαρ που στα ράφια του φυλάει ευλαβικά μια τεράστια ποικιλία σε αποστάγματα (ειδικά τα ούισκι είναι δεκάδες) για όποιον θέλει να εξερευνήσει τη μαγεία του fine drinking. Ο ιδιοκτήτης Σταύρος Τिताκης είναι bartender εδώ και 25 χρόνια, έχει δουλέψει σε μπαρ του Λονδίνου, του Βερολίνου, της Νέας Υόρκης, στη ζωή του έχει φτιάξει εκατομμύρια cocktails. Τα signature cocktails του Blind Beggar έχουν όλα την υπογραφή του. Κάθε cocktail που θα δεις στον κατάλογο κρύβει πίσω του πολλή δουλειά και μελέτη, ενώ η προπαρασκευή γίνεται σε ειδικό εργαστήριο. Προτείνουμε να αρχίσεις τις

δοκιμές από το Flow of Rum (blend από παλαιωμένα ρούμια, εξωτικά φρούτα, γλυκά μπαχαρικά και ginger beer), το Smoking Lane (καπνιστό ούισκι 12 ετών, κεράσια, φρούτα του δάσους, αρωματικά bitters) ή το Mostly Citrus (gin αρωματισμένο με βότανα, μείγμα εσπεριδοειδών, mix από μπαχαρικά). Θα πιεις το cocktail σου ακούγοντας groovy, funk και soul μουσικές, και σίγουρα δεν θα μείνεις στο ένα...

*Για την ιστορία, το Blind Beggar του Λονδίνου με έτος ίδρυσης το 1894 είναι από τα παλαιότερα μπαρ του κόσμου. Χρωστά το όνομά του στον Henry de Montfort, έναν αριστοκράτη που πέρασε όλη τη ζωή του μαχόμενος το κατεστημένο, μοίρασε όλη την περιουσία του στους αδύναμους και κατέληξε να ζητιανεύει τυφλός στο ίδιο σημείο που χρόνια αργότερα χτίστηκε το μπαρ.

● **Χαριλάου Τρικούπη 6-10, Στοά Atrium, 210 3639242, FB: Blind Beggar, Instagram: @blindbeggathens**

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ιστορίες της τύχης και της φαντασίας (WHEEL OF FORTUNE AND FANTASY)***1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ριγιουσούκε Χαμαγκούτσι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κοτόνε Φουρουκάουα, Κιγιοχίκο Σιμπουκάουα, Κατσούκι Μόρι, Φουσάκο Ουράμπε, Αόμπα Καουάι

JUST THE FACTS

Καλάβρυτα 1943**

Η διαχείριση του ελληνικού
«Ολοκαυτώματος»

**Ιστορίες της τύχης
και της φαντασίας***1/2**

Ιαπωνικό εγχειρίδιο
για τον έρωτα

Το εργοστάσιο***

Ακτινογραφώντας
τη σημερινή Ρωσία

Εξόριστος**

Απομακρυσμένος
από όλους

Antlers**

Το πρόσωπο
του τρόμου

**Αρχηγός από κούνια 2:
Οικογενειακή
υπόθεση(-)**

Μικρομέγαρα αδελφάκια

Η Γκάμι εκμυστηρεύεται στη Μέικο τον ενθουσιασμό της για τη γνωριμία της με τον γοητευτικό Κάζου, αγνοώντας ότι ο τελευταίος τα είχε παλιά με τη Μέικο. Ένας φοιτητής θέλει να εκδικηθεί τον καθηγητή του και χρησιμοποιεί την ερωμένη του για να πετύχει τον σκοπό του. Ένα reunion παλιών συμμαθητριών και μια παρεξήγηση γίνονται αφορμή για να βρουν δύο άγνωστες μεταξύ τους γυναίκες τους πραγματικούς εαυτούς τους.

Ένα σπονδυλωτό τρίπτυχο φτιαγμένο ως γλυκόπικρη μελέτη χαρακτήρων είναι η άποψη περί έρωτα του Ιάπωνα Ριγιουσούκε Χαμαγκούτσι που φέρει τον εύστοχο τίτλο «Ιστορίες της τύχης και της φαντασίας». Το ντελικάτο και τρυφερό πόνημα του 43χρονου δημιουργού ποντάρει πολλά στους δύο αστάθμητους παράγοντες.

Η τύχη και η φαντασία όχι μόνο επηρεάζουν αλλά και καθορίζουν, σύμφωνα με τον

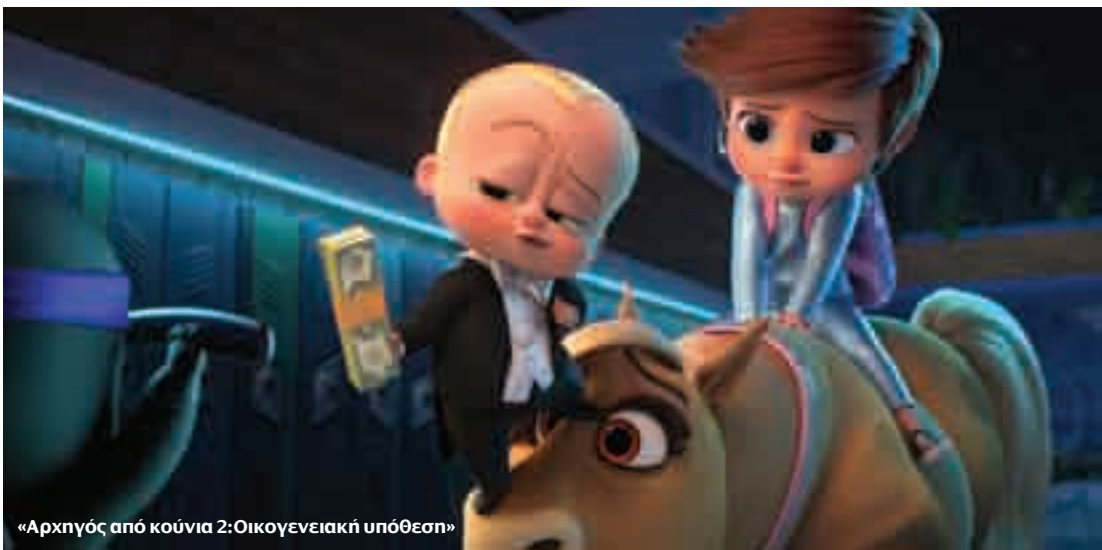
σκηνοθέτη, σε μεγάλο βαθμό τις ερωτικές ζωές μας. Όπως κάθε σπονδυλωτό φιλμ, έτσι κι αυτό που κέρδισε την Αργυρή Άρκτο του Φεστιβάλ Βερολίνου 2021 δεν μπορεί να επιτύχει συνοχή και ομοιογένεια, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν επηρεάζει τη θέαση τριών ιστοριών με θαρραλέες απόψεις. Το πρώτο φιλμ που έχει τίτλο «Magic or something less assuring» είναι μια ντελικάτη και απόλυτα ειλικρινής ματιά πάνω στο τυχαίο, με το ψενικό τρίγωνο να δοκιμάζει τις αντοχές των αισθημάτων του κάθε φορά που η αλήθεια πλησιάζει πιο κοντά στις εύθραυστες γωνίες του.

Το πιο σκανδαλιστικό δεύτερο σκετς με τίτλο «Door wide open» αναρωτιέται πού συναντά η πραγματική ζωή τον κόσμο της φαντασίας («Τι σε κάνει να γράφεις έτσι;» ρωτά η ηρωίδα τον πρώην καθηγητή της έχοντας ολοκληρώσει την ανάγνωση μιας σχεδόν πορνογραφικής ιστορίας από το βραβευμένο βιβλίο του.), ενώ στο κορυφαίο

τρίτο φιλμ, το «Once again», αποκαλύπτεται η γυμνή και συνταρακτική αλήθεια πίσω από την τακτοποιημένη, «ευτυχισμένη» καθημερινότητα μιας γυναίκας που θεωρητικά τα έχει όλα στη ζωή της. Ο Χαμαγκούτσι σχεδόν μεγαλουργεί χωρίς να προβαίνει σε κανένα ακραίο, εντυπωσιακό ή μεγαλόσχημο τέχνασμα. Η δύναμη της ταινίας του είναι η χαμηλότονη αλλά και απόλυτα στοχευμένη αφήγηση των ιστοριών του, που έχουν σαφή αισθητικό και ιδεολογικό προσανατολισμό. Με την αποφασιστικότητα να πει τα πράγματα με το όνομά τους, ο Χαμαγκούτσι στρέφει το στοργικό του βλέμμα πάνω από τις ζωές κάποιων γυναικών και μας δίνει εύστοχες απαντήσεις σε μια σειρά ερωτημάτων τα οποία σχετίζονται με την απιστία, την ερωτική απογοήτευση, το κόστος της ειλικρίνειας, την αναζήτηση της ευτυχίας, τη σημασία του να διατηρείς το πάθος στη ζωή σου.

ΑΚΟΜΗ

►►► Το «Antlers»** του Σκοτ Κούπερ («Crazy Heart») είναι ένα σκοτεινών τόνων μεταφυσικό θρίλερ με ήρωα ένα μικρό αγόρι που κρύβει ένα ολέθριο μυστικό. Παραγωγός του φιλμ είναι ο Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο. ►►► Το animation «Αρχηγός από κούνια 2: Οικογενειακή υπόθεση» (-) είναι η νέα κινηματογραφική περιπέτεια της δημοφιλούς σειράς της Dreamworks Animation με ήρωα έναν υπερ-κατάσκοπο μπάμπελ που φοράει tuxedo και κρατάει χαρτοφύλακα!

«Αρχηγός από κούνια 2:Οικογενειακή υπόθεση»

«Καλάβρυτα 1943»

Εξόριστος (EXIL) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βισάρ Μορίνα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μισέλ Ματίσεβιτς, Σάντρα Ούλερ, Ράινερ Μπνκ

Ο Τζαφέρ, ένας μεσήλικας χημικός από το Κόσοβο, ζει και εργάζεται στη Γερμανία, ενώ έχει δημιουργήσει οικογένεια με μια Γερμανίδα. Όταν βρίσκει στην εξώπορτα του σπιτιού του κρεμασμένο ένα ποντίκι, αρχίζει να υποψιάζεται έναν συνάδελφό του που επιδεικνύει, σύμφωνα με τον ίδιο, ρατσιστική συμπεριφορά.

Στη δεύτερη ταινία του ο Βισάρ Μορίνα σκιαγραφεί την εύθραυστη ψυχολογία του ήρωά του, ενός καταπιεσμένου άντρα που επιλέγει να θυματοποιείται διαρκώς και υποψιάζεται τους πάντες και τα πάντα για ό,τι παράδοξο συμβαίνει στη ζωή του. Το όριο ανάμεσα στην πραγματικότητα και στη φαντασία θολώνει διαρκώς όσο προχωρά η ιστορία, αλλά όχι και η διάκριση μεταξύ δράματος και μαύρης κωμωδίας. Ο σκηνοθέτης επιλέγει να στραφεί σε κάποια κωμικά τεχνάσματα (ο διάλογος του ήρωα με τον πρόεδρο της εταιρείας όπου εργάζεται, η συνεργασία με τον υφιστάμενό του κ.ά.) για να ελαφρύνει την ιστορία, αλλά το δράμα υπερισχύει, και μάλιστα σκληραίνει αρκετά, σε σημείο που μεταβάλλεται σε ασφυκτικό, πεσιμιστικό θρίλερ. Το σενάριο με αρκετές σουρεαλιστικές νύξεις επιχειρεί να αναλύσει όχι και τόσο διεξοδικά τις έννοιες της ταυτότητας και του εκπαιτισμού, η λύση του μυστηρίου είναι προβλέψιμη και η αναφορά στην παράνοια ως αιτία για τους αμέτρητους συνωμοσιολόγους είναι μάλλον μια εύκολη λύση.

Καλάβρυτα 1943 **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νικόλας Δημητρόπουλος ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μαξφον Σίντοφ, Άστριντ Ρους, Δανάη Σκιαδή, Νικόλας Παπαγιάννης, Μάρτιν Λάερ, Άλις Κρίγκε, Τόμας Αράνα, Γιώργος Βογιατζής, Μάξιμος Λιβιεράτος, Τάσος Καρλής

Μια Γερμανίδα δικηγόρος ενάντια της ελληνικής αξιωματικής για πολεμικές αποζημιώσεις φτάνει στην Ελλάδα και συναντά έναν από τους τελευταίους επιζήσαντες της Σφαγής των Καλαβρύτων.

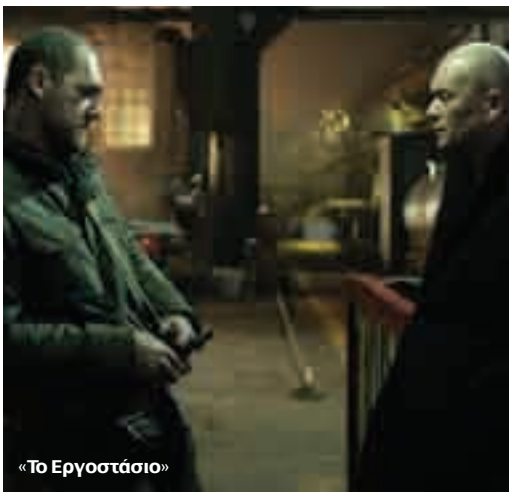
Ταινία μυθοπλασίας και όχι σινεμά τεκμηρίωσης είναι το φιλμ του Νικόλα Δημητρόπουλου, που χρησιμοποιεί τη Σφαγή των Καλαβρύτων, τον Δεκέμβριο του 1943, για να αφηγηθεί μια ιστορία που έχει προκαλέσει αντιδράσεις – λόγω της ύπαρξης στο φιλμ ενός αμφιλεγόμενου χαρακτήρα, του περίφημου «Αυστριακού» στρατιώτη της Βέρμαχτ, ο οποίος υποτίθεται ότι απελευθέρωσε τα γυναικόπαιδα που έκλεισαν στο σχολείο οι Γερμανοί με σκοπό να τα κάψουν. Οι περισσότεροι ιστορικοί συγκλίνουν πλέον ότι η ιστορία του «Αυστριακού ναζί» είναι μύθος. Το ερώτημα είναι αν η ταινία λειτουργεί αναθεωρητικά ως προς τα συμπεράσματα της ανάγνωσης της Ιστορίας και αν η κτηνωδία των ναζί μαλακώνει με τη στάση του «Αυστριακού». Ως καλλιτεχνικό προϊόν, η ταινία παρακολουθείται με τη συναισθηματική φόρτιση της καταγραφής ενός αποτρόπαιου εγκλήματος με θύματα σχεδόν 750 άντρες που εκτελέστηκαν εν ψυχρώ. Από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία είναι η παράλληλη δράση μεταξύ του χθες και του σήμερα, που κλείνει με τη συνάντηση της Γερμανίδας δικηγόρου και του επιζήσαντα Ανδρέου (με τον Μαξφον Σίντοφ στον τελευταίο του ρόλο) στο βολικό φινάλε.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Τζέιμς Μποντ: 300.000
και πρωτιά στις αίθουσες
για το «No time to die»

«Εξόριστος»

«Το Εργοστάσιο»

Το Εργοστάσιο (THE FACTORY) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιούρι Μπίκοφ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Denis Shvedov, Vladislav Abashine, Andrey Smolyakov, Alexander Bukharov

Όταν ένας ντόπιος ολιγάρχης σε μικρή περιφερειακή πόλη της Ρωσίας ανακοινώνει την πτώχευση του εργοστασίου του, οι απλήρωτοι εργάτες αποφασίζουν να τον απαγάγουν για να πάρουν τα χρήματα που τους χρωστάει.

Πολιτικές νύξεις για τη διεφθαρμένη και απάνθρωπη μετακομμουνιστική Ρωσία σε ένα αγωνιώδες και σφιχτοδεμένο θρίλερ όπου το ταλέντο του σκηνοθέτη Γιούρι Μπίκοφ (το προηγούμενο φιλμ του ήταν ο «Ο ηλίθιος») ξεδιπλώνεται σε κάθε σκηνή. Υποδειγματικά ενταγμένο στη νευρώδη αφήγηση, το εύρημα της παράλληλης δράσης μεταξύ της αντιπαράθεσης των μπράβων του εργοστασίου και των απελευθέρων εργατών (που αναγκάζονται να ξεπεράσουν τους εαυτούς τους αλλά και τις αρχές τους για να διεκδικήσουν το δικό τους) προσδίδουν στο φιλμ τα χαρακτηριστικά ενός ιδιόσυγκρασιακού δράματος. Ενός κοινωνικο-πολιτικού δράματος το οποίο έχει πίσω από κάθε ανατροπή ή δραματουργική σύγκρουση την καθαρή ματιά να εστιάζει στα αυθεντικά ζητήματα της κοινωνικής αλληγορίας που πραγματεύεται, με πρωταρχικό το ερώτημα «πού είναι η δικαιοσύνη». Και όπως απαντά ο ίδιος ο φυλακισμένος ολιγάρχης στους απαγωγείς του: «Δεν υπάρχει δικαιοσύνη, παρά μόνο ο διαφορετικός στόχος που βάζει ο καθένας στη ζωή του».

TZEF MONTANA

Από την Κόρινθο στο non-binary, κι από εκεί στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

Η Tzef Montana στην ταινία Dodo, του Πάνου Κούτρα

Η Tzef Montana είναι ένα από τα πρόσωπα του 62ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, καθώς είναι η πρώτη φορά που το φεστιβάλ θα εκπροσωπηθεί από ένα τρανς άτομο με διπλή μάλιστα παρουσία. Θα τη δούμε να παρουσιάζει την τελετή λήξης την Κυριακή 14 Νοεμβρίου, οπότε θα απονεμηθούν τα βραβεία της φετινής διοργάνωσης, και παράλληλα θα είναι το ένα από τα τρία μέλη της κριτικής επιτροπής του Βραβείου Mermaid, ενός από τα σημαντικότερα ανεξάρτητα βραβεία που απονέμεται στην καλύτερη ταινία ΛΟΑΤΚΙ+ θεματικής. Πώς είναι να είσαι παιδί που ανακαλύπτεις τη διαφορετικότητά σου; Κάποιος που η οικογένειά του δεν τον αποδέχεται και πρέπει να κρύψει την ερωτική του ζωή και τον σεξουαλικό του προσανατολισμό; Πώς μπορείς να αποδεχθείς τον εαυτό σου όταν μεγαλώνοντας κοιτάζεσαι στον καθρέφτη και δεν αναγνωρίζεις το φύλο σου; Είναι μερικά από τα ερωτήματα που μας ανοίγουν σε έναν μη ορατό, σε μεγάλο βαθμό, κόσμο μέσα από ιστορίες φτιαγμένες από τα υλικά της πραγματικής ζωής. Το queer cinema έχει μια ξεχωριστή θέση στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αναδεικνύοντας τις ιστορίες ανθρώπων που παλεύουν να τους αποδεχθούν οι άλλοι, παλεύοντας την ίδια στιγμή να αποδεχθούν οι ίδιοι τον εαυτό τους και να τον αγαπήσουν.

Αυτή περίπου είναι και η ιστορία της Tzef Montana, όπως η ίδια μάς την εξιστορεί στο βιβλίο της «**Από την Κόρινθο στο non-binary**» που θα κυκλοφορήσει σε λίγες μέρες από τις εκδόσεις **Athens Voice Books**. Με επιτυχημένη καριέρα non-binary μοντέλου στο Λος Άντζελες και τη Νέα Υόρκη, έχει περπατήσει στο catwalk του New York Fashion Week, της έχουν κάνει αφιερώματα η Vogue και το Totem, τη φωτογράφησαν οι μεγαλύτεροι φωτογράφοι μόδας του πλανήτη, επιλέχθηκε ως κεντρικό πρόσωπο για διαφημιστικές καμπάνιες μεγάλων εταιρειών, έχει εργαστεί στη διεθνή μουσική βιομηχανία ως μουσικός μάνατζερ της SOPHIE και των Slayer και συμμετείχε στις καμπάνιες καλλιτεχνών όπως οι Rosalia, CL, 30 seconds to Mars, Charli XCX. Έχει υπάρξει μπροστά και πίσω από τις κάμερες με πολύ μεγάλη επιτυχία, όμως το πιο μεγάλο βήμα ορατότητας είναι αυτό το βιβλίο όπου μας αφηγείται το πιο μύχιο κομμάτι της, τις εσωτερικές μάχες κάποιου που καθώς μεγαλώνει και χτίζει την προσωπικότητά του ταλανίζεται από ένα βασανιστικό ερώτημα: «*Ποιο σώμα είναι σωστό για μένα;*». Είναι η δική της ιστορία, μια ιστορία που δίνει φωνή στους ανθρώπους που η εξωτερική τους εικόνα δεν συνάδει με την εικόνα που έχουν οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Είναι άντρες ή γυναίκες;

Έρωτες, χώρες, χειρουργικά κρεβάτια, απογοητεύσεις, ματαιώσεις, επιτυχίες, μεταμορφώσεις, διεκδικήσεις. Η Tzef Montana αφηγείται την ιστορία ενός παιδιού που ξεκίνησε από μια καταπιεστική οικογένεια της ελληνικής επαρχίας και έφτασε να γίνει αφίσα στις μεγάλες βιομηχανίες ομορφιάς του Χόλιγουντ. Και ταυτόχρονα το πονεμένο και συναρπαστικό ταξίδι ενός ανθρώπου που εξερευνά τον εαυτό του πέρα από τις κοινωνικές νόρμες και τα δίπολα περί φύλου, με όρους ατομικότητας και επιθυμίας. Δεν είναι θεωρητική συζήτηση, αλλά η βιωματική εξιστόρηση του πώς κάποιος διεκδικεί το δικαίωμά του να υπάρχει με βάση την επιθυμία του και την αίσθηση που έχει για τον εαυτό του, και όχι αυτό που οι άλλοι περιμένουν από εκείνον.

Η Tzef Montana, στην προσωπική και επαγγελματική της ζωή, διεκδικεί αυτή την ορατότητα για την ίδια και για τους άλλους, εκπαιδεύοντάς μας σε έννοιες όπως «*μη δυαδικό φύλο*» και «*trans*». Γιατί γράφει το βιβλίο της; Γιατί έχει αυτή την πίστη στη μεταμόρφωση των ανθρώπων και των κοινωνιών. Που είναι όχι μόνο εφικτή αλλά και αναγκαία στον βαθμό που θα μας απελευθερώσει όλους ώστε να μπορούμε να χαρούμε τις ζωές μας. «*Π' αυτό αποφάσισα να δράσω, να αξιοποιήσω τα προνόμια και τη δημοσιότητα που έχω για να συμβάλω στην ορατότητα αυτών των τρανς ατόμων. Για να το κάνω, όμως, έπρεπε πρώτα εγώ η ίδια να πάψω να είμαι η σκιά άλλων ανθρώπων και να υψώσω τη δική μου φωνή*».

Σήμερα, με βάση της την Αθήνα, δουλεύει ως καλλιτέχνης και ακτιβίστρια κατά της κακοποίησης και υπέρ της αναγνώρισης της μη δυαδικότητας του φύλου. Στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης θα παρευρεθεί και με την ιδιότητά της ως ηθοποιού, καθώς μόλις έκανε το ντεμπούτο της στην καινούργια ταινία του Πάνου Κούτρα «Dodo» με συμπρωταγωνιστές τους Ahmad Kontar, Σμαράγδα Καρύδη, Άκη Σακελλαρίου. Να πούμε πως από την πλευρά της ορατότητας έχει πολύ μεγάλη σημασία η επιλογή του Φεστιβάλ να βάλει έναν τρανς άνθρωπο να εκπροσωπήσει τον θεσμό, δείχνοντας πως ένας τέτοιος θεσμός δεν μπορεί παρά να συντονίζεται με έναν κόσμο που εξελίσσεται διαρκώς διεκδικώντας τα αυτονόητα. Για το Βραβείο Mermaid θα διαγωνιστούν συνολικά επτά ταινίες και στην κριτική επιτροπή, εκτός από την Tzef Montana, θα είναι ο Οκτάβιαν Νταντσιλά και η Ειρήνη Βουγούκαλου. Η τελετή λήξης του 62ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που θα παρουσιάσει η Τζεφ, θα κλείσει με την ταινία «Παρίσι, 13ο Διαμέρισμα του Ζακ Οντιάρ. Ανυπομονούμε. **A**»

PHOTO: DESPINA SPYROU

BIBΛIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Χωρίς πυξίδα

Στο βιβλίο της **Χριστίνας Πουλίδου** (εκδ. Μεταίχμιο) η κρίση της αριστεράς, η κρίση της Ευρώπης και η διαχείρισή τους από μια εφημερίδα, μέσα από την καθημερινότητα και τις προσωπικές ιστορίες των ηρώων

Του ΣΗΦΗ ΠΟΛΥΜΙΛΗ

Είναι γνωστό το απόφθεγμα ότι η δημοσιογραφία οδηγεί παντού. Συνήθως με αρνητικές συνδηλώσεις, αν και οι γενικεύσεις δεν λένε πάντα την αλήθεια. Νομίζω πως οι δημοσιογράφοι που σέβονται τη δουλειά τους, είναι κατά κάποιον τρόπο οι συγγραφείς του μυθιστορήματος της συλλογικής μας ζωής. Πέραν τούτου, στη λογοτεχνική ιστορία υπάρχουν σημαντικοί συγγραφείς που έγραψαν μυθιστορήματα αξιοποιώντας την τεχνική του ρεπορτάζ, από την εποχή του Ντίκενς μέχρι και σήμερα. Όπως αντίστροφα, υπάρχουν πολλοί συγγραφείς που μετεξελίχθηκαν σε δημοσιογράφους και σχολιαστές της επικαιρότητας.

Η Χριστίνα Πουλίδου λοιπόν, ως ανήσυχη και πολυγραφότατη δημοσιογράφος, φυσιολογικά θα έλεγα, εξελίχθηκε σε ικανότατη και πολυγραφότατη μυθιστοριογράφο. Γιατί, τρία βιβλία μέσα σε πέντε χρόνια είναι ένα αξιοσημείωτο δείγμα επιτυχημένης γραφής. Και επειδή ακριβώς συνδυάζει την ικανότητα του ρεπόρτερ με τη δημιουργική φαντασία, τα βιβλία της έχουν ως κοινό νήμα τις εμπειρίες της, την ερευνητική ματιά της και την αναζήτηση κοινωνικών δεσμών, συλλογικών παθών και αναζητήσεων.

Από τη Σύρο, λοιπόν, που ήταν η κοινή αναφορά των δύο πρώτων, σήμερα βρισκόμαστε στην Ευρώπη, την αριστερά αλλά και τις εφημερίδες. Τρία «μέτωπα», για να χρησιμοποιήσουμε την αριστερή φρασεολογία, στα οποία η Πουλίδου έχει υπηρέτησει, έχει αγωνιστεί, έχει παθιαστεί. Σχηματικά, θα λέγαμε ότι οι τρεις άξονες πάνω στους οποίους δομείται το βιβλίο είναι η κρίση της αριστεράς, η κρίση της Ευρώπης και η διαχείρισή τους από μια εφημερίδα σχεδόν κομματική. Τα προβλήματα και οι αντιθέσεις που ταλανίζουν την Ευρώπη και την αριστερά σκιαγραφούνται μέσα από την καθημερινότητα, τις προσωπικές ιστορίες και διαδρομές μιας σειράς προσώπων που συμβιώνουν στον χώρο της εφημερίδας.

Αν και οι ιστορίες που παρακολουθούμε αναφέρονται σε μεταγενέστερο χρόνο από τον σημερινό, είναι προφανές στον αναγνώστη ότι έχουν ως αφετηρία τους τα χρόνια της κρίσης και τον τρόπο που τη βιώσαμε την τελευταία δεκαετία στην πατρίδα μας.

Ο μελλοντικός χρόνος, που κρύβει μέσα του όμως τις συλλογικές εμπειρίες του παρελθόντος και του παρόντος, είναι το τέχνασμα που επιλέγει η Χριστίνα για να καταγράψει με γλαφυρότητα τις δύσκολες σχέσεις, τις τραυματικές συγκρούσεις και μεταλλάξεις, τις εχθροπάθειες που κυριάρχησαν πολλές φορές στην ελληνική κοινωνία την τελευταία δεκαετία. Η κρίση και τα διλήμματα της Ευρώπης (που εξελίσσονται με μελανά χρώματα την περίοδο που εξιστορείται στο βιβλίο) είναι η αφορμή για να παρακολουθήσουμε την αντίστοιχη κρίση και τις διαρκείς συγκρούσεις που ενδημούν στην ελληνική (κι όχι μόνο) αριστερά. Όσοι έχουν περάσει από το χώρο της αριστεράς και της δημοσιογραφίας, αναμφίβολα θα αναγνωρίσουν οικείες καταστάσεις που σε μεγάλο βαθμό έχουν σημαδέψει τις δικές μας γενιές κι έχουν αφήσει το στίγμα τους σε συντροφικές και φιλικές σχέσεις.

Τα κεντρικά πρόσωπα του βιβλίου είναι ο Πάλλης – ο διευθυντής της εφημερίδας με τις αγωνιστικές περγαμνές, με το χαρισματικό μυαλό και τη διαρκή ισορροπιστική τακτική, αναγκαία προϋπόθεση προ-

σωπικής επιβίωσης. Ένα πρόσωπο σε διαρκή ταλάντευση ανάμεσα στα προσωπικά του «πρέπει» και τις ανάγκες που υπογορεύει η σύμπλευση με την κομματική γραμμή.

Μόνιμος ανταγωνιστής του είναι ο Μπάρκας, που εκφράζει τη λεγόμενη «αριστερή συνείδηση», το διαρκές αντιστασιακό πρόσημο, την υπεροχή του κομματικού καθήκοντος απέναντι σε μια δύσκολη και αμφίσημη πραγματικότητα, αλλά και απέναντι στις προσωπικές και συντροφικές σχέσεις. Στη διαδρομή της ζωής του κατάφερε – ακολουθώντας το ρεύμα – να ανέλθει στην κομματική επετηρίδα, δημιούργησε τον κύκλο των υποτακτικών του, αλλά κουβάλησε (ως καλά κρυμμένο μυστικό) την οικογενειακή του ιστορία.

Αντίπαλο δέος στον Μπάρκα, είναι ο (επίσης με αριστερές περγαμνές) Μορφίδης, που αν και μεγάλωσε στη Βουδαπέστη, εκπαιδεύτηκε στο Βελιγράδι και στη μεγάλη των κομμουνιστών σχολή στη Μόσχα, κούρτης δηλαδή, είναι η φωνή της λογικής και των επιχειρημάτων μέσα σε έναν χώρο που κυριαρχούσαν οι αυταπάτες και η πίστη στους θεούς και τους προφύτες της αριστεράς.

Το πρόσωπο, όμως, πέριξ του οποίου εκτυλίσσεται η ιστορία και εξελίσσονται οι συγκρούσεις, είναι η Νίκη. Νεότερης γενιάς, δεν κουβαλά τα αγωνιστικά παράσημα των άλλων, αλλά είναι αυτή που τολμά να φέρνει διαρκώς αντιρρήσεις κι ενστάσεις, να υπερασπίζεται το ευρωπαϊκό όραμα. Και κυρίως να αγωνιά διαρκώς για την υπονόμευσή του, από εθνικοπατριωτικές εξαρσεις και λαϊκισμούς που αναφύονται διαρκώς. Ένα σκηνικό οικείο, θα έλεγα, σε πολλούς από εμάς. Που όλα αυτά τα τελευταία χρόνια, με αφορμή την κρίση, τα μνημόνια και τον ρόλο της Ευρώπης, είδαμε κομματικές ταυτίσεις να καταρρέουν, παλιά πάθη να αναζωπυρώνονται, φιλίες να δοκιμάζονται και συντροφικές σχέσεις να αποδεικνύονται υποκριτικές και τοξικές.

Δεν είναι τυχαίο ότι (όπως συνέβη και στην πρόσφατη πραγματικότητα) έτσι και στο βιβλίο της Χριστίνας, κεντρικό διακύβευμα είναι η σχέση μας με την Ευρώπη, οι δυσλειτουργίες και οι αντιφάσεις της και βέβαια οι οραματισμοί για το μέλλον της. Η επιστροφή των εθνικισμών, το αίσθημα της παγκόσμιας αταξίας, η νηκική άμβλυση, η οπισθοδρόμηση στη βία που μας προβληματίζουν και μας ανησυχούν εδώ και καιρό περιγράφονται και στο βιβλίο – μέσα από τις διαρκείς αντιπαραθέσεις αλλά και τις προσωπικές διαδρομές (εμφανείς και υπόγειες) των ηρώων του. Γιατί, όπως έχει σημειώσει ο κορυφαίος διανοητής Τζορτζ Στάινερ, αυτό που εξουσιάζει τις συμπεριφορές μας τελικά είναι οι εικόνες και οι μύθοι του παρελθόντος, που συνήθως μάλιστα είναι επιλεκτικά δομημένες για να συντηρούν την ταυτότητά μας – και δη την αριστερή μας ταυτότητα – η οποία κινδυνεύει να διαβρωθεί από τις ρωγμές που τη διαπερνούν ιστορικά.

Χαρακτηριστική αυτής της συμπεριφοράς είναι η στάση του Μπάρκα. Ο μονήρης, ιδεολογικά άκαμπος, ο μόνιμος συγκρουσιακός Μπάρκας αρχίζει να μεταλλάσσεται και να αναδεικνύει το ανθρώπινο πρόσωπό του, μετά τον τραυματισμό και την περιπέτεια της Νίκης. Κυρίως όμως, όταν ερωτεύεται την πολύ νεότερη συνάδελφο που του συμπαραστέκεται στη δική του περιπέτεια υγείας.

Μια αντίστοιχη ρωγμή, η περιπέτεια της μάνας του, μεταμορφώνει και τον γιο της Νίκης, που η εφηβική του ορμή τον είχε οδηγήσει στα πρόθυρα της τρομοκρατίας. Είναι κι αυτή μια πτυχή της ιστορίας της αριστεράς, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, όπου η βία παραμένει ακόμα ενδημική. Αλλά και ταμπού για την αριστερά που διστάζει, με διάφορα προσχήματα να την αποκρημύξει επί της ουσίας, ιδιαίτερα αν προέρχεται από τη «δική μας» ευρύτερη αριστερή οικογένεια. Κι αν αυτό δεν ισχύει για τη Νίκη και τον επίσης αμφισβητία σύζυγό της ως προς την περίπτωση του γιου τους, υπάρχουν όμως οι σύντροφοι στην εφημερίδα που ταυτίζονται μαζί του εν ονόματι του πολέμου με την εξουσία.

Όπως στη ρεαλιστική πραγματικότητα, έτσι και στη φαντασιακή πραγματικότητα των ηρώων του βιβλίου, βλέπουμε μια διαρκή σύγκρουση. Από τη μια είναι το περιβάλλον «νητικό πλεονέκτημα της αριστεράς» κι οι αυταπάτες των ηγεσιών της που την οδηγούν σε παρά φύσιν συμμαχίες, ακόμα και με την ακροδεξιά, εν ονόματι κάποιου αόριστου, ακαθόριστου καλύτερου μέλλοντος που συνήθως καταλήγει σε τραγωδίες ή οδυνηρές απογοητεύσεις. Κι από την άλλη, είναι η δύσκολη, αντιφατική, οδυνηρή πολλές φορές πορεία για ένα ρομαντικό αν θέλετε όραμα, για ένα κοινό ευρωπαϊκό μέλλον, χωρίς εθνικιστικές υστερίες και λαϊκιστικές δημαγωγίες.

Για να ξαναγυρίσουμε πάλι στον Στάινερ, για ένα μεγάλο ρεύμα της αριστεράς (κυρίαρχο ίσως στην Ελλάδα), δεν υπάρχει τίποτε πλησιέστερο στη θρησκευτική μανία των προφητών της για δικαιοσύνη, όσο το σοσιαλιστικό – κομμουνιστικό θα έλεγα εγώ – όραμα, για την καταστροφή των αστικών Γομόρων και τη δημιουργία μιας νέας καθαρής πολιτείας για τον άνθρωπο. Που έχουμε δει, βέβαια, πού κατέληξε...

Η λογοτεχνία δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Μας βοηθά όμως να τον κατανοήσουμε καλύτερα, να σκεφτούμε, να αναρωτηθούμε και για το δικό μας μερίδιο ευθύνης σε όσα συμβαίνουν.

Ίσως για αυτό η Πουλίδου επιλέγει να τελειώσει το βιβλίο με μια φαινομενικά άσχετη ιστορία, την περιπέτεια των παγιδευμένων παιδιών από τον σεισμό στη Χίο. Ίσως γιατί θέλει να μας υπενθυμίσει ότι είναι η δύσκολη και επώδυνη πραγματικότητα (και όχι οι θεωρίες και οι ιδεοληψίες) που αναδεικνύει την κρυμμένη πολλές φορές ανθρωπιά μας, ότι τα πάθη και οι συγκρούσεις υποχωρούν μπροστά στην αδήριτη πραγματικότητα της ζωής. (Όπως πρόσφατα διαπιστώσαμε στην ξαφνική απώλεια της. Φώφης Γεννηματά). Το «Χωρίς πυξίδα» ανατέμνει ουσιαστικά τη σύγχρονη περιπέτεια της χώρας, με την... ευγενική χορηγία της «πρώτη φορά αριστεράς». Είναι κατά συνέπεια μια σημαντική και ουσιαστική συμβολή στη δική μας αυτογνωσία. Γιατί τα όσα περιγράφει και καταγράφει είναι στον ένα ή στον άλλο βαθμό και δικές μας εμπειρίες, δικές μας αντιφάσεις, δικά μας προσωπικά βιώματα.

Και όπως έλεγε πρόσφατα ο Μπαράκ Ομπάμα (με αφορμή το βιβλίο που έγραψε με τον Μπρους Σπρίνγκστιν), το να μοιράζεσαι ιστορίες σου υπενθυμίζει πως δεν είσαι μόνος. Και ίσως σε βοηθά να καταλάβεις τον εαυτό σου λίγο καλύτερα. ■

Χριστίνα Πουλίδου,
Χωρίς πυξίδα,
εκδ. Μεταίχμιο, σελ. 363

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οι φυλές των αναγνωστών

Αναγνωστικοί και βιβλιοφιλικόι τύποι, ή: Οι πολλές και διάφορες σχέσεις που μπορεί να αναπτύξει κανείς απέναντι στα βιβλία

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Όπως στη σχέση του με τους άλλους ανθρώπους, κανείς μπορεί να αναπτύξει διάφορες, και εύκολα διακριτές μεταξύ τους, σχέσεις και με τα βιβλία – με τα βιβλία σαν πράγμα, σαν αντικείμενο, και με τα τυπωμένα και δεμένα σε μορφή βιβλίου κείμενα. Δεν υπάρχει μόνο μία οδός. Υπάρχουν πολλές. Επίσης, ο ίδιος άνθρωπος συχνά αναπτύσσει περισσότερες από μία τέτοιες σχέσεις ταυτόχρονα.

Επί παραδείγματι, κάποιοι μπορεί να τρέφει μεγάλη αγάπη για ένα είδος λογοτεχνίας, να απεχθάνεται κάποια άλλα, να μην έχει καμία σχέση με πολύ περισσότερα, και να είναι ουδέτερος παρατηρητής της πορείας των υπολοίπων – ενώ ταυτόχρονα συλλέγει σχολαστικά το ίδιο βιβλίο, τον ίδιο τίτλο δηλαδή, σε όλες τις εκδόσεις που μπορεί να βρει και να αγοράσει. Κάποιοι άλλοι, πάλι, αγαπούν «παθολογικά» την ανάγνωση: δεν είναι απαραίτητο να την αγαπούν όλοι με τον ίδιο τρόπο, όπως δεν αγαπούν το ίδιο όλοι οι λουόμενοι τη θάλασσα. Υπάρχουν όμως άνθρωποι, νέοι συνήθως, που δεν μπορούν να σκεφτούν τον εαυτό τους χωρίς ένα βιβλίο στο χέρι – όταν, εν πάση περιπτώσει, δεν τους αποσπούν την προσοχή ή δεν διεκδικούν το ενδιαφέρον τους φίλοι, εραστές, ο ύπνος ή κάποιοι απλήρωτοι λογαριασμοί. Είναι οι βιβλιοφάγοι, ή βιβλιομανείς, ή βιβλιοσκώληκες: όχι πολύ κολακευτική λέξη αυτή η τελευταία, μα τέτοιοι είναι – και φέρουν τον βαθμό με υπερηφάνεια.

Και βέβαια υπάρχουν οι άνθρωποι που συνδέουν τη ζωή τους με τα βιβλία «φυσιολογικά», διαβάζοντας σχεδόν καθημερινά ή έστω όποτε βρουν χρόνο (πράγμα όμως που επιδιώκουν, γιατί ξέρουν καλά ότι ο ελεύθερος χρόνος ειδικά για διάβασμα δεν προκύπτει από μόνος του – τον δημιουργείς), επιλέγοντας συνήθως τα είδη που προτιμούν: ας πούμε αστυνομικά, ή ρομάντζα, ή επιστημονική φαντασία, ή τα μπεστ-σέλερ της σοβαρής λογοτεχνίας – σε κάθε περίπτωση, το είδος των βιβλίων δεν έχει ποτέ σημασία, είναι δευτερεύον ζήτημα στα θέματα της βιβλιοφιλίας. Αυτή η κατηγορία είναι η πιο πολυάριθμη μεταξύ των σταθερών αναγνωστών, ή σίγουρα η πιο συνήθης, αυτή που την καταλαβαίνει κανείς περισσότερο.

Όλοι αυτοί, μολοντί τοποθετούνται απέναντι στους πε-

ριστασιακούς αναγνώστες, στους ανθρώπους δηλαδή που θα αγοράσουν ένα βιβλίο στη χάση και στη φέξη, ή το καλοκαίρι για τις διακοπές ή στις Πιορτές, ανήκουν εντέλει στην ίδια ομάδα με αυτούς – είναι κάπως σαν τη βασική ενδεκάδα και τους αναπληρωματικούς παίκτες. Μάλιστα, κοινό μυστικό είναι ότι οι περιστσιακοί αναγνώστες είναι, συνολικά, πολύ περισσότεροι από τους σταθερούς. Ακόμη βασικότερο: αυτοί είναι και οι βασικοί αιμοδότες της αγοράς του βιβλίου – οι σταθεροί, όπως καταλαβαίνει κανείς, δεν φτάνουν για να την κρατήσουν όρθια. (Για να συνεχίσουμε το ποδοσφαιρικό παράδειγμα: οι σταθεροί είναι, αν θέλετε, οι άνθρωποι που πηγαίνουν στο γήπεδο της ομάδας τους – οι περιστσιακοί είναι οι υπόλοιποι οπαδοί).

Όμως οι κατηγορίες αναγνωστών, ή καλύτερα: των ανθρώπων αναφορικά με τη σχέση τους με το βιβλίο, είναι ακόμη περισσότερες. Ας δούμε μερικά παραδείγματα από την κοινή εμπειρία:

Υπάρχουν βέβαια οι βιαστικοί αναγνώστες, αυτοί που δεν χολοσκάνε πολύ πάνω στις σελίδες και απλώς διαβάζουν για την υπόθεση, προτιμώντας σχεδόν πάντα μεγάλα μυθιστορήματα, ηρωικών πού και πού μερικές αράδες, όταν καταλάβουν πως ο συγγραφέας τις έγραψε απλώς και μόνο για να υποστηρίξει σε όγκο το βιβλίο του. Υπάρχουν οι λαίμαργοι πλιν προσεκτικοί αναγνώστες, άνθρωποι συνήθως με καλά εξασκημένο μάτι που ξέρει να απορροφά ολόκληρες παραγράφους με μια αστραπιαία μετιά. Υπάρχουν, αντιθέτως, και οι νωχελικοί, εκείνοι που διαβάζουν με έναν τρόπο αριστοκρατικό, σαν να ζουν σε ένα περιβάλλον όπου ο χρόνος δεν έχει καμία δικαιοδοσία και καμία απολύτως εξουσία. Υπάρχουν οι αναγνώστες που διαβάζουν ξανά και ξανά τα ίδια βιβλία, επανεφευρίσκοντας τον εαυτό τους με κάθε ανάγνωση, όπως και εκείνοι που απλώς θέλουν να καταναλώσουν όσο περισσότερους τίτλους μπορούν, αυτοί δηλαδή που έχουν πάντα μερικά ακόμη βιβλία στο κομοδίνο τους για να μη χάσουν χρόνο με την αναζήτηση του επόμενου τίτλου όταν τελειώσουν με αυτό που διαβάζουν τώρα – γιατί η ζωή είναι μικρή, τα βιβλία άπειρα, και ποτέ, ποτέ –αλίμονο– δεν θα προλάβουμε να διαβάσουμε τίποτε περισσότερο από ένα ελάχιστο ποσοστό των βιβλίων που περισσότερο από την

πλειονότητα όλων των υπολοίπων τυχαίνει να βρίσκονται πιο κοντά στα αναγνωστικά μας γούστα.

Υπάρχουν ακόμη οι φιλέρευνοι και φιλίστορες αναγνώστες, που αναζητούν τόπους, επιπρόσθετες πληροφορίες και ιστορικά ή επιστημονικά ντοκουμέντα για όσα διάβασαν σε αυτό ή εκείνο το βιβλίο, ή απλώς σε αυτήν ή εκείνη τη σελίδα, με ζήλο εντομολόγου. Δεν κουράζονταν ποτέ να ψάχνουν σε εγκυκλοπαίδειες τον παλιό καιρό, και είναι συνέχεια πάνω από το Googleπλέον: το απολαμβάνουν. Υπάρχουν αυτοί που υπογραμμίζουν τα βιβλία τους, αυτοί που τα υπογραμμίζουν με πολλούς ξεχωριστούς τρόπους (με απλή υπογράμμιση, διπλή υπογράμμιση, με πλαίσια, με σημειώσεις και σταυρουδάκια στο περιθώριο, φλούο τονιστές κ.τ.π.), και αυτοί που θεωρούν βάρβαρο κάτι τέτοιο: τα βιβλία τους, ακόμη και μετά το πέρας της αναγνώσεως, μοιάζουν ακόμη του κουτιού, σαν να μην πέρασε μάτι από πάνω τους.

Φυσικά, υπάρχουν και αυτοί που, σε αντίθεση με τους «μυθιστορικούς», έχουν μία απολύτως απελευθερωμένη σχέση με τα βιβλία, και θα τους δεις να διαβάζουν τη μια μέρα ένα βιβλίο τσέπης και την άλλη ένα πειραματικό μυθιστορημα. Τους αρέσουν, υπό μία έννοια, το ίδιο – αν βέβαια είναι καλά. Άλλοι πάλι, σαν έναν ορκισμένο βέγκαν, δεν πρόκειται ποτέ να αποστήσουν απέναντι στο είδος ή τα είδη που προτιμούν, όποια κι αν είναι αυτά. Θα παραμείνουν πιστοί, και θα προτιμήσουν να διαβάσουν την ετικέτα ενός σαμπουάν έτσι και δεν υπάρχει κοντά τους ένα βιβλίο της αρεσκείας τους. Είναι οι σνομπ του κόσμου των βιβλίων, και κάνουν παρέα μόνο με βιβλιόφιλους.

Άλλοι αναγνώστες είναι περίεργοι: για το τέλος του βιβλίου –λατρεύουν τα σπώιερ ακόμη και στα αστυνομικά– για τις νέες φωνές, για τους εγχώριους συγγραφείς, για τους νέους συγγραφείς, για τις τάσεις της μόδας, για τα βιβλία που βραβεύονται στο Goodreads, ή για τα βιβλία που σκάνουν συζητήσεις – όχι ότι είναι πολλά αυτά τα τελευταία. Ή, βέβαια, άνθρωποι που διψούν για ιστορικά γεγονότα, για επιστημονικά επιτεύγματα ή αναζητήσεις, ή για το πώς μπορούν οι ίδιοι να γίνουν καλύτεροι. Αγοράζουν σχεδόν αποκλειστικά non-fiction βιβλία –ιστορίας, εκλαϊκευμένης επιστήμης, αυτοβοήθειας κ.λπ.– και νιώθουν για τη μυθοπλασία και τα μυθιστορήματα ότι άλλοι άνθρωποι για τα φαντάσματα: δεν τους απασχολούν.

Επίσης, δεν είναι όσο λίγοι νομίζουμε αυτοί που διαβάζουν πλέον μόνο σε συσκευές ανάγνωσης, ή που –εναλλακτικά, όταν οδηγούν στο πούμε, ή όταν πλένουν τα πιάτα, ή όταν τρέχουν ημιμαραθώνιο– προτιμούν να ακούν audio books. Θα πληθαίνουν όλο και περισσότερο προϊόντος του χρόνου. Από την άλλη, βέβαια, οι αμετανόητοι εραστές του τυπωμένου βιβλίου, όχι μόνο δεν θα σταματήσουν να υπάρχουν –κάθε άλλο: θα αυξάνουν– αλλά δεν θα μείνουν και ποτέ δίχως το αντικείμενο του έρωτά τους: ποτέ δεν θα πάψουν να τυπώνονται με παραδοσιακό τρόπο τα βιβλία: ας μη φοβούνται κάποιοι.

Κάποιοι, πάλι, διαβάζουν τα Σαββατοκύριακα, οπότε επιδίδονται σε binge-reading, ενώ άλλοι καταφέρνουν το βράδυ, στο κρεβάτι τους, να διαβάσουν έναν συγκεκριμένο αριθμό σελίδων – ή, έστω, το προσπαθούν, πριν παραδοθούν στο μεγάλο μυθιστόρημα του ύπνου.

Και βέβαια, υπάρχουν και οι βιβλιολάγνοι. Αυτοί δεν διαβάζουν απαραίτητα. Ή, τέλος πάντων, δεν διαβάζουν πολύ. Και όχι πάντα. Σίγουρα δεν είναι βιβλιοσκώληκες. Όμως θέλουν να έχουν πολλά βιβλία – πραγματικά πολλά. Θέλουν να περιστοιχίζονται από βιβλία. Ξεκοκαλίζουν τους καταλόγους των εκδοτών, μπαίνουν σε βιβλιοπωλεία, ψάχνουν στις διαδικτυακές λέσχες, είναι μέλη στις λέσχες δύο ή τριών βιβλιοκαφέ, βλέπουν κλεφτά τι διαβάζει η απέναντι στο τρόλεϊ, σημειώνουν τίτλους και καταρτίζουν λίστες. Και αγοράζουν βιβλία. Πολλά βιβλία. Θα ήθελαν να τα έχουν όλα, ακόμη και αν ήδη δεν μπορούν να ελίσσονται καλά-καλά μέσα στο ίδιο τους το σπίτι: παντού υπάρχουν ντάνες με αδιάβαστα, ντάνες με διαβασμένα, ή ντάνες με βιβλία που δεν ξέρουν αν τα διάβασαν κάποια στιγμή στη ζωή τους, ή που δεν θέλουν να τις πωλούν τα διαβάσουν. Όμως θέλουν να τα έχουν. Και φυσικά δεν δανείζουν ποτέ. Άλλωστε, το σωστό είναι να χαρίζει κανείς βιβλία – όχι να δανείζει.

Συμπέρασμα: Δεν υπάρχει κανένα συμπέρασμα. Υπάρχουν μόνο ωραίοι τύποι αναγνωστών. Ή μάλλον υπάρχουν ένα: σε όποιον ή όποιους τύπους και να ανήκετε, είστε ΚΑΛΟΣ ΤΥΠΟΣ. **A**

Ιστορίες γάμου από μια γυναίκα

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Είναι γνωστό ότι εμείς τα αγόρια –που ενίοτε μας λένε και άνδρες– αντιμετωπίζουμε με φρίκη κάθε λογής αρρώστια που τυχαίνει στο αδύναμο σαρκίον μας. Μια επιπόλαια αμυχή μπορεί να φαντάζει στα μάτια μας σαν καταβόθρα του Άδη, ενώ ένα απλό κρυολόγημα μπορεί να μας ρίξει στο κρεβάτι για μέρες. Αντίθετα, εσείς οι γυναίκες –που ενίοτε σας λένε και «κορίτσια»– δείχνετε μια αξιοθαύμαστη αδιαφορία απέναντι στις πλέον κοινότητες των νόσων. Είστε γερά σκαριά, και οπωσδήποτε όχι το αδύναμο φύλο.

Οπότε, εύκολα αντιλαμβάνεται ο αναγνώστης του μυθιστορήματος «Πρόσωπα σε απόγνωση», της Αμερικανίδας Πόλα Φοξ, γιατί η ηρώδα του βιβλίου δείχνει να μη δίνει ιδιαίτερη σημασία στο δάγκωμα που της επιφέρει στο χέρι μια αδέσποτη γάτα. Ωστόσο, το δάγκωμα αυτό είναι ο σπινθήρας εκείνος που βάζει σε κίνηση την ιστορία και οδηγεί τη Σόφη (διόλου σοφή, κατά τα άλλα) και τον άντρα της, ένα ζευγάρι καλοβαλμένων αστών χωρίς παιδιά, να αναρωτηθούν για τη σχέση τους, τις καριέρες τους, τους φίλους τους και τελικά την ίδια τη ζωή (οπότε και τον θάνατο, από λύσσα ή άλλο).

Είναι ένα από τα μυθιστορήματα που δυσκολεύεται να αφήσει από το χέρι. Η μεταφράστρια Ρένα Χάτχουτ βοηθάει σε αυτό τον Έλληνα αναγνώστη. Η συγγραφέας δημιουργεί έναν κόσμο που τραβάει αμέσως την προσοχή. Δεν υπάρχουν περιττά στολίδια στο κείμενο, κάθε λέξη είναι σωστά τοποθετημένη, οι παράγραφοι ισοζυγισμένες, οι ανάσες κοφτές.

Τι θα συμβεί άραγε στο ζευγάρι; Γιατί δημιουργείται αυτός ο εκνευρισμός μεταξύ τους; Τι τους λείπει; (Ενώ θεωρητικά δεν τους λείπει τίποτα.) Πολλοί άνδρες συγγραφείς έχουν γράψει ιστορίες γάμου. Μου έρχονται αμέσως στον νου ο Τολστόι με την «Άννα Καρένινα», ο Ντοστογιέφσκι με τον «Αιώνιο σύζυγο», ο Φλομπέρ με τη «Μαντάμ Μποβαρύ», ο Τζόυς στον «Οδυσσέα» του, ο Τζόνθαν Σάφραν Φόρ με το «Ιδού εγώ». Ακόμη κι εγώ έγραψα την ιστορία του γάμου μου στο «Δεν ήξερες... δεν ρώταγες»! Όμως δύσκολα θυμάμαι γυναίκες συγγραφείς που να έχουν γράψει με τέτοια ειλικρίνεια για τον υμέναιο. Ίσως η Βιρτζίνια Γουλφ – αλλά δεν ήταν ο γάμος της (ελπίζω) που την οδήγησε στην αυτοκτονία.

Ε, λοιπόν, η Πόλα Φοξ μας καλεί να κοιτάξουμε μέσα από την κλειδαρότρυπα τον γάμο αυτού του ζευγαριού που περιγράφει τόσο αριστουργηματικά. Αδύνατο να μην αναγνωρίσει κάποιος στις σελίδες του βιβλίου τον δικό του προβληματικό γάμο. Ετούτος ο μαζοχιστικός καθρεφτισμός φέρνει τον αναγνώστη να αναστοχάζεται τις προσωπικές του αστοχίες στη ζωή, να αναζητά τα λάθη που τον έφεραν στα δύσβατα μονοπάτια του έγγαμου βίου και να ονειροπολεί μια άλλη πραγματικότητα όπου ο έρωτας δεν θα σβήνει αναπότρεπτα – αλλά κι αν σβήνει, θα μένει τέλος πάντων η αγάπη.

Κοντολογίς, πρόκειται περί ενός εξαιρετικού μυθιστορήματος. Θα συμβούλευα πάντως τον αναγνώστη να μη

διαβάσει παρά στο τέλος τον πρόλογο του Τζόνθαν Φράνζεν – όπως και κάθε πρόλογο άλλωστε. Ο Φράνζεν –και μαζί του κι εγώ– ομολογεί πόσο του άρεσε το βιβλίο και ότι μάλιστα το εκμεταλλεύτηκε σε κάποια σεμινάρια δημιουργικής γραφής που έκανε. Σκοπεύω να τον μιμηθώ στα δικά μου σεμινάρια που ξεκινούν στην Ανοικτή Τέχνη.

Πόλα Φοξ
Πρόσωπα σε απόγνωση
εκδ. GUTENBERG

Tricky: Επιστροφή στον ήχο του Bristol

⇒ Η ζωή δεν είναι για όλους εύκολη. Σε μερικές περιπτώσεις μάλιστα γίνεται δύσκολη, ειδικά αν είσαι πιτσιρικάς, μαύρος και ανήσυχος. Για καλή του τύχη, ο **Tricky** γεννήθηκε στο Bristol. Έμπλεξε από πολύ νωρίς με τη **Wild Bunch**, την παρέα των djs που δημιουργήθηκε στα μέσα των eighties και σύντομα μετεξελίχθηκε στους **Massive Attack**. Όμως στην πραγματικότητα, ποτέ δεν κολλούσε ακριβώς μαζί τους. Τον κρατούσαν γιατί είχε να προσθέσει κάτι σημαντικό στη συνταγή: έφερνε έναν αλήτικο rap αέρα, μύριζε Ατλαντικό και Δύση, διάβαζε τον κόσμο από την ανάποδη κι είχε το ένστικτο της επιβίωσης. Ο **Del Naja** είχε πάντα μεγάλα σχέδια. Ήξερε ότι το Bristol ήταν ένας μικρός τόπος. Κι όσο προετοίμαζε το άλμα για το Λονδίνο, ο μικρός ήταν εντάξει. Στην πρωτεύουσα, περίσσευε. Άσε που οι έρωτές του ήταν επιπόλαιοι. Αρχικά ήταν η **Bjork** και στη συνέχεια η **Martina Topley-Bird**. Όταν ο Tricky τη σύστησε στους υπόλοιπους, εκείνη ήταν μόλις δεκαπέντε ετών. Και μπορεί να είχε καλή φωνή αλλά θα ήταν επικίνδυνο να την κουβαλάνε μαζί τους. Ο Tricky την κράτησε, έφυγε από τους Massive Attack και ηχογράφησε μαζί της το *“Maxinquaye”* το 1995. Την ίδια χρονιά γεννήθηκε και η **Mina Mazy**. Ύστερα ο Tricky χώρισε με τη Martina, εκείνη βυθίστηκε στα ναρκωτικά και η Mina Mazy στην κατάθλιψη, μέχρι που η μικρή αυτοκτόνησε, το 2014. «Μοιάζει σαν να ζω σ’ έναν κόσμο που δεν υπάρχει. Τίποτα δεν θα είναι για το ίδιο. Η ψυχή μου είναι άδεια», είχε πει ο Tricky τότε. Έζησε για λίγο στη Νέα Υόρκη, ύστερα στο Βερολίνο και τώρα που ακούω το νέο του album, το

“Lonely Guest”, νιώθω ότι επιστρέφει στο trip hop, στον ήχο της πατρίδας του, στον ήχο του Bristol. Αργοί ρυθμοί, υπόγειες φωνές, μια βόλτα με τα πόδια, σουρούπο, υπό βροχή, στις ανισόπεδες διαβάσεις και τα σκοτεινά περάσματα της πόλης. Μελαγχολικός δίσκος, όμορφος δίσκος...

⇒ Η **Delerium** του **Richard Allen** ήταν αποκάλυψη. Μια ψυχεδελική εταιρεία σε... λάθος εποχή. Αλλά αυτή είναι ακριβώς η μεγάλη επιτυχία: να δημιουργείς έναν ολοκαίνουργιο κόσμο στη μέση του χάους. Το μεγάλο album της πρώτης εποχής της ήταν το *“The Sky Moves*

Sideways”. Ένα μικρό σχήμα από το Hemel Hempstead, οι **Porcupine Tree**. Στην πραγματικότητα ένας και μόνο άνθρωπος, ήσυχος, χαμηλόφωνος, που δεν τον έπιανε το μάτι σου για τέτοιο ταλέντο, ο **Steven Wilson**. Το τελευταίο album ως Porcupine Tree, το *“Incident”* κυκλοφόρησε το 2009 και στις συνεντεύξεις του ο Steven έλεγε ότι τον ενδιαφέρει περισσότερο η προσωπική του καριέρα, ότι θέλει να συνεργαστεί με άλλους ανθρώπους, να παίξει καινούργια είδη, να πειραματιστεί με φρέσκους ήχους. Και ξαφνικά, αναγγέλλει το καινούργιο album των Porcupine Tree για τον Ιούνιο του 2022. Κομμάτια που αρχικά είχαν μπει σ’ έναν φάκελο στον υπολογιστή υπό το όνομα **PT2012**, που μετά έγινε **PT2014**, **PT2018**, **PT2020** και τελικά **PT2022**. «Τραγούδια που ήταν σίγουρα τα καινούργια τραγούδια των Porcupine Tree», όπως λέει ο Steven. Για την ώρα, ακούμε και ξανακούμε το αρκετά progressive *“Harridan”* και περιμένουμε.

⇒ Αυτός ο μοναδικός τρόπος που είχε πάντα ο **Jay-Jay Johanson** να τραγουδάει με τον τρόπο των crooner σε trip hop βάσεις, ήταν εντυπωσιακός. Και ταυτόχρονα, μοναδικός. Το καινούργιο του album, το *“Rorschach Test”*, είναι εξαιρετικό κι έχει μερικά τραγούδια από τα καλύτερα που έχει γράψει.

⇒ Μια από τις μεγαλύτερες μορφές της γαλλικής jazz ήταν ο **Barney Wilen**. Η μουσική –αλλά και το comic– που υπάρχει μέσα στο *“Barney et la Note Bleue”* αποτελεί μία από τις κορυφαίες στιγμές της ευρωπαϊκής jazz. Την ίδια χρονιά με το *“...Note Bleue”*, το 1987, έρχεται και το *“French Ballads”*, το album που φέρνει τον Barney στη μέση ακριβώς: ανάμεσα στο γαλλικό chanson και την αυτοσχεδιαστική μουσική. Επανακυκλοφορεί αυτές τις μέρες και είναι απαραίτητο!

P.S. Είναι γιος του **Don Cherry**, αδελφός της **Neneh Cherry**, γεννήθηκε στη Σουηδία και σπούδασε θέατρο στη Νέα Υόρκη, όπου ήταν συμφοιτητής της Jennifer Aniston. Ο **Eagle Eye Cherry** έχει ένα καταχαρούμενο single που λέγεται *“Done, Done, Done”* και αξίζει να το ακούσεις.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς LXXXXXVI

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΟΥΛΗΣ

μετουσιώνει την καθημερινότητα σε τέχνη

Ο Βασίλης Σούλης δεν θα μπορούσε να ζήσει χωρίς τη παρουσία της τέχνης στη ζωή του. Παλιά, νόμιζε ότι θα μπορούσε να κάνει οτιδήποτε άλλο σαν επάγγελμα αλλά ακόμα και κάτι άλλο να έκανε θα το χρωμάτιζε διαρκώς με μια εικαστική νότα. Γιατί, όπως λέει ο ίδιος, ότι κάνει έχει μέσα μια καλλιτεχνική αύρα. Είτε της επίμονης παρατήρησης είτε της ενδοσκόπησης είτε του αυθορμητισμού και μιας προσηγμένης αισθητικής και πάντα της ενδελεχούς ανάλυσης. Ότι δηλαδή έχει ένα έργο τέχνης. Απλά μέσω της ζωγραφικής τα κάνει όλα αυτά πιο φανερά, χωρίς συστολή ή όρια.

«Μου αρέσει ό,τι έχει σχέση με την τέχνη. Σκέφτομαι καθημερινά τα περισσότερα πράγματα σαν να μπορούν να μετουσιωθούν σε έργο τέχνης. Μέσω αυτής, μπορείς να κατανοήσεις καλύτερα τα ερωτήματα γύρω από τη ζωή με έναν τρόπο πιο γοητευτικό και όμορφο. Όταν η τέχνη είναι υψηλή, ακόμα και το άσχημο φαίνεται θελκτικό. Και η τέχνη έχει τους δικούς της νόμους, είναι ένα οικοσύστημα μόνη της. Γεμίζω με πραγματική ικανοποίηση όταν βλέπω ένα έργο τέχνης, σε οποιαδήποτε κατηγορία και αν με γοητεύσει, με στοιχειώνει για πολύ καιρό μετά. Νιώθω ότι είναι τυχεροί όσοι μπορούν να νιώσουν ένα έργο τέχνης και, φυσικά, να το δημιουργήσουν».

Εσύ πότε ένιωσες ότι ανήκεις στους τυχερούς που δημιουργούν; Ζωγράφιζα από πολύ μικρός, χωρίς κάποια πίεση και χωρίς να έχω ιδιαίτερα ερεθίσματα. Αλλά μέσω αυτής της διαδικασίας ένιωθα να συγκεντρώνομαι, να «οργανώνω» το μυαλό μου και τα συναισθήματά μου. Έχω μια πορεία 20 ετών από τη στιγμή που αποφάσισα να δώσω εξετάσεις στην ΑΣΚΤ μέχρι σήμερα και δεν έχω αφήσει τη ζωγραφική καθόλου. Προτιμώ να κάνω έργα που να τα παρουσιάζω σαν μεγάλες ενότητες, γι' αυτό δεν μου αρέσουν ιδιαίτερα οι ομαδικές εκθέσεις αν και έχω πάρει μέρος σε πάρα πολλές. Έχω πραγματοποιήσει τρεις ατομικές εκθέσεις κι όλες είχαν διαφορετικά στοιχεία κάθε φορά.

Σε κουράζει η επανάληψη; Κουράζομαι να κάνω το ίδιο, γιατί κι εγώ διαρκώς αλλάζω. Αυτή την περίοδο ετοιμάζω μια ατομική έκθεση η οποία θα γίνει την άνοιξη στο Λονδίνο. Το να δείχνω το έργο μου σε άλλους λαούς, με άλλη κουλτούρα, με εξιτάρει. Έχω ήδη πάρει μέρος σε σημαντικά artfair στο Λονδίνο και στο Μιλάνο. Παρόλο που αυξάνονται οι υποχρεώσεις μου και ο διαθέσιμος χρόνος είναι λιγότερος, καμιά φορά νιώθω ότι δουλεύω πιο στοχευμένα έτσι, αφού πολλά πράγματα «ζωγραφίζονται» από πριν στο μυαλό μου.

Τι εννοείς όταν λες ότι ζωγραφίζονται από πριν; Συνήθως, όταν ξεκινάω να φτιάχνω μια σειρά έργων, οραματίζομαι από πριν πρώτα την αίσθηση, την ατμόσφαιρα, το κλίμα που θέλω να έχουν τα έργα. Πολλές φορές έχω φτιάξει στο μυαλό μου το «κλίμα» του έργου και δεν έχω βρει το θέμα. Μέχρι να σκεφτώ τι αισθητική θέλω να έχουν τα έργα, υπάρχει μια άχαρη—αλλά αναγκαία για να γεννηθεί αυτό που θες—φάση, που συμβαίνει μεταξύ των ατομικών εκθέσεων. Μόλις βρω την ατμόσφαιρα που θέλω να πιάσω, μετά προσαρμόζω και το κατάλληλο-ταιριαστό θέμα.

Μέσα από τα έργα σου «μιλάς» για θέματα που σε απασχολούν; Φυσικά! Εξάλλου, έχω ανάγκη να μιλήσω για τόσα θέματα. Όμως δεν αρχίζω από αυτό. Η ζωγραφική θα με οδηγήσει στο τι θέμα θα κουμπώσει καλύτερα κάθε φορά. Πολλές φορές βέβαια αλλάζουν οι επιμέρους ζωγραφικοί στόχοι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενός έργου, αλλά μια βασική πρόθεση νομίζω πρέπει να προϋπάρχει πάντα. Μπορεί κάποιες φορές μέσα από

την τυχαιότητα να προκύψει καινούργιος στόχος αλλά από εκείνο το σημείο θα υπάρχει ξεκάθαρη πρόθεση πάλι για τα επόμενα έργα που θα γίνουν.

Μια μείξη τυχαίου και πρόθεσης; Το έργο είναι μείξη πρόθεσης, λογικής, τυχαιότητας, συναισθήματος και μεταφυσικής. Οι «δόσεις» που θα είναι αυτά μέσα στο έργο έχει να κάνει με την ισοσυγκρασία του κάθε καλλιτέχνη. Υπάρχουν και περίοδοι που αν δεν έχω κάποιο στόχο δεν ζωγραφίζω, το λεγόμενο, όπως το λέω εγώ, «κενό χρόνου», που όμως σου δίνει τη δυνατότητα να γεμίσεις και να τροφοδοτήσεις τις «μπαταρίες σου», τον εσωτερικό σου κόσμο και τον νου.

Εξήγησέ μου τη σχέση θέματος και κλίματος. Το θέμα του έργου πρέπει πάντα να συνάδει με την ατμόσφαιρα και με τη τεχνική που θα έχει το έργο. Δηλαδή, το τι κάνεις να δίνει με το πώς το κάνεις. Η σύνθεση είναι πάρα πολύ σημαντικό. Ίσως—μετά τη ξεκάθαρη πρόθεση και την ατμόσφαιρα που πιάνει ένα έργο—το σημαντικότερο στοιχείο! Η δυνατή σύνθεση καθηλώνει τον θεατή και «συγκρατεί» τυχόν άλλα λάθη στο έργο.

Δεν σε τρομάζει η ύπαρξη λάθους; ή και αν αυτό το λάθος γίνεται αντιληπτό από το κοινό; Πολλές φορές, τα λάθη φανερώνουν μια «φυσικότητα» στη διαδικασία της παραγωγής τους, άρα και μια αυθεντικότητα για αυτό που είσαι. Όταν κάνεις ένα πολύ καλό έργο, το νιώθεις κατευθείαν. Στην ουσία, όταν νιώθεις ότι ανακάλυψες κάτι καινούργιο ή έκανες μια σκέψη παραπάνω από αυτές που κάνεις συνήθως.

Ο Βαν Γκογκ είχε πει ότι «Η τέχνη είναι πίστη και επιβάλλει το καθήκον να αγνοήσεις την κοινή γνώμη». Κατά πόσο συμφωνείς με αυτό; Όταν φτιάχνεις ένα έργο πρέπει πρωτίστως να το κάνεις για σένα. Να εκφράζει εσένα, να αρέσει σε σένα. Σίγουρα υπάρχουν ερεθίσματα, τάσεις και γνώμες από άλλα έργα που έχεις δει και από ανθρώπους που εκτιμάς, αλλά την ώρα που είσαι στο εργαστήριο πρέπει να τα πετάς απ' έξω και να συντάσσεις τη δική σου αισθητική. Εάν αρέσει αυτό που φτιάχνεις στο κοινό έχει καλώς, εάν όχι, θα το κάνεις εσύ να του αρέσει, εάν πιστεύεις πραγματικά σε αυτό που κάνεις!

Υπάρχει κάποιο στοιχείο που θα έλεγες ότι αποτελεί χαρακτηριστικό της δουλειάς σου; Στη δουλειά μου κυριαρχεί πάντα—μέχρι στιγμής τουλάχιστον—η ανθρώπινη παρουσία και οι εσωτερικές διεργασίες του ανθρώπου. Με ενδιαφέρει ο άνθρωπος σχεδόν αποκλειστικά. Στις τελευταίες δουλειές μου άνοιξα τον ορίζοντα των ενδιαφερόντων μου τοποθετώντας τον είτε σε φυσικό, είτε σε βιομηχανικό περιβάλλον, όπως το έχει φτιάξει ο ίδιος, κάνοντας σκέψεις για την αλληλεπίδρασή του με αυτό και βάζοντας περισσότερο μεταφυσικούς προβληματισμούς. Με ενδιαφέρει το «πλάσιμο» με το χρώμα στο έργο, αφού νιώθω ότι μέσω αυτής της διαδικασίας το έργο παίρνει ποιότητα, βάθος και εσωτερικότητα. Τα έντονα σχήματα επίσης δίνουν μια δυναμική, οργάνωση και ένταση στο έργο στα σημεία που το χρειάζεται. Μου αρέσει ο συνδυασμός έντονων σχημάτων με υπερβολικά πλάσμενες και δουλεμένες περιοχές.

Θεωρείς τη δημιουργική διαδικασία ψυχοφθόρα; Είναι τρομερά ψυχοφθόρα διαδικασία, από πολλές απόψεις. Όμως, νιώθω ευγνώμων για την ενασχόλησή μου με τα καλλιτεχνικά. Η δημιουργία έχει πολλά σκαμπανεβάσματα και πολλές ματαιώσεις, όμως απολαμβάνεις ένα τεράστιο κέρδος: ότι σε κρατάει διαρκώς ζωντανό και νέο. Και φυσικά, σου δημιουργεί και την ελπίδα της αθανασίας. **A**

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Κάποιοι σε ψάχνει. Ψάξε τον κι εσύ και επικοινωνήσε μαζί του στο www.athensvoice.gr/stiles/se-eida.

ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ 230

Σε είδα στο 230 προς Ζωγράφου, καθόμουν απέναντί σου στα τελευταία καθίσματα, κοιταχτήκαμε αρκετές φορές, αλλά ντρεπόμουν και απέφευγα να σε κοιτάω συνέχεια... Μετά που κατέβηκα όμως το μετάνιωσα. Είχες υπέροχα ματιά και βλέμμα. Είχες ντυθεί αθλητικά. Εγώ, καρέ, κάστανα μαλλιά και ντυμένη στα μαύρα, κρατούσα και έναν καφέ. Ελπίζω να σε ξαναπετύχω, και αυτή τη φορά δεν θα σε αφήσω από τα μάτια μου...

THE MOST BEAUTIFUL EYES I HAVE EVER SEEN...

A3661 flight Aegean, Malpensa - Athens. We were on the same flight, looking at each other from the airport, during the flight and at the arrival... I need to see those eyes again...

ΧΑΪΔΑΡΙ, ΔΑΣΟΣ, ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Μελαχρινή, άσπρο τοπ μαύρο τζιν. Ήθελα να σου πω ότι είσαι πανέμορφη, αλλά τραγουδούσα. Ο κιθαρίστας.

ΣΕ ΕΙΔΑ ΚΑΙ ΚΟΛΛΗΣΑ

Σε είδα στην πλατεία Συντάγματος, μαυρομάλλα

μου. Ήθελα πολύ να έρθω να σου μιλήσω, αλλά εκείνη τη στιγμή ήρθε άλλη μια φίλη σου και προχωρήσατε. Ο ψηλός με τα μούσια και τα τατού. Ελπίζω να το δεις.

ΣΕ ΕΙΔΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟ

Κιάτο - Πειραιάς στον Προαστιακό, 16:30 κατέβηκες κάτω Αχαρναί. Σε είδα και στις 2/11, που κατέβηκα κάτω Αχαρναί.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΩ

Σε είδα στη 2ας Μεραρχίας, σταμάτησες να περάσω, έχεις μπλε πανέμορφα μάτια. Με ρώτησες το όνομά μου και με ρώτησες αν είμαι ελεύθερη. Ξαναρώτησέ με, σε παρακαλώ, γιατί απλά ντράπηκα...

ΣΕ ΕΙΔΑ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΥΣ

Φορούσες γκρι φούτερ και ήσουν με έναν φίλο σου. Το μετρό ήταν γεμάτο και βγήκατε. Βγήκαμε και εμείς.

ΚΟΝΙΤΣΑ: ΠΡΩΙΝΟ ΣΤΟ «ΓΕΦΥΡΙ»

Ερχόσουν κάθε πρωί με την παρέα σου για πρωινό. Καθόσουν εξωτερικά στη δεξιά καρέκλα. Μιλήσαμε στα γρήγορα για ταξίδια και μου

είπες πως μένεις Ζωγράφου. Είπα απλά πως ελπίζω να τα ξαναπούμε και χαμογέλασες. Είμαι σίγουρος πως θέλω να σε ξαναδώ.

ΔΙΑΠΕΡΑΣΤΙΚΟ ΜΠΛΕ ΒΛΕΜΜΑ

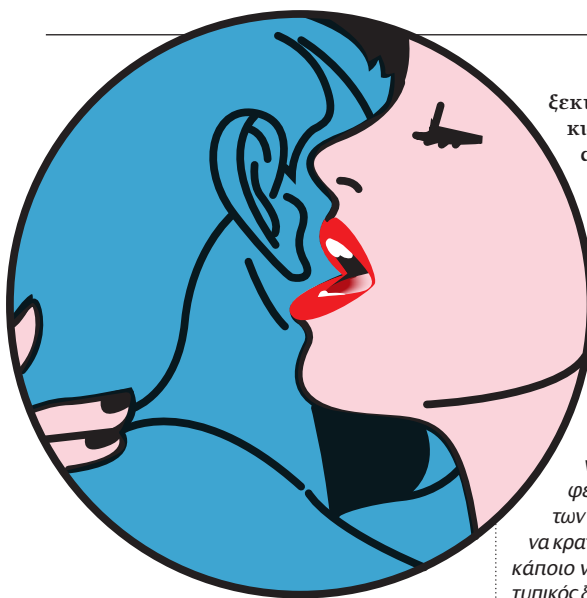
Smart Park, Σπάτα. Πέρναγα περπατώντας από πλευρά Bershka... Ψηλή, καστανόξανθη, ελαφρώς plus size, με καφέ τζιν παντελόνια και εκρού τοπάκι... Τα βλέμματά μας ενώθηκαν καθώς περπατούσαμε αντίθετα, τι μπλε μάτια ήταν αυτά... Και τα δικά μου χακί, δεν έχεις παράπονο... Χεχε

ΚΡΥΦΤΟ, ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Ωραία μου ξανθιά, σε κοιτάζα, με κοιτάζες αλλά δεν κατάλαβα αν ο συνοδός σου ήταν το αμόρε σου. Αν όχι και σε ψήνει, στείλε μου. Ο τύπος με τα μακριά μαλλιά.

ΚΥΨΕΛΗ, ΣΟΥΛΑΤΣΟ, ΜΟΒ ΜΑΛΛΙΑ

Κοτσιδας με την κόκκινη βερμούδα. Ήμουν με την παρέα μου και καθόσουν απέναντί μου. Σε χάζεσα όλη την ώρα και είχα την αίσθηση ότι με κοιτούσες και εσύ (έχω μυωπία). Θέλω -πολύ- να σε ξαναδώ. Οι μπίρες σε εμένα.

Αγαπητή Τζένη, το δικό μου θέμα σχετίζεται με τις κοινωνικές συναναστροφές μου.

Είμαι φοιτήτρια και χάρη στην καραντίνα κατάφερα να δω κάποια πράγματα διαφορετικά. Με την παρέα αυτή που ήμουν, δεν ταίριαζα κι απομακρύνθηκα, γιατί ένιωθα ότι πεζομαι ψυχολογικά. Ο καθένας έχει την παρέα του και μου φαίνεται πολύ δύσκολο να ενταχθώ κι εγώ σε κάποια. Είναι φορές που νιώθω μειονεκτικά και αγχωμένη, χωρίς να υπάρχει λόγος, αλλά κι ανεπιθύμητη. Πιστεύω ότι κάτι θα μου συμβεί. Αυτά ήθελα να σας γράψω. Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων!

Αυτός ο πληθυντικός με διαλύει! Πιάνω τον ενικό και πάμε στο θέμα μας. Όλοι, πιστεύω, στην καραντίνα κάναμε το ξεσκαρτίσμα μας, πηλεημένα ή μη. Αυτή η απόλυτη πουχία/απραξία μάς έδωσε πολυυυυ χρόνο να σκεφτούμε και να μας γνωρίσουμε καλύτερα. Αυτό ακριβώς έκανες κι εσύ. Και, προφανώς, δεν είναι μια εύκολη διαδικασία η αυτογνωσία, it's a lifetime project, που λέμε και στο Κάτω Χαλάνδρι. Το σημαντικό είναι ότι ξέρεις πλέον ότι δεν ταίριαζε η προσωπικότητά σου με τον χαρακτήρα της παρέας σου και επιλέγεις, αντί να αναλωθείς και να διασκορπιστείς, να κρατήσεις αποστάσεις. Πολλές φορές, μπροστά σε μια νέα και άγνωστη φάση της ζωής μας, βιώνουμε άγχος. Όταν αποφάσισα το 2007 να πάω μόνη μου σε μια ξεχασμένη πόλη της Ισπανίας για Erasmus, ξέροντας ότι εκεί δεν βρίσκεται κανένας άλλος Έλληνας, πίστεψέ με το κλάμα πήγε κορόμπλο, όμως σιγά-σιγά και σταθερά βρήκα τα πατιματά μου. Ίσως είναι πολλή αρχή ακόμη για να πεις ότι δεν ταίριαζες με κανέναν και να είσαι απόλυτη. Μέχρι να βρεις τα «κολλητάρια» σου και να καταλήξεις στην «οικογένεια» που θα φτιάξεις εσύ, ίσως περάσει λίγος καιρός, αλλά κάποια στιγμή θα γίνει νομοτελειακά. Σε κάθε περίπτωση, αν νιώθεις ότι το χρειάζεσαι μπορείς να βρεις και να μιλήσεις με κάποιον ειδικό, που θα σε βοηθήσει να διαχειριστείς ό, τι σε δυσκολεύει.

Γεια σου, Τζενάρα! Τον θέλω, θέλω να φλερτάρουμε, μπαίνω κάθε μέρα στο προφίλ του και τον τσεκάρω. Δυο-τρεις φορές μου είχε

© JOHN HOLMES

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαίρικο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

ξεκινήσει αυτός συζήτηση με αστεία-κλα κλπ, αλλά τώρα είναι πιο τυπικός από ποτέ. Τι άλλαξε; Να σημειώσω ότι ξεκινήσαμε να δουλεύουμε μαζί πρόσφατα και ότι είναι ανώτερός μου στην εταιρεία. Αυτά. Τα είπα και πούχασα.

Αχ, αυτά τα προφίλ και αυτά τα views στα instagram stories! Πόσος χρόνος σπαταλημένος στο «είδε αυτό που ανέβασα». Μας γίνεται περισσότερο εμμονή και χάνουμε την ουσία. Έτσι όπως ακούω την κατάσταση, το πιθανότερο είναι να υπάρχει κάποιο ενδιαφέρον από τη μεριά του, αλλά τώρα λόγω των νέων επαγγελματικών ρόλων να πρέπει να κρατηθεί μια απόσταση. Ίσως και να υπάρχει κάποιο νέο πρόσωπο στη ζωή του και να έγινε τυπικός ξαφνικά εξ αυτού; Να εξεταστεί, παρακαλώ, και αυτή η πιθανότητα.

-Πώς;

-Μα φυσικά, με επιπεριστάωμένη παρακολούθηση στα social media.

-Μα εσύ δεν έλεγες πριν για χαμένο χρόνο;

-Το έλεγα ε;! Απλώς, μη με παίρνεις στα σοβαρά. Αν δεν παίζει, λοιπόν, το σενάριο της καινούργιας σχέσης, με τον καιρό στη δουλειά μπορεί να βρείτε τους ρυθμούς σας, να αναπτύξετε δικούς σας κώδικες επικοινωνίας και η έξαψη να πάει σύννεφο. Εννοείται, βέβαια, πως εσύ συνεχίζεις κανονικά τη ζωή σου, χωρίς να σου καθορίζει το πρόγραμμα και την όρεξη αυτός.

Αχ Τζένη μου, πώς να στο πω τώρα αυτό.

Νιώθω ότι είμαι η μοναδική στην Ελλάδα του 2021 που το βιώνει. Μένω με το αγόρι μου μαζί εδώ και ένα χρόνο σε σπίτι της οικογένειάς του. Η αδερφή του, όμως, που μένει ακριβώς από πάνω μας, νέα σε ηλικία, μας έχει κάνει το βίο αβιώτο. Παίρνει τηλεφώνους άκυρες στιγμές χωρίς να άκουσε τον προσωπικό μας χρόνο, αν κοιμόμαστε κ.λπ., με χαζούς θεατρινισμούς μου ζητάει να της σουβελήσω εγώ τα ψώνια από το σουπερμάρκετ, μας χτυπάει την πόρτα κλαμένη ζητώντας μας να φάει από το φαγητό που μαγειρέψαμε, μέχρι που ρωτάει τον αδερφό της και αγόρι μου για τις σεξουαλικές μας επιδόσεις. Το αγόρι μου και η μητέρα τους ευτυχώς είναι με το μέρος μου. Πώς να το διαχειριστώ εγώ;

Μα τι άλλο θα ακούσω πια σε αυτή τη στήλη;! Η αδερφή του την έχει δει κακιά πεθερά ή είναι η ιδέα μου; Λοιπόν, έχω πολύ συγκεκριμένη άποψη στο θέμα «μένω πάνω/κάτω από τους γονείς μου». Όσο εκπληκτικές ευκολίες έχει, κάποιες φορές έχει και τρομακτικά μικροαστικά μεπερδέματα, τα οποία αντιπαθώ σφόδρα. Αν μπορείτε φύγετε, να φύγετε. Στην περίπτωση του «όχι» να δούμε τι κάνει. Εν πρώτοις, το σημαντικό είναι ότι το αγόρι σου σε στηρίζει σε αυτό τον κυκεώνα ασυνεννοησίας, αν δεν σε στηρίζει θα σου έλεγα να τρέξεις. Θα μπορούσατε μαζί με τον φίλο σου να της μιλήσετε με όμορφο τρόπο, θέτοντας ξεκάθαρα τα όριά σας. Δεν είναι κακό μερικές φορές να υπερασπιζόμαστε τις ανάγκες μας, έστω κι αν γινόμαστε ολίγον τι δυσάρεστοι.

Μίλα μου βρώμικα. Μίλα μου αληθινά. email: info@athensvoice.gr instagram: @melitajenny

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Τα γραφεία «ΠΑΠΠΑΣ» κάνουν εκλεκτές γνωριμίες. Άνθρωποι εμφανίσιμοι, με υψηλό κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο, όρεξη για ζωή από όλες τις ηλικίες, αναζητούν σύντροφο ζωής. «ΠΑΠΠΑΣ», Ομήρου 38, 3ος όροφος, Κολωνάκι, Αθήνα, τηλ. 210 3620.147 www.pappas.gr, www.pappas-dating.com

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Τα οικονομικά και τα ερωτικά σου θα δημιουργήσουν πιστικές καταστάσεις αυτή την εβδομάδα με την πληθώρα δύσκολων όψεων μεταξύ Ερμή και Άρη από τον Σκορπιό με Κρόνο και Ουρανό, με τα «ωραία» να ξεκινούν από την Τετάρτη και να συνεχίζονται μέχρι και το Σάββατο, επηρεάζοντας περισσότερο το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου. Εμπόδια που σχετίζονται με οικονομικά που μοιράζεσαι με τρίτους, κληρονομικά, περιουσιακά, οφειλές, διατροφές κ.λπ. μπορεί να φέρουν μια ξαφνική αναστολή του σχεδιασμού και του προγραμματισμού σου, δημιουργώντας άγχος, πολλά νεύρα αλλά και απογοήτευση. Μπορεί, για παράδειγμα, να θέλεις να κάνεις μια γονική παροχή και να υπάρχουν θέματα με χαρτιά, προβλήματα από μηχανικό, συμβολαιογράφο κ.λπ, ενώ οι μέρες... ευνοούν και εντάσεις με τον σύντροφό σου αν έχετε κοινό πορτοφόλι ή συζείτε, και καλά θα κάνεις να μην ανοίξεις συζήτηση γι' αυτά αν δεν θες να καταλήξετε τσακωμένοι. Τα συναισθήματα, άλλωστε, θα είναι αρκετά μπλεγμένα, βγάζοντας ανασφάλειες, ζηλίες ή και ένα πάγωμα μεταξύ σας, με την επικοινωνία να μη «δουλεύει», την αίσθηση ότι ο άλλος δεν σε καταλαβαίνει και την τάση για τα λάθος λόγια τη λάθος στιγμή να είναι έντονη.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Απαιτητική η εβδομάδα που ξεκινά. Ταύρε μου, με μια σειρά σκληρών όψεων στον άξονα και στον ζωδιακό σου σταυρό, που δυναμιτίζει το κλίμα σε σχέσεις και συνεργασίες, φέρνοντας και δυσκολίες στα επαγγελματικά και επηρεάζοντας κυρίως το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου. Η ενέργεια θα είναι εκρηκτική και, δυστυχώς, μπορεί να φέρει και ανάλογη επικαιρότητα, με την Τετάρτη, την Πέμπτη και το Σάββατο να είναι οι μέρες μεγαλύτερης προσοχής. Η σύνοδος Ερμή-Άρη απέναντί σου (10/11) βγάζει επιθετικότητα στην επικοινωνία και μια τάση να λες όσα σκέφτεσαι χωρίς κανένα φίλτρο και χωρίς να υπολογίζεις τις όποιες συνέπειες, ενώ τα τετράγωνα του Κρόνου με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) προκαλούν ανασφάλεια, αρνητικό τρόπο σκέψης, τάση για μελαγχολία, αλλά επίσης βία, σκληρότητα και επιπλέον εμπόδια στο επικοινωνιακό κομμάτι, συνθήκες που φυσικά δεν ευνοούν νέα ξεκινήματα σε προσωπικές σχέσεις ή στα επαγγελματικά. Η δυσκολία στο να διατηρηθούν οι υπάρχουσες ισορροπίες σε αυτούς τους τομείς θα είναι μεγάλη, ενώ με την αντίθεση Ερμή-Ουρανού (13/11) μπορεί να προκύψουν ξαφνικά ξεσπάσματα θυμού, ατυχήματα, αλλά και προβλήματα με την τεχνολογία και το διαδίκτυο.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Μία εβδομάδα με μπόλικο άγχος και ένταση, αλλά και πολλή δουλειά ξεκινά, με τους γεννημένους του 1ου και των αρχών του 2ου δεκαημέρου να επηρεάζονται περισσότερο, εξαιτίας των δύσκολων όψεων που δημιουργούνται – αυτοί είναι που θα πρέπει να προσέξουν παραπάνω και το κομμάτι της φυσικής κατάστασης, ιδιαίτερα την Τετάρτη, την Πέμπτη και το Σάββατο, που είναι και οι πιο ζορικές μέρες. Οι απαιτήσεις της καθημερινότητας και των επαγγελματικών θα είναι στα ύψη, με τη σύνοδο Ερμή-Άρη (10/11) να φέρνει μεν ευστροφία και παραγωγικότητα αλλά και τάση για βιασύνες και απότομες συμπεριφορές στην επικοινωνία με συναδέλφους, συνεργάτες, υπαλλήλους, υφιστάμενους, άτομα που σου προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, ενώ τα τετράγωνα που σχηματίζει ο Κρόνος με τον Ερμή (10/11) και τον Άρη (11/11) βγάζουν κούραση, ενδεχομένως και εμπόδια σε σχέδια, που φαίνεται πως δεν προχωρούν όπως θα ήθελες, με αποτέλεσμα να υπάρξουν και εκνευρισμοί ή σπασμένα νεύρα από την όλη υπερηροσπάθεια. Προσοχή θα πρέπει να δείξεις και με την αντίθεση Ερμή-Ουρανού (13/11) που μπορεί να φέρει ξαφνικά

γεγονότα και αλλαγές στα εργασιακά, αλλά και υπερβολικές αντιδράσεις, ρήξεις ή και θεματάκια υγείας, που, αν και προσωρινά, θα σε αγχώσουν.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Η ερωτική σου ζωή και οι διαπροσωπικές σου σχέσεις βρίσκονται στο προσκήνιο αυτή την εβδομάδα, με ποικίλες εστίες εντάσεων και απρόοπτων, ιδιαίτερα για τους γεννημένους του 1ου και των αρχών του 2ου δεκαημέρου. Η σύνοδος Ερμή-Άρη την Τετάρτη φέρνει, από τη μια, κινητικότητα στο φλερτ και στο κομμάτι της διεκδίκησης για τους αδόμευτους, αλλά και τάση για επιθετικότητα και παρορμητικές συμπεριφορές με τον σύντροφό σου, ενώ τα τετράγωνα που σχηματίζει ο Κρόνος με τον Ερμή και τον Άρη, την ίδια μέρα και την επομένη αντίστοιχα, φέρνουν μια δυσκολία στην έκφραση του συναισθήματος, απογοήτευση ή και απόρριψη μέσα στη σχέση ή σε μια ερωτική γνωριμία, προβλήματα στις σχέσεις με τα παιδιά ή και εμπόδια σε δημιουργικά/επιχειρηματικά σχέδια λόγω των οικονομικών. Διαφωνίες για την οικονομική διαχείριση μπορούν να υπάρξουν και με τον σύντροφό σου, αν έχετε κοινό πορτοφόλι ή και για κληρονομικά, περιουσιακά, διατροφές κ.λπ. Με την αντίθεση Ερμή-Ουρανού το Σάββατο καλύτερα να μην ανοίξεις συζητήσεις με φίλους, σύντροφο και συνεργάτες για τυχόν διαφορές, γιατί η ψυχραιμία θα λείπει από όλους.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Δυσκολίες και εντάσεις σε θέματα σπιτιού, οικγενιακών ή επαγγελματικών έχει αυτή η εβδομάδα, με το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου να επηρεάζεται περισσότερο και την Τετάρτη, την Πέμπτη και το Σάββατο να αποτελούν τις πιο «επικίνδυνες» μέρες. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11) φέρνει νευρικότητα, ευέξαπτες συμπεριφορές και ανταπαντήματα με μέλη της οικογένειας ή άτομα με τα οποία συγκατοικείς, ακόμα και δίχως λόγο, ενώ τα τετράγωνα του Κρόνου με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) βγάζουν αυστηρότητα, ψυχρή στάση και τάση για γκρίνιες, προβλήματα ή απογοητεύσεις με τους δικούς σου ανθρώπους ή κάποιους συνεργάτες. Πιθανώς να ανακύψουν και ζητήματα από το παρελθόν ή θέματα με το σπίτι ως ακίνητο, ενώ θα υπάρχει και μια κατάσταση πρόκλησης ενόχων και από τις δύο πλευρές, με τη συναισθηματική δυσφορία να λειτουργεί ίσως και ανάποδα για μερικούς, μπλοκάροντας την έκφραση σχετικά με αυτό που σκέφτονται ή αισθάνονται, αδυνατώντας να υποστηρίξουν τον εαυτό τους. Η αντίθεση Ερμή-Ουρανού (13/11) μπορεί να βγάλει ξεσπάσματα ή και απρόσμενα συμβάντα στα επαγγελματικά, ενώ θα πρέπει να επενδύσεις όσο μπορείς στην υπομονή, αποφεύγοντας τον παρορμητισμό, γιατί αυτές οι όψεις συνδέονται και με ατυχήματα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Τρέξιμο στη δουλειά και στην καθημερινότητα αλλά και τάση για λεκτικά ατοπήματα και καβγάδες φέρνει η εβδομάδα, με το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου να επηρεάζονται περισσότερο, ενώ Τετάρτη, Πέμπτη και Σάββατο χρειάζεται μεγαλύτερη προσοχή και στην οδήγηση, με αποφυγή παρορμητικών συμπεριφορών στον δρόμο, καθώς μπορεί να υπάρξουν ατυχήματα ή και θέματα με το μεταφορικό σου μέσο. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11), αν και φέρνει «ατάκα» στο φλερτ και στις δημόσιες σχέσεις, σε κάνει ταυτόχρονα από παραλαπίνα έως γλωσσοκοπάνα, δημιουργώντας εντάσεις με συνεργάτες, σύντροφο, φίλους, αδελφία ή κοντινούς συγγενείς, αφού μάλλον δεν θα αφήνεις τίποτα να πέσει κάτω, ενώ τα τετράγωνα του Κρόνου με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) βγάζουν εμπόδια στη δουλειά, κούραση και άγχος επίδοσης. Δεν είναι καλές μέρες για συζητήσεις και υπογραφές συμφωνιών, ενώ η απογοήτευση για τυχόν καθυστερήσεις

στον προγραμματισμό μπορεί να σε κάνει περισσότερο οξύθυμο. Η αντίθεση Ερμή-Ουρανού (13/11) «προμηνύει» τεχνολογικό black out, αλλά και έκρυθμες καταστάσεις στην επικοινωνία, γι' αυτό προτίμησε να ακούς παρά να μιλάς, αποφεύγοντας να βγάλεις συμπεράσματα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Τα οικονομικά σου και η διαχείρισή τους βρίσκονται διαρκώς στο μυαλό σου, δημιουργώντας προκλήσεις αυτή την εβδομάδα, εξαιτίας των δύσκολων όψεων στον σταθερό σταυρό, με το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου να επηρεάζονται περισσότερο. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11) εστιάζει τη σκέψη και τη δράση σου στην αναζήτηση νέων πόρων, σε συζητήσεις για κινήσεις αξιοποίησης κεφαλαίων, περιουσιακών στοιχείων κ.λπ., φέρνοντας όμως άγχος και βιασύνη που οδηγεί σε λάθος υπολογισμούς, ασυμφωνίες ή ρήξεις με συνεργάτες και τον σύντροφό σου γύρω από χρήματα που μοιράζεστε, ενώ τα τετράγωνα του Κρόνου με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) μιλούν για οικονομικούς περιορισμούς, πιέσεις με χρέη, φορολογικά, επιχειρήσεις, δυσκολίες και εμπόδια σε νέα δημιουργικά ξεκινήματα λόγω έλλειψης των απαιτούμενων χρημάτων και γενικότερα δυσκολίες που βγάζουν απογοήτευση. Η αντίθεση Ερμή-Ουρανού (13/11) ίσως φέρει κάποια απρόοπτα έξοδα, ενισχύοντας την ανασφάλεια, με τις μέρες να μην είναι καλές για επενδύσεις, ρίσκα, αγορές, συναλλαγές και υπογραφές συμβολαίων και συμφωνιών, ενώ δεν αποκλείονται και συναισθηματικά ξεσπάσματα σε προσωπικές σχέσεις.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Εκρηκτική εβδομάδα, Σκορπιέ μου, με μια πλειάδα σκληρών όψεων μεταξύ του Ερμή και του Άρη από το ζωδίο σου με τον Κρόνο και τον Ουρανό να βγάζουν υπερένταση, άγχος και εσωτερικό θυμό, με το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου να επηρεάζονται περισσότερο. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11) σε κάνει αποφασιστικό και δυναμικό στην εκδίωψη της ενέργειάς σου, αλλά ταυτόχρονα εγωιστή, ανυπόμονο και ευέξαπτο, έτοιμο να επιτεθείς προς κάθε κατεύθυνση, αδιαφορώντας για τις συνέπειες. Τα τετράγωνα του Κρόνου με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) δυσχεραίνουν έτι περαιτέρω την επικοινωνία με τους κοντινούς σου ανθρώπους και την οικογένεια, προκρίνοντας τους καβγάδες, τις σκληρές, ψυχρές και απαξιωτικές συμπεριφορές και από τις δύο πλευρές και μια αίσθηση απόρριψης ή πνευματικής κατάρπτωσης, βγάζοντας πιθανώς και δυσκολίες ή προβλήματα με τον χώρο του σπιτιού ως οίκημα. Η αντίθεση Ερμή-Ουρανού (12/11) σε κάνει να θες να εκφράσεις τα πάντα από μέσα σου, να πεις ό,τι σε πονά και σε πιέζει, να κάνεις με λίγα λόγια την επανάσταση σου, φέρνοντας και απρόοπτες εξελίξεις σε σχέσεις και συνεργασίες.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Η ψυχολογία σου αυτή την εβδομάδα «σου κάνει νερά», καθώς είσαι περισσότερο επιρρεπής σε κυκλοθυμίες, νεύρα και συσσωρευμένη ένταση, απόρροια των δύσκολων όψεων Ερμή και Άρη από τον 12ο οίκο σου με Κρόνο και Ουρανό, επηρεάζοντας κυρίως το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11) βγάζει υπερδιέγερση σε νοητικό και σωματικό επίπεδο, και θα αισθάνεσαι σαν να έχεις πιει μια ντουζίνα καφέδες, μόνο που αυτό το «σπιντάρισμα» θα είναι πολύ «ευθραυστο», καθώς τα τετράγωνα του Κρόνου με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) φέρνουν εξάντληση σε ψυχολογικό αλλά και σωματικό επίπεδο, αλλά και μια τάση για αρνητικές σκέψεις και συναισθήματα, βασανίζοντάς σε ακόμα και για θέματα του παρελθόντος. Ίσως επηρεαστείς και από την επικαιρότητα που ενδεχομένως να αφορά και νέα μέτρα περιορισμού, ενώ αυτή η ευερεθιστότητα μπορεί να σε κάνει και πιο απότομο επικοινωνιακά, διαταράσσοντας τις ισορροπίες με κοντινά σου άτομα, συνεργάτες κ.λπ. οδηγώντας σε λεκτικές επιθέσεις ή καβγάδες, ενώ με την αντίθεση Ερμή-Ουρανού το Σάββατο μπορεί να υπάρξουν και απρόοπτα μέσα στην καθημερινότητα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

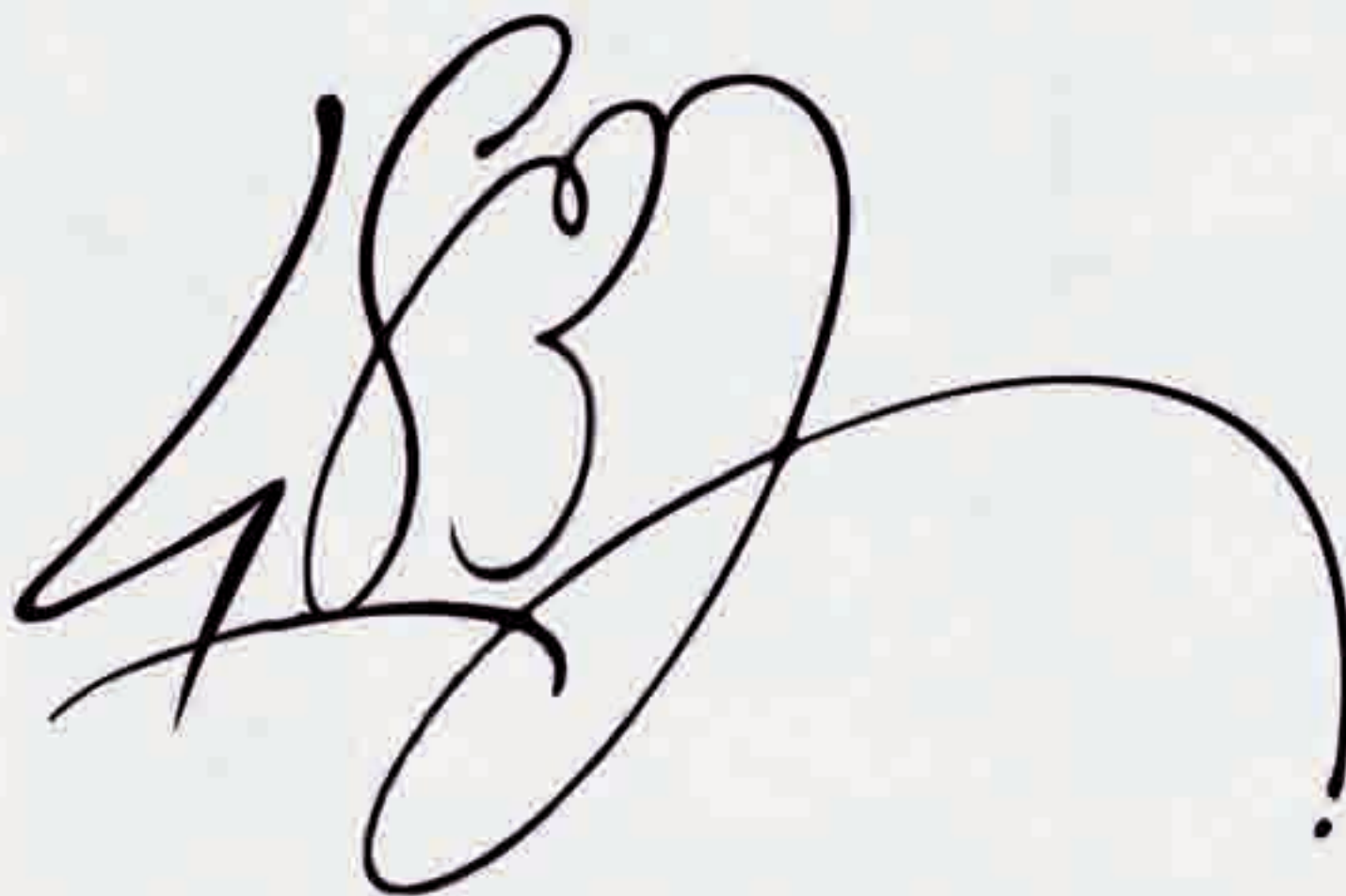
Οι πρώτες δύο μέρες της εβδομάδας είναι βοηθητικές για να κανονίσεις δουλειές και εκκρεμότητες, και οφείλεις να τις αξιοποιήσεις, καθώς στα μέσα της δημιουργούνται πιστικές συνθήκες... for everybody, με το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου να επηρεάζονται περισσότερο. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11), μολονότι σε κινητοποιεί κοινωνικά και σε επίπεδο δικτύωσης με άτομα που έχετε κοινούς στόχους, βγάζει ταυτόχρονα ένταση στην επικοινωνία με συνεργάτες, συναδέλφους αλλά και φίλους, ακόμα και χωρίς ιδιαίτερο λόγο, ενώ τα τετράγωνα που σχηματίζει ο Κρόνος με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) φέρνουν δυσκολίες και εμπόδια στον σχεδιασμό σου και σε πιθανά νέα δημιουργικά ή επιχειρηματικά ξεκινήματα, πηγαίνοντάς σε πίσω αναφορικά με τα όνειρα που είχες σε αυτούς τους τομείς. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι θα πρέπει να καταβάλεις περισσότερο κόπο και δουλειά για να τα δεις να παίρνουν σάρκα και οστά, ξεπερνώντας σκοπέλους και καθυστερήσεις, ενώ μπορεί να προκύψουν και συγκρούσεις με συνεργάτες και φίλους και γύρω από τα οικονομικά, ιδιαίτερα αν μιλάμε για ένα συλλογικό πρότζεκτ, οπότε και θα πρέπει να προχωρήσεις σε περικοπές για να είναι βιώσιμο. Το Σ/Κ με την αντίθεση Ερμή-Ουρανού μπορεί ξαφνικά να εκδηλωθεί ερωτικό ενδιαφέρον από ένα φιλικό σου πρόσωπο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Απαιτητική η εβδομάδα που ξεκινά, με πίεση στον άξονα καριέρας-οικογένειας, λόγω της ενεργοποίησης του ζωδιακού σου σταυρού που πυροδοτεί προκλήσεις, με το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου να επηρεάζονται περισσότερο. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11) βγάζει, από τη μια, φιλοδοξία και γρήγορη αντίληψη, αλλά ταυτόχρονα αυξάνει κατακόρυφα το τρέξιμο, τις απαιτήσεις και το pressing από συνεργάτες, πελάτες, προϊστάμενους κ.λπ. Τα τετράγωνα του Κρόνου από το ζωδίο σου με Ερμή (10/11) και Άρη (11/11) δείχνουν δυσκολίες και μπλοκαρίσματα στην αναγνώριση των προσπαθειών σου, πιθανά εμπόδια και καθυστερήσεις σε νέα ξεκινήματα και σχέδια, αλλά και μια τάση να επωμιστείς ευθύνες άλλων στη δουλειά, χωρίς το ανάλογο αντίκρισμα. Εκεί είναι όπου πρέπει να αντιδράσεις ψυχραιμα και να βάλεις τα όριά σου, αλλά και να ελεγχείς τα νεύρα σου, αποφεύγοντας άσκοπους τσακωμούς ή και ρήξεις που μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο όσα με τόσο κόπο έχεις χτίσει. Ενδεχομένως να υπάρξουν και οικογενειακά θέματα, ίσως με άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, ενώ η αντίθεση Ερμή-Ουρανού (13/11) μπορεί να φέρει ένα ξεσπάσμα, ή ένα απρόσμενο γεγονός που αλλάζει τις ισορροπίες.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Το ξεκίνημα της εβδομάδας είναι καλύτερο για να τρέξεις σημαντικές δουλειές και υποχρεώσεις, καθώς στη συνέχεια δημιουργούνται δυσκολες όψεις, που, μολονότι δεν σε «βρίσκουν» άμεσα, επηρεάζουν ωστόσο περισσότερο το 1ο και τις αρχές του 2ου δεκαημέρου. Η σύνοδος Ερμή-Άρη (10/11) φέρνει έντονη κινητικότητα στην καθημερινότητα, επαφές, συναντήσεις, αλλά ταυτόχρονα αρκετό άγχος και μια «εξυπνακίστικη» διάθεση στις προσεγγίσεις σου, ενώ τα τετράγωνα του Κρόνου με Ερμή και Άρη βγάζουν ψυχολογική, νοητική ή και σωματική κόπωση, αλλά και ένα είδος αυτομπλοκαρίσματος αναφορικά με σχέδια που αφορούν σπουδές, επαγγελματικά και σχέσεις με εξωτερικό. Η αίσθηση ανεπάρκειας μπορεί να προκαλείται από καταστάσεις του παρελθόντος που δεν έχεις διαχειριστεί ουσιαστικά και που αποτελούν βαρίδια για την εξέλιξή σου, ενώ αντικειμενικές δυσκολίες στην επίτευξη των στόχων σου, σε συνδυασμό με θέματα επικαιρότητας, μπορούν να φέρουν πεσιμισμό και μελαγχολία. Σημαντικό να προσέχεις τον τρόπο που επικοινωνείς με τους άλλους, καθώς και το πώς οδηγείς αυτές τις μέρες, γιατί οι όψεις μιλούν και για διαφωνίες ή ατυχήματα, ιδιαίτερα με την αντίθεση Ερμή- Ουρανού (13/11), που ωστόσο μπορεί να φέρει και απρόσμενες γνωριμίες σε ερωτικό επίπεδο. **A**

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ Η ΑΝΕΠΑΦΗ ΣΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΗ.

Στην ACS δημιουργήσαμε μια νέα μοναδική
υπηρεσία ανέπαφης παράδοσης αποστολών.

Τώρα, κάθε φορά που παραλαμβάνεις ένα δέμα,
στον χώρο σου ή στο κατάστημα, αντί να υπογράφεις
με το στυλό του tablet, θαδες απλά τον 4ψήφιο
κωδικό που θα σου έρχεται στο κινητό.

Ακόμα μια καινοτομία από εμάς,
ακόμα περισσότερη ασφάλεια για όλους.

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 01 ΚΡΥΟΝΕΡΙ
Τηλ: 210-8190000 | fax: 210-8190311 | www.acscourier.gr

Όπου ακούς **φυσικό αέριο** κράτα και...
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΜΕΓΑΛΟ καλάθι!

300 τυχεροί
θα κερδίσουν το καλάθι του μήνα
αξίας **300€** με την

Κάνε **νέα σύνδεση**
σε Ρεύμα ή Αέριο

 181133

Μάθε περισσότερα: fysikoaerioellados.gr/abpromo

φυσικό αέριο
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ